

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

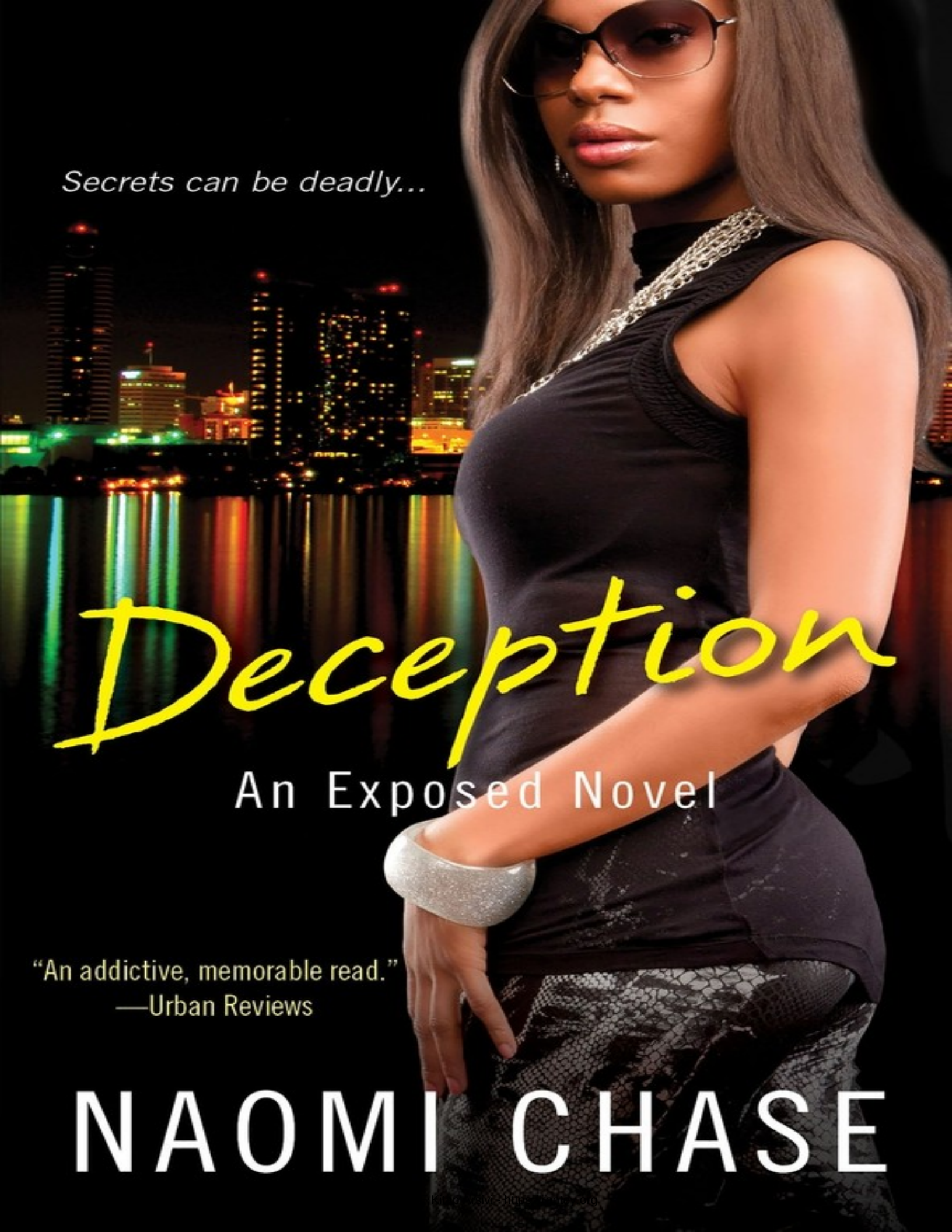
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Secrets can be deadly...

Deception

An Exposed Novel

"An addictive, memorable read."
—Urban Reviews

NAOMI CHASE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Naomi Chase tarafından yazılan kitaplar

Aldatma İhanet

Dafina Books tarafından yayınlandı

Aldatma

NAOMI CHASE

Kensington Publishing Corp.
<http://www.kensingtonbooks.com>

Telif hakkıyla korunan tüm materyaller Atıfçı Korumalıdır.

İçindekiler

Naomi Chase tarafından yazılan kitaplar

Başlık

Sayfası

İthafı

TEŞEKKÜRLER

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Teaser bölümü](#)

[Telif Hakkı](#)

[Sayfası](#)

İşleri düzeltmek için ikinci bir şans isteyen herkese

TEŞEKKÜRLER

Exposed'u heyecanla başkalarına tavsiye eden okurlara, eleştirmenlere, kitap kulübü üyelerine ve kitabevi çalışanlarına büyük bir minnet borcum var. Bana verdiğiniz tüm sevgi ve destek için teşekkür ederim. *Aldatma'nın* beklentilerinizi karşılayacağını umuyorum!

Ben mağaramın derinliklerine gömülüp teslim tarihlerine yetişmeye çalışırken aylarca ihmal edilmeye katlanan sevgili kocama ve çocuklarıma. Anlayışınız ve her zaman yanımda olduğunuz için teşekkür ederim. Sizleri ne kadar sevdiğimi ve takdir ettiğimi kelimelerle ifade edemem.

Yazar arkadaşlarım Angie Daniels ve Adrienne Byrd'e, sarsılmaz dostluğunuz ve desteğiniz için çok teşekkür ederim. Benimle birlikte beyin fırtınası yaptığınız, beni motive ve teşvik ettiğiniz ve sık sık yaşadığım delilik nöbetlerime sabırla katlandığınız için teşekkür ederim. Sizin gibi kardeş-arkadaşlar olmasaydı nerede olurdum bilmiyorum!

Hukuk alanındaki uzmanlığını benimle cömertçe paylaşan Ann Christopher'a çok teşekkür ederim. Kurgu adına yapılan tüm hatalar ve özgürlükler bana aittir.

Bölüm 1

Tamia

Houston, Teksas

4 Kasım 2011

On iki jüri üyesinin jüri locasına girip yerlerini almalarını izlerken Tamia Luke'un kalbi şiddetle çarpıyordu. O kadar gergindi ki kusmak istiyordu. Bu adamlar ve kadınlar onun kaderini ellerinde tutuyorlardı. Verecekleri karar, hayatının geri kalanını hapiste mi geçireceğini yoksa bu mahkeme salonundan özgür bir kadın olarak mı çıkacağını belirleyecekti.

Vardıkları kararı anlamasını sağlayacak bir şey -herhangi bir şey- bulma umuduyla yüzlerine baktı. Ama yüz ifadeleri okunamıyordu ve hiçbiri onunla göz teması kurmuyordu. Duruşma boyunca gözlerini ondan ayıramayan çekici, orta yaşlı siyah bir adam olan Sekiz Numaralı Jüri Üyesi bile.

Ama bugün ona bakmamak için elinden geleni yapıyor gibiydi. Diğer jüri üyeleri gibi.

Tamia artan endişeyle avukatına doğru eğildi ve fısıldadı: "Bana bakmıyorlar. Neden bana bakmıyorlar?"

"Sakin ol," diye mırıldandı Brandon yatıştırıcı bir sesle. "Bunun hiçbir anlamı yok."

Tamia Tanrı'dan onun haklı olduğunu umuyordu. Son beş ayını parmaklıklar ardında, işlemediği bir suç için hapis yatarak geçirmişti. Jüri onu Isabel Archer'ın cinayetinden suçlu bulursa *ne* yapacağını bilmiyordu. Bu düşünülemezdi.

Yargıç odasından çıktığında Tamia ve Brandon savunma masasından kalktılar. Tamia'nın içi titriyordu ve bacakları o kadar titriyordu ki yere yığılacağını düşündü. Hiç düşünmeden Brandon'ın elini tuttu ve sıkıca kavradı, Brandon da onu sıkınca rahatladı.

"Jürinin bayan ve bay üyeleri," dedi yargıç, "bir karara vardınız mı?"

Jüri başkanı ayağa kalktı. "Bulduk, Sayın Yargıç."

Yargıç, jürinin kararını içeren katlanmış notu okuduğunda, tıklım tıklım dolu mahkeme salonuna sinmiş olan sessizlik artık sağır edici bir hal almıştı. Kelimenin tam anlamıyla iğne atsan yere düşmezdi.

Yargıç jüri üyesine baktı. "Kararınız nedir?"

Tamia gözlerini kapattı, kadının bir sonraki sözleri için kendini hazırlarken kalbi göğüs kafesine çarpıyordu.

"Biz jüri olarak sanığı haklı

buluyoruz-" Tamia nefesini tuttu.

"-suçlu değil."

Tamia'nın destekçilerinin tezahüratları Isabel Archer'ın öfkeli akrabalarının protesto çılgınlıklarıyla birleşince mahkeme salonunda bir kargaşa yaşandı. Yargıç tokmağını vurarak düzeni istedi. Ama Tamia'ya az önce duyduğu karara inanması için izin veren Brandon'ın gülümseyen yüzünü görmek oldu.

"BİZ KAZANDIK!" diye bağırdı ve Brandon onu gülerek yerden kaldırırken kollarını onun boynuna doladı. Brandon onu etrafında döndürürken, koridorun karşısındaki davacı masasının arkasında oturan Dominic Archer'a bir an göz attı. O kadar şaşkın görünüyordu ki, Tamia onun için üzülebilirdi - eğer o lanet olası kışından nefret etmeseydi.

Brandon onu tekrar ayağa kaldırırken ciddiyetle, "Teşekkür ederim Brandon," dedi. "Bana inandığın için teşekkür ederim. Hayatımı kurtardığın için teşekkür ederim!"

"Rica ederim," dedi ona. "Masumiyetinizden asla şüphe etmedim."

"Biliyorum. Ve bu benim için *her şey* demekti."

Yüz ifadesi yumuşadı. "Biliyorsun ben-" "Tebrikler," diye araya yeni bir ses girdi.

Tamia ve Brandon döndüklerinde, ince vücudunu saran lacivert Dolce & Gabbana etekli bir takım elbise giymiş, güzel, esmer tenli bir kadınla karşılaştılar. Koyu renk, parlak saçları, Tamia'yı stilistin koltuğuna oturmak için her zamankinden daha fazla çaresiz bırakacak şekilde omuzlarının üzerinden akıyordu. Aylardır yeni uzamış saçları ve şekline hiç uymayan pantolon takımıyla, Brandon'ı ondan çalan entrikacı aşüfte Cynthia Yarbrough'nun yanında kendini pejmürde hissediyordu.

Zorla gülümsedi. "Selam Cynthia. İyi görünüyorsun."

"Teşekkür ederim, Tamia." Cynthia iltifata karşılık vererek onun zekâsına hakaret etmedi. "Beraatiniz için tebrikler."

"Teşekkürler." Tamia, Brandon'a minnetle gülümsedi. "Bu adamın inanılmaz hukuki becerisi olmasaydı bunu başaramazdım. Ona borcumu ödeyebilir miyim bilmiyorum ama denemeye kararlıyım."

Brandon kıkırdadı. "Son faturamı aldıktan sonra farklı hissedebilirsin."

Tamia güldü, sonra eğilip onun pürüzsüz, temiz traşlı yanağını öptü. Cynthia'nın gözlerinin hoşnutsuzlukla kısıldığını fark etmemişti.

Yanlışı anlama, heffa, diye düşündü Tamia. O önce benim erkeğimdi!

Kısa süre sonra etrafı, duruşma boyunca onun yanında olan bir grup destekçi tarafından sarıldı. Lou Saldaña onu kucağına alıp etrafında döndürürken, en yakın arkadaşı Shanell Jasper kıyafetine şöyle bir baktı ve onu en kısa zamanda alışverişe götüreceğine söz verdi. Tamia'nın yıllardır görmediği uzak kuzenleri ve birkaç komşusu da gelmişti.

Önemli olan herkes oradaydı. Fiona

hariç.

Ve artık bir önemi yok, diye düşündü Tamia karanlık bir şekilde. "SEN KALTAK!"

Öfkeli patlama mahkeme salonunun diğer tarafından geldi; hıçkırarak ağlayan bir kadın Isabel Archer'ın ailesinin birkaç üyesi tarafından zapt edilmeye çalışılıyordu. Tamia izlerken kadın onu işaret ederek, "Isabel'e yaptıkların için cehennemde yanacaksın!" diye bağırdı.

Tamia kendini savunmak için ağzını açmadan Brandon onu uyaran bir bakışla susturdu. "Sakın bir şey söyleme. Jüri senin için konuştu ve önemli olan da bu."

Acımasızca başını sallayarak histerik kadının mahkeme salonundan çıkarılışını izledi. Tamia masum olduğunu bilmesine rağmen, sevgilisinin karısını kıskanç bir öfkeyle öldürdüğüne inanacak insanların olması onu rahatsız ediyordu. En kötüsü de gerçek katilin kim olduğunu *biliyordu* ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Kimseye söylemeyeceğine yemin etmişti ve ne kadar korkunç bir şekilde kullanılmış ve ihanete uğramış olursa olsun, söz sözdür.

Daha fazla tebrik kucaklamasını ve öpücüğünü kabul ettikten sonra, Tamia küçük maiyetini adliye binasından dışarı ve parlak Kasım öğleden sonrasına kadar takip etti. Brandon ve Tamia, kendilerine sorular yönelten bir gazeteci sürüsü tarafından karşılandı.

"Bayan Luke, bugünkü kararın sizi haklı çıkardığını düşünüyor musunuz?"

"Bay Chambers, Dominic Archer'ı gerçek katil olarak gösterme stratejinizin arkasında duruyor musunuz?"

"İkinizden biri onun gerçekten karısını öldürdüğüne inanıyor mu?"

"Bayan Luke, evli bir adamla ilişki yaşadığınız için pişman mısınız?"

Soru yağmuruna tutulan Tamia şaşkınlıkla Brandon'a baktı. Brandon ona güven verici bir gülümseme verdikten sonra mikrofon kümesine doğru ilerledi. Sakin bir şekilde kalabalığı inceledi ve konuşmadan önce gürültünün azalmasını bekledi.

"Bayan Luke ve ben bugün adaletin yerini bulmasından memnuniyet duyuyoruz. Jürideki kadın ve erkekleri tüm delilleri değerlendirip verebilecekleri tek kararı verdikleri için takdir ediyorum: suçsuz."

Muhabirler ona daha fazla soru yöneltti.

"Kusura bakma ama Brandon," diye bir ses yükseldi diğerlerinin arasından, "seni aldatan kadını savunmak senin için ne kadar zordu? Duruşma boyunca Bayan Luke'un Dominic Archer ile olan ilişkisinin korkunç ayrıntılarını duymak zorunda kaldınız. Nasıl oldu da tarafsız kalabildiniz?"

Tamia'nın yüzü utançla kızarıırken Brandon'ın yüzünde en ufak bir kıpırdanma bile olmadı. "Bayan Luke'la önceki ilişkim mahkemede değildi," diye cevap verdi. "Sizin deyiminizle, ilişkisinin 'korkunç ayrıntılarını' duymayı kaldıramayacağımı düşünseydim, onun davasını almazdım. Ama aldım, çünkü onun masumiyetine inanıyordum. Belli ki jüri de öyle düşünmüş."

Tamia ona gülümsedi.

"Bayan Luke ile yeniden bir araya gelme ihtimaliniz var mı?"

Brandon durakladı ve Tamia'ya yan gözle baktı.

Onun bakışlarıyla karşılaştı ve yanıtını beklerken nefesini tuttu.

Birkaç dakika sonra kıkırdayarak ve başını sallayarak muhabirlere döndü. "Sizler her zaman romantik bir Hollywood sonu arıyorsunuz. Benim tek yapmak istediğim adalet sisteminin işleyebileceğine ve işlediğine olan inancımı bir kez daha teyit eden bu zaferi kutlamak."

"Kazanma geçmişinize bakılırsa," diye karşılık verdi biri, "sistemin sizin için gayet iyi işlediğini söyleyebilirim."

Brandon kalabalığı kahkahalar sararken sırtıttı.

Tamia da sırtıyordu ama diğerleriyle aynı nedenden ötürü değil. Birkaç aydır ilk kez Brandon'la aralarındaki her şeyin kaybolmadığını ummak için bir nedeni vardı. Çünkü farkında olsa da olmasa da

Muhabirin sorusunu geçiştirerek Tamia ile yeniden bir araya gelme ihtimaline açık kapı bırakmıştı.

Bugünkü karar ona hayatını geri vermişti. Artık yeniden zgr bir kadın olduğuna göre, hiçbir şey onu sevdiği tek adamı geri almaya çalışmaktan alıkoyamazdı.

Hiçbir şey.

Ve hiç

kimse.

Başını evirdiğinde Cynthia'nın tek başına kenarda durduğunu gördü.

Bakışları buluştu.

Tamia gülümsedi.

Cynthia'nın gözleri şüpheyile kısıldı.

Bu doğru, kaltak, diye düşündü Tamia. Benden aldığın şeyi geri alıyorum. Ve bu sefer, onun gitmesine asla izin vermeyeceğim!

Bölüm 2

Tamia

Tamia o akşam görkemli girişini yaptığında şehir merkezindeki gece kulübü gümbür gümbür çalışıyordu. Dans pisti Nicki Minaj'ın "Moment 4 Life" şarkısının hipnotik ritmiyle dans eden vücutlarla doluydu ve tavandan sarkıtılan yanıp sönen flaş ışıkları dansçıları elektriklenmiş gibi gösteriyordu.

Tamia duyuları canlı bir şekilde canlanırken başını müziğe doğru salladı. Son beş ayını bir hapishanede geçirdikten sonra bu gürültülü ve kalabalık kulübe adım attığında kendini cennete düşmüş gibi gençleşmiş hissetti. Tatlı kıvrımlarını saran ve uzun, biçimli bacaklarını ortaya çıkaran kırmızı Gucci askılı elbisesinin içinde son derece vahşi görünmesi de cabasıydı. Ayağında buz gibi topuklu, beş santimlik stiletolar vardı. Kuaförü, saç diplerini yeni bir gevşetici ile yumuşatmış, omuz hizasındaki küt saçları kafa derisine ipek gibi uzanmıştı.

Birkaç erkekten aldığı takdir dolu bakışları kaçırmadı, şehvet dolu bakışları onu tepeden tırnağa soyuyordu. Her ne kadar soğukkanlı davransa da, tüm ilgiyi üzerine çekmekten kendini alamadı. Yaşadığı çileden sonra kendini yeniden güzel hissetmeye ihtiyacı vardı. Arzulanan.

"İyi görünüyorsun, mamacita. *Gerçekten* iyi."

Tamia başını çevirdi ve hem makyajının hem de bu geceki eve dönüş partisinin masraflarını cömertçe karşılayan Lou'ya gülümsedi. "Teşekkür ederim, baba. Her şey için."

Gülümsedi. "Arkanı kolladığımı biliyorsun." "Biliyorum. Bana karşı çok iyisin."

"Arkadaşlar bunun içindir." Ona göz kırptı. "Partiyi başlatmaya hazır mısın?"

Tamia sırtarak kolunu onun kolunun arasından geçirdi. "Yolu göster."

Dönen bedenlerin arasından geçerek Lou'nun gece için ayırdığı ikinci kattaki VIP salonuna doğru ilerlediler. Büyük süitin girişine ulaştıklarında, bir ses korosu "Evine hoş geldin Tamia!" diye bağırdı.

Gülümseyen yüzler denizini incelerken memnuniyetle gülümsedi. Aralarında Shanell ve kocası Mark'ın da bulunduğu konuklardan sadece birkaçını tanıyordu. Geri kalanlar yabancıları; az giyimli kadınlardan, tasarımcı kıyafetleri ve platin mücevherlere batırılmış dövme balicilere kadar çeşitlilik gösteriyordu.

Tamia beraat ettiği için tebrikleri kabul eden kalabalığın arasında ilerlerken Brandon'ı aramaktan kendini alamadı. Onu ve Cynthia'yı partiye davet etmiş, gizliden gizliye yalnız gelmesini ummuştı. Ama şu ana kadar ikisinden de bir iz yoktu.

Tamia hayal kırıklığını yutkunarak Lou'yu alçak ışıklandırmalı, pelüş kanepeli, özel barlı ve arka tarafta küçük bir dans pisti olan lüks salonda takip etti. Gurme peynirler, havyar, karides kokteyli, yengeç kekleri, bufalo kanatları ve egzotik görünümlü köftelerle dolu bir masa vardı. Bir duvara monte edilmiş bir plazma televizyonda BET müzik videoları gösteriliyordu ama konukların çoğu aşağıdaki dansçıları izlemeyi tercih ederek balkona çıkmıştı.

Tamia ve Shanell özel bir köşeye sıkıştırılmış alçak bir kanepeye oturduklarında Lou, "Zehriniz nedir hanımlar?" diye sordu.

Tamia sırttı. "Ben bir Mavi Orosu Çocuğu alacağım."

"Oooh, kulağa hoş geliyor." Shanell Lou'ya göz kırptı. "Şunu iki yapalım." "Anladım."

"Ben de ikinize birer tabak hazırlayayım," diye teklif etti Mark. Tamia ve Shanell,

"Teşekkürler beyler," diye mırıldandılar.

Lou ve Mark ayrıldıktan sonra Shanell genişçe sırttı. "Kadınlara ikramda bulunmaya inanan erkekler. İşte ben *de bundan* bahsediyorum."

Tamia bacak bacak üstüne atarak sırttı. "Güzel, değil mi?"

"Tabii ki evet." Shanell ona onaylayan bir bakış attı. "Kızım, bu elbiseyi çok güzel giymişsin."

"Sağ ol kızım. Kıyafetine de çok yakışmış," dedi Tamia, Shanell'in geniş göğüs dekoltesini ve kalın kalçalarını sergileyen ipek şortlu kazağına hayranlıkla bakarak. "Bu öğleden sonra beni Galleria'ya götürdüğün için tekrar teşekkürler."

Shanell minnettarlığını elinin tersiyle itti. "Alışveriş yapmayı ne kadar sevdiğimi biliyorsun, özellikle de platin kartı olan biriyle. Bu arada, Lou'nun film stüdyosunun iflas ettiğini söylediğini sanıyordum."

"Öyle oldu."

"Kesinlikle beni kandırabilirdi." Shanell lüks süitin etrafını işaret etti.

"Sadece ciddi bir balerin tüm bunları karşılayabilir."

Tamia omuz silkti ve Keri Hilson'ın müziği eşliğinde ayağını yere vurdu.

"Bana yeni bir iş girişiminin iyi gittiğini söyledi."

"Ne tür bir iş girişimi?" Shanell şüpheyle sordu. "Bilmiyorum.

Ayrıntı vermedi."

Shanell kaşlarını çatı. "Umarım yasadışı bir şey değildir. İhtiyacımız olan son şey mezuniyet partinizin bir polis baskınıyla kesintiye uğraması."

"İnanın bana," dedi Tamia acımasızca, "hapishaneye geri dönmek gibi bir arzum yok." Lou yeni işi hakkında kaçamak cevaplar verse de Tamia'ya her şeyin yasal olduğuna dair güvence vermişti. O yılın başlarında, FBI'nın Meksikalı mafya ortaklarından bazılarına ulaşmak için kendisini gizlice soruşturduğunu öğrenmişti. Evi ve telefonu dinleniyordu ve gittiği her yerde onu takip etmek üzere iki ajan görevlendirilmişti. Hatta soruşturmalarında işbirliği yapması için gözünü korkutmak umuduyla onu sorguya bile çekmişlerdi. Ama Lou bundan daha zekiydi. Federallerin elinde onunla ilgili somut bir şey olmadığını biliyordu, bu yüzden Brandon'ı o orospu çocuklarının yakasını bırakması için tutmuştu - Brandon da bunu yapmış, Lou'nun minnettarlığını ve lakabını kazanmıştı

"Yağmur Yağdıran."

"Burada olmadığına inanamıyorum."

Hayalinden sıyrılan Tamia, Shanell'e boş bir bakış attı. "Kim?" "Kız kardeşin. Seninle kutlama yapmak için burada olmadığına inanamıyorum. Sanki

Bu sabah mahkemedeki büyük gününü kaçırmaması yeterince kötü değildi."

Tamia'nın ruh hali bir anda karardı. "Fiona burada değil," dedi sıkıca, "çünkü o davet edilmedi. Ve ona bugün adliyeye gelmemesini söyledim."

Shanell kaşlarını çatı. "Neden böyle bir şey yapasın ki?"

Tamia hiçbir şey söylemedi.

"Bana Fiona ile aranızın bozuk olduğunu söylediğini biliyorum," diye devam etti Shanell, "ama ikinizin de bunu bu kadar ileri götüreceğini düşünmemiştim. Yani- lanet olsun, Tamia. Siz kardeşsiniz. Ya jüri sizi suçlu bulsaydı? Sence Fiona'nın bunun için orada olması gerekmez miydi?"

Mark elinde yemek dolu iki tabakla döndüğünde Tamia cevap vermekten kurtuldu. Tamia ve Shanell ona teşekkür ettikten sonra karısına, "Bir arkadaşıma merhaba demek için aşağıya iniyorum. Temel eğitimden mezun olduğumuzdan beri onu görmedim, birazdan dönerim."

"Tamam bebeğim," dedi Shanell dikkati dağılmış bir şekilde, çatalını yengeçli keki kesmek için kullanırken. "Arayı kapatırken iyi eğlenceler."

Mark uzaklaşırken Tamia arkadaşına kuşkuyla baktı. "Vay canına."

Shanell tabağından başını kaldırıp baktı. "Ne?"

"Mark'la aranızda güvene dayalı bir ilişki var. Ona görüşeceği arkadaşının adını bile sormadın."

"Yani?"

Tamia tereddüt etti. "Mark çekici bir adam. Bazı kadınlar kocalarını yarı çıplak hoochie'lerle dolu bir kulüpte gözlerinin önünden ayırmak konusunda iki kez düşünebilir."

Shanell kuru bir şekilde kıkırdadı. "Kızım, lütfen. Mark Irak'tan yeni döndü. Eğer beni aldatmak isteseydi, bunu yapmak için koca bir yılı vardı. Ve ben aldattığını sanmıyorum."

Tamia bir kez daha tereddüt ettikten sonra dayanamayıp sordu: "Nasıl emin olabiliyorsun?"

"Çünkü erkeğime güveniyorum." Shanell'in konyak rengi gözlerinde hınzır bir parıltı belirdi. "Çünkü geri döndüğünden beri beni sanki milenyumun başlangıcından beri am koklamamış gibi beceriyor."

Tamia kahkahalarla çığlık attı. "*T-M-I!*"

Shanell utanmadan sırttı, yengeçli kekten bir ısırık daha aldı ve birkaç dakika çiğnedi. "Bakın, ben saf değilim. Askerlerin köpeklikleriyle ün saldıklarını biliyorum. Ama sana dürüstçe söyleyebilirim ki sevgilim öyle biri değil. Beş yıldır evliyiz ve beni aldattığından şüphelenmem için bana hiçbir sebep vermedi. Ve o görevdeyken, bilgisayarlarımızın web kameralarını ve cep telefonlarımızı çok iyi kullandık. O kardeşime eve döndüğünde dört gözle bekleyeceği *çok* şey verdiğime inansan iyi edersin."

Tamia kıkırdadı. "Eminim öyledir, aşüfte. Her Pazar kilisede oturanlar her zaman en büyük ucubelerdir."

Shanell sırttı. "Nefret etme."

"Her neyse." Ama Tamia biraz kıskançlık hissediyordu. Biriyle yatmayalı beş aydan fazla olmuştu. Bir erkeğin bacaklarının arasına girmesini özlemişti. Ama Brandon'ı geri kazanma görevinde olduğu için, Brandon'ı ikinci bir şans vermeye ikna etmesi ne kadar sürerse sürsün, ondan başka kimseyle yatmamak üzere kendi kendine bir anlaşma yapmıştı. Dominic'le birlikte ona ihanet ettikten sonra, kendini seksten mahrum bırakmak yapabileceği en son şeydi.

Ama etrafta sergilenen kaslı, dövmeli pazılara bakınca, ne kadar dayanabileceğini merak etti.

"Beklettiğim için özür dilerim hanımlar." Lou elinde iki içkiyle döndü ve Tamia ile Shanell'e birer içki verdikten sonra Tamia'nın yanındaki kanepeye uzandı. "Müşterilerimden biriyle konuşurken geciktim."

Shanell kelimenin üzerine atladı. "Müşteriler mi?"

"Evet." Lou, Tamia'nın tabağından bir bufalo kanadı kaptı ve bir ısırık alarak beğeniyle çiğnedi. "Mmm, bu çok güzel."

Shanell, Tamia'ya hızlı bir bakış atarak, "Ne tür bir iş yapıyorsun Lou?" diye sordu.

"Faturaları ödeyen türden." Tamia'ya göz kırptı, o da sırtarak Shanell'e başını salladı.

"Sanırım bu onun sana kendi işine bakmanı söylemenin kibar bir yolu."

Shanell kaşlarını çatı. "Sadece sohbet etmeye çalışıyordum. Lanet olsun." Tamia ve Lou güldüler.

"Affedersiniz," diye araya girdi boğucu bir kadın sesi.

Herkes başını kaldırıp baktığında, kışına kadar sarkan örgülü yelesi ve siyah deri mini elbisesinden taşan D-cup göğüsleriyle şehvetli, bal tonlarında bir güzelle karşılaştı.

Şaşkın bir ifadeyle Tamia'ya bakıyordu. "Rahatsız ettiğim için çok özür dilerim ama siz Mystique değil misiniz?"

Tamia anında sertleşti. Tabağını kanepenin yanındaki küçük masaya bırakarak soğukkanlılıkla, "Eskiden öyleydin," dedi.

"Aman Tanrım!" diye heyecanla bağırdı genç kadın. "Sizinle tanışmak büyük bir onur! Çalışmalarınızın *büyük* bir hayranıyım."

Tamia içten içe inledi. Benzer sözleri en son duyduğunda, cinayetle suçlanmasıyla sonuçlanan bir aldatma ve ihanet ağına yakalanmıştı.

"*Slave Chronicles* videolarınızın hepsini izledim," diye fişkırdı kız. "İnanılmazdın! Dürüst olmak gerekirse, bu işe girmemin sebebi sensin."

"Bu doğru mu?" Tamia, kalın siyah atkuyruğunu çekiştirirken kesinlikle rahatsız görünen Lou'ya baktı. "Sen de Voyeur Productions için mi çalışıyordun?"

"Elbette." Kız manikürlü elini uzattı. "Adım Halima, ama Honey olarak tanınıyorum."

"Merhaba," dedi Tamia, tokalaşmayı kabul ederek. "Seninle tanıştığıma memnun oldum tatlım."

"Filmlerimden herhangi birini izledin mi? Lou ona biraz seni hatırlattığımı söylüyor."

"Şimdi öyle mi?"

Honey sinsice gülümseyerek başını salladı. "Eskiden yaptığın gibi-" Lou yüksek sesle boğazını temizleyerek kızın sözünü kesti.

Tamia dikkatini tekrar Honey'e vermeden önce ona eğlenen bir yan bakış attı. "Stüdyo artık faaliyette olmadığına göre, bugünlerde ne yapıyorsun Honey?"

Lütfen üniversitede bir şeyler yapmaya çalıştığını söyle, diye sessizce dua etti Tamia. Lütfen bana hala porno yaptığını söyleme.

"Oh, hala Lou için çalışıyorum."

"Gerçekten mi?" Shanell söze karıştı ve Honey'e gizlemediği bir ilgiyle baktı. "Ne yapıyorsun?"

"Ben-"

Lou sanki kanepede aniden alev almış gibi ayağa fırladı. "Bu bana şunu hatırlattı, bebeğim. Seni tanıştırmak istediğim biri var."

"Tamam," diye kabul etti Honey. "Ama önce Mystique'in imzasını alabilir miyim?" Lou göz ucuyla Tamia'ya baktı. "Eğer onun için sorun değilse."

Tamia alt dudağını ısırarak tereddüt etti. Son sekiz yılını, Mystique olarak bilinen yeraltı porno yıldızı olduğu günlerden kendini uzak tutmaya çalışarak geçirmişti. Ama Dominic Archer'in hayatına girmesi skandallarla dolu sırrını açığa çıkarmıştı. Tamia'nın ceza davasını takip eden herkes - çoğu Houston'lı gibi - geçmişinin müstehcen ayrıntılarını zaten biliyordu. O halde bir imza atmanın ne zararı olabilirdi ki?

Gülümsedi. "Kalemin var mı?"

Honey bir Sharpie çıkarıp ona uzatmadan önce kelimeleri ancak söyleyebilmişti.

"Kağıt mı?" Tamia sordu.

Honey başını salladı ve şehvetli göğüs dekoltesi Tamia'nın yüzüne sadece birkaç santim kalana kadar eğildi. "Memelerimi imzalamanı istiyorum."

Shanell dişlerini emdi. "Onun kim olduğunu sanıyorsun? Nicki Minaj mı?"

Tamia güldü ve Honey'nin göğüslerinin yumuşak tümseğine alter egosunun adını karaladı.

Kız zevkle gülümsedi. "*Çok* teşekkür ederim Mystique. Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu anlatamam."

"Sorun değil," dedi Tamia ve Sharpie'yi geri verdi.

Bal onun yüzünde kaldı. "Eğer ilgilenirsen," diye mırıldandı, "ben bir ara seninle üçlü yapmayı çok isterim."

Tamia kıkırdadı. "Teklifin için teşekkürler bebeğim, ama ben kesinlikle çüklüyüm." "Ben de öyleyim." Honey ona göz kırptı. "Ama senin için bir istisna yapabilirim." Tamia kanepeye yaslanarak, "Bunu aklımda tutacağım," dedi.

"Umarım seversin." Kız parlak dudaklarını yalayıp gülümsedi, sonra Lou onu götürürken kolunu onunkinin arasından geçirdi, Lou'nun eli hafifçe kızın kışının kalın kabarıklığı üzerinde duruyordu.

Shanell başını tiksintiyle sallayarak arkalarından baktı. "Bahse girerim onu beceriyordur."

Tamia güldü. "Lou'yu tanıyorsam, bu muhtemelen doğrudur." "Neredeyse yirmi bir yaşında görünüyor."

Tamia içkisini yudumladı. "Onları böyle seviyor. Genç, ama hapse atılacak kadar genç değiller."

Shanell'in gözleri Tamia'nın yüzünde kurnazca kısıldı. "Hiç-" "Hayır," dedi Tamia, soruyu zaten tahmin ediyordu. "Asla bir kadınla yatmadım. Lou."

Shanell öylesine sert bir sesle, "Güzel," dedi ki Tamia güldü.

"Lanet olsun kızım. O *kadar* da kötü değil."

"Evet, öyle. Yani, beni yanlış anlama. Kesinlikle seksi olduğunu düşünüyorum. Bana daha genç bir Benicio Del Toro'yu hatırlatıyor, ela gözleri ve sulu dudaklarına kadar. Kızım, senin duruşmana tanıklık etmek için ilk geldiğinde onun Benicio *olduğunu* düşünmüştüm."

Tamia kıkırdadı. "Bunu her zaman yapıyor."

"Hiç şaşırmadım." Shanell kaşlarını çatı. "Ama her ne kadar iyi biri olsa da, onda beni rahatsız eden bir şeyler var. Ona güvenmiyorum Tamia ve senin de güvenmemen gerektiğini düşünüyorum."

Tamia dişlerini emdi. "Sen neden bahsediyorsun? Lou ve ben eski arkadaşız. Her zaman yanımda oldu."

Shanell ona bir bakış attı. "Sırf seni porno yıldızı yaptı diye-"

Tamia itiraz etti. "Bundan daha fazlasıydı. Beni gerçekten kolladı."

"Tabii ki yaptı. Ona para kazandırıyordun."

"Peki ya ben onun stüdyosundan ayrıldıktan *sonra*?" Tamia meydan okudu. "Artık buna gerek kalmadığında bile kimliğimi korudu."

"Bundan emin misin?" Shanell karşı çıktı. "Dominic'e gerçek adını kimin verdiğini hâlâ bilmediğini kendin söyledin. Tek bildiğin, o entrikacı orospu çocuğunun Lou'ya rüşvet vermiş olabileceği. Yoksa sen hapse girdikten kısa bir süre sonra Lou'nun film stüdyosunu kapatmasının ve şu anda büyük bir servet sahibi olmasının tesadüf olmadığını düşünen tek kişi ben miyim?"

Tamia şiddetle inkâr ederek başını salladı. "Yanılıyorsun Shanell. Voyeur Productions Lou için *her şey* demektir. Stüdyoyu kaybetmekten nefret ediyordu ama artık bu işte kalmayı göze alamazdı."

"Ya da belki yeni toprakları fethetmeye hazırdı ve Dominic'ten aldığı ödeme ona yeni kapılar açtı."

Tamia içkisinden uzun bir yudum aldı ve arkadaşının çirkin şüphelerini yok sayabilmeyi diledi. Ancak Fiona'nın yıkıcı ihaneti ona, en yakınları da dahil olmak üzere hiç kimseyi geride bırakamayacağını öğretmişti. Hayatının geri kalanını insanların nedenlerini sorgulayarak geçirmek istemiyordu ama kendi kanından ve canından birine güvenemiyorsa kime güvenebilirdi ki?

"Ve bu da başka bir şey," diye inatla devam etti Shanell. "Lou'nun 'yeni iş girişiminin' Honey gibi genç kızları pazarlamak olduğuna dair ne kadar bahse girmek istersin?"

Tamia bardağını bir gümbürtüyle yere bıraktı ve Shanell'e ters ters baktı. "Bunun benim eve dönüş partim olması gerekiyordu ama tek yaptığın beni üzen şeylerden bahsetmek. Lütfen biraz ara verir misin?"

Shanell şaşırarak görünüyordu. "Ben sadece-"

"Ben ciddiğim, Shanell. Beni Lou'nun korumalarından birinden siyah kıçına buradan çıkarken eşlik etmesini istemek zorunda bırakma."

Shanell'in gözleri kısıldı. "Yapmazsın."

"Yapmayacağımı mı sanıyorsun?"

Birbirlerine baktılar, sonra aynı anda kahkahayı patlattılar. Birkaç dakika sonra ayrılan Shanell içini çekti ve başını salladı.

"Haklısın," dedi pişmanlıkla. "Kutlamanızı mahvetmek istememiştim. Sadece senin için endişelenmeden edemiyorum. Cehennemi yaşadın Tamia ve tekrar incindiğini görmek istemiyorum. Dikkatli olmalısın."

"Biliyorum," dedi Tamia ayık bir sesle. "Ve endişeni gerçekten takdir ediyorum, Shanell. Bana Fiona'dan daha çok kardeş gibi davrandın, bu yüzden arkamı kolladığını biliyorum. Ama aylardır bu geceyi dört gözle bekliyordum. Bu yüzden sadece rahatlamak ve eğlenmek istiyorum. Tamam mı?"

Shanell başını salladı. "Pekala."

"Teşekkür ederim." Tamia sırtarak içkisini geri aldı. "Bu arada, sanırım görevinizi kaçırdınız. Bir an için lanet bir avukat tarafından çapraz sorguya çekildiğimi sandım."

Shanell gülümsedi ama artık Tamia'ya bakmıyordu. "Avukatlardan bahsetmişken..."

Tamia arkadaşının bakışlarının yönünü takip etti.

VIP salonunun girişinde kimin durduğunu gördüğünde kalbi küt küt atmaya başladı.

Brandon gelmişti.

Ve çok yalnızdı.

Bölüm 3

Tamia

"Hey, yağmur yağdıran geldi!" Lou gürültülü bir şekilde duyurdu.

Brandon sırtıttı ve kalabalığın içinden yüksek sesli bir tezahürat ve alkış korusu yükselirken başını salladı. Tamia'nın meme uçlarının sertleşmesine ve amının kremlenmesine neden olacak kadar havalı bir şekilde salona girdi. Adamın durup Lou ve Lou'nun çevresindeki birkaç kişiyle tokalaşmasını ve sohbet etmesini izledi.

Sonsuzluk gibi görünen ama muhtemelen üç dakikadan az süren bir sürenin ardından -Lou Tamia'nın oturduğu yeri işaret etti. Brandon ona doğru bakıp bakışlarıyla buluştuğunda Tamia'nın nabızı hızlandı. Tembel bir gülümseme yaydı ve lanet olsun ki Tamia'nın külotu ıslanmadı.

Adam ona doğru ilerlerken, kadın onun görünüşüne hayran kalmaktan kendini alamadı. Versace takım elbise giymiş, üzerine de üst üç düğmesi açık, bembeyaz bir gömlek giymişti. O kadar lezzetli görünüyordu ki Tamia, şehvet dolu bakışlarıyla süitte onu izleyen kadınları suçlayamadı bile.

"Dayuum!" Shanell takdirle haykırdı. "Bu kardeş *çok* iyi." "Sen hiç yalan söylemedin," diye mırıldandı Tamia.

Brandon onlara ulaştığında eğildi ve Tamia'nın kalkık yanağını öptü. Yumuşak, dolgun dudaklarının hissi, bacaklarının arasına gömülmüş ağzının anısıyla klitorisinin zonklamasına neden oldu. Onun uzun, kalın aletinin duvarlarını okşadığını hissetmek için her *şeyini* verebilirdi, ta ki kendinden geçip çılgılık atana kadar. Kilit altındayken tek düşündüğü Brandon'la sevişmekti. Bunu ve özgür kalmayı.

"Naber?" Tamia'nın yanına oturarak onu selamladı.

"Selam," dedi usulca. "Gelebilmişsin."

"Elbette. Hey, kızım," dedi Shanell'e sıcak bir şekilde. Shanell ona gülümsedi. "Selam Brandon."

"Kocan nerede?" diye sordu ona.

"Buralarda bir yerde."

"Neden gidip neyin peşinde olduğunu görmüyorsun?" Tamia önerdi. Shanell ona boş gözlerle baktı. "Neden?"

Tamia ona sert bir bakış attı.

Bir süre sonra Shanell ipucunu anladı. "Evet, gidip adamımın neyin peşinde olduğuna bir bakayım. Bu *harika* bir fikir." Tabağını masaya bırakıp koltuktan kalktı ve hızla uzaklaşmadan önce Tamia ve Brandon'a göz kırptı.

Brandon usulca kıkırdadı, onun gidişini izliyordu. "Zekice."

Tamia cevap vermedi. Adamın tüm inceliklerini özümsemekle meşguldü: Bitter çikolata renginde teni, kafa derisine yakın kesilmiş pürüzsüz siyah saçları, derin gece yarısı gözleri, seksi gamzeleri ve Tamia'nın şimdiye kadar öptüğü en etli dudakları çerçeveleyen manikürlü keçi sakalı.

Birden Brandon'ın kendisine baktığını fark etti. "Ne?" dedi utangaç bir sesle.

"*Benim* de sana bunu sormam gerekirdi," diye söylendi. "Bana yüzümde bir şey varmış gibi bakıyorsun."

Lezzetten başka bir şey yok, diye düşündü Tamia gülümseyerek. "Hayır, sen iyisin. Bu arada, sana yeni keçi sakalını çok beğendiğimi söylemek istiyordum. Ama şirkette sakal bırakmanın kesinlikle tavsiye edilmediğini sanıyordum."

Brandon çenesini sıvazlayarak, "Öyle," dedi. "Ama artık ortak olduğum için _"

"İstediğin her şeyi yapabilirsin, değil mi?" Sırıttı, gamzeleri parladı. "Hemen hemen."

Tamia güldü ve başını ona doğru salladı. "Demek öyle, ha?"

"Aynen öyle." Kadının elindeki bardağa başıyla işaret etti. "Ne içiyorsun?"

"Mavi bir orospu çocuğu."

"Bana *ne* dedin?"

Tamia'nın gülümsemesi soldu. "İşte bu-" Brandon güldü. "Sakin ol. Sadece seninle dalga geçiyorum."

Tamia sırtarak onun koluna şakacı bir yumruk attı. Brandon'la yeniden böyle dostane ilişkiler içinde olmak iyi hissettiriyordu. Onu incitip ihanet ettikten sonra, onunla konuştuğu için bile ne kadar şanslı olduğunu biliyordu.

Tam o sırada, küçük bir tepside bir içkiyi dengeleyen çekici bir genç kadın yanlarına yaklaştı. "Bu sizin için Bay Chambers," diye mırıldandı,

kadehi Brandon'a uzattı. "Bay Saldaña'dan sek bir viski."

Brandon süitin diğer ucuna baktı. Lou'nun gözleriyle karşılaşınca başını salladı ve kadehini kaldırarak küçük bir kadeh kaldırdı.

Lou başıyla onayladı ve gülümsedi.

Tamia, Brandon'ın viskisini yudumlarken James Bond'dan daha düzgün görünmesini izledi. Onda en çok hayranlık duyduğu şeylerden biri çok yönlülüğüydü. Teksas'ın en zengin bölgelerinden birinde büyümüş olmasına rağmen, o muhteşem vücudunda gösterişli bir kemik bile yoktu. Hukuk firmasındaki iyi çocuklarla dış işleri ve emtia vadeli işlemlerini tartışabilir, sonra da dönüp en serseri serserilerle takılabilirdi. Kendi derisinin içinde rahattı ve kim olduğu konusunda hiçbir özür dilemiyordu - dünyayı kasıp kavurma yolunda ilerleyen gururlu, güçlü bir siyah adam.

Brandon'ı aldatmak Tamia'nın hayatında yaptığı en aptalca şeydi. Ama bu hatayı düzeltmek için her türlü niyeti vardı. Bu gecedен başlayarak.

"Kadeh kaldırmak istiyorum." Brandon onun bakışlarına karşılık verince, "Son birkaç aydır davaya o kadar odaklanmıştık ki, ortak olduğun için seni tebrik etme fırsatım olmadı. Bu hedefe ulaşmak için ne kadar çok çalıştığını biliyorum ve kimse bunu senden daha fazla hak etmedi. Bu yüzden sana ne kadar harika biri olduğunı düşündüğümü ve seninle ne kadar gurur duyduğumu söylemek istedim."

Brandon'ın yüz ifadesi minnettarlıkla yumuşadı. "Teşekkür ederim Tamia," dedi sessizce. "Bunun için minnettarım."

"Her kelimesinde ciddi dim." Kadehini kaldırdı. "Sana içiyorum." "Ve sana. Bu gece *senin* gecen."

"Bu da sizin sayenizde mümkün oldu."

Brandon gülümsedi. "Tamam o zaman. İkimizin şerefine." Tamia'nın kulağına hoş gelmişti. "İkimize de."

Bardakları tokuşturdular ve birbirlerine bakarak içkilerini yudumladılar. "Geldiğine sevindim," dedi Tamia.

"Sana yapacağımı söylemişim."

"Biliyorum, ama ..." Kararsızca sözünü kesti.

"Ama ne?"

"Fikrinizi değiştirebileceğinizi düşündüm."

"Hayır. Kutlamanızı kaçırmazdım."

"Teşekkür ederim." Tamia tereddüt etti. "Cynthia gelemedi mi?" "Hayır."

"Oh," diye mırıldandı Tamia. "Bu çok kötü." Brandon ona bilmiş bir bakış attı.

Tamia gülümsemesini bastırarak kadehini bıraktı ve tabağını aldı. Bir köfte mızrakladı ve Brandon'ın ağzına götürdü. "Şunun tadına bak," dedi ve Brandon'ın dudaklarının çatalın etrafında kapanmasını izledi. "Nasıl olmuş?"

Yavaşça çiğnedi. "Lezzetli."

"Öyle mi? Lezzetli görünüyorlar."

"Henüz içmedin mi?" Kız başını sallayınca Brandon sırtıttı. "Oh, yani şimdi beni tat testçin olarak mı kullanıyorsun?"

"Evet." Güldü ve adama bir köfte daha yedirdi, sonra adam onu izlerken çatalı kasıtlı olarak yaladı. Onun tüm dikkatinin kendisinde olmasından memnun bir şekilde kanepeye yaslandı ve bacak bacak üstüne atarak adamın karanlık bakışlarının kalın kalçalarına nasıl indiğini gözlemledi. Bilinçsizce alt dudaklarını ısırıldığında, kucağına atlamamak, pantolonunu indirmemek ve kendini onun taş gibi sert aletine dayamamak için elinden gelen her şeyi yaptı.

Aminin aklıktan zonklamasına aldırmadan köftelerden birini yedi ve sohbet edercesine "Babanın seçim çalışmaları nasıl gidiyor?" diye sordu.

Brandon bakışlarını yavaşça onun kalçalarından kaldırdı. "Hmm?"

Tamia bilmiş bir gülümsemeyi gizledi. "Babanın kampanyasını sordum. İşler nasıl gidiyor?"

Brandon bir kolunu arkaya sarkıtarak kanepeye daha rahat bir şekilde yerleşirken, "Şimdiye kadar çok iyi," diye cevap verdi. "Seçimlere bir yıl kaldığı için henüz yoğun kampanya dönemine girmedi."

Tamia tabağını bir kenara bırakarak, "Çok fazla kampanya yapmasına gerek kalmayacak," dedi. "Herkes onun en önde koşan aday olduğunu biliyor."

Brandon gülümsedi ve viskisini yudumladı.

Babası, Teksas'ın en güçlü adamlarından biri olan vali yardımcısı Bernard Chambers'dı. O yılın başlarında valiliğe adaylığını koyacağını resmen açıklamıştı. Birçok Houston'lı onun seçimleri ezici bir çoğunlukla kazanmasını bekliyordu.

"Peki annen nasıl?" Tamia kibarca sordu. Brandon,

"Durumu iyi," diye cevap verdi.

"Bu çok iyi."

Tamia, Bernard ve Gwen Chambers'ın Brandon'ın cinayet davası sırasında Tamia'yı temsil etme kararına şiddetle karşı çıktıklarını biliyordu. Onun oğullarıyla çıkmak için yeterince iyi olmadığına zaten inanıyorlardı.

Tamia tutuklanıp hapse gönderildikten sonra, Brandon'ın oğluyla olan ilişkisini

onun ellerini. Ama o, onların isteklerine meydan okuyarak kendi başına bir adam olduğunu kanıtlamıştı.

Bu da Tamia'nın onu her zaman sevmesinin bir başka nedeniydi.

Salonda göz gezdirirken, barın yanında toplanmış bir grup az giyimli kadını fark etti. Her biri utanmadan Brandon'a bakıyordu.

Tamia kaşlarını çattı, kendi mezuniyet partisinde aptal gibi davranmak zorunda kalmayacağını umuyordu.

Mümkün olduğunca kurnazca, koltuktaki Brandon'a yaklaşıp akbaba sürüsüne onun müsait olmadığını bildirdi. Birkaçı ona sırtsa da, geri kalanlar başka tarafa bakmayı akıl etti, şüphesiz Tamia gerçekten sevgilisinin karısını öldürdüyse, sevişmek isteyecekleri son kişinin o olduğunu fark etmişlerdi.

Olan bitenden habersiz görünen Brandon, Tamia'ya usulca gülümsedi. "Peki şimdi ne yapmayı planlıyorsun?"

"Artık özgür bir kadın olduğumu mu söylüyorsun?" "Evet."

"Öncelikle, evimden taşınıyorum." "Gerçekten mi?"

Brandon şaşırarak görünüyordu. "Neden?"

Tereddüt etti. "Manzara değişikliğine ihtiyacım var." Ona gerçeği, Fiona'nın kendisine yaptıklarından sonra aynı çatı altında yaşamaya devam etmelerinin mümkün olmadığını söyleyemezdi. Tamia kız kardeşiyle kesinlikle hiçbir şey yapmak istemiyordu. Fiona'nın hain kıcıyla bağlarını ne kadar çabuk koparırsa o kadar iyiydi.

"Nereye taşınıyorsun?" Brandon sordu.

"Lou benim için bir daire buldu. Henüz görmedim ve bana nerede olduğunu söylemiyor ama ihtiyaçlarım için mükemmel olduğunu garanti ediyor."

Lou fazla parası olmadığını biliyordu. Yasal ücretleri banka hesabını tamamen tüketmişti. Son ödemesi de yapıldıktan sonra, sadece iki aylık kirasını karşılayacak kadar parası olacaktı. En kısa zamanda bir iş bulması gerekiyordu ama sabıka kaydı olduğu için bunun kolay olmayacağını biliyordu. Ve başka bir reklamcılık işi bulmayı hemen hemen unutabilirdi. Hiçbir saygın reklam ajansı cinayetten yeni beraat etmiş birini işe almazdı.

Brandon onun çökmüş yüz ifadesini görünce uzandı ve çenesini avucunun içine aldı. "Bana bak."

Tamia onun bakışlarına karşılık verdi.

"Beş ay önce, bu gece burada özgür bir kadın olarak oturacağınızı düşünmüyordunuz. Ama özgürsün. Bu yüzden yarın ne olacağı ya da olmayacağı konusunda endişelenme. Bu anın tadını çıkar ve sana her şeyin yoluna gireceğini söylediğimde bana inan. Tamam mı?"

Tamia gözyaşlarına hâkim olarak başını salladı. "Teşekkür ederim Brandon. Sen olmasaydın bunların hiçbirini atlatamazdım." Tereddüt etti, zorlukla yutkundu. "Bunun için çok üzgünüm."

Brandon parmağını kızın dudaklarına bastırarak onu susturdu. "Sürekli özür dilemene gerek yok Tamia. Aramızda yaşananlar geçmişte kaldı. Ben hayatıma devam ettim, sen de öyle yapmalısın."

Tamia ona baktı, zihninde Cynthia'nın masanın üzerinde domalmış, adam onu arkadan becerirkenki görüntüsü canlandı. O gece gördüklerinin anısı hâlâ Tamia'nın peşini bırakmıyor, hiç beklemediği bir anda düşüncelerini ele geçiriyordu. Brandon'ı aldattıktan sonra, başka bir kadınla yattığı için ihanete uğramış gibi hissetmeye hakkı olmadığını biliyordu. Ama tam olarak böyle hissediyordu ve hiçbir şey bunu değiştiremezdi.

"Tamia."

Acı dolu düşüncelerinden sıyrılan Tamia gözlerini kırıştırarak Brandon'a baktı. "İyi misin?" diye sordu nazikçe.

Hızlıca başını salladı, sonra bardağını aldı ve Keyshia Cole'un "Take Me Away" şarkısı çalmaya başladığında içindekileri boşalttı.

"Oooh, bu benim şarkım. Dans et benimle, Brandon."

Brandon cevap veremeden, Tamia elindeki boş kadehi bıraktı, onu elinden tuttu ve diğer çiftlerle dolu olan küçük dans pistine doğru götürdü. Tamia Brandon'a yaklaşarak kollarını onun boynuna doladı, Brandon'ın iri elleri de onun belini sardı.

Müzik eşliğinde sallanmaya başladıklarında, onun gözlerinin içine baktı. "Bu bana neyi hatırlatıyor biliyor musun?"

Ona gülümsedi. "İlk randevumuz."

Başını salladı. "Beni Da Marco'da yemeğe götürmüştün, sonra da kardeşinin yeni kulübünde dans etmeye gitmiştik." Gülümsedi, sonrasında olanları yeniden hatırladı. Şehir merkezinde lüks bir otele yerleşmişler, sonra da gecenin geri kalanını dünyanın sonu geliyormuş gibi sevişerek geçirmişlerdi.

Tamia iç çekti. "Ne geceydi ama." Brandon yine gülümsemekle yetindi.

Birlikte dans ederlerken, adamın sert ve kaslı göğsü kızın göğüslerine sürtünerek meme uçlarının gerilmesine neden oldu. Ona daha da sokuldu ve

yüzünü onun boynuna dayadı. Clive Christian'ın kolonyasının kokusu burun deliklerini okşuyor, o kadar güzel kokuyordu ki burnunu adamın boğazında gezdirip tenini içine çekmek istiyordu.

Keyshia ile birlikte şarkı söylüyor, onu ne kadar çok sevdiğini anlatan sözleri mırıldanırken dudaklarını Brandon'ın kulağına yaklaştırıyordu.

Yumuşak şarkı daha hızlı bir parçaya dönüştüğünde Tamia ve Brandon tempoyu artırdı. Brandon iyi bir dansçıydı, kendinden emin ve pürüzsüzdü. Birbirlerinin ritmine zahmetsizce uyarak birlikte dans ederlerken, Tamia dönerek kolunu Brandon'ın boynuna doladı. Adamın elleri onun beline dolandı ve sıcak nefesi ensesini okşarken onu daha da yakın tuttu.

Tamia zevkten titredi. Kalçalarını kışkırtıcı bir şekilde döndürdü, Brandon'ın sert aletinin kışına bastırıldığı hissinden zevk aldı ve tahrik oldu. Birbirlerine sürtündükçe etraflarındaki terli bedenler kayboluyor, Tamia ve Brandon dans pistinde yalnız kalıp ilk buluştukları geceye geri dönüyorlardı. Tutku ve heyecan dolu bir gece, birlikte gelecekleri sonsuz olasılıklarla doluydu.

Brandon Tamia'yı kollarında döndürdüğünde, Tamia onun karanlık gözlerine baktı ve Brandon'ın da Tamia'nın istediği kadar onunla sevişmek istediğini fark etti.

Ağzını açtı. "Bebeğim-"

"Dinleyin, parti insanları!" Lou mikrofondan anons yaptı, sesi yüksek sesli müziği kesiyordu. "Onur konuğumuz için özel bir şampanya kadehi kaldırma zamanı geldi. Sunuculara Cristal kadehleri dağıttırıyorum, Tamia'nın şerefine kadeh kaldırabilmek için mutlaka bir tane alın. Mamacita, seksi halini bir dakikalığına buraya getirebilir misin? Yağmur yağdırıcıyı da yanında getir."

Tamia ve Brandon birbirlerine baktıktan sonra yavaşça dans pistinden çıktılar.

Buharlı kalabalığın arasından ilerlerken Tamia kendini yanaklarını acıtacak kadar çok gülümserken buldu. Çünkü Brandon o gün ikinci kez ona tekrar birlikte olabileceklerini umması için bir neden vermişti.

Geçtiğimiz beş ay tam bir kâbustu ama bu gece kimse Tamia'ya dünyanın en şanslı kadını olmadığını söyleyemezdi.

Bölüm 4

Brandon

Brandon ön kapıdan içeri adımını attığında saat gece ikiyi geçiyordu.

Kulüpten ayrıldıktan sonra bir süre etrafta dolaşarak kafasını toplamaya ve ereksiyonunu kontrol altına almaya çalışmıştı. Tamia'yla dans etmek onu ciddi şekilde etkilemişti. Duruşmaya kadar geçen aylar boyunca, Tamia'yla ilişkilerinin bittiğini kendine sürekli hatırlatarak davaya odaklanmayı başarmıştı. Ona olabilecek en kötü şekilde ihanet etmişti, bu yüzden ona ikinci bir şans vermesi söz konusu bile olamazdı.

Ama bu geceki partiye gelip de onun şehvetli vücudunu o sık beni elbisesinin içinde gördüğü an, neredeyse aklını kaçıracaktı. Onun kalbini kırmış ve ilişkilerini mahvetmiş olması önemli değildi. O yavaş dans için onu kollarına aldığı anda, o kadar doğru hissetmişti ki, artık oraya ait olmadığını neredeyse unutmuştu.

Brandon kapalı kapıya yaslandı ve çelişkili duygularından rahatsız olarak derin bir nefes verdi. Tamia'ya karşı bir şeyler hissetmeye hakkı yoktu. Artık Cynthia'yla birlikteydi, onu seven ve asla aldatmayacak iyi bir kadındı. Tamia bu gece ne kadar seksi görünürse görünsün ve Brandon onu becermeyi ne kadar çok isterse istesin, Cynthia'ya bu şekilde ihanet edemezdi.

Ve Tamia'yı affetmiş olması, onun kendisiyle oynama şeklini unutacağı anlamına gelmiyordu.

Yüzünü buruşturarak kapıyı itti ve karanlık apartman dairesinden sessizce yatak odasına doğru ilerledi, Cynthia'yı orada kendisini beklerken buldu. Aslında tam olarak *beklemiyordu*. Yaklaşan bir duruşmaya hazırlanmak için üzerinde çalıştığı bir yığın hukuk kitabının arasında uyuyakalmıştı.

Yatak odasının kapısında duraklayan Brandon omzunu kapı pervazına dayadı ve onun uyumasını izledi. Ona yanına taşınmasını teklif ettiğinde ne kadar şaşırdığını hatırladı. Doğruyu söylemek gerekirse, o da

Kendisi de oldukça şaşırmıştı. Sadece iki aydır çıkıyorlardı ve Tamia'yla yaşadığı onca şeyden sonra başka bir kadınla yaşamak aklına gelecek *en son* şey olmalıydı. Ama Cynthia'yla birlikte yaşamak dünyadaki en doğal şey gibi görünmüştü. Zaten ofiste birlikte uzun saatler geçiriyorlardı. Bitmek bilmeyen, stresli bir günün sonunda, birlikte gevşeyecek birinin olması güzeldi. İşinin gerekliliklerini anlayabilecek biri. Video oyunları oynayacak kadar eğlenceli ve yarısı boş bir sinema salonunun arka tarafında otururken ona oral seks yapacak kadar ürkütücü biri.

Brandon o ateşli karşılaşmaları hatırlayınca Cynthia'ya sıırttı. Uzun, ince bacakları vücuduna doğru kıvrılmış halde yan yatıyordu. Üzerinde Brandon'ın Longhorn tişörtlerinden biri ve kıkına kadar inen kırmızı bir erkek şortu vardı. Brandon onun yuvarlak popo yanaklarına bakarken aleti yeniden sertleşti.

Kocaman yatağa doğru yürüdü ve Cynthia'yı öpmek için eğildi.

Dudakları yumuşak, dolgun ve sıcaktı, tıpkı bacaklarının arasına yerleşmiş olanlar gibi.

Kız gözlerini yavaşça açtığında Brandon geri çekildi ve ona gülümsedi. "Hey, uykucu."

"Hey," diye mırıldandı. "Geri dönmüştün."

"Geri döndüm." Yatağın kenarına oturdu ve uzanıp elini pürüzsüz kalçasından geçirerek kıkını avuçladı. Kadın ona bir bakış attı ama uzaklaşmadı.

"Parti nasıldı?" diye sordu.

"Güzel." Tereddüt etti. "Gelmeliydin."

Kadın homurdandı. "Hiç sanmıyorum. İkimiz de Tamia'nın beni orada istemediğini biliyoruz."

Brandon bunu inkâr etmedi. Kulübe tek başına geldiğinde Tamia'nın yüzünün nasıl aydınlandığını özlememişti. Ona Cynthia'yı da getirmesini söylemiş olmasına rağmen, Brandon onun kutlamasında Cynthia'nın varlığına içerleyeceğini biliyordu. Cynthia'yı evde bırakarak doğru olanı yapmıştı ama bu, kendisini daha az suçlu hissetmesine neden olmamıştı.

Konuyu değiştirmeye çalışarak yatağın üzerine serpiştirilmiş kitaplara başıyla işaret etti. "Çok kitap okudun mu?"

"Pek sayılmaz." Cynthia doğruldu ve dağınık saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. Kaşları hafifçe çatılmıştı. "Konsantre olmakta zorlandım."

Uh-oh, diye düşündü Brandon. Ama sormak zorundaydı. "Nedenmiş o?"

Tereddüt etti, bir konuda huzursuz olduğunda yaptığı gibi alt dudağını ısırırdı. "Seni ve Tamia'yı düşünmeden edemedim. . . ve Tamia'yı."

Hiçbir şey söylemedi, onun detaylandırmasını bekledi. O da öyle yaptı. "Seni geri istiyor Brandon."

Elbette bunu biliyordu. Aylardır biliyordu. Ama bunu Cynthia'ya itiraf edemezdi, yoksa Tamia'nın davasını alma nedenlerini sorgulamaya başlardı. Ve onun böyle bir sorgulamasına ihtiyacı yoktu ya da bunu istemiyordu. Hele Tamia'ya karşı hisleri hâlâ çözülmemişken.

Yataktan kalktı ve odanın diğer ucundaki gömme dolaba doğru ilerledi. "Tamia ve ben tekrar bir araya gelmeyeceğiz."

"Bundan emin misin?" Cynthia meydan okudu.

Brandon durakladı ve omzunun üzerinden ona baktı. "Bu da ne demek şimdi?"

Kaşlarını çattı. "Bugün oradaydım Brandon. Tamia'nın sana nasıl baktığını gördüm, sanki onun tüm dünyası senmişsin gibi. Ve muhabirin onunla barışmakla ilgili sorusuna cevap vermemek için elinden geleni yaptın."

Brandon sakince, "Çünkü Tamia'yı utandırmak istemedim," dedi. "Geçtiğimiz aylarda cehennemi yaşadı. Bugün onun büyük günüydü. Başka hiçbir şeyin önemi yoktu."

Cynthia uzun, gergin bir an boyunca ona baktı. "Geçtiğimiz beş ayın benim için de ne kadar zor geçtiğini anladığınızı sanmıyorum."

Brandon sessizce, "Tabii ki biliyorum," dedi.

Ailesinden en yakın arkadaşına kadar herkes onu Tamia'yı temsil etmekten vazgeçirmeye çalıştığında, kararını destekleyen tek kişi Cynthia olmuştu. Bunun onun için kolay olmadığını biliyordu. Tamia'nın avukatı olarak hapisanede onunla çok zaman geçirmesi, onu duruşmaya hazırlaması ve moralini yüksek tutmaya çalışması gerekiyordu. Saatlerce konuşmuşlar, daha önce hiç olmadıkları kadar yakınlaşmışlardı. Günün her saatinde onu arıyor, sık sık Cynthia ile geçirdiği akşamları bölüyordu.

Bir gece, Tamia aradığında o ve Cynthia sevişiyorlardı. Brandon geriye dönüp baktığında çalan cep telefonunu görmezden gelmesi gerektiğini biliyordu. Yasal danışmanlık verecek ya da moral konuşması yapacak durumda değildi.

Bu kesintiye içerleyen ve Tamia'nın çağrısına cevap verdiği için Brandon'ı cezalandırmak isteyen Cynthia onu sırtüstü yatırmış ve üzerine oturmuştu. Kendini onun aletinin üzerine bıraktıktan sonra uzun, şehvetli vuruşlarla ona binmeye başlamıştı. Ve sonra amıyla yeni bir şey yaptı,

Kontrolünü kaybetmesine neden olan bir şey. Kendini toparlayıp yere düşen cep telefonunu eline aldığında Tamia telefonu çoktan kapatmıştı. Onu bir sonraki görüşünde üzgün olduğu belliydi. Kendini suçlu hissetmişti ama bu Tamia'nın onu akşam sekizden sonra son arayışydı.

"Brandon?"

Hayalinden sıyrılıp Cynthia'ya göz kırptı. "Özür dilerim, bebeğim. Ne dedin sen?"

Kaşlarını çattı ve başını ona doğru salladı. "Babamın bir papaz olması benim bir aziz olduğum anlamına gelmiyor. Her kadın gibi ben de kıskanç ve paranoyak olabiliyorum. Seni eski kız arkadaşınla paylaşmak zorunda kalmak hiç de kolay değildi ama bununla başa çıktım çünkü seni seviyorum Brandon ve Tamia'ya yardım etmeseydin vicdanının seni diri diri yiyeceğini biliyorum. Ama şimdi sen üzerine düşeni yaptın ve onu beraat ettirdin, artık seni paylaşmak istemiyorum. Paylaşmak zorunda da değilim."

Brandon yatağa doğru adımlarını geri çekerek, "Yapmayacaksın," diye güvence verdi. "İnan bana tatlım, tüm bu durumun senin için ne kadar zor olduğunu biliyorum. Aylar önce beni terk edip gittiğin için seni suçlayamazdım."

Cynthia ders kitaplarından birini eline alarak, "Bunu düşünmediğimi sanmayın," diye mırıldandı.

Brandon gülümsedi. "Ama sen gitmedin," dedi, yatağın kenarına tünemişken kalçası onunkine değiyordu. "Benimle birlikte orada kaldın ve bu benim için tahmin edebileceğinden çok daha fazla şey ifade ediyor. Tamia'yla tekrar bir araya gelmemize gelince, Chicago'nun o eski şarkısını hiç duydun mu, 'If She Would Have Been Faithful'?"

Cynthia hafifçe eğlenmiş görünüyordu. "Chicago mu?"

Brandon sırtıttı. "Gülme. Kessler'ın bilgisayarında sürekli seksenlerin müziğini çaldığını biliyor musun?"

Başını salladı.

"Bir gece geç saatlere kadar onun ofisinde çalışırken radyoda bir Chicago şarkısı çaldı. Daha önce hiç duymamıştım ama sözleri aramızdaki ilişkinin gidişatıyla ilgili hislerimi yansıtıyordu. Eğer Tamia beni aldatmasaydı, sen ve ben birlikte olmazdık. Eğer o bana sadık kalsaydı, seninle birlikte olma fırsatını kaçırıacaktım."

Cynthia'nın ifadesi yumuşadı. "Gerçekten bunu mu demek istiyorsun?"

"Elbette." Ama bu güvence Brandon'ın ağzından çıkarken bile, az önce ona söylediklerinde gerçekten ciddi olup olmadığını merak etti. Acaba

Tamia'yı kaybetmenin en iyisi olduğuna gerçekten inanıyor muydu, yoksa bu sadece onun hüsnükuruntusu muydu?

İçten içe kaşlarını çatarak, sanki ona dokunmak şüphelerini susturacakmış gibi uzanıp Cynthia'nın yanağını okşadı.

Gülümsedi, yüzünü onun avucuna sürerken gözleri yaşlarla doldu. "Sadece tatlı dille külotuma girmeye çalışıyorsun," diye alay etti.

Brandon zayıfça sırttı. "İşe yarıyor mu?"

"Belki."

"Belki?" Eğildi ve onu öptü, göğüslerinden birini okşarken meme ucunun sertleştiğini hissetti. "Peki ya şimdi? *Bu* işe yarıyor mu?"

"Mmm . . ." Aniden geri çekildi. "Hayır."

"Neden olmasın?"

"Çünkü duş alman gerekiyor. Tamia'nın parfümünün kokusunu her yerinden alabiliyorum." Cynthia ona şüpheyle baktı.

Brandon, Tamia'yla dans ettiği, neredeyse pantolonunun içine taşırana kadar aletini onun sulu kıkına sürttüğü anı hatırlayınca suçluluk duygusuna kapıldı.

Onu dikkatle izleyen Cynthia kaşlarını çatı. "Bana söylemediğin bir şey mi var?"

Brandon onun bakışlarıyla karşılaştı. "Ne gibi?"

Kaşları daha da çatıldı. "O partide tam olarak ne oldu?" "Hiçbir şey."

"Hiçbir şey mi?" Cynthia kuşkuyla tekrarladı. "Evet, bebeğim. Hiçbir şey yok."

Birbirlerine baktılar, iki avukat önce kimin geri adım atacağını görmeye çalışıyorlardı.

Birkaç dakika sonra Cynthia ona sırttı. "Sana bir tavsiye vereyim *bebeğim*. Bir dahaki sefere beni baştan çıkarmak istediğinde, eve eski kız arkadaşın gibi kokarak gelme. İnan bana, bu otomatik bir ruh hali katilidir."

Brandon kaşlarını çatı. "Hadi ama, Cynthia-"

"Ben ciddiğim, Brandon. Duş yoksa, hareket de yok." Tartışmaya yer bırakmadan kitabına döndü.

Brandon derin bir iç çekerek yataktan kalktı ve gömme dolaba doğru ilerledi. Takım elbisesinin ceketini kokladı, sonra da içten içe inledi. Cynthia haklıydı. Bütün geceyi Tamia'nın kollarında geçirmiş gibi kokuyordu. Bu da yapmak istediği şeyden çok uzak değildi.

Yüzünü buruşturarak ceketini, gömleğini ve pantolonunu çıkardı, ardından kuru temizleme için bir kenara koydu.

Tabii Cynthia önce onları yakmaya karar vermediyse.

Adam birkaç dakika sonra dolaptan çıktığında kitabından başını kaldırıp bakmadı bile, ama onun çıplak vücudunu görmeye asla dayanamamıştı. Yoğun çalışma programına rağmen, her zaman spor yapmaya zaman ayırırdı. Çabalarının sonucu, gittiği her yerde kadınların başını döndüren sert, kaslı bir fizikti.

Ama şimdi değil. Cynthia'nın ona gösterdiği ilgiye bakılırsa Şişko Albert'e de benzeyebilirdi.

Kahretsin, diye düşündü Brandon. *Kara kırım gerçekten de köpek kulübesinde!*

Ebeveyn banyosuna doğru yöneldi, sonra fikrini değiştirdi ve aniden yön değiştirdi. Çenesi kararlı bir şekilde yatağa doğru eğildiğinde Cynthia'nın gözleri büyüdü.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu. "Bir şeyler alıyor olman gerekiyordu."
_"

"Alacağım. İkimiz de iyice terledikten sonra birlikte duş alabiliriz."

Gözle görülür bir şekilde yutkundu. "Brandon-"

Eğildi ve onu sertçe öptü, itirazlarını susturdu. Kız onun karşısında erirken, adam uzandı ve kitabı kucğından aldı. Kitap ağır bir gümbürtüyle yere düştü.

Kendini yatağı a bıraktı, giydiğı tişörtü çekiştirip göğüslerini ortaya çıkarırken vücudunu kendi vücuduyla örttü. Küçük ama dolgundular, güzel çikolata meme uçlarıyla taçlanmışlardı. Eğildi ve dilini önce birinin, sonra diğerinin üzerinde gezdirdi.

Cynthia inledi ve sırtını dikleştirdi, göğüsleri şehvetli bir davetle yukarı doğru itildi. Onları avuçladı, birbirine doğru itti ve her iki meme ucunu da ağzına aldı.

"Ummm," diye inledi Cynthia zevkle, gözleri kapalı yuvarlanarak.

Göğüslerini emmeyi bitirdiğinde Brandon kızın daracık şortunun kemerini kavradı ve bacaklarından aşağı indirerek siyah kasık kıllarının dar bir kısmını ortaya çıkardı. Kızın uyarılmayla parlayan etli dudaklarını görünce aleti zonkladı.

Kadının bacaklarını omuzlarına sardı ve başını eğerek klitorisini ağzına aldı.

Kalçaları yataktan kalkarken boğuk bir çığlık attı.

Brandon onun klitorisini dişledi ve emdi, sonra ona karşı kıvranırken ve yatak örtülerini avuçlarken amını yemeye başladı. Saniyeler içinde doruğa ulaştı, kalçaları başını sıkarken neredeyse onu boğuyordu.

Birkaç dakika sonra, vücudu sarsılıp titremeyi bıraktığında, yatağa yığıldı ve derin, titrek bir nefes verdi. "Bu hiç adil değildi."

Brandon kıkırdadı, sesi kadının nemli karnına çarparak boğuklaştı. "Oyundan nefret etme, bebeğim. Oyundan nefret et."

Öfkeyle tükürdü ve adamın kafasına vurdu.

Adam gülerek kadının bileklerini yakaladı ve kollarını başının üzerinde sabitledi. Adam onun üzerinde yükselip vücudunu kalçalarının arasına yerleştirirken Cynthia onun altında kıvrandı. Bakışları kilitlendi, ağızları Cynthia'nın sularıyla tatlanmış derin, şehvetli bir öpücükle buluştuğunda gülümsemeleri çözüldü.

Brandon boştaki eliyle aşağı uzandı ve parmaklarını sert aletinin etrafına sardı. Kendini okşamaya başladığında, Cynthia kalçalarını ona doğru bastırarak kendisine ait olanı alması için onu teşvik etti. Onu yeterince kızdırdığında, aletini onun kaygan açıklığına doğru yönlendirdi.

"Komando olacağım," dedi ona, çünkü prezervatif almak için akışı durdurmak istemiyordu. "Sorun olur mu?"

Cynthia hızla başını salladı. "Çok iyisin asker."

Sözcükler dudaklarından daha yeni dökülmüştü ki Brandon kızın içine girerek kendini derinlere gömdü. İkisi de zevkle inledi.

Aşağıya doğru baktı, kendisinin onun içinden kayışını izledi, sonra yavaşça tekrar içeri girdi. Cynthia inledi ve tuttuğu bileklerini çekiştirdi. Brandon onu bırakır bırakmaz kışını kavradı, tırnakları derisine batıyordu. Brandon uzun ve derin vuruşlarla kızın içine pompalamaya başladı, kız da bunu kendi aç itişleriyle karşıladı.

"Kahretsin kadın," diye fısıldadı, alnında ter birikmişti. "İyi hissediyorsun."

"Sen de öyle bebeğim," diye nefes aldı, dudaklarını yalayarak. "Sen de beceriyorsun yerimden defol."

"Öyle mi?"

"Oh, evet."

"Dormalı mıyım?" diye alay etti. "Durmasan iyi edersin!"

Cynthia kalçalarını onun etrafında sıkarak onu yerine kilitlediğinde kahkahası bir iniltiye dönüştü. Gözlerini kapatıp kızın amını sikerken, itişlerinin gücü yatak iskeletini titretti ve Cynthia'nın kitaplarını şiltenin üzerinde zıplattı.

Gözlerini yeniden açarak Cynthia'ya baktı. Bir an onun aşağı yukarı zıplayan küçük göğüslerine baktı. Bir an sonra görüntü, koyu karamel meme uçları doğrudan kendisine dönük olan büyük, tatlı göğüslere dönüştü.

Kahretsin! diye düşünen Brandon, Tamia'nın göğüslerinin tanıdık görüntüsünü engellemeye çalışırken gözlerini tekrar sıkarak kapattı. Ama onları düşünmemeye çalıştıkça, yalayıp emmeyi daha çok istiyordu. Eğilip ağzını Cynthia'nın meme ucuna doladığında, Cynthia zevkle inledi. Ama duyduğu Tamia'nın gırtlaktan gelen mırıltısıydı, Tamia'nın sıcak amını bir piston gibi deliyordu.

Saniyeler sonra Cynthia, adam içinde patlarken coşkuyla çığlık attı, aleti şiddetle fıskırdı, başka bir kadının adı neredeyse dudaklarından dökülüyordu. Çenesini sıktı, başını geriye attı, kolları ağırlığını desteklerken titriyordu. İkisi de nefes nefese kalırken Cynthia'nın göğsünün onunkinin altında kabardığını hissetti.

Birkaç dakika sonra adam onun yanında yatağa yığıldı. Kadın memnun bir şekilde içini çekti ve yan tarafına yuvarlandı, doygun bir gülümsemeyle ona baktı. Keskin bir suçluluk duygusunu görmezden gelerek onu kollarının arasına aldı ve teninin kendisine bastıracağı nemin tadını çıkardı.

Bir bacağıyla onun kalçasına geçirerek, "İçimde hissettiklerini seviyorum," diye mırıldandı.

Brandon gülümsedi. "Güzel, çünkü senin içinde *olmayı* seviyorum. Lafı açılmışken, duşa ikinci raundu almaya hazır mısın?"

Güldü. "Bir dakika içinde. Önce biraz nefes almam lazım."

Adam sırtıarak onun kalçasını okşadı. "Dayanamıyorsun, ha?"

"Deneme bile. Asılabileceğimi *biliyorsun*."

"Hiç şüphesiz," diye onayladı Brandon.

Cynthia'nın asil ve düzgün tavrının altında, en iyileriyle bile yatıp kalkabilecek bir ucube olduğunu kim tahmin edebilirdi ki? Kesinlikle hiç şüphelenmemişti. Ama şüphelenmeliydi. Ne de olsa o bir papazın çocuğuydu.

Joseph Yarbrough'yu düşünen Brandon, "Senin ihtiyarın hâlâ birlikte yaşamamızla ilgili bir sorunu var mı?" diye sordu.

Cynthia irkilerek ona baktı. "*Bu da nereden çıktı?*" Brandon omuz silkti. "Sadece merak ediyorum."

"Sen ciddi misin? Daha yeni beynimi siktin ve birdenbire babamın birlikte olmamız hakkında ne düşündüğünü mü merak ediyorsun?"

"Şey... evet."

Cynthia kıkırdadı ve başını ona doğru salladı. "Seksten sonra konuyu babama getirerek ortamı bozuyorsun."

Brandon mahcup bir şekilde sırttı. "Özür dilerim."

"Öyle olmalısın. Şimdi beni tekrar havaya sokmak için daha fazla çalışman gerekecek."

Brandon parmaklarını kızın bacaklarının arasında gezdirerek, "Bu harika," dedi. "Sıkı çalışmayı severim."

"Ve bunda da çok iyisin. Ama soruna cevap vermek gerekirse" -Brandon klitorisini okşarken Cynthia ürperdi- "hayır, babam yaşam düzenimiz konusunda pek de deli değil. Yapmamız gerektiğini düşünüyor-" Brandon orta parmağını onun içine sokarken Cynthia nefes nefese kaldı.

"Ne yapmamız gerektiğini düşünüyor?"

Cynthia inledi, adam amını okşarken gözlerini kapattı. "Yok bir şey, bebeğim. Önemli bir şey değil."

Ama Brandon onun ne söylemek üzere olduğunu biliyordu. Aileleri ikisinin evlenmesini istediklerini gizlememişti. Brandon yıllarca bu fikre direnmiş, kendine Cynthia'yla arkadaş olmalarının daha iyi olacağını söylemişti. Ama her şey değişmişti ve şimdi onun ne kadar özel olduğunu fark etmişti. Ama yeterince özel miydi-

"Brandon?" Cynthia mırıldanarak onun düşüncelerini böldü. Brandon onun gözleriyle karşılaştı. "Evet, bebeğim?"

Hınzırca gülümsedi. "İkinci raunt için hazırım."

Bölüm 5

Fiona

O sabahın ilerleyen saatlerinde Fiona Powell yatak odasının dışından gelen seslerle uyandı. Gözlerini açtığında, halsiz bir şekilde komodinin üzerindeki çalar saate baktı. Saat sabah 8:26'ydı.

Kaşlarını çatarak yatakta döndü ve bir adamın çıplak vücudunun kaslı sıcaklığıyla karşılaştı. Adama bir süre boş boş baktı, kim olduğunu ve oraya nasıl geldiğini hatırlamaya çalıştı.

Aklından bir sürü görüntü geçerken, anıları hızla geri geldi. Dün gece Tamia'nın mezuniyet partisini basmak umuduyla şehir merkezindeki popüler bir kulübe gitmişti. Ama daha girişte iri yarı bir fedai tarafından geri çevrilmiş, elindeki panoyu kontrol ettikten sonra sanki bir teröristmiş gibi "Girilmez" listesine alındığını söylemişti.

Öfkelenen ve aşağılanan Fiona, kışını başka bir kulübe götürmeden önce adama küfretmiş, orada ona içki ısmarlayan ve otunu paylaşan seksi, karamel tonlu bir erkek kardeşe takılmıştı. Dans pistinde işi pişirmişler, sonra da sabahın erken saatlerine kadar süren ciddi bir sevişme için evine dönmüşlerdi.

Fiona'nın öğlene kadar herhangi bir randevusu olmadığı için geç saatlere kadar uyumayı umuyordu.

Bu fikir için çok fazla.

Koridordaki ağır ayak seslerini duyunca kaşlarını çattı ve çıplak göğüsleri zıplayarak yataktan fırladı. Yerden külotunu kaptı ve çekiştirerek giydi, sonra dolabına doğru yürüdü ve bornozunu aldı.

"Neler oluyor?" diye mırıldandı yataktan uykulu bir ses. "Hiçbir şey." *Adı neydi bunun?* "Uyumaya devam et."

Fiona hızla odadan çıkıp kısa koridorda ilerlemeye başlarken o da öyle yaptı ve yorganı başına çekti.

Oturma odasına ulaştığında çıplak duvarlar, perdesiz pencereler ve eksik mobilyalarla karşılaşınca şaşkına döndü. O şaşkın şaşkın etrafına bakınırken, iki genç Hispanik adam eve girdi, kalan kanepeye doğru yürüdü ve onu omuzlarına aldı.

"Hey!" Fiona onlara doğru koşarak bağırdı. "Ne yaptığınızı sanıyorsunuz siz?"

Şaşkın ifadelerle ona baktılar.

"Ne? Siz orospu çocukları İngilizce bilmiyor musunuz? O çaldığınız benim malım!"

"Aslında," dedi bir ses soğukkanlılıkla, "o benim." Fiona ön kapıya doğru döndü.

Tamia bir BET müzik videosunun setinden yeni çıkmış gibi görünerek eve girdi. Uzun saçları sallanıyordu ve bir çift tasarım güneş gözlüğü, dar kot pantolon ve askılı stiletto sandaletler giymişti.

Fiona ona ters ters baktı. "Neler oluyor Tamia?"

"Neye benziyor bu? Taşınıyorum ve eşyalarımı da yanımda götürüyorum."

"Ne?" Fiona şok içinde haykırdı. "Bana taşınacağınızı söylememiştiniz!"

"Az önce yaptım." Tamia, kanepayı ön kapıdan dışarı taşıyan iki adama işaret etti.

"Durun bir dakika!" Fiona şiddetle itiraz etti. "Bunu alamazlar!" "Kim demiş?" Tamia karşı çıktı. "O kanepayı satın alan *benim*."

Sen. Aslına bakarsanız, bu lanet evdeki neredeyse her şeyi ben aldım. Bu yüzden her şeyi yanımda götürüyorum."

Fiona ona bakakaldı. "Ne demek istiyorsun?"

"Kekelediğimi sanmıyorum," dedi Tamia soğuk bir sesle, güneş gözlüklerini yüzünden iterek odanın diğer ucuna doğru ilerlerken. "Ama senin kokuşmuş kışın belli ki kafayı bulmuş ya da akşamdan kalma, izin ver de kendimi daha açık ifade edeyim. Bugün bu evden ayrıldığımda, bana *ait* olan her şey de benimle gelecek."

Fiona panikledi. "Bunu yapamazsın!"

"Öyle mi?" Tamia meydan okuyarak, yüzleri sadece birkaç santimle ayrılana kadar Fiona'ya doğru ilerledi. "Beni kim durduracak?"

Fiona sertçe yutkundu, çünkü korku gibi bir şey üzerine çökmüştü. "Sakin taşınma Tam-Tam," dedi ağlamaklı bir sesle. "Burada benimle kal. Yine eski günlerdeki gibi olacak."

Tamia ona kuşkuyla baktı. "*Sen aklını mı kaçırdın?* Nasıl olur da ağzını açıp bana böyle çirkin şeyler söylersin? İşlediğin bir suçun cezasını benim çekmeme izin verdin! Senin için yaptığım onca şeyden sonra, hayatımın geri kalanını hapiste çürüyerek geçirmeme izin verdin. Bu yeterince berbat değilmiş gibi, gerçekte ne olduğunu birine anlatırsam beni öldürtmekle tehdit ettin! Son beş ayın benim için nasıl geçtiği hakkında bir fikrin var mı? Sürekli omzumun üzerinden bakmak, tek gözüm açık uyumak, yemeğimi kontrol etmek, o çılgın sürtüklerden hangisinin bir gün yanıma gelip sırf kız kardeşim söyledi diye kıcımlı şışleyeceğini merak etmek. Ve şimdi orada durup bana eski zamanlardan bahsetme cüretini mi gösteriyorsun? Bir daha *asla* eski günlerdeki gibi olmayacak, Fiona! Beni duyuyor musun? *ASLA!*"

Suçluluk duygusu Fiona'ya saldırdı ve gözlerini yaşarttı. "Asla istemedim-" "Özrünü kendine sakla," diye hırladı Tamia öfkeyle. "Hiçbir şey yapamazsın bana ihanetini telafi edeceğini söyleyemezsin. Yani, evet, sürtük. Zor kazandığım parayla aldığım tüm mobilyaları, çarşafaları, tencere ve tavaları, gümüş eşyaları, her lanet şeyi alıyorum. Keşke beni durdurmaya çalışsaydın."

Fiona sertçe yutkundu, gözyaşlarını geri kırıptı. "İyi," diye mırıldandı. "Öyle olsun."

"Yapacağım, çok sikeyim seni."

Fiona tereddüt etti, sonra kendini tutamayarak ekledi: "Her şeyi değiştiremeyecek değilim ya. Artık iyi para kazanıyorum."

Tamia sırtıttı. "Brandon kardeşinden *bana* iyilik olsun diye seni işe almasını istediği için. Ama Isabel Archer'ı öldürdüğünü öğrenirlerse bu işi ne kadar sürdürebileceğini sanıyorsun?"

Fiona şaşkına dönmüş bir halde Tamia'ya baktı.

"Sen yapmazdın." "Belki de yapardım."

"Ama yapmayacağına söz vermiştin!"

"Belki de fikrimi değiştirmişimdir." Tamia Fiona'ya suçlayıcı bir parmak salladı. "Sebepsiz yere bir kadını öldürdün. İkimiz de biliyoruz ki senin psikopat kığın ülkenin en iyi spor ajanslarından birinde çalışmak yerine hapse atılmalıydı. Vicdanım aylardır beni rahatsız ediyor. Belki yarın sabah uyanırım ve seni polise teslim etmenin vatandaşlık görevim olduğuna karar veririm, en başta yapmam gerektiği gibi."

Fiona'nın kafasındaki kan çekildi. Hapishaneye geri dönemezdi. Başka bir hapishane hücresinin içini görmektense ölmeyi tercih ederdi. "Söz vermiştin," dedi

Fısıldadı.

Tamia'nın gözlerini kötü niyetli bir parıltı doldurdu. "Bazı sözler tutulmamak içindir."

Fiona'nın kalbi küt küt atmaya başladı. "Eğer söylersen-"

"Ne yapacaksın? Beni vuracak mısın? Ne yapman gerekiyorsa yap." Tamia daha da yaklaştı, gözleri tehditkâr bir şekilde kısıldı. "Ama o orospu çocuğunun işini bitirdiğinden emin olsan iyi edersin. Çünkü ortalık yatıştığında hâlâ ayaktaysam, senin için geliyorum. Ve senin kara kışınla işim bittiğinde, benimle hiç tanışmamış olmayı dileyeceksin."

İçten içe titreyen Fiona, Tamia'nın güneş gözlüklerini gözlerinin üzerine kaydırıp soğuk bir şekilde gülümsemesini izledi, sonra dönüp kapıya doğru yöneldi.

Fiona onun gitmesine izin vermesi gerektiğini biliyordu. Ama Tamia'nın kapıdan çıkıp doğrudan polise gitme ihtimali varken bunu yapamazdı.

"Peki ya Brandon?" Fiona umutsuzca ağzından kaçırdı.

Tamia yürümeyi bıraktı ama arkasını dönmedi. "Ne olmuş ona?"

"Ona söylediğin yalanlar yüzünden senden ayrıldı. Gerçek katilin kim olduğunu bildiğin halde mahkemede seni savunmasına izin verdiğini öğrendiğinde ne hissedeceğini sanıyorsun? Sadece beni korumaya çalıştığını açıklamaya çalışsan bile, bunu ona söylediğin bir başka yalan olarak görecektir. Ve seni geri almak şöyle dursun, sana bir daha asla güvenmeyecek."

Tamia yavaşça arkasını döndü.

Üstünlüğü ele geçirdiğini hisseden Fiona alaycı bir şekilde gülümsedi. "İstedğin bu değil mi? Erkeğini geri almak? Bütün bu ayları onu Cynthia'dan nasıl uzaklaştıracaklarını planlayarak geçirmedi mi? Her gece onun evine gittiğini, amını yaladığını, *seni* becerdiği gibi onu köpek stili becerdiğini düşünerek kendine işkence etmedi mi?"

Tamia hiçbir şey söylemeyince Fiona güldü. "Öyle olduğunu biliyorum. Brandon ve Cynthia için endişelenmek için her türlü nedenin olduğunu da biliyorum. Birbirleri hakkında ciddileşiyorlar. O kadar ciddiler ki aileleri düğünlerini planlamaya başladı." Fiona durakladı ve Tamia'nın ağzının kenarlarının gerilmesini memnuniyetle izledi. Onun sinirlerini bozmuştu. Güzel.

"Brandon'ı geri almak için son bir şans istiyorsan," diye soğukkanlılıkla uyardı Fiona, "o gece gerçekten neler olduğu konusunda çeneni kapalı tutsan iyi edersin."

Tamia birkaç dakika sessizce ona baktı, sonra yavaşça adımlarını geri çekerek odayı geçti. Fiona ile yüz yüze geldiklerinde Tamia sakince, "Bitirdin mi?" diye sordu.

Fiona'nın çenesi meydan okurcasına kalktı. "Aslında-"

Vurucu bir yılan kadar hızlı olan Tamia, onun suratına ters bir yumruk indirdi.

Fiona geriye doğru düşüp sertçe yere inerken kafasının içinde bir acı patladı. Omurgasında bir başka acı patlaması yaşanırken, gözlerinden yaşlar fışkırdı. Bir elini yanan yanağına götürdü ve yaralı bir inançsızlıkla kız kardeşine baktı.

Tamia güneş gözlüklerini yüzünden itti, sonra Fiona'nın yanına çömeldi. Kız kardeşinin gözlerinin böylesine nefret ve öfkeyle dolduğunu daha önce hiç görmemişti.

"Dinle kaltak," diye hırladı Tamia, Fiona'nın uzun saçlarından bir tutam yakalayıp başını geriye çekti. "Bugünden sonra bir daha yüzünü görmek istemiyorum. Beni arama, ziyaretime gelme, adımı bile ağzına alma. Çünkü bildiğim kadarıyla benim için ölüsün."

Fiona ona acıyarak baktı, gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlanıyordu. "Ama biz kardeşiz
-"

"*Kız kardeşler* birbirlerini kullanmaz ve birbirlerine ihanet etmez," dedi Tamia kinle. "*Kız kardeşler* işledikleri suçları birbirlerinin üstlenmesine izin vermezler. Ve *kız kardeşler* kesinlikle birbirlerini vurmazlar."

Tamia'nın saçlarını acımasızca kavrayışı sıkılaştınca Fiona inledi. "Dün gece kulübe gittiğini ve geri çevrildiğinde aptalca davrandığını biliyorum. Kışın aptallığa saplanıp kaldığı için tekrar edeyim. Sen ve ben artık kardeş değiliz. Anladın mı? Seninle kesinlikle hiçbir şey yapmak istemiyorum. Seni bir daha yakınımda yakalarsam canına okurum, sonra da polisi ararım. Eğer oyun oynadığımı düşünüyorsan, bir de beni dene."

Tamia saçlarını son bir kez daha çekerken Fiona haykırdı, sonra güneş gözlüklerini yerine taktı ve ayağa kalktı.

"Burada ne haltlar dönüyor?" diye sordu bulanık bir ses.

Fiona ve Tamia oturma odasına baktılar. Kulüpteki adam kıcı çıplak, gözleri kan çanağına dönmüş, saçları omuzlarına dökülmüş bir halde orada duruyordu.

Tamia'ya yukarıdan aşağıya baktı, büyük göğüslerine ve kışına iffetsizce hayran kaldı. "Dayuum!" diye haykırdı, kısa, şişman aletini okşarken dudaklarını yaladı. "*Çok* iyisin, bebeğim. Seni buraya benim için mi getirdi?"

Tamia gözlüklerinin üstünden ona baktı, sonra tiksintiyle gözlerini devirdi ve "Zenci, lütfen," diye mırıldandı.

Fiona ön kapıdan çıkarken, adam onun giden kıçının ardından bakakaldı. "Dayuum," diye tekrarladı ve ilk kez Fiona'ya baktı. "O senin *kız kardeşin* miydi?"

Acı ve öfkeyle titreyerek ona ters ters baktı. "Çık dışarı."

Adam kaşlarını çattı. "Ne dedin sen?"

"Defol dedim!" Fiona çığlık atarak ayağa fırladı ve yumruklarını sıkıca kavuşturarak ona doğru hücum etti.

Adam geri çekildi, ellerini havaya kaldırarak ona kuşkuyla baktı. "Dur bir dakika. Kız kardeşinin iyi olduğunu söyledim diye neden trip atıyorsun?"

"Seni aptal orospu çocuğu!" Fiona öfkelenerek onu yatak odasına kadar takip etti. "Bu umurumda bile değil! Sadece eşyalarını almanı ve evimden defolup gitmeni istiyorum! *ŞİMDİ!*"

Ona her türlü deli orospu diyerek, aceleyle kıyafetlerini giydi ve ot zulasını kaptı, sonra zıpladı.

O gittikten sonra Fiona mutfığa koşup dolapları ve çekmeceleri açtı. Bir kemik kadar çıplaktılar, bir çatal bile bulamadı.

Giderek artan bir histeriyle döndü ve koridorda Tamia'nın yatak odasına doğru koştu.

Boştu!

Fiona yavaşça bir daire çizerek döndü, şaşkın bakışları odanın içinde gezindi. Kız kardeşi blöf yapmıyordu. Gerçekten taşınmış ve Fiona'yı tamamen yalnız bırakmıştı.

Tek başına. Bu kelime zihninde sekti.

Hayatında ilk kez gerçekten tek başınaydı.

Gerçekler kafasına dank edince ağzını açtı ve avazı çıktığı kadar bağırdı, ardından yere yığıldı, vücudu acı ve öfke dolu hıçkırıklarla sarsıldı.

Eğer Tamia beni son kez duyduğunu düşünüyorsa, sessizce öfkeleni, tekrar düşünse iyi olur!

Bölüm 6

Tamia

Tamia pencereden dışarı, küçük bir çim alanın üzerine çömelmiş beyaz av tüfeği evine baktı. Sarkık verandası, cılız salıncağı ve soyulan boyasıyla bu ev onun bildiği tek evdi. Her zaman taşınacağı ve bir daha arkasına bakmayacağı günün hayalini kurmuştu. Ama şimdi o gün nihayet gelmişti ve ayrılmak beklediğinden daha zor geliyordu.

Eski eve bakarken, çocukluk anıları zihninde yeniden canlandı. Kendisini küçük avluda Fiona'yı kovalarken, yüzleri terden parlarken, büyükannesi verandadan bakarken örgülü saç örgülerinin ucunda tokalar sallanırken gördü. Tamia Fiona'yı yakalayıp şakacı bir şekilde çimlere doğru güreştirdiğinde, anneleri evden çıkıp uyarıcı bir şekilde sesleniyordu: "Dikkatli ol! Küçük kardeşine zarar verme."

Anne Esther de kızına dil çıkarırdı. "Oh, sus. Tamia o şilini incitmez. Fiona'yı dünyadaki herkesten daha çok seviyor."

"Tamia?"

Acı tatlı hayalinden kopan Tamia, Lou'nun endişeli bakışlarıyla karşılaşmak için pencereden döndü.

"İyi misin?" diye sordu nazikçe.

Başını salladı, güneş gözlükleri gözlerindeki nemi gizlediği için rahatlamıştı. "Ben iyiyim."

Lou'yla birlikte onun Escalade'inin lüks arka koltuğunda oturup nakliyecilerin kamyonu yüklemeyi bitirmesini beklediler. Fiona dün isteyken Tamia ve Shanell mutfağı ve Tamia'nın yatak odasını toplamak için eve gelmişlerdi. Toplayabildikleri her şeyi Shanell'in evine taşımışlar, Tamia da geceyi orada geçirmişti. O sabah erkenden, Lou

ve nakliyecileri onu alıp mobilyalarını ve geri kalan eşyalarını almak üzere evine götürmüşlerdi.

Tam Fiona'nın tüm bu kargaşa içinde uyuyabileceğini düşünmeye başlamıştı ki, kız kardeşi yüzünü gösterdi. O andan itibaren her şey patlamaya başladı. Tamia'nın eli, Fiona'nın kafasını boynundan koparmaya çalışırken attığı tokattan dolayı hâlâ acıyordu.

"Almak için geldiğin her şeyi aldın mı?" Lou ona sordu.

"Evet," diye cevap verdi Tamia, bakışları pencereye döndü. İki Porto Rikolu adamın nakliye kamyonunun arka kapısını kapatıp içeri girmelerini izledi.

Lou'nun şoförü dikiz aynasına baktı. "Hazır mıyız?" Lou beklentiyle Tamia'ya baktı ve bekledi.

Çocukluğunun geçtiği eve son bir kez uzun uzun baktı, sonra sıkıca yutkundu ve arkasını döndü.

Dümdüz önüne bakarak sessiz bir kararlılıkla, "Gidelim," dedi.

Yirmi dakika sonra Lou, Tamia'yı yeni dairesinin ön kapısından içeri soktu. Gidecekleri yere varmadan önce gözlerini bağlamakta ısrar ettiği için Tamia'nın nerede olduklarına ya da evin neye benzediğine dair hiçbir fikri yoktu.

"Hadi baba," dedi gülerek. "Bu belirsizlik beni öldürüyor." Lou tsk-tsk yaptı. "Çok sabırsızsın."

"Sabırsız mı? Gözlerim bağlıydı-"

Kumaş şeridi kaldırdı ve "Yeni evinize hoş geldiniz" dedi.

Gözlerini açan Tamia etrafına bakındı ve nefesi kesildi.

Dairede zengin parke zeminler, güzelce boyanmış duvarlar, modern mobilyalar ve zevkli sanat eserlerinden oluşan bir koleksiyon bulunuyordu. Tavanlar yüksekti ve bir dizi resimli pencere şehir silüetine bakıyordu.

Kesinlikle muhteşemdi.

"Burası kimin dairesi?" Tamia fısıldadı, Lou'ya kuşkuyla bakıyordu.

Sırıttı. "Senin." "Benimle oynama."

"Ben değilim. Bu senin yeni beşiğin, mamacita."

"Ne?" Tamia şaşkınlık içinde etrafına bakındı. "Bunu karşılayamam!"

"Yapmak zorunda değilsin. En azından bir süre için."

Lou'ya aklını kaçırmış gibi baktı. "Yine mi geldin?"

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı. "Daireyi müşterilerimden biri kiraladı, kendisi beklenmedik bir şekilde Singapur'a gitmek zorunda kaldı. Ona senin için bir yer aradığımı söylediğimde, o yokken burada kalmana izin vermeyi teklif etti. Kira zaten bir yıl boyunca ödenmiş durumda, yani tek ödemeniz gereken faturalarınız."

Heyecanını bastıran Tamia, Lou'ya şüpheli bir bakış attı. "Kulağa gerçek olamayacak kadar iyi geliyor. Bunda ne var?"

Güldü. "Neden bir bit yeniği olmak zorunda ki?"

"*Ciddi misin sen?* Hapisten yeni çıktım. Param ve işim yok, ama sen bana bu tamamen mobilyalı lüks dairede bir yıl boyunca kirasız kalabileceğimi mi söylüyorsun? Hadi ama Lou. Bunda bir bit yeniği olmadığına inanmamı mı bekliyorsun gerçekten?" Kadın adama şüpheyle baktı, dudakları iki yana bükülmüştü.

"Neden bu kadar şüpheli davranıyorsun?" diye itiraz ederek başını salladı. "Ben seni hep kollamadım mı? Bana yaşayacak yeni bir yer bulman gerektiğini söylediğinde, projelere ya da düşük kirali bir apartman kompleksine taşınmana izin vereceğimi mi düşündün? Sen bundan daha iyisini hak ediyorsun." Eliyle etrafı işaret etti. "One Park Place'i hak ediyorsun."

Lüks bir adresten bahsedilince Tamia'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. "*Orası* bizim olduğumuz yer mi? One Park Place?"

Lou sırttı. "Bu doğru."

Tamia sanki teyide ihtiyacı varmış gibi aceleyle pencerelere doğru ilerledi ve şehir merkezinin silüetini belirleyen parlak gökdelenlere baktı. Richards Carruth'ta çalışırken, her gün ofise giderken önünden geçtiği lüks gökdelenlerden birinde yaşamayı hayal ederdi. Fantezisinin gerçeğe dönüşmek üzere olduğuna inanamıyordu. Bir bit yeniği olmalıydı.

Lou pencerelerde ona katılırken, "Müşteriniz böyle bir yeri karşılayabildiğine göre oldukça varlıklı olmalı," dedi.

"Öyle," diye onayladı Lou. "Ama dairenin parasını kendisi değil, çalıştığı şirket ödüyor."

"Ohhh tamam," dedi Tamia, kelimeyi yavaşça uzatarak. "Yani onu gelecek yıl için Singapur'a gönderdiklerine göre, kira bedelini geri istemeyecekler mi?"

"Hayır. Bu şirketlerin nasıl çalıştığını biliyorsun. Şirket dairelerini kiraladıkları için büyük vergi indirimleri alıyorlar. Ayrıca, müşterim onlara burayı metresi için tutmak istediğini söyledi." Lou sırttı. "Bir aşk yuvasına sahip olmak üst düzey yönetici olmanın avantajlarından biri."

"Sanırım öyle," dedi Tamia alaycı bir tavırla. "Ama bir gün buraya am bulma umuduyla gelmesi iyi olur."

Lou gülerek onun başının üstünü öptü. "Yapmayacak, mamacita. O daha iyi bilir."

"Güzel." Tamia duraksadı, Lou'nun ela gözlerine baktı. "Bana yeni iş girişiminden ne zaman bahsedeceksin?"

Uzun bir süre onun bakışlarını tuttu, sonra "Hadi. Oturalım."

Elini tuttu ve onu o kadar zarif ve tertemiz olan beyaz kanepeye götürdü ki Tamia neredeyse oturmaya korkacaktı. Otururken elini pelüş kumaşın üzerinde gezdirdi ve burada yaşamaya çok alışabileceğini fark etti.

Kendini fazla kaptırma, diye uyardı içimden bir ses. *Daireyi almakla ilgili herhangi bir karar vermeden önce Lou'nun söyleyeceklerini dinle.*

Lou hâlâ onun diğer elini tutarak gözlerinin içine baktı ve "Bir eskort ajansı işletiyorum," dedi.

Tamia ona göz kırptı. "Ne işletiyorsun?"

"Bir eskort ajansı."

"Ciddi misin sen? Yeni iş alanın *bu* mu?"

"Evet." Lou onun elini bırakarak kanepeye yaslandı ve uzun bacaklarını uzattı.

"*Bu* nasıl oldu?" Tamia sordu.

"Stüdyo iflas ettiğinde, kendimi hala benimle çalışmak isteyen tüm bu güzel aktrislerle sıkışmış buldum. İşte o zaman aklıma bir eskort ajansı kurma fikri geldi. Ve size söyleyeyim, bu şimdiye kadar sahip olduğum en iyi fikirlerden biriydi. Bazı erkeklerin kızlarımdan biriyle sadece bir saat geçirmek için ne kadar para ödediğine inanamazsınız."

Tamia ona bilerek baktı. "Honey gibi mi?"

"Evet." Lou sırıttı. "Aslına bakarsanız, o benim en popüler eskortum."

"Bu beni şaşırtmadı." Tamia kaşlarını çatı, zihninde partide ona cesurca teklifte bulunan genç, şehvetli güzelin görüntüsü canlandı. "O kız kaç yaşında Lou?"

"Yeterince yaşlı." Ona göz kırptı.

Tamia hiç eğlenmedi. "Sana gerçekten şaşırdım. Federaller tarafından yakalandığın onca olaydan sonra dikkat çekmemeni beklerdim."

bir süreliğine. Seni hapse atmak için bir neden aradıklarını biliyorsun. Pornoyu fuhuşla takas ettiğini öğrenirlerse-

"Dur bakalım," diye araya girdi Lou, sinirlenerek. "Son baktığımda eskort ajansları bu ülkede yasadışı değildi. Ben tamamen yasal bir iş yürütüyorum ve topluma değerli bir hizmet sunuyorum-

Tamia homurdandı. "Ciddi ol, Lou." "Ne?"

Ona bir bakış attı. "Eğer kızlarınız müşterileriyle seks yapıyorsa, bunun fuhuş sayılacağını çok iyi biliyorsunuz. Ve eğer federaller bunu öğrenirse, kışına tekmeyi basarlar. Neden bu riski alıyorsun ki?"

"Her şeyden önce," diye sakince karşı çıktı Lou, "federaller bir bok bulamayacak çünkü ajansım cinsel hizmetler sunmuyor - en azından resmi olarak. Seks yapmama politikası web sitesinde açıkça belirtilmiştir ve eskortlarım sağduyulu olmaları gerektiğini bilirler. Sadece bu da değil, müşterilerim kesinlikle konuşmayacaklar. Bu adamlardan bazıları güçlü CEO'lar ve eşleri ve korumaları gereken itibarları olan politikacılar. Ve eğer federaller saçma sapan bir operasyon yürütmeye kalkarsa, avukatımın soruşturmayı haber verecek bağlantıları var."

Tamia kaşlarını kaldırdı. "Avukatınız mı?"

"Evet. Brandon. Unutmayın ki Feebs'i en başta sırtımdan indiren oydu. Ve tek yapması gereken Adalet Bakanlığı'ndan birine telefon etmektir - Brandon'ın babasının vali seçildikten sonra onu kabinesine atayacağını uman bir üst düzey yetkili." Lou genişçe sırttı. "Oğlunun ne kadar bağlantılı olduğunu senin bile fark ettiğini sanmıyorum."

Tamia, Brandon'ın babasının güçlü bağlantılarını Dominic'in iş anlaşmalarını sabote etmek için nasıl kullandığını hatırlayarak hiçbir şey söylemedi. Daha önce aklında herhangi bir şüphe varsa bile, o zaman Brandon'ın düşman olarak isteyeceği *en son* kişi olduğunu anlamıştı.

"Babası Başkan Obama ile golf oynuyor," diye devam etti Lou. "Ve bu siyasi çevrelerde hareket eden bazı müşterilerime göre, yaşlı adam vali olduğunda Brandon'ı başsavcı olarak atamak istiyor."

"Gerçekten mi?"

"Evet, gerçekten." Lou güldü ve şaşkın bir ifadeyle başını salladı. "Chambers'lar Kennedy'ler gibi bir şey. Bu yüzden

Brandon arkamı kolladığı için federallerin peşime düşmesinden endişe ettiğimi mi sanıyorsun? Tabii ki hayır."

Tamia kıkırdadı. "Ne demek istediğini anlıyorum," diyerek rahat koltuğuna yaslandı ve bacak bacak üstüne attı. "Yüksek mevkilerde arkadaşlarının olması harika bir şey. Ama yine de dikkatli olman gerektiğini düşünüyorum."

"Öyleyim." Lou bir an durakladı. "Ve sen de bana yardım edebilirsin." "Ne demek istiyorsun?"

Onun bakışlarını tutarak uzandı ve tekrar elini tuttu. "Gelip benim için çalışmanı istiyorum Tamia."

Hazırlıksız yakalanmıştı, ona bakakaldı. "Benden *eskortlarınızdan* biri olmamı mı istiyorsunuz?"

"Hayır. Ajansı benim için yönetmeni istiyorum." Tamia kaşlarını çatı.

"Anlamıyorum."

"Müşterilerle randevuları planlayan bir resepsiyonistim var, ancak eskortları benim için yönetecek birine ihtiyacım var. Akıllı, seksi ve kendini sınıfla nasıl taşıyacağını bilen biri. Kızların zaten saygı duyduğu ve sözünü dinleyeceği biri." Lou dudaklarını Tamia'nın elinin arkasında gezdirerek gözlerinin içine gülümsedi. "O kişi sensin, mamacita."

"Ah." Tamia bilgece başını salladı. "Demek her şey bununla ilgili. Yeni gardırop, nakliyecilerin yardımı, gösterişli daire. Bana rüşvet vermeye çalışıyorsun."

"Hayır, değilim," diye ısrar etti Lou. "Sana yeni kıyafetler aldım ve bu evi tuttum çünkü biz arkadaşız ve arkadaşlar birbirini kollar."

Tamia ona bilerek baktı. "Yani bana rüşvet vermeye çalışmıyordun?"

"Tabii ki hayır." Lou tereddüt etti, sonra da mahcup bir şekilde sırtı. "Belki birazcık."

"Umm-hmm. Ben de öyle düşünmüştüm." "İşe yaradı mı?"

"Hayır."

"Neden olmasın?"

Tamia derin bir iç çekti. "Beni yanlış anlama, papi. İş teklifin gururumu okşadı. Ama eskort ajansı işletmek hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Ben de bilmiyordum ama bu beni yine de bir tane başlatmaktan alıkoymadı. Sana söylüyorum Tamia, sen bu iş için mükemmelsin. İşten anladığını zaten kanıtladın, bu yüzden müşterilerimle nasıl iletişim kuracağını biliyorsun. Sadece bu da değil, kızlarımın hepsi seni tanıyor. Senin filmlerini izlediler ve seni örnek alıyorlar."

"Mystique'i örnek alıyorlar," diye düzeltti Tamia. "Ve ben o değilim."

Lou inledi. "Hadi ama, mamacita. Eğer benim için çalışsaydın, çok para kazanırdın. Gelecek yıl yeni bir araba alabilir ve bu daireyi tek başına kiralayabilirsin."

"Vay canına," diye hayret etti Tamia, ona bakarak. "Yani böyle mi? Gerçekten *bu* tür bir kâğıt mı yapıyorsun?"

"Aynen öyle. Bir eskort ajansı açmanın aklıma gelen en iyi fikirlerden biri olduğunu söylerken yalan söylemiyordum. Bu iş durgunluğa dayanıklı." Lou genişçe sırttı, kendinden memnun görünüyordu.

Tamia yine iç çekti. "Yalan söylemeyeceğim. Teklifiniz çok cazip, çünkü yasal faturalarımı ödedikten sonra beş parasız kalacağım. Bu yüzden en kısa zamanda bir işe ihtiyacım var."

"O zaman gel benim için çalış."

"Yapamam." Yüzünü buruşturdu. "Alınma Lou ama seks sektörüne geri dönmekle ilgilenmiyorum."

"Bu farklı-"

"Belki bazı açılardan, ama seks hâlâ işinizin ana odağı." Lou sırttı. "Ne olmuş yani? Şimdi de sekse karşı mısın?"

"Hiç de değil," dedi Tamia alaycı bir ifadeyle. "Aslında dün adliyeden ayrıldığımdan beri tek düşündüğüm şey biriyle yatmak."

"Neden öyle demedin?" Lou kaşlarını imalı bir şekilde oynattı. "Bu konuda sana yardımcı olabileceğimi biliyorsun."

Tamia sırttı. "Hayır, sorun değil."

Yine de kendini onun dolgun dudaklarına bakarken ve porno yıldızı arkadaşlarının onun yatak odası becerileri hakkında fısıldadıklarını hatırlarken buldu. Brandon'a karşı koyacağına dair yemin etmemiş olsaydı, Lou'ya biraz am vermek için ciddi bir şekilde baştan çıkarılabilirdi. Sırtının patlatılmasına hiç kimsenin ihtiyacı yokmuş gibi ihtiyacı vardı.

Tamia bu düşünceyi bir kenara iterek esprili bir şekilde, "Teklifin için minnettarım baba, ama dostluğumuza senden bu şekilde faydalanamayacak kadar değer veriyorum," dedi.

"Benden faydalan," diye ısrar etti. "Gerçekten. Benim için fark etmez." İkisi de güldü.

Birkaç dakika sonra kendine gelen Tamia, Lou'ya usulca gülümsedi. "Gerçekten, papi. İşlerin senin için bu kadar iyi gitmesine sevindim ve ajansını yönetme görevini bana verdiğin için gurur duydum. Ama reklamcılıkta çalışmayı seviyorum, bu yüzden gerçekten başka bir iş bulabileceğimi umuyorum."

o alan. Pazartesi sabahından itibaren, piyasadaki tüm iş arama motorlarını tarayıp özgeçmişimi göndereceğim. Şansım yaver giderse," diye ekledi hayıflanarak, "cinayetten beraat ettiğimi bilmeyen ya da umursamayan bir işveren bulacağım."

Lou öylesine kesin bir ifadeyle, "Yapacaksın," dedi ki Tamia ona eğlenen bir bakış attı.

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

diye sordu. "Bir iş bulacağından?"

"Evet. Yani, son zamanlarda yaşadığım yasal sorunlar göz önüne alındığında - kötü bir ekonomi ve daha da kötü bir iş piyasası ile birleştiğinde - ihtimallerin bana karşı ciddi bir şekilde yığıldığını kabul etmelisiniz."

"Öyleler," diye nazikçe onayladı Lou, ela gözleri Tamia'nınkilere dikilmişti. "Ama sen hayatta kalmayı başaran birisin Tamia. Hayat seni ne kadar ters köşeye yatırırса yatırsın, her zaman zirveye çıkacaksın. Bunu unutma ve buna inan."

Bölüm 7

Tamia

Tamia o akşam dairesine döndüğünde cep telefonu çaldı.

Brandon ondan ayrıldıktan sonra, ona özel zil sesini Melanie Fiona'nın "Gone and Never Coming Back" şarkısıyla değiştirmişti; bu şarkıyı her dinlediğinde ağlıyordu, ki bu sık sık oluyordu. Ama şimdi bu şarkıyı duymak yüzüne kocaman, mutlu bir sırıtış getirdi.

Çünkü bu Brandon'ın aradığı anlamına geliyordu.

Yeni deri çantasından telefonu çıkardıktan sonra sıcak bir sesle, "Hey, sen," diye cevap verdi.

"Hey, sen." Brandon'ın derin ve seksi sesi, mutfığa doğru yürürken amının sıkılaşmasına neden oldu. "Ne yapıyorsun?"

"Pek bir şey yok," diye cevap verdi, topukları parke zeminde şıkırdarken buzdolabına doğru ilerledi, kapağını açtı ve üst rafa bir strafor kap yerleştirdi. "Shanell, Mark ve asker arkadaşı Gavin ile akşam yemeğinden yeni döndüm."

"Öyle mi? Nereye gittiniz?"

"Pappadeaux. Aylardır deniz mahsulü aşeriyorum."

"Kulağa hoş geliyor," dedi Brandon. "Ne sipariş ettin? Her zamankinden mi?"

Tamia, Shanell'in yeni eve taşınma hediyesi olan bir şişe chardonnay'e uzanırken gülümsedi. "Her zamanki şarabım ne?"

Brandon usulca kıkırdadı. "Üzerinden uzun zaman geçti diye hatırlamadığımı mı sanıyorsun?"

"Evet."

"Yanılıyorsun."

Tamia sırttı, tirbuşon bulmadan önce dolaptan bir şarap kadehi aldı. "Kanıtla."

"Ne? Beni test falan mı ediyorsun?"

"Belki," diye takıldı Tamia, aralarındaki şakalaşmanın tadını çıkarıyordu. "Otuz dördüne merdiven dayadın, boo boo, yani muhtemelen hafızan seni yanıltmaya başlamıştır."

Brandon güldü. "Oh, şakaların mı var?"

"Evet."

"Tamamdır. Gelecek yıl 3-0 yaptığında bunu hatırlayacağım." "Oooh! Hater!"

Bu sefer ikisi de güldü.

Telefonu omzuyla kulağı arasına sıkıştıran Tamia şarap şişesinin tıpasını açtı ve kendine yarım bardak doldurdu. "Eee?" diye sordu.

"Peki ne?"

"Hâlâ akşam yemeğinde ne sipariş ettiğimi söylemeni bekliyorum."

Brandon abartılı bir iç geçirdi. "Madem hafızamı sınamakta ısrar ediyorsun, küçük kız, ben de seninle birlikte oynayacağım. Acılı misket limonu soslu ev salatası, kerevit tabağı ve tatlı olarak da bir dilim misket limonlu turta yedin."

Tamia zevkle gülümsedi. "Hatırladın."

"Elbette." Sesi yumuşadı. "Her şeyi hatırlıyorum."

Tamia'nın gülümsemesi soldu. İlişkilerinin feci bir şekilde sona erdiği düşünüldüğünde, onun bu kadar fotoğrafik bir hafızaya sahip olmamasını dilediği için suçlanamazdı.

"Neyse," diye devam etti Brandon birkaç dakika sonra, "bugün taşınma işinin nasıl gittiğini öğrenmek için aramıştım."

"Her şey yolunda gitti," dedi Tamia, şarap kadehini uzun kahvaltı tezgâhına taşıyıp yüksek arkalıkları bar taburelerinden birine tüneyerek. "Nakliyeciler gerçekten verimli ve profesyoneldi. Planlar değiştiğinde ve mobilyalarımı bırakmak için Goodwill'e fazladan bir yolculuk yapmak zorunda kaldıklarında bile kızmadılar."

"Mobilyalarınızı Goodwill'e mi bağışladınız?"

"Evet. Gittiğim yerde hiçbirine ihtiyacım olmadığı ortaya çıktı." "Ne demek istiyorsun?"

"Lou'nun bana bir daire bulduğunu söylediğimi hatırlıyor musun?"

"Evet."

"Bana One Park Place'de bir daire ayarladığından haberim yoktu."

Brandon usulca ısıklık çaldı. "One Park Place, ha? *Güzelmiş.*"

"Bir de bana sor," diye kabul etti Tamia, sesindeki heyecanı engelleyemiyordu. "Bu daire sıra dışı Brandon. İki yatak odası var

ve bir çalışma odası. Çok güzel döşenmiş ve şehir merkezinin en muhteşem manzarasına sahip. Gurme mutfaktan bahsetmeme bile gerek yok," diyerek odanın özel kiraz dolaplarına, granit tezgahına ve paslanmaz çelik cihazlarına hayranlığını dile getirdi. "Burada yemek pişirmeye başlamak için sabırsızlanıyorum. Aslına bakarsan, bir ara sana yemek yapmayı çok isterim Brandon. Benim için yaptıklarından sonra en azından bunu yapabilirim. Sadece söyle, ben de menüyü planlamaya başlayayım. Düşünüyorum da-"

Brandon yumuşak bir kıkırdamayla, "Vay canına," diye araya girdi. "Yavaşla ve derin bir nefes al, bebeğim. Sana yetişemiyorum."

Tamia'nın yüzü utançla kızardı. "Özür dilerim," dedi utangaç bir ifadeyle. "Böyle saçmalamak istememiştim. Sadece ... şey, burası şimdiye kadar yaşadığım en güzel yer. Ve benim gibi insanları mahalleden çıkardığınızda ne olduğunu bilirsiniz. Kendimizle ne yapacağımızı bilemeyiz."

Brandon uzun bir süre sessiz kaldı. "Tamia."

"Evet?" diye mırıldandı.

"Mütevazı başlangıçlarından utanman için hiçbir neden yok," dedi şefkatle ve gözlerinden yaşlar süzüldü. "Kim olduğun, büyürken sahip olduğun ya da olmadığın şeylerle belirlenmez. Hayatında yaptıkların - yaptığın seçimler- seni bir insan olarak tanımlayan şeydir."

Tamia sıkıca yutkundu. "Biliyorum. Başta bilmiyordum ama ...

Artık biliyorum." Brandon sessizce, "Buna inanıyorum," dedi.

"Öyle mi?"

"Evet." Sanki ne kadarını söylemesi gerektiğine karar vermeye çalışıyormuş gibi tereddüt etti. "Geçtiğimiz birkaç ay boyunca senin değişimini izledim Tamia. Gardını indirdin ve bana daha önce hiç olmadığın kadar açıldın. Keşke ..." Sözünü yarıda kesti.

Tamia nefesini tutmuş, bekliyordu.

Ama o bu düşünce zincirini sürdürmedi. "Yaşadığın şey asla olmamalıydı ama ben her zaman seni öldürmeyen şeyin daha da güçlendireceğine inanmışımdır. Bence bugün beş ay öncesine göre çok daha güçlüsün."

"Ben de öyle düşünüyorum," diye fısıldadı Tamia.

"Güzel," dedi Brandon nazikçe. "Ve mütevazı başlangıçlarına gelince, hayattaki sözde güzel şeylere sahip olmamak, onları elde ettiğinde daha çok takdir etmeni sağlayacak. O daire gibi."

Yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Haklısın. Yeni evimi kesinlikle takdir ediyorum." Kıkırdadı ve ekledi, "Bütün gün kafamda *The Jeffersons*'ın tema şarkısını duydum. *Balık mutfakta kızarmaz-*"

Brandon mırıldandı, "*Fasulye ızgarada yanmaz-*"

"*Çok uğraşmak gerekti -*"

"*Sadece şu tepeye çıkmak için-*"

"*Şimdi büyük ligdeyiz-*" "*Vuruş sırası bizde-*"

Birlikte şarkı söylediler, "*Yaşadığımız sürece, sen ve ben, bebeğim. Bunda yanlış bir şey yok. Pekala, yükseliyoruz!*"

İkisi de kahkahayı patlattı.

Birkaç dakika sonra gözlerinin kenarındaki yaşları silen Tamia şarabından bir yudum aldı ve iç geçirdi. O ana kadar Brandon'ın arkadaşlığını ne kadar özlediğini, onunla gülmeyi ve birlikte eğlenmeyi ne kadar özlediğini fark etmemişti. Eğer ona ikinci bir şans verirse, onu bir daha asla hafife almayacağından emin olacaktı.

Bardağını tutarak tabureden kaydı ve mutfaktan çıktı. "Bu arada," dedi merakla, "neredesin Brandon?"

"Ofisteyim, bazı evrak işlerini hallediyorum."

"Bir Cumartesi akşamı böyle geçirilmez," diye nazikçe azarladı Tamia. "Ayrıca, ortak olmanın avantajlarından birinin daha kısa saatler çalışmak olduğunu sanıyordum."

"Pek sayılmaz." Brandon kuru bir şekilde kıkırdadı. "Hukuk camiasında avukatlığın pasta yeme yarışması gibi olduğuna dair eski bir deyiş vardır. Ortak olduğunuzda, ödül daha fazla turtadır."

"Kahretsin," dedi Tamia alaycı bir sırıtışla. "Yorgunlar için dinlenme yok, ha?" "Hayır. Ama her şey yolunda. Yarım saat sonra akşam yemeği için arkadaşlarla buluşacağım." "Oh, bu çok hoş." Tamia durakladı, sonra gelişigüzel sormadan edemedi, "Cynthia nerede?"

"Kuzeninin gelin partisine gitti."

Buna şaşmamalı, diye düşündü Tamia. Eğer o yapışkan kaltak etrafta olsaydı, Brandon'ın Tamia'yı aramasına, hele hele telefonda bu kadar uzun süre kalmasına asla izin vermezdi.

Oturma odasına ulaşan Tamia sürgülü cam kapıyı açtı ve balkona çıktı. Işıltılı bir gökdelen dizisinin hâkim olduğu gece silüetinin panoramik manzarasını seyrederken damarlarında heyecan dolaşıyordu. Otuz kat aşağıda, parıldayan vaha

Palmiye ağaçlarıyla çevrili bir havuzun görüntüsü ona kendini tropik bir tatil köyünde tatil yapıyormuş gibi hissettirdi.

Tırabzanda dururken gözlerini kapadı ve hafif, ılık bir esinti tenini okşarken yüzünü gökyüzüne doğru kaldırdı. Brandon'ın yanında olmasını ve nefes kesici manzaranın keyfini paylaşmasını dilemekten kendini alamadı.

Hattın diğer ucunda, "Hâlâ orada mısın?" diye mırıldandı.

Gülümsedi ve yavaşça gözlerini açtı. "Hâlâ buradayım. Sadece balkonumdan manzarayı seyretmek için dışarı çıktım."

"Nasıl oldu?"

"Muhteşem." Şarabını yudumladı. "Masanda mısın?" "Evet."

"Benim için bir şey yapmanı istiyorum."

"Ne?"

"Sandalyenizden kalkın ve kaslarınızı esnetin, ardından pencerelere doğru yürüyün."

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı. "Neden?"

"G ö r e c e k s i n ." Durakladı, talimatlarını takip etmesi için ona zaman tanıdı. Birkaç dakika sonra, "Orada mısın?" diye sordu. "Evet."

Derin sesine mizah karışmıştı. "Şimdi ne olacak?"

Kadın gülümsedi. "Bana ne gördüğünü söyle."

Tereddüt etti. "Binalar. Yüksek ofis binaları."

"Başka ne var?"

"Arabalar caddede ilerliyor."

"Yukarı bak." Tamia durakladı. "Şimdi bana ne gördüğünü söyle." "Gökyüzünü."

Onun şifreli açıklamaları karşısında dudakları seğirerek -tipik bir avukat gibi- "Peki ya gökyüzü?" diye sordu.

"Yarım ay var. Ve bir sürü yıldız." Sesi yumuşadı. "Çok güzel."

"Öyle." Tamia gökyüzüne bakarak sessizce gülümsedi. "Neden hiç yıldızlarla çevrili bir dolunay görmediğimizi biliyor musun?"

"Hayır. Neden?"

"Çünkü atmosfer tarafından saçılan parlak ay ışığı yakındaki yıldızları gölgede bırakma eğilimindedir. Yani eğer dolunayın etrafında bir yıldız çemberi görürseniz, gerçekten olağanüstü bir şeye tanık olmuşsunuz demektir."

"Gerçekten mi?" Brandon'ın sesi hem eğlenmiş hem de büyülenmiş gibiydi. "Bunu bilmiyordum. Şimdi de astronomiye mi başladın?"

Tamia mahcup bir şekilde sırtıttı. "Hapisteyken ay tutulmaları ve kış gündönümü hakkında çok fazla okuma yaptım. Gülmeyin," diye ekledi Brandon kıkırdayınca. "Aslında oldukça şaşırtıcı şeylerdi."

"Hiç şüphesiz. Az önce benimle paylaştığınız şey çok ilginçti."

Tamia onun sesindeki samimiyetten etkilenerек gülümsedi. "Güneş sistemi hakkında öğrendiğim onca şeyden sonra bir daha asla gün doğumunu ya da dolunayı hafife almayacağıma yemin ettim. İşte bu yüzden senden kalkıp pencereden dışarı bakmanı istedim. Benim tadını çıkardığım manzaranın senin de tadını çıkarmanı istedim."

"Teşekkür ederim Tamia," dedi Brandon sessizce. "Bana basit şeylerin kıymetini bilmem gerektiğini hatırlattığın için teşekkür ederim."

"Bir şey değil." Gözlerini kapadı, kalbi ona duyduğu sevgiyle dolup taşıyordu ve bunu zorlukla kontrol altına alabiliyordu. Sertçe yutkunarak isteksizce, "Seni daha fazla tutmayayım. Arkadaşlarınla iyi eğlenceler ve yabancılık çekme."

"Sana da."

Ardından gelen sessizlikte Tamia onun daha fazlasını söylemek istediğini hissetti. Bekledi, nefesi ciğerlerinde sıkışmıştı.

Ama birkaç saniye sonra tek söylediği, "İyi geceler Tamia," oldu.

Hayal kırıklığı onu yıkadı. Onun ne söylemesini beklediğini bilmiyordu. Belki de konuşmalarını uzatmasını, ona çıkma teklif etmesini ya da onu ne kadar sevdiğini ve onunla birlikte olmayı ne kadar özlediğini söylemesini istemişti. Ama bunun çok fazla şey istemek olduğunu biliyordu. Aşkını geri kazanmak zaman alacaktı. Onu bir gecede kaybetmemişti. Bu yüzden onu bir gecede geri kazanmayı bekleyemezdi.

Ama sorun değil, çünkü bu işte uzun vadede varım.

Tamia kendi kendine gülümseyerek usulca, "İyi geceler Brandon. Kesinlikle bir yabancı olmayacağım."

Bölüm 8

Brandon

Brandon, Tamia'yla yaptığı görüşmeyi bitirdikten sonra derin ve titrek bir nefes verdi ve gözlerini kapatarak telefonu alnına dayadı. Göğsü tanımlamak istemediği duygularla gerilmişti. Hissetmek istemiyordu.

Tamia'dan uzak durma konusundaki kararlılığına rağmen, kendini bu gece telefonu eline alıp onu ararken bulmuştu. Kendi kendine formalite icabı onu kontrol ettiğini söylemişti. Ama içten içe, asıl nedenin onun sesini duymak istemesi olduğunu biliyordu. Bir zamanlar, telefon konuşmaları gününün en önemli olayı olmuştu.

Görünüşe göre bir şeyler ne kadar değişirse, o kadar aynı kalıyormuş. "*O kadar da* kötü değil, değil mi?"

Brandon gözlerini açtı ve omzunun üzerinden baktı. Çekici bir esmer, kollarını iri göğüslerinin üzerinde kavuşturmuş, ofisinin kapısında duruyordu. Üzerinde kan dolaşımını engelleyecek kadar dar bir kot pantolon vardı ve ayaklarında Fransız pedikürünü gösteren pembe parmak arası terlikler vardı.

Brandon'ı eğlenen bir merak ifadesiyle izliyordu. Brandon kısaca gülümsedi. "Selam Addison. Nasıl gidiyor?"

"Güzel. Bu muhtemelen senin için söyleyebileceğimden daha fazla. O geniş omuzlarında dünyanın yükü varmış gibi görünüyorsun." Alaycı bir şekilde gülümsedi. "Sakın bana şimdiden ortak olduğun için pişman olduğunu söyleme."

Brandon kıkırdadı. "Hiç de değil," dedi ve kısa bir süre önce kendisine miras kalan devasa maun masanın arkasındaki sandalyesine döndü - lüks bir köşe ofis, 500.000 dolar maaş ve ülkenin en iyi hukuk firmalarından birinde sermaye ortağı olarak seçilmenin prestijiyle birlikte.

Addison ona spekülatif bir şekilde baktı. "Yani bir dakika önce bu kadar mutsuz görünmene neden olan şey iş *değil mi*?"

"Hayır."

"Kadın sorunu yaşıyor olmalısın o zaman."

Brandon ona alaycı bir bakış attı. "Eğer öyle olsaydım, sence gerçekten *Sen?*"

Addison utanmadan sırıttı. "Kız arkadaşın ve benim pek de kanka olmadığımızı düşünürsek, sanırım değil."

Brandon'ın duyduğu en hafif ifade buydu. Cynthia ve Addison şirkette çalıştıkları süre boyunca birbirlerinin amansız düşmanları olmuşlardı. Her iki kadın da yetenekli, çalışkan ve hırslı olmalarına rağmen birbirlerine hiç saygı duymuyorlardı. Erkek meslektaşlarından sayıca çok daha fazla olmaları da onları birleştirmemişti. Aksine, azınlık statüleri onları birbirlerine karşı daha da düşmanca ve hırçın hale getirmişti, tıpkı fethedilmemiş son toprak parçası için savaşıyor iki vahşi dişi aslan gibi.

Addison'ın Brandon'a olan ilgisini gizlememesinin de bir faydası olmamıştı. Ona her baktığında, alnında MANDINGO yazan bir işaret olup olmadığını merak ediyordu. Onu sık sık Brandon'ın kasıklarını incelerken ve dudaklarını yalarken yakalıyordu, sanki onun büyük, siyah aletinin amına girdiğini hayal ediyordu. Ortak olduğunda, kutlamak için onu içki içmeye davet etmişti. Ama Brandon aptal değildi. Onun aklında viski shot'larından daha fazlası olduğunu biliyordu, bu yüzden onu geri çevirmişti. Cynthia'yı aldatmaya kalkışsa bile Addison'a bulaşmazdı. Zeki ve çekici olmasına rağmen, beyaz kadınlarla ilgilenmiyordu. Hiç ilgilenmemişti, hiç ilgilenmeyecekti.

"Cynthia'dan bahsetmişken," dedi Addison, geniş odada dolaşırken etrafına göz gezdirerek, "bu gece nerede?"

Brandon'ın dilinin ucunda "*Seni ilgilendirmez*" diye bir cümle dolaşıyordu. Ama kaba davranmamaya karar verdi. "Gelin partisinde."

"Ah." Addison başını salladı ve masasının yanındaki şık deri koltuğa uzandı. "Anlıyorum."

Kadının ses tonundaki bir şey Brandon'ın omuzlarının gerilmesine neden oldu. "Bu ne anlama geliyor?"

Geniş yeşil gözler masumca kırıştı. "Ne? Ben bir şey söylemedim ki." "Çok şey söyledin."

Addison omuz silkti ve bir tutam saçını parmağının etrafında döndürdü. "Muhtemelen bundan bahsetmemeliyim ama buradaki pek çok insan Cynthia'nın gücünü kaybetmeye başladığını düşünüyor."

Brandon kaşlarını çatı. "'Pek çok insan' derken ortaklardan bahsettiğinizi varsayıyorum."

"Evet." Addison sırtıttı. "Bilirsiniz, yıllardır bu şirkette çalışan ve sizin gibi yüce ortaklar arasına katılmayı uman alçak gönüllüler."

Brandon yemi yutmadı. Meslektaşlarının çoğunun gıpta ile bakılan ortaklık yüzüğünü elde ettiği için ona kızdığını biliyordu. Hatta bazıları varlıklı ve güçlü ailesinin onun için torpil yaptığına inanıyordu. Ama Brandon daha iyisini biliyordu. Geçtiğimiz sekiz yıl boyunca, ortak olma hedefine ulaşmak için canını dişine takarak çalışmıştı. Sosyal hayatından feragat etmek pahasına uzun çalışma saatlerine katlanmış, zorlu davaları kazanmış ve şirkete diğer meslektaşlarından çok daha fazla iş getirmişti. Terfisini fazlasıyla hak etmişti ve aksini düşünen herkes siktir olup gidebilirdi.

Bu da onu elindeki konuya geri getirdi.

"İnsanlar neden Cynthia'nın gücünü kaybettiğini düşünüyor?" diye sordu, ses tonunu dikkatle nötr tutarak.

Addison, sanki rakibiyle ilgili kötü haberleri vermek ona acı veriyormuş gibi içini çekti. "Öncelikle, eskisi kadar fazla mesai yapmıyor. Ve geçtiğimiz ay hepimiz onun ofisten normalden daha erken ayrıldığını fark ettik."

"Bu kimseyi ilgilendirmez," diye araya girdi Brandon sakince, "ama kuzeninin düğün hazırlıklarına yardım ediyor."

"Öyle olabilir," diye karşı çıktı Addison, "ama seninle çıkmaya başladığından beri rahatladığı algısı var. Müşterileriyle toplantılar planlamaktansa seninle öğle yemeği yemekle daha çok ilgileniyor gibi görünüyor. Sanki sen onun erkek arkadaşı olduğun için bu işi başardığını düşünüyor ve artık sen de bir sermaye ortağı olduğuna göre, senin oyun gelecek yaz onu ortak yapmaları için diğerlerini etkileyecek."

Brandon güldü ve Addison'a başını salladı. "Demek ortalıkta dolaşan meme buymuş."

Kadın kaşlarını çattı. "Sen neden bahsediyorsun? Hangi meme?"

"Cynthia ortak olduğunda herkes onu kötülemek için konuşacak. Benimle çıktığı için onun seçildiğini söyleyeceksiniz. Tıpkı benim ailemin kim olduğundan faydalandığım gibi."

Addison ona baktı, yavaşça kızaran boynu yüzüne yayıldı. "İrkçilik kartını mı oynuyorsun Brandon?"

Onun bakışlarıyla doğrudan karşılaştı. "Öyle *misin*?"

Yüzü kızarmış görünüyordu. "Öncelikle, aklı başında hiç kimse senin ortak olmayı hak etmediğini söyleyemez. Eğer seçilmemiş olsaydın, bir isyan başlatırdım. Sadece harika bir dava avukatı olmakla kalmıyorsun, aynı zamanda bu firmaya kıdemli ortakların çoğundan daha fazla gelir ve prestij getiriyorsun! Müvekkillerle nasıl ilişki kurulacağını ve nasıl geyik yapılacağını çok iyi biliyorsun. Ve hoşuna gitsin ya da gitmesin, babanın muhtemelen bir sonraki vali olacak olması ve Beyoncé'nin -BEYONCÉ/-ne zaman şehre gelse öğle yemeği için seni bizzat araması seni incitmiyor. Şaka mı yapıyorsun Brandon? Ortaklar seni terfi ettirmemek için delirmiş olmalılar ve kabul etseler de etmeseler de bunu herkes biliyor!"

Addison konuşmasını bitirdiğinde yüzü pancar gibi kızarmıştı.

Brandon ona uzun ve değerlendirci bir bakış attı.

Uzun süren bir sessizlikten sonra, ağzının bir köşesinde küçük, çarpık bir gülümseme belirdi. "Sanırım bana söyledin."

Addison bir an için ona bakakaldı, sonra kahkahayı bastı.

Brandon kıkırdadı. Addison, Cynthia'nın en büyük düşmanı olabilirdi ama onun hakkında her zaman takdir ettiği bir şey varsa o da aklından geçenleri söylemekten çekinmemesiydi. Onunla nerede duracağını her zaman biliyordu, ki bu birlikte çalıştığı diğer köpekbalıklarının çoğu için söyleyebileceğinden daha fazlaydı.

Kahkahası azalınca Addison içini çekti ve Brandon'a başını salladı. "Cidden Chambers. Kız arkadaşının haksızlığa uğradığını düşündüğünü biliyorum ama onun büyük hayranı olan insanlardan bile homurdanmalar duydum. Meslektaşlarım kaydardığımı düşünseydi, bilmek isterdim. Bu yüzden en azından Cynthia'yı uyarmanız gerektiğini düşünüyorum."

Brandon başını eğdi. "Belki yaparım. Teşekkürler."

"Her zaman." Addison sırtıttı. "Biliyor musun, Kessler senin hakkında yanılmış."

"Ne demek istiyorsun?"

"Ortak olduktan sonra hepimizden daha iyiymişsin gibi davranmaya başlayacağını söyledi."

Brandon kaşlarını çatı. "Kessler'ı sikeyim."

Addison homurdandı. "Bana para versen bile olmaz." İkisi de güldü.

Brandon'ın cep telefonu çaldı. Arayanın kimliğinde en iyi arkadaşının numarasını görünce telefonu masasından aldı ve "Naber?" diye cevap verdi.

"Hey," diye selamladı Dre onu. "Yaklaşık beş dakika uzaklıktayım."

"Güzel. Seninle aşağıda Stogie'nin yerinde buluşuruz. Justin ve Cornel her zamanki gibi geç kalıyorlar."

Dre sinsice, "Yani bir süreliğine tamamen bana mı kalacaksın?" dedi. "Dostum, ben Leah'ya söylemeden önce biraz sakın ol."

Brandon telefonu Dre'nin gürültülü kahkahasına kapattığında Addison parmaklarını şıklattı. "Lanet olsun. Bu gece bir planın olmadığını umuyordum, böylece seni benimle bir şeyler içmeye ikna edebilirdim."

Brandon ona alaycı bir gülümseme gönderdi. "Hadi ama," diye söylendi. "Ne?" diye sordu kadın, koltuktan kalkarak. "Biliyorsun sen ve ben asla birlikte içki içmeyeceğiz." "Neden olmasın?"

"Çünkü buralarda 'birlikte bir şeyler içmek' sikişmek anlamına geliyor. Ve alınma Addison ama ilgilenmiyorum."

Yeşil gözleri hınzırca parlıyordu. "Emin misin?" "Kesinlikle."

İç çekti. "Denediği için bir kızı suçlayamazsın," diye espri yaptı ofisten çıkmadan önce.

Beş dakika sonra Brandon aşağıya inmek üzere asansöre binmişti ki Addison nefes nefese, "Bekle!" diye seslendi.

Addison bir elinde deri bir evrak çantası ve omzuna astığı küçük bir spor çantasıyla içeri koşarken, içgüdüsel olarak elini sürgülü pirinç kapıların arasına sokarak kapanmalarını engelledi.

"Teşekkürler," diye nefes nefese bir kahkaha attı. "Sen kaçmadan önce seni yakalamak için olabildiğince hızlı koştum. Asansörle yani."

"Sorun değil." Brandon lobi ve yeraltı otopark katının düğmelerine bastı.

Kapılar kapanır kapanmaz Addison dar kot pantolonunu çıkarmaya başladı.

Brandon ona bakakaldı. "Bu da ne-"

Neredeyse dengesini kaybedecekken güldü ve pantolonunu çıkarmayı bitirmek için destek almak amacıyla ona yaslanmak zorunda kaldı. Pantolonunu hızla çantasına tıktırdı, sonra da tişörtünün eteklerine uzandı.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Brandon talep etti.

"Rahatla, yakışıklı." Gömleğini çekiştirerek çıkardığında, dantelli sütyeninin zar zor sardığı soluk, kavun büyüklüğündeki göğüsleri ortaya çıkarken eğlenen sesi boğuklaştı. "Kulüpte bazı arkadaşlarımla buluşacağım ve ofisten çıkmadan önce üzerimi değiştirmeyi unuttum."

"Muhtemel bir hikâye," diye mırıldandı Brandon, gözlerini kaçırarak kapıların üzerindeki elektronik monitöre baktı. Ama Addison'ın straplez siyah bir elbise ve ince topuklu ayakkabılar giydiğinin farkındaydı, şehvetli bakışları onu kapıların cilalı pirincinde izlemesini istiyordu.

Sonsuz gibi görünen bir sürenin ardından asansör lobiye ulaştı.

Brandon inerken Addison, "Bekle, sana bir şey sormayı unuttum," dedi.

Ona tekrar baktı.

Kapıları açık tutmak için düğmeye bastığında ona sıırttı. "Mükemmel zamanlamamdan etkilenmedin mi?"

"Elbette," dedi Brandon dalgın dalgın. "Asansörlerde soyunmak konusunda çok pratik yapmış olmalısın."

Güldü ve parmaklarını karmakarışık siyah saçlarında gezdirdi. "Tam olarak değil. Sadece birden fazla işi nasıl yapacağımı biliyorum." Ve ona aynı anda kaç şey yapabildiğini merak etmesini sağlayacak bir bakış attı.

"Bana ne sormak istiyordun?" diye sordu, sesinde sabırsızlık vardı.

Ama aniden lobiye doğru bakmaya başladı.

Brandon onun bakışlarının yönünü takip ederek Dre'nin çift camlı kapıdan geçip Stogie'nin girişine doğru ilerlediğini gördü.

"Bu senin arkadaşın Deondre değil mi?" Addison sordu. "Evet."

"Vay canına, harika görünüyor. Her siyahi erkek onun gibi kel olamıyor. Çok da kaslı görünüyor. Çok mu çalışıyor?"

Brandon ukalaca bir yorum yapamadan Dre şöyle bir baktı ve Brandon ile Addison'ın asansörün önünde durduğunu gördü. Addison gülümseyip ona el salladığında, Dre kaşlarını kaldırıp Brandon'a bakmadan önce onu bir aşağı bir yukarı süzdü.

Addison parmaklarını şıklattı. "Lanet olsun. O kadar çabuk oldu ki sana ne sormak istediğimi unuttum."

Brandon alaycı bir ifadeyle, "O zaman muhtemelen o kadar da önemli değildi," dedi.

"Belki. Belki de değil." Addison ona nazlı nazlı sıırttı. "Yarın aklıma gelirse seni ararım."

Brandon'ın ona attığı bakışa güldü. "Şaka yapıyorum. Bu gece arkadaşlarıyla iyi vakit geçir."

"Teşekkürler. Size de." Arkasına bile bakmadan yürüyüp gitti.

Lobinin diğerk tarafına ulaştığında Dre ona sinsice sırtıttı. "*Bu da* neydi şimdi?"

"Ne?"

"Sen ve kız arkadaşın Addison, bir Cumartesi gecesi birlikte aşağıya iniyorsunuz." Dre'nin koyu renk gözlerinde müstehcen bir parıltı vardı. "Yukarıda onunla mı oynayıyordun?"

Brandon kaşlarını çattı. "Kahretsin, hayır. Girdaplı bir eylemden hoşlanmadığımı biliyorsun."

Dre kıkırdadı. "Sadece kontrol ediyordum, kardeşim. Uzaktan bile sana nasıl baktığını görebiliyordum, sanki onu sikip atmanı istiyor gibiydi. Seni suçladığımı da söyleyemem," diye ekledi ve Addison hâlâ oradaymış gibi asansörlere doğru bir bakış daha attı. "Shorty bu gece *çok* seksi görünüyordu."

Brandon, Stogie's'in loş iç mekânına girdiklerinde hiçbir yorum yapmadı.

Maun panelli duvarları, pelüş deri döşemeleri ve birinci sınıf içkilerle dolu barıyla gösterişli tesis, bir beyefendinin puro kulübünün görünümüne ve hissine sahipti - ki teknik olarak hala öyleydi. Üyelik otuz yıldan daha uzun bir süre önce kadınlara açılmış olsa da, kadınlar Stogie's adlı bu erkeklik kalesine nadiren girebiliyordu. Bunun istisnası Cumartesi geceleri, sevgililerini etkilemek isteyen erkeklerin onları bu lüks restorana getirmeleriydi.

Şef garson Brandon'ı selamladıktan ve babasının valilik kampanyasını sorduktan sonra ona ve Dre'ye Brandon'ın akşam için ayırdığı yuvarlak deri kabine kadar eşlik etti. Özenli bir garson elindeki humidorlarla göründü ve içki siparişlerini aldı; Brandon için sek viski, Dre için konyak.

Garson uzaklaşırken, iki arkadaş eski purolarının kapaklarını kesip yaktılar.

"Ee," diye söze başladı Dre, parlak maun masanın üzerinden Brandon'a sırtarak, "karıcığın bu gece seni kaç kez aradı?"

Brandon purosunu üfledi, burnundan yavaşça nefes vermeden önce dumanın tadını ve aromasını çıkardı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Dre güldü. "İyi denemeydi. Neden bahsettiğimi çok iyi biliyorsun. Cynthia duştayken seni kaç kez aradı? Sakın aramadığını söyleme, çünkü ben daha iyi biliyorum."

Brandon omuz silkerek pelüş deri minderlere uzandı. "Ondan sadece bir kez haber aldım."

Dre bilerek ona baktı. "Bu kısa mesajları da sayıyor mu?"

"Dostum, kapa çeneni."

Dre yine güldü ve pürüzsüz kel kafasını salladı. "Seni kontrol etmeden bütün bir geceyi geçiremeyeceğini biliyordum."

Brandon kaşlarını çattı. "Sadece merhaba demek ve akşamımın nasıl geçtiğini öğrenmek istedi. Bunun nesi yanlış?"

"Hiçbir şey." Dre purosundan bir nefes çekti, gözleri duman perdesinin ardında eğlenceyle parlıyordu. "Bağımsız, kariyer takıntılı, erkeğe ihtiyaç duymayan kız kardeşlerden biri olduğu için onunla nasıl dalga geçtiğimizi hatırlıyor musun?"

Brandon başını salladı.

"Bu, sen o kıça vurmaya başlamadan *önceydi*. Şimdi onu öyle bir açtın ki, istesen muhtemelen hukuk diplomasından vazgeçer."

Brandon, Addison'ın sözleri zihninde yankılanırken sessiz kaldı. *Müşterileriyle toplantı planlamaktan çok seninle öğle yemeği yemekle ilgileniyor gibi görünüyor.*

Bu söz onu rahatsız etmemiş gibi davranamazdı. Cynthia'yla ilk çıkmaya başladıklarında, ilişkilerinin işlerine engel olacağından endişelenmişti. Ama Cynthia her ikisinin de taleplerini başarıyla dengeleyebileceğine dair ona güvence vermişti ve ondan şüphe etmesi için hiçbir neden yoktu. Ama şimdi, Addison'la yaptığı konuşmanın ışığında, Cynthia'nın dikkatini dağıtıp dağıtmadığını merak etmek zorundaydı. Yapmak isteyeceği son şey, bu hedefe ulaşmak için bu kadar çok çalıştıktan sonra ortak olma şansını tehlikeye atmak.

Garson Brandon ve Dre'nin içkileriyle döndü ve yemek siparişlerini vermeden önce partilerinin diğer üyelerini beklemek isteyip istemediklerini sordu.

Brandon, Dre'nin aç olduğuna dair itirazlarını geçersiz kılarak, "Evet, teşekkürler," dedi.

Garson gittikten sonra Dre biraz konyak içti ve "Keşke şu zenciler bir kez olsun zamanında gelmeyi öğrenseler" diye homurdandı.

Brandon kıkırdadı. "Hadi ama. Justin ve Cornel'i liseden beri tanıyoruz. *Hiç* bir şeye zamanında geldikleri oldu mu?"

Dre homurdandı. "İyi bir noktaya değindin."

Brandon viskisini yudumladı, sonra da purosundan tembelce bir nefes çekti. "Leah ile işler nasıl gidiyor?"

"Adamım." Dre derin ve yorgun bir nefes verdi. "Çok zor oldu." "Neden? Neler oluyor?"

Dre kısık bir sesle, "Leah'nın çalışma programı yatak odasındaki hareketliliğimizi ciddi şekilde etkiliyor," demeden önce restorana bir göz attı.

Brandon'ın dudakları seğirdi. "Ne kadar ciddi?"

"Diyelim ki yakında bir amcığa girmezsem, aletim buruşup düşecek."

"Kahretsin, birader," diye üzüldü Brandon. "Bu çok ciddi."

Dre ona ters ters baktı. "O zaman neden sırtıyorsun?"

"Benim hatam." Brandon ağzını kapattı ama kahkahası yine de kaçtı. "Bu saçmalığın komik olduğunu mu sanıyorsun?"

"Hayır," diye homurdandı Brandon, o kadar çok gülüyordu ki kelimeleri bölük pörçük çıkıyordu. "İnan bana ... Neler yaşadığını anlıyorum."

"Zenci, lütfen," diye alay etti Dre. "Bana patronluk taslama. Cynthia'nın düzenli olarak kuku verdiğini biliyorum. İkiniz sadece birlikte yaşamıyorsunuz, bütün gün işte de görüşüyorsunuz. Sen masanda onu tatmin ederken telefonunun başında oturduğu ve telefonun yanlılıkla benim numaramı çevirdiği zamanı hâlâ hatırlıyorum. Adamım, seks maceralarını yüzüme vurduğün için seni *öldürebilirdim*."

"Özür dilerim," dedi Brandon, boştaki eliyle gözlerinin kenarındaki neşe yaşlarını silerken. "Son kez söylüyorum kardeşim, telefonda oturduğunu bilmiyorduk."

"Bu daha da kötü, çünkü bu demek oluyor ki bok o kadar iyiydi ki, senin kız kışına sert bir cisim sokulduğunu bile fark etmedi."

Brandon hınzırca sırttı. "Önemsediği tek 'sert nesne'."

Dre yüksek sesle inleyerek elini kaldırdı. "Sakın söyleme. *Lütfen* söyleme. Lanet olsun. Tam üstüne bastım."

Brandon güldü. "Kesinlikle öyle."

Dre başını salladı ve iki eliyle yüzünü ovuşturdu. "Sana söylüyorum dostum. O kadar azmış durumdayım ki kendimi Fiona'ya bakarken bile yakaladım ve *onun* lanet olası kıcı hakkında ne hissettiğimi biliyorsun."

"Dayuum," diye haykırdı Brandon, eğlenmekle inanmamak arasında kalmış bir halde. "Kötü durumdasın."

"Bir de bana sor. Aynı zamanda çalışanlarımızdan biri olan eski bir mahkûmu arzuladığım için aklımı kaçırdım." Dre kaşlarını çatarak Brandon'a baktı. "Onu işe aldığınız için seni ve lanet kardeşini suçluyorum."

Brandon sırtarak kalın bir duman kıvrımı üfledi.

Geçen yıl, kurumsal bir hukuk firmasındaki işinden istifa ettikten sonra Beau Chambers, Brandon ve Dre'ye kendisiyle ortaklık yapmak için yaklaşmıştı.

bir spor yönetimi ajansı kurmak. Sözleşme yönetimi ofislerini, bir berber dükkanını ve spor hekimliği alanında doktorası olan ve Houston Texans'ta atletik antrenör olarak çalışan Dre tarafından denetlenebilecek bir sağlıklı yaşam merkezini barındıracak tek duraklı bir tesis tasarlamıştı.

Brandon ve Dre, Beau'nun vizyonunun kapsamından o kadar etkilenmişlerdi ki, iş ortağı olmak için finansal kaynaklarını bir araya getirmeyi kabul ettiler. Bir yıl sonra Pinnacle Sports Group birçok profesyonel ve üniversite sporcusunu temsil ediyordu ve sağlıklı yaşam merkezi o kadar popüler hale gelmişti ki Dre bu sezondan sonra merkezin müşterilerine daha fazla zaman ayırmak için NFL'den ayrılmayı planlıyordu.

Sessiz bir ortak gibi çalışan Brandon'ın aksine Dre, personel kararları da dahil olmak üzere ajansın günlük operasyonlarına çok dahil oluyordu. Tamia'nın kız kardeşi Fiona, yıllardır çalıştığı kuaför salonundaki standını kaybettiğinde, yardım için Brandon'a gelmişti. Her zamanki berberi şehir dışındayken bir keresinde ona yaptığı harika saç kesimini hatırlayan Brandon, Fiona'yı işe almalarını önermek için Beau ve Dre ile bir toplantı düzenledi.

Dre bu fikre şiddetle karşı çıkmıştı, ancak itirazları Fiona'nın sabıka kaydından çok kız kardeşinin kim olduğuyla ilgiliydi. Brandon'a ihanet ettiği için Tamia'yı affetmemişti, bu yüzden Fiona'nın da suçlu olduğunu düşünüyordu. Ama Brandon ve Beau farklı düşünüyorlardı ve Dre'den sayıca üstün oldukları için Fiona işe alınmıştı.

Dre her fırsatta aldıkları karardan yakınıyor ama şikâyetleri kulak ardı ediliyordu. Fiona dükkânın en iyi berberlerinden biriydi ve müşteriler güzel bir kadının etrafta olmasından hoşlanıyordu. Yani hiçbir yere gitmiyordu.

Purosunu Dre'ye doğrultan Brandon, "O kıza asılmayı aklından bile geçirme," diye uyardı.

Dre ona tiksinti dolu bir bakış fırlattı. "Zenci, lütfen. *O kadar* çaresiz değilim. Shorty iyi olabilir ama çok genç ve kapüşonlu. Ve tam bir desteyle oynadığından bile emin değilim," diye ekledi parmağını şakağına vurarak.

Brandon yüzünü buruşturdu. "Bana her şeyden çok saf biri gibi geliyor. Yani, evet, biraz kaba saba biri. Ama onda çocuksu bir masumiyet var, anlıyor musun? Sanki bir kadının bedenine hapsolmuş küçük bir kız gibi."

Dre alaycı bir şekilde homurdandı. "Evet, bir de müşterilerin önünde vücudunu nasıl sergilediğini görmelisin."

Brandon sırtıttı. "Başka kimsenin şikâyet ettiğini duymadım, kardeşim. Sanırım çok fazla itiraz ediyorsun."

Dre dişlerini emdi. "Her neyse."

Brandon kıkırdayarak viskisini yudumladı. "Her neyse, Fiona'yı biraz rahat bırak. Çok şey yaşadı ve hayatını yoluna koymaya çalışıyor, bu yüzden ona yardım etmekte bir sakınca görmüyorum."

Dre ona bilerek baktı. "Kız kardeşine yardım ettiğin gibi mi?" "Elbette."

"Yani bu Fiona'ya da lüks bir daire ayarlayacağınız anlamına mı geliyor?"

Brandon hareketsiz kaldı ve en iyi arkadaşına baktı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Dre bir kahkaha attı. "Neden bahsettiğimi çok iyi biliyorsun. Tamia One Park Place'de kalıyor."

Kahretsin, diye düşündü Brandon acımasızca. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Birkaç hafta önce Lou ile ayarlamaları yaptığınızı duydum. Ve sen beni kulak hırsızlığıyla suçlamadan önce, öyle bile değildi. Rockets maçına birlikte gidebilmek için seninle ofisinde buluştuğum geceyi hatırlıyor musun?"

Brandon sıkıca başını salladı.

"Beni resepsiyonda o kadar uzun süre beklettiniz ki, ne olduğunu anlamak için ofisinize dönmeye karar verdim. Sırtın kapıya dönük bir şekilde telefonla konuşuyordun ve Lou ile konuşmana kulak misafiri oldum. Sana bir şey söylemedim çünkü planlarını bilmemi isteseydin bana söylerdin diye düşündüm." Dre kaşlarını çatarak Brandon'a başını salladı. "Tamia'yı bir apartman dairesine yerleştirirken aklından ne geçiyordu?"

Brandon omuz silkti ve sigarasının küllerini kül tablasına döktü. "Kalacak yeni bir yere ihtiyacı vardı."

"Peki bu nasıl *senin* sorumluluğun oluyor? Son baktığımda o artık senin karın değildi."

"Bunu biliyorum. Sadece ona bir iyilik yapmak istedim."

Dre homurdandı. "Ona zaten bir iyilik *yaptın*. Onu hapisten çıkardın, ki bu muhtemelen hak ettiğinden de fazla. Ama bu başka bir gün için başka bir konu."

Brandon kaşlarını çattı. "Evet, lütfen başlama, çünkü bu gece bu saçmalığı duymak istemiyorum."

"Tabii ki duymak istemezsin," diye karşılık verdi Dre.

"Konu Tamia olunca at gözlüklerini takıyorsun. Ve görüyorum ki tehlikeli yaşamayı da seviyorsun. Cynthia'nın, eski kız arkadaşının aşk yuvası için kiraya ve mobilyaya yüz binden fazla para harcadığını öğrendiğinde nasıl tepki vereceği hakkında bir fikrin var mı?"

Brandon'ın öfkesi alevlendi. "Lanet olsun, zenci, neden cüzdanımı karıştırıyorsun? Muhasebecim falan mısın? Ben yetişkin bir adamım, paramı istediğim gibi harcayabilirim."

İki arkadaş masanın üzerinden birbirlerine ters ters baktı.

"Eğer gerçekten öyleyse," diye meydan okudu Dre, "o zaman bu gizlilik niye? Neden Tamia'ya dairenin parasını ödeyenin *sen olduğunu söylemiyorsun?*"

"Çünkü önemli değil," diye homurdandı Brandon. "Eğer ona söylersem bana borçlu olduğunu düşünür. Ama borçlu değil. Ondan hiçbir şey istemiyorum."

Dre ona şüpheyle baktı. "Ondan hiçbir şey istemiyorsun." "Ben de öyle dedim."

"Yani ona daireyi hala onu sevdiğin ve ona bakmak istediğin için mi almadın? Ve ilk fırsatta oraya gidip onu becermeyi planlamıyorsun, öyle mi?"

Brandon purosundan uzun bir nefes çektikten sonra "Hayır" kelimesinin üzerine bir duman üfledi.

Dre alay etti. "Hadi ama B. Konuştuğun kişi *benim*, unuttun mu? Seni on bir yaşından beri tanıyorum. Yani orada istediğin kadar oturabilir ve kendini daha iyi hissetmeni sağlayacak her şeyi söyleyebilirsin. Ama söylediklerinin tek kelimesine bile inanmamı bekleme, çünkü bunların tamamen saçmalık olduğunu biliyorum."

Brandon çenesini sıkarak restoranın girişine doğru baktı. Justin ve Cornel'in geldiğini görünce hiç bu kadar rahatlamamıştı. Belki şimdi Dre çenesini kapatırdı.

Sanki aklını okumuş gibi Dre kaşlarını çatı. "Seni düşünmen için biraz yiyecek baş başa bırakayım."

Brandon ona ters ters baktı.

Dre ters ters baktı. "Sen ve Tamia aylar önce kaldığınız yerden devam etmeden önce, onun seni aldattığını öğrendiğinde ne kadar yıkıldığını hatırla. Ne kadar incindiğini ve öfkелendiğini hatırla - ve sonra kendine aynı şeyi Cynthia'ya yapmayı haklı bulup bulamayacağını sor."

Bölüm 9

Tamia

Brandon pencerenin yanında durmuş, uzun, kaslı vücudu yumuşak ay ışığıyla yıkanıyordu.

Dikenli topuklu ayakkabılar giymiş ve başka hiçbir şey giymemiş olan Tamia, arka planda Kelly Rowland'ın "Motivation" şarkısı baştan çıkarıcı bir şekilde çalarken ona doğru yürüdü.

Brandon dönüp onu izledi, aç bakışları onu o kadar tahrik etti ki çıplak bedenine değen havanın fısıltısı neredeyse boşalmasına neden olacaktı.

Ona ulaştığında, yüzünü ellerinin arasına aldı ve etli dudaklarını öptü. Yumuşakça inledi ve sıcak, ipeksi dilini ağzına kaydırды. Onu emdi, bir şarap uzmanı gibi tadının ve dokusunun tadını çıkardı.

Brandon'ın ağzından sert göğsüne doğru öpücükler kondurdu, diliyle kaslı göğüs kaslarının ve karın kaslarının hatlarını çizirken Brandon'ın önünde çömeldi ve kalçalarını ahlaksızca açtı. Brandon, kız uzanıp şişmiş klitorisini okşarken, parmaklarını vücudundan damlayan yapışkan nektarla kaplarken ona baktı.

"Seni tatmama izin ver," diye fısıldadı Brandon.

Elini adamın ağzına götürdü ve dudakları parmaklarının etrafında kenetlendiğinde titredi.

"Mmm," diye inledi takdirle, onun sularını emerek. "Kahretsin, tadın çok güzel."

"Bu amcığı özledin mi?"

"Özlediğimi *biliyorsun*."

Tamia yaramaz bir memnuniyetle gülümsedi.

Adamın ağzı isteksizce ıslak parmaklarını bıraktığında, kadın adamın koyu renk boxer'ının bel bandını kavradı. Şortu adamın güçlü bacaklarından aşağı çekerken, bakışları serbest kalan sert, çikolata renkli alete takıldı. O

uzun ve kalındı, son derece özel bir güdümlü cihaz gibi gizli G noktalarını keşfeden kavisli bir uçla kutsanmıştı.

Gözlerini Brandon'ın yüzüne kaldırarak parmaklarını şaftının tabanına sardı ve tüm o lezzetli iyiliği ağzına soktu.

Brandon inledi, başı geriye düşerken gözleri kapandı. "Kahretsin, bebeğim. Bu *çok* iyi hissettiriyor."

Sikinin başının etrafını ve üstünü yalayarak onu tükürüğüyle yağladı. Elini onun saçlarına daldırdı, başının arkasını kavradı ve ustalıkla on santimini derinlemesine boğazlarken.

"Ahhh," diye zevkle inledi.

"Hoşuna gitti mi bebeğim?"

"Siktir, evet."

Birdenbire Tamia keçe a Fısıltı . hareket arkasında onu.

Brandon'ın aletini ağzından çıkararak omzunun üzerinden baktı.

Başka bir aşık da onlara katılmıştı.

Tamia'nın arkasında diz çöktü, elleri Tamia'nın sırtında gezinirken ve kıç yanaklarının kabarıklığını okşarken başı eğildi.

Kalbi tanıyarak güm güm attı.

"Dominic?" diye nefes aldı.

Başını kaldırdı ve sırtı -kadının çok iyi hatırladığı o yavaş, hınzır sırtıış.

"Evine hoş geldin Mystique," diye fısıldadı, sonra da ona çarptı.

Tamia yerinden fırladı, kendi çığlığının sesi karanlık yatak odasında yankılanıyordu.

Kalbi kaburgalarına çarpıyordu ve ter derisini ıslatıyordu.

Yutkunma Sert, o bakışlı doğru ve ayışığı Pencereler, Brandon'ın orada durduğunu görmeyi *umuyordu*. Ama o yalnızdı.

Kaşlarını çatarak yastıklara yaslandı ve gözlerini tavana dikti.

Brandon'la ilgili erotik rüyalarından birini daha görüyordu. Ama bu gece ilk kez rüyası Dominic tarafından istila edilmişti.

Tamia derin, titrek bir nefes verdi ve gözlerini kapattı.

Saniyeler sonra -karşı koyamayarak- yorganın altına uzandı, bacaklarını ayırdı ve kendine dokundu.

Her zamanki gibi amı sırılsıklamdı.

Alt dudağını ısırarak bir parmağını ıslaklığına soktu, önce Brandon'ın, sonra Dominic'in siki olduğunu hayal etti.

Ve sonra ikisi de onun içindeydi, biri göt deliğine sokarken diğeri amını parçalıyordu.

Birden cep telefonu çaldı.

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve sanki az önce büyükannesi tarafından mastürbasyon yaparken yakalanmış gibi parmağını vücudundan çekip çıkardı.

Telefonu tekrar çaldı, sessiz odada bir ses patlaması oldu.

Kaşlarını çatarak komodinin üzerinden uzanıp telefonu aldı ve arayanın kimliğini kontrol etti.

Bilinmeyen numara.

Sabahın 2:45'inde beni kim arıyor? diye merak etti. Konuşma düğmesine basarak tereddütle cevap verdi: "Alo?"

Yanıt gelmedi. "Alo?" diye tekrarladı. Sessizlik.

Telefonu kulağına dayadı, dinlemek için kendini zorladı. Birkaç dakika sonra diğ er uçtan yumuşak bir nefes sesi duydu.

Sinirle yutkundu, ensesindeki ince tüyler diken diken oldu. "Kim bu?"

Hala cevap yok.

Kalbi düzensiz bir şekilde çarparken, "Dominic?" diye fısıldadı. Hat kesildi.

Bölüm 10

Tamia

Tamia bir kilisenin kutsal kapısından içeri adım atmaya on yıl olmuştu.

On yıl önce, on dokuz yaşındayken, evine giren ve asla yakalanamayan bir saldırgan tarafından soyulan ve vahşice öldürülen büyükannesinin cenazesine katılmıştı. Tamia, sevgili büyükannesinin tabutunun yanında ağlarken, Tanrı'nın, hayatı boyunca kendisine sadakatle hizmet etmiş bir kadının başına böyle tarifsiz bir trajedinin gelmesine nasıl izin verdiğini merak etmişti. Kederden teselli bulamayan Tamia, kendisine "Anne Esther şimdi daha iyi bir yerde" ve "Tanrı gizemli yollarla çalışır" diyen diğer yas tutanların kibar sözlerini reddetmişti.

Cenazeden bir hafta sonra, ilk başrolünü bir porno filmde oynamış ve Mystique olarak bilinen maskeli dominatrix olmuştu. Bundan sonra, kiliseye gitmeye ve onu hayatındaki en önemli kişiden mahrum bırakan bir Tanrı'ya tapmaya devam etmek için hiçbir neden görmedi.

Ama hapisteyken büyükannesini hayal etmeye başlamıştı. Anne Esther bazen verandadaki salıncakta hafifçe sallanıyor, battaniye örüyor ya da Tamia'nın saçlarını örüyordu. Diğer zamanlarda ise ocakta bir tencere yulaf ezmesi karıştırıyor ya da en sevdiği ilahiyi mırıldanırken tırnaklarını boyuyordu. Rüya ne kadar çeşitli olursa olsun, her zaman Esther Anne'nin Tamia'ya inancını tazelemesi ve kurtuluş için Rab'be yalvarmasıyla sona eriyordu. Ve Tamia her zaman büyükannesinin adı dudaklarında, elleri boş havaya uzanmış bir şekilde uyanırdı.

Yeniden İncil okumaya başladı ve Shanell'in haftalık ziyaretlerinden birinde Tamia, Tanrı hapisten çıkmasına izin verirse onunla birlikte kiliseye gideceğine söz verdi.

Joseph Yarbrough'un cemaati şehvet ve arzusun tehlikeleri konusunda uyarmasını dinlerken Shanell ve Mark'ın yanında oturuyordu.

cinsel ahlaksızlık.

Tamia görünüşe göre kiliseye dönmek için yanlış Pazar gününü seçmişti.

"Kutsal Kitap bize bedene ekenlerin Tanrı'nın krallığını miras *alamayacağını* söyler," diye gürledi piskopos kürsünün arkasından, teatral baritonu tavana kadar yükseliyordu. "Havari Petrus tüm inananlara, ruhlarımıza karşı savaş açan bedenin tutkularından uzak durmalarını öğütler!"

Dün geceki erotik rüyayı hatırlayınca yüzünü buruşturan Tamia, Shanell'e doğru eğilip fısıldadı: "Bugün beni getireceğini söylemediğine emin misin?"

Shanell bir kahkaha attı ve önlerinde oturan yaşlı bir kadının kınayan bakışlarına maruz kaldı.

Piskoposun ateşli vaazı devam ederken Tamia kendini huşu ve tiksinti arasında kalmış bir halde mabedin etrafına bakarken buldu. Devasa salon pelüş döşemeler, balkon koltukları, yüksek teknolojikli aydınlatma ve büyük sahneyi çevreleyen ve Piskopos Yarbrough'nun görüntüsünü tıklım tıklım dolu salonun her köşesine yansıtan üç dev düz ekran televizyonla donatılmıştı.

Bu güçlü mega kilisenin 40.000 üyesi arasında yüksek profilli sporcular, şovmenler ve politikacılar bulunuyordu. O Pazar sabahı, cemaatin en önde gelen üyesi, eşi ve en büyük oğluyla birlikte Vali Yardımcısı Bernard Chambers'tı. Kusursuz giyimli çift, kürsünün arkasında sahnede özel bir şeref yerinin keyfini çıkarırken, Brandon ön sırada Cynthia'nın yanında oturmuş, kolunu rahatça Cynthia'nın sandalyesinin arkasına dolamıştı.

Onları bir arada görmek Tamia'nın kalbine bir hançer sapladı. Eğitimli, yükselişte olan, müreffeh ama sosyal bilince sahip, tam bir züppeye benziyorlardı. Değerli amaçlar için bağışta bulunan, tiyatro biletleri olan ve lüks bir banliyöde zevkle döşenmiş bir eve sahip olan genç siyah çift türünden.

Tamia, sevgilisinin başka bir kadınla evcilik oynamasını izlemektense su işkencesine maruz kalmayı tercih ederdi. Cynthia'nın Brandon'a babasının vaazından daha fazla ilgi gösteriyor gibi görünmesi de işe yaramadı. Her beş dakikada bir Brandon'a yaklaşıyor ve kulağına bir şeyler fısıldıyordu. Bu fısıltı Brandon'ın ağzında yavaş, tembel bir gülümsemeye neden oluyor ve Tamia'nın onu geri kazanma şansı konusunda giderek daha az iyimser hissetmesine yol açıyordu.

Ve sonra beklenmedik bir umut ışığı geldi.

Piskopos Yarbrough cemaati kahkahaya boğan bir espri yaptığında, Brandon omzunun üzerinden gelişigüzel bir bakış attı.

Tamia'nın birkaç sıra arkada oturduğunu görünce şaşkınlıktan gözleri fal taşı gibi açıldı.

Bakışları birbirine kilitlendiğinde, Cynthia'nın babası kürsüden yüksek sesle öğüt verdi, "Size diyorum ki, oğullarım ve kardeşlerim. Süleyman'ın Özdeyişleri altı, yirmi beşten yirmi altıya kadar olan ayetlerin sözlerine kulak verin: 'Ahlaksız kadından, yoldan çıkmış fahişenin tatlı dilinden uzak durun. Yüreğinde onun güzelliğini arzulama, gözleriyle seni büyülemesine izin verme. Çünkü fahişe seni bir somun ekmeğe indirir, zina eden kadın ise canına kasteder. "

Brandon ve Tamia birbirlerine baktılar.

Göz kırptı.

O da göz kırptı.

Dikkatini tekrar sahneye verdiğiinde Tamia onu izlemeye devam etti. Adam kolunu Cynthia'nın sandalyesinin arkasından gizlice çektiğinde, Cynthia ayağa fırlayıp koridorda dans etmek istedi.

Cynthia'nın belli belirsiz geri çekilmesi onun dikkatinden kaçmadı ve omzunun üzerinden bakmadan önce ona şaşkınlıkla baktı.

Bakışları Tamia'nınkilerle buluştuğunda kaşlarını çattı, gözleri hoşnutsuzlukla kısıldı.

Tamia, "*Ne yapabilirsin ki?*" dercesine omuz silkti.

Cynthia ona ters ters baktı, sonra öfkeyle arkasını döndü.

Tüm bu konuşmaları duyan Shanell başını salladı ve içinden, "Kızım, berbat durumdasın," diye mırıldandı.

"Biliyorum." Tamia genişçe sıırttı. "Ve Tanrı beni yine de seviyor."

Ayinden sonra Mark bugünkü NFL maçlarının skorlarını kontrol etmek için izin alırken, Shanell Piskopos Yarbrough ve First Lady'yi karşılamak için uzun karşılama kuyruğunda beklemekte ısrar etti.

O ve Tamia koridorda ilerlerken, Tamia'nın bakışları Brandon'ı kalabalık mabedin etrafında takip etti. O ve babası kalabalığı ustalıkla idare ediyordu. -El sıkışmak, sırt sıvazlamak, bebekleri öpmek ve Bernard'ın seçmenleriyle sohbet ederek önümüzdeki Kasım ayında yapılacak seçimler için oy toplamak.

Bir noktada Brandon Tamia'ya baktı ve "*Hiçbir yere gitme*" diye bağırdı. Görünüşe bakılırsa Tamia'nın bütün bu süre boyunca onun varlığından haberdar olmasına sevinen Tamia gülümseyerek, "Olmayacağım," diye karşılık verdi.

O seksi gamzelerini göstererek sırttı.

Shanell birinden diğerine baktı, sonra gökyüzüne baktı ve içini çekti. "Bu iş *çok* karışacak. Tanrı hepimize yardım etsin."

Tamia ona sırttı. "Neden yardıma ihtiyacın var?"

"Çünkü sen ve Cynthia arasında kalacağım ve muhtemelen başka bir kilise evi bulmak zorunda kalacağım."

"Bu o kadar da kötü bir fikir olmayabilir," diye mırıldandı Tamia.

Shanell kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Bu da ne demek şimdi?"

"Bilmiyorum." Tamia gösterişli mabedi eliyle işaret etti, burnu tiksintiyle kırıştı. "Burası çok abartılı ve sahte görünüyor."

"Büyük kilise deneyimini hissetmiyorsun, ha?" "Pek sayılmaz."

Shanell kıkırdadı. "Alışmak biraz zaman alıyor, kabul ediyorum. Ama Piskopos Yarbrough nasıl vaaz vereceğini biliyor. Her zaman doğrudan benimle konuşuyormuş gibi hissediyorum."

Tamia homurdandı. "Oh, *kesinlikle* benimle konuşuyormuş gibi hissettim. Ne zaman Jezebel'den bahsetse, yemin ederim bana bakıyordu."

Shanell güldü ve bir paket naneli sakız almak için çantasına uzandı. Bir tanesini kendisi için açmadan önce Tamia'ya uzattı.

Tamia sakız çubuğunu ağzına götürdü, sonra arkadaşına usulca gülümsedi. "Teşekkür ederim."

"Ne için? Sakız için mi? Nefesi biraz ekşi olan *benim*."

Tamia güldü. "Nefesin iyiydi. Sakız için teşekkür etmiyordum. Bana destek olduğun ve Brandon'dan vazgeçmemi söylemediğin için teşekkür ediyordum. Cynthia ile arkadaş olduğunuzu biliyorum, bu yüzden tüm bu durum muhtemelen senin için oldukça garip olmuştur."

"Öyle," diye itiraf etti Shanell, gülümseyerek ve mabedin karşısındaki birine el sallayarak. "Cynthia'yı severim ve ona büyük saygı duyarım. Ama sen benim kızımsın Tamia, yani arkada olduğumu biliyorsun. Ayrıca Brandon önce senin erkeğindi. İşleri yoluna koymak için ikinci bir şansı hak ediyorsun." Tamia'ya anlamlı bir bakış attı. "Kardeşini geri almak için çılgınca bir şey yapmadığın sürece."

"Yapmayacağım," diye yemin etti Tamia. "İnanın bana, dersimi aldım."

"Güzel."

Sırada ilerlerken Tamia, Joseph ve Coretta Yarbrough'nun kendilerine hayranlık duyan cemaatlerini selamlayışlarını izledi. Karizmatik papaz uzun boylu, zayıf ve çekiciydi; ceviz rengi bir teni, bakımlı bir sakalı ve bıyığı vardı. Buna karşılık karısı kısa boylu ve ağırbaşlı bir kadındı; öyle ki hiçbir profesyonel makyaj, pahalı mücevherler ve tasarım kıyafetler onu gizleyemezdi.

Tamia bu çiftle o yılın başlarında Bernard Chambers'ın kampanya tanıtım partisinde tanışmıştı. Brandon'ın kız arkadaşı olduğu ve kızlarını onunla evlendirme planlarına engel olduğu için ona karşı soğuk ve kibar davranmışlardı. Tamia, Brandon'la ayrılıp Cynthia'nın önünü açtıklarında sokaklarda sevindiklerini biliyordu.

Tamia ve Shanell nihayet sıranın önüne ulaştıklarında, Shanell Yarbrough'lara sarıldı ve piskoposa vaazından ne kadar keyif aldığını söyledi.

"Bunu duyduğuma çok sevindim, Rahibe Jasper." Joseph'in karanlık bakışları Tamia'ya kaydı. "Peki ya sen, Rahibe Luke? Umarım bugün Tanrı'nın sözünü almışsınızdır."

Tamia gülümsemeye zorladı. "Evet, teşekkür ederim."

"Bu iyi." Cevap gülümsemesi de bir sonraki sözleri kadar kibirliydi. "Günahkârların ruhlarındaki karanlığa ışık tutmak için beni bir araç olarak kullandığı için Tanrı'ya şükrediyorum."

Söz konusu günahkâr olan Tamia'nın söyleyecek bir şeyi yoktu.

Dindar bir tavırla devam etti: "Cemaatimizin hapisanede kaldığınız süre boyunca sizi dualarla desteklediğini bilmelisiniz. İncil'in dediği gibi, 'Doğruların duaları çok işe yarar. "

"Dualarınız için teşekkür ederim," dedi Tamia yumuşak bir sesle. "Tabii ki şehirdeki en iyi savunma avukatı tarafından temsil edilmemin de bir zararı olmadı."

"Ah, evet," diye onayladı Joseph, gülümseyen karısıyla gururlu bakışlar atarak. "Brandon'ımız çok yetenekli bir genç adam. Coretta ve ben onu ailemize katmak için sabırsızlanıyoruz, gerçi o artık bizden biri sayılır."

Tamia'nın kalbi bu sözler karşısında sızlıyordu, belli ki niyeti de buydu.

Tamia cevap veremeden Shanell heyecanla, "Aman Tanrım! Tebrikler sırayla mı, Piskopos Yarbrough? Brandon Cynthia'ya evlenme teklif etti mi?"

Adamın kendini beğenmiş gülümsemesi dalgalandı. "Şey, henüz değil-"

"Ama hepimiz bunun sadece bir zaman meselesi olduğunu biliyoruz," diye kibirli bir şekilde araya girdi karısı.

Shanell sırtıttı. "Peki, lütfen resmileşir resmileşmez cemaate haber verdiğinizden emin olun. Onlara gerçekten güzel bir düğün hediyesi almak istiyorum ama düğün tarihi belirlenene kadar paramı harcamak istemiyorum."

Joseph ve Coretta sıkıca gülümsediler. "Tabii ki."

Shanell ve Tamia vedalaşıp uzaklaşırken Tamia, "Teşekkürler kızım," diye mırıldandı.

Shanell rahatlatıcı bir kolunu onun beline doladı. "Her zaman."

Tamia derin bir iç çekti. "Tapınmaktan ve kaçmaktan nefret ediyorum ama buradan çıkabilir miyiz? İnsanlar sabahtan beri bana bakıyor, sanki imza almak için yanıma mı yaklaşsınlar yoksa bir şeyler paketliyor olabilirim diye mesafelerini mi korusunlar karar veremiyorlar. Sadece bu da değil, Brandon'ın ailesiyle karşılaşmak istemiyorum ve biliyorum ki görmek isteyecekleri *en son* kişi benim."

"Bu muhtemelen güvenli bir varsayım," diye hayıflanarak kabul etti Shanell.

Ana mabetten çıktılar ve kalabalık lobiye doğru ilerlediler. Geniş bir alana yayılan tesiste bir kitapçı, bir kreş, ofis odaları, bir ziyafet salonu ve Mark ile diğer birkaç erkeğin ayinden hemen sonra plazma televizyonda futbol izlemek için akın ettiği bir restoran vardı.

Tamia ve Shanell restorana varmak üzereydiler ki kalabalığın arasından derinden gelen bir ses, "Size hiçbir yere gitmeyin demedim mi?" diye sordu.

İki kadın da Brandon'ın onlara doğru yürüyüşünü izlemek için döndü. Tamia'nın kalbi heyecanla çarptı. Brandon onu unutmamıştı! "Hey, Brandon," diye koro halinde seslendi Shanell ve Tamia.

"N'aber hanımlar?" Her birine sırayla sarıldı ve Tamia'yı güldürerek onu yerden hafifçe kaldırıp tekrar yere bıraktı. Adamın vücuduyla kurduğu lezzetli temas Tamia'nın tahrik olarak titremesine neden oldu.

Uzaklaşarak onun gözlerinin içine gülümsedi. "Bugün burada olacağını bilmiyordum."

Arsızca sırtıttı. "Beni beladan kurtarırsa kiliseye gitmeye başlayacağıma dair Tanrı'yla bir anlaşma yaptım."

Brandon kıkırdadı. "Akıllı kadın."

"Evet." Elindeki çantayı kalçasının düzgün kıvrımlarına vurdu ve Brandon'ın bakışlarının orada nasıl oyalandığını fark etti. "Shanell bana düzenli olarak kiliseye gittiğini söyledi. Görünüşe göre ruhani bir uyanış yaşayan tek kişi ben değilim, ha?"

Alaycı bir şekilde sırttı. "Ben tam olarak öyle demezdim."

"Hayır mı?" Tamia alay etti. "Yani bu, bugünkü vaazdan ikna olduğun anlamına mı geliyor? Kalbinde şehvet mi vardı, Kardeş Chambers?"

Brandon keçi sakalını ovuşturdu, gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Beşinci maddeyi savunuyorum."

Tamia ve Shanell güldüler.

"İşte buradasın."

Tamia'nın iyi ruh hali, onlara pembe renkli şık bir elbise giymiş olan Cynthia'nın da katılmasıyla buharlaştı.

"Selam kızım." Shanell'i kucaklayarak ve yanağına iffetli bir öpücük kondurarak selamladı. "Nasılsın?"

"Ben iyiyim." Shanell hayranlıkla Cynthia'ya baktı. "Giydiğin elbiseyi beğendim. Dur, sakın söyleme. Marc Jacobs mı?"

Cynthia güldü ve Shanell'e başını salladı. "*Tam* bir moda tutkunusun."

Shanell sırttı. "Bana daha kötülerini de söylendi, o yüzden kabul ediyorum."

Cynthia kıkırdadı ve dikkatini isteksizce Tamia'ya yöneltti. "Merhaba Tamia. Bugün ziyaret ettiğiniz için teşekkürler."

"Teşekküre gerek yok. Ayinden keyif aldım. Aslında," diye ekledi Tamia neredeyse sonradan aklına gelmiş gibi, "kiliseye katılmaya bile karar verebilirim."

Cynthia'nın gözlerinde bir anlık öfke parıltısı belirdi, sonra kendini toparlayıp parlak bir gülümseme takındı. "Gerçekten mi? Bu harika bir şey. Yeni üyeleri ağırlamaktan her zaman mutluluk duyarız."

Tamia da aynı şekilde tatlı tatlı gülümsedi. "Bunu duyduğuma sevindim."

"Elbette," diye devam etti Cynthia, kolunu Brandon'ın koluna dolayarak, "fikrini değiştirir ve kiliseye başka bir yerde gitmeye karar verirsen -ya da hiç gitmezsen- gücenmek yok." Brandon'a baktı. "Değil mi bebeğim?"

Brandon, Tamia'nın bakışlarını tutarken dudaklarını bükerek, "Fikrini değiştirmeyecektir," diye mırıldandı.

Cynthia zorla bir kahkaha attı. "Nereden biliyorsun?" "Tanrı'yla bir anlaşma yaptı."

Brandon ve Tamia birbirlerine gülümsediler.

Cynthia özel şakalaşmalarından dışlandığı için kaşlarını çatı.

"Hey," diye konuştu Shanell, Cynthia'nın dikkatini dağıtmaya çalışarak. "Öğleden sonra Mark'ın arkadaşlarından biriyle öğle yemeği için buluşacağız. Neden sen ve Brandon da

Bize mi?"

Cynthia yüzünü buruşturdu. "Teklifin için teşekkürler ama kardeşimin doğum gününü kutlamak için Opal's Landing'de öğle yemeği yiyeceğiz."

"Oooh, şu deniz kenarındaki şık restoran mı? Kızım, aylardır oraya gitmek için can atıyorum. Biz de gelebilir miyiz?"

Shanell'in sadece şaka yaptığı belliydi ama Cynthia sert bir şekilde "Hayır" diye cevap verdi.

Şaşkına dönen Shanell, Tamia ve Brandon'la bakıştı. "Tamam."

Çok sert konuştuğunu fark eden Cynthia telafi etmek için acele etti. "Kızım, öyle demek istemediğimi biliyorsun. Gelmenizi çok isterdim ama rezervasyonlar haftalar önce yapıldı ve kutlama sadece ailemiz için. Anlıyorsunuz, değil mi?"

"Elbette," dedi Shanell kayıtsızca. "Her şey yolunda. Zaten Brandon'la senin başka planlarınız olması en iyisi. Mark'ın arkadaşı Tamia'yı çok seviyor, o yüzden eminim eski erkek arkadaşının etrafta olmasından hoşlanmayacaktır." Brandon'ın kolunu şakacı bir şekilde dürttü. "Nasıl olduğunu bilirsin."

"Elbette." Brandon tembelce Tamia'ya gülümsedi. "Dün gece birlikte yemek yediğin adam bu mu?"

Tamia telaşla, "Şey-" diye kekeledi.

"Evet, bu o," diye araya girdi Shanell. "Gavin Afganistan'dan yeni döndü. Mark, Cuma günü kulüpte tanıştırdıklarından beri Tamia'yı sorup durduğunu söylüyor. Sen partiden ayrıldıktan sonra Brandon, o kardeşimiz Tamia'yı gözünün önünden ayırmadı. Cumartesi günü akşam yemeğini, öğleden sonra da öğle yemeğini öneren oydu." Sinsice sırıttı. "Bugünden sonra Tamia'yı tamamen kendine isteyeceğinden eminim."

Cynthia sevinçle gülümsedi. "Bir aşk bağlantısı gibi görünüyor," dedi neşeyle.

Tamia Shanell'e ters ters baktı. "Ben olsam o kadar ileri gitmezdim."

Shanell omuz silkti. "Ne olacağını asla bilemezsin. Neyse, Mark'ı bulup yola çıksak iyi olur. Gavin'i kesinlikle bekletmek istemeyiz." Cynthia ve Brandon'a neşeyle gülümsedi. "Öğle yemeğinde iyi vakit geçirin."

"Sen de." Cynthia Tamia'ya bilmiş bir bakış attı. "Özellikle de *sana*." "Teşekkürler." Tamia Brandon'a baktı, o da sadece başını eğmekle yetindi.

O ve Shanell uzaklaşırken Tamia tısladı, "Ne halt ediyorsun sen?"

"Kızım, konuşmana dikkat et. Tanrı'nın evindeyiz, unuttun mu?"

Tamia azarlamayı duymazdan geldi. "Gavin hakkındaki tüm bu bilgileri neden gönüllü olarak verdin? Sana zaten onu o şekilde hissetmediğimi söyledim. Brandon'ın başka bir adamla görüşmekle ilgilendiğimi düşünmesini de istemiyorum. Bizi ayıran başka bir adamdı!"

Shanell kıkırdadı. "Merak etme. Ben

hallederim." "Neyi? Sen ne-"

"Brandon sana hayatına devam etmeni söyledi, değil mi?" Tamia kaşlarını çatı.

"Evet."

"Yaptığın şey bu. Cynthia ile olan ilişkisine saygı duyduğuna ve hayatına devam etmek istediğine inanmasını sağlamalısın, bu da başka erkeklerle çıkmak anlamına geliyor. Oturup sana ikinci bir şans vermesini beklediğini düşünmesini istemezsin, her ne kadar ikimiz de öyle olduğunu bilsek de. Erkekler çaresiz, yapışkan kadınlardan hoşlanmazlar - ki Cynthia bunu zor yoldan öğrenmek üzere." Adımlarının ortasında duraklayan Shanell çantasından bir kompakt ayna çıkardı ve havaya kaldırarak saçını ve makyajını kontrol etti.

Ya da en azından Tamia, Shanell'in dudaklarında yavaş ve memnun bir gülümseme belirene kadar böyle *düşündü*. "Umm-hmm. Tam düşündüğüm gibi."

"Ne?"

"Brandon sürekli sana bakıyor. Üç kadar saydığımda, omzunun üzerinden rahatça bak. Bir, iki-"

Üç deyince, Tamia Shanell'in dediğini yaptı.

Brandon ve Cynthia mabede doğru geri dönüyorlardı. Tamia onları izlerken Brandon omzunun üzerinden baktı ve Cynthia'nın gözleriyle karşılaştı.

Birbirlerine baktılar. Tamia tereddütlü bir gülümseme sundu.

Brandon kısa bir süre başını salladıktan sonra mabedin kapısında gözden kayboldu.

Tamia sertçe yutkunararak bakışlarını Shanell'e çevirdi. "Pek mutlu görünmüyordu."

Shanell kendini beğenmiş bir şekilde sırtı. "Çünkü kıskanıyor." "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Kesinlikle."

Tamia içini çekti ve Tanrı'ya arkadaşının haklı olduğunu umdu.

Bölüm 11

Fiona

"Neden bir erkek arkadaşın yok, seksi şey?"

Fiona, vızıldayan kesme makinesini saçının kenarlarında gezdirirken müşterisine kaşlarını kaldırdı. "Olmadığını nereden biliyorsun?"

Koyu renk gözler bir duvar boyunca uzanan boy aynasında onunkileri aradı. "Öyle mi?"

Fiona'nın dudaklarında nazlı, gizemli bir gülümseme kıvrıldı. "Bunu ben bilirim, sen de tahmin etmeye devam edersin."

Monte Shaw gülerek protesto etti. Houston Rockets'ta forvet oynayan Shaw, geçen yıl ajans açıldıktan sonra Pinnacle Sports Group'la sözleşme imzalayan ilk müşterilerden biriydi. On altı yaşında, geniş, yassı burnu ve katran gibi siyah teniyle asla NBA'in en yakışıklı oyuncusu seçilemezdi. Ancak geleneksel yakışıklılığının eksikliğini yedi haneli maaşı ve gittiği her yerde hayranlarını cezbeden havalı duruşuyla fazlasıyla telafi ediyordu.

O Pazartesi öğleden sonra, Fiona'nın koltuğuna yayılmış, uzun bacaklarını uzatmış, Fiona da onun saçlarını sıkıyordu. Geçtiğimiz üç ay içinde, Fiona'nın başka bir müşterinin kafasında yaptığı makas sihrini izledikten sonra uzun süredir çalıştığı berberinden ayrılarak onun müdavimlerinden biri olmuştu. Fiona onu ve kadınların erkek saç kesemeyeceğini düşünen diğer tüm müşterileri inandırmıştı. Artık dükkânın diğer dört berberi kadar müşterisi vardı ve sadece o "kadife dokunuşu" ile tanınıyordu.

Monte'nin başının arkasına geçerken Lil Wayne'in son single'ının bas vuruşlu ritmine ayak uydurdu. Monte aynada onu izliyor, kusursuz moka tenine, geyik gözlerine, mankenlere taş çıkartan elmacık kemiklerine, dolgun dudaklarına ve sırtının yarısına kadar sarkan parlak siyah saçlarına hayranlıkla bakıyordu; hepsi doğaldı, çok teşekkürler.

"Gerçekten, ufaklık," dedi Monte. "Seni ne zaman yemeğe çıkarmama izin vereceksin?"

Fiona güldü. "İşle zevki asla birbirine karıştırmadığımı biliyorsun."

"Neden?"

"Sen benim müşterimsin, boo," diye açıkladı. "Etrafta dolaşmaya başlarsak ve aramızdaki işler yürümezse, işini başka bir yere götürürsün. Ve eğer bu yeterince çok olursa, kendimi işsiz bulurum."

Elbette bu, Fiona'nın müşterileriyle çıkmamasının nedenlerinden yalnızca *biriydi*. Asıl neden, gözünü profesyonel bir sporcunun metresi olmaktan daha yükseklerle dikmiş olmasıydı. Gözünü patronuna dikmişti, büyük köpeğin kendisine.

Beau Chambers tam bir avdı. Sadece çok iyi biri değildi, aynı zamanda milyonlar değerindeydi ve Teksas'ın en güçlü siyasi hanedanlarından birine mensuptu. Ailesinin adı, yeteneği ve hırslıyla birleşince, şüphesiz onu çok uzaklara, belki de Beyaz Saray'a kadar götürecekti.

Fiona bir gün First Lady olabileceken neden emekliliğine bir sakatlık kalmış bir basketbolcunun ödül eşi olmaya razı olsun ki? Ve Tamia'dan intikam almak için onu dışlayan aileyle evlenmekten daha iyi bir yol olabilir miydi? Tamia, Bayan Brandon Chambers olmak için tek şansını mahvetmişti ama Fiona aynı hatayı yapacak kadar aptal olamazdı. Ajansın müşterileriyle yatıp kalkmanın Beau'nun kalbini kazanmanın yolu *olmadığını* biliyordu. Sorunlu geçmişine rağmen, onun ihtiyacı olan kadın olabileceğini ona kanıtlamak zorundaydı - benim diyebilmekten gurur duyacağı bir kadın.

Bu yüzden üniversiteye kayıt yaptırarak ve bir zamanlar hayatını kirlüten tüm eziklerle bağlarını kopararak kendini yeniden keşfetmeye koyuldu. Kelime dağarcığını genişletmek için kurgusal olmayan kitaplar okumaya başlamış ve tanıdığı en zeki kardeşler olması gereken Brandon ve Beau ile akıllıca bir konuşma yapabilmek için güncel olayları takip etmişti.

Konu Chambers'tan bir adam kapmak olduğunda -ki aslında ikisi de iş görürdü- Fiona, kız kardeşinin başarısız olduğu yerde başarılı olmaya kararlıydı. Bu yüzden bir balerin sikine binmek ve onun şeker babası olmasına izin vermek için ne kadar cazip olursa olsun, gözünü ödülünden ayırmamalıydı.

Ama bu, müşterileriyle alay etmekten ve flört etmekten zevk alamayacağı anlamına gelmiyordu. Hiçbir şey bir zenciye sahip olamayacağı bir amın cazibesine kapılmaktan daha fazla çıldırtamazdı.

Bu düşünceyle eğlenen Fiona, saç çizgisinin kenarlarını şekillendirmek için Monte'nin önünde hareket etti. Beklendiği gibi, Monte'nin gözleri dekolteli kaşmir kazağının ortaya çıkardığı göğüs dekoltesinin tatlı kabarıklığına takıldı. Dudaklarını yaladı ve sanki onun memelerini avuçlamaktan kendini alıkoymaya çalışıyormuş gibi iri ellerini büktü.

Fiona içten içe güldü.

Monte gözlerini kızın göğüslerinden ayırmadan, "Yarın akşam maçımı izleyeceksin, değil mi?" diye sordu.

Gülümsedi. "Dersten çıkar çıkmaz eve koşup açacağım, boo."

Monte memnun bir şekilde başını salladı. "İşte bu kadar."

Berber dükkânı pazartesi günleri kapalı olmasına rağmen, Fiona haftanın geri kalanında yolda olacağı için onun randevu talebini kabul etmişti. Saçlarını keserken aralarındaki rahat sessizlik, bir köşeye monte edilmiş büyük plazma televizyondan gelen seslerle birleşen Lil Wayne'in sesleriyle doldu.

Monte, ESPN spor spikerlerinin dünkü NFL maçlarının sonuçlarını analiz ettiği yuvarlak masa toplantısını izlerken, Fiona'nın bakışları lobinin karşısındaki cam cepheli sağlıklı yaşam merkezine kaydı. Birkaç müşterinin genel beslenme mağazasında gezindiğini, çok çeşitli vitaminler, takviyeler, enerji ve vücut geliştirme ürünlerini incelediğini görebiliyordu.

Dre aniden arka ofislerden çıkınca Fiona kaşlarını çatı.

O kel kafalı orospu çocuğu, berber dükkanında çalışmaya başladığı günden beri başına bela olmuştu. Beau ve Brandon'ı onu işe almaktan vazgeçirmeye çalıştığını biliyordu ve istediğini elde edemediği için hâlâ kızgındı. Fiona ne zaman arkasını dönse, ya ona kötü kötü bakıyor ya da iğneleyici bir yorum yapıyordu. Kendine onun nefret dolu tavrına aldırmamasını söylüyordu ama onun hakkında hiçbir şey bilmeyen, hayatı boyunca çektiği cehennemi bilmeyen biri tarafından yargılanmak ve kınanmak onu rahatsız ediyordu.

Dre, Fiona'nın bakışlarını hissetmiş gibi ona doğru baktı.

Bakışları, aralarındaki boşlukta çatırdayan gergin bir çekişme içinde çarpıştı.

Dişlerini sıkan Fiona gözlerini ona dikti ve saçlarını dağıtmadan önce dikkatini Monte'ye verdi.

Birkaç dakika sonra Dre berber dükkânına girdiğinde hazırlıksız yakalanmıştı.

Onun aniden ortaya çıkmasından rahatsız olsa bile, görünüşüne hayran olmaktan kendini alamıyordu. Teni bitter çikolatalı bir Hershey barının nefis rengindeydi ve ağır ağır kapanan gözleri ona her zaman sevi meyi yeni bitirmiş bir adamın bakışını veriyordu. Koyu renk pantolon ve kaslı g  s n  saran ve kalın, yontulmu  pazularını gösteren siyah bir polo ti  rt giyyordu. Brandon ve Beau kadar uzun boylu ya da yakışıklı değildi ama dini inançları gereği ağırlık kaldıran eski bir mahk mun vücuduna sahipti.

Fiona'nın sandalyesine yaklaşırken Monte geni e sırttı ve "Naber Dr. Dre?" diye seslendi.

"Yo, naber," diye cevap verdi Dre.

Fiona iki adamın karde e el sıkı malarını izledi. Ne o Dre'yi selamlama zahmetine girdi ne de Dre onun varlığını kabul etti.

Monte'ye Rockets'ın yaklaşan rakibini kastederek "Yarın gece Heat maçı var," dedi. "LeBron ve D-Wade için hazır mısın?"

Monte ukala bir sırtı la, "Elbette," diye karşılık verdi.

Oyun stratejisi ve istatistikler hakkında konuşmaya ba ladıklarında Fiona kendini Dre'ye göz atarken buldu. Ayaklarını iki yana açmış ve kollarını kavu turmu  bir şekilde duruyordu, her bir  i kin pazısından kalın bir damar geçiyordu. Zencinin siki o kadar kalındı ki, küçük bir sikle çalışıyor olmalıydı.

Fiona kendi kendine kıs kıs gülerek Dre'nin dikkatini çekti. Gözleri Fiona'nın yüzünde kısıldı.

"Komik bir şey mi var?" "Evet."

"Payla mak ister misin?"

"Yapmamı istemiyorsun. Güven." Monte'nin saçını bitirdi ve boynuna Clubman Talc'ı gönderdi, ardından vücudunu saran siyah pelerini çıkardı.

Ayağa kalktı ve aynadaki yansımasına hayranlıkla baktı. "Kahretsin, çok sıkı. Hayatım boyunca neredeydin, bebeğim?"

"*Benim* de sana sormam gereken buydu," diye mırıldandı Fiona.

Güldü ve  akacı bir şekilde kıına vurmada n önce kot pantolonunun arka cebine sıkı tırdığı iki net Benjamin'i soydu.

Kız ona gülümsedi. "Teşekkür ederim, Koca Baba. Yarın ak am iyi maçlar. Ben de izliyor olacağım."

"O zaman *sırf* senin için LeBron'a sma basacağım," diye söz verdi. "Bunu sen yap."

Monte ona göz kırptıktan sonra bir çift Gucci gözlük taktı ve Dre ile birlikte dükkândan çıktı.

Dre dakikalar sonra geri döndüğünde Fiona yerleri süpürmeyi yeni bitirmişti, ona doğru yürürken gözleri öfkeyle parlıyordu.

"Yaşamak için bir direğin etrafında sallanmayan bir profesyonel gibi davranmanızı istemek çok mu fazla?" diye sordu.

Şaşırان Fiona ona bakakaldı. "*Affedersiniz?*"

"Beni duydun," diye hırladı. "Kukunu açıp kucak dansı yapmak istiyorsan, git bir striptiz kulübünde çalış. Biz burada saygın bir iş yürütmeye çalışıyoruz."

"Sen neden bahsediyorsun be?" Fiona tükürdü, burun delikleri öfkeyle alevlendi. "Beni ne zaman amımı açarken ve kucak dansı yaparken gördün?"

"Yapmış da olabilirsin! Müşterilere nasıl davrandığını izledim - göğüslerini yüzlerine doğru itiyorsun, eğilip kışına bakabilmeleri için bir şeyler düşürüyormuş gibi yapıyorsun. Peki sen ne giiyorsun?" diye çıkıştı ve suçlayıcı bir parmakla kadının açıkta kalan göğüs dekoltesini işaret etti. "O kazağın geri kalanını evde falan mı bıraktın?"

Süpürgeyi bırakan Fiona ellerini kalçalarına götürdü. "Sen kim olduğunu sanıyorsun? Bana nasıl giyineceğimi söyleyemezsin!"

"Hayır mı?" Dre kaşlarını kaldırarak meydan okudu. "Son kontrol ettiğimde, *sen Ben*. Eğer bir kıyafet yönetmeliği uygulamaya karar verirsem, buna uysanız iyi edersiniz!" "Yoksa ne olur?"

"Ya da gidip başka bir yerde çalışabilirsin!"

"Oh, öyle mi?" Fiona alay etti. "Beau New York gezisinden döndüğünde bu konuda ne diyecek bir bakalım. Ya da daha iyisi, Brandon'ı hemen şimdi arayalım ve senin uydurduğun saçma sapan bir kıyafet kuralı yüzünden beni kovmak isteyip istemediğini soralım."

Dre'nin çenesini dişlerinin kırılacağını düşündürecek kadar sıkmasını acımasız bir memnuniyetle izledi. Onunla daha da alay ederek cep telefonunu çıkardı ve havaya kaldırdı. "Hızlı aramada Brandon var. Onu arayalım mı?"

Dre ona ters ters baktı.

Sırıttı. "Ben öyle düşünmemiştim."

"Kendini kontrol etmelisin," diye uyardı.

"Hayır, *senin* kendini kontrol etmen gerekiyor," diye tükürdü.

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Lobinin karşısındaki sağlıklı yaşam merkezini yönetmesi gereken biri için, buraya bakıp her hareketimi izleyerek çok zaman geçirdiğin kesin. Şimdi de giyim tarzım hakkında nutuk mu çekeceksin? Zenci, lütfen! Göğüslerimi *suratına* dayamadığım için kıskanıyorsun."

Dre küçümseyerek güldü. "Kendini övme. Eğer her hareketini izliyorsam, bunun nedeni bir şey çalmadığından emin olmak istememdir. Silahlı soygundan hapis yattın."

Fiona'nın yüzü aşığılanma ve öfkeyle yanıyordu. "Dinle, seni orospu çocuğu -"

"Burada bir sorun mu var?"

İki dövüşçü arkalarını döndüklerinde Dre'nin kız arkadaşının orada durduğunu ve onları izlerken gözlerinin şüpheyile kısıldığını gördüler.

"Hey, bebeğim." Fiona'dan hızla uzaklaşan Dre, Leah'nın yanına gidip onu yanağından öptü. "Burada ne yapıyorsun?"

"İşten yeni çıktım ve öğle yemeği yiyip yemediğinizi görmek için uğramaya karar verdim." Leah kaşlarını çatı, Dre ve Fiona arasında spekülatif bir bakış paylaşırken ellerini laboratuvar önlüğünün ceplerine soktu. "Belli ki bir şeyi bölüyorum."

Dre ona, "Hayır, her şey yolunda," diye güvence verdi. "Fiona ve ben sadece yeni bir personel politikası hakkında küçük bir anlaşmazlık yaşıyorduk."

"Bana 'önemsiz' gibi gelmedi. Yanlış duymadıysam sana orospu çocuğu dedi." Leah Fiona'ya yukarıdan aşağıya baktı, dudakları küçümseyerek büküldü. "Eğer tüm işverenlerinle bu şekilde konuşuyorsan, diğer salondaki standını kaybetmene şaşmamalı."

Fiona dişlerini emdi. "Sürtük, her neyse."

Leah'nın gözleri öfkeyle irileşti. "Sen kime kaltak diyorsun?"

Fiona, "Şu anda baktığım kaltağa," diye karşılık verdi.

Leah ileri atıldığında Dre onu kolundan tutup geri çekti. "Hadi bebeğim," dedi ısrarla. "Öğle yemeğine gidelim. Açlıktan ölüyorum."

Leah ve Fiona onu görmezden gelerek birbirlerine baktılar.

Fiona Leah'yla ilk tanıştığında, onun ne kadar sıradan göründüğüne şaşırmıştı. Açık teni ve güzel kehribar rengi gözleri dışında hiçbir özelliği yoktu. Çilli bir burnu, ince dudakları ve sivri bir çenesi vardı ve mavi hastane önlüğü uzun, dar gövdesinde gevşekçe sallanıyordu. Fiona, Dre'nin üzerinde on sentlik bir parça olan bir kanka olduğunu düşünebilirdi.

Olive Oyl'un sarı saçlı üvey kız kardeşi yerine geçebilecek sıska bir kadın değil. Adamın Fiona'nın tatlı göğüslerine ve dolgun kalçalarına bu kadar takıntılı olmasına şaşmamalı. Kız arkadaşında ikisi de yoktu.

Gözlerini Fiona'dan ayıran Leah kaşlarını çatarak Dre'ye baktı. "Sen ve iş ortaklarının işe alım kararlarınızda gerçekten daha seçici olmanız gerekiyor."

"Biliyorum. Üzerinde çalışıyorum." Fiona'ya son bir bakış atan Dre, Leah'yı kapıdan dışarı çıkardı.

Öfke ve kızgınlıkla kaynayan Fiona, alanını düzeltmeyi bitirdi, ardından dükkânı kapattı ve zıpladı.

Dre'nin ayrılık yorumu onu bir tür duyguya sürüklemişti. *Üzerinde çalışıyorum*, demişti ve hâlâ Fiona'yı kovdurmaya çalıştığını ima etmişti.

"*Orospu çocuğu!*" diye bağırarak yumruğunu elma şekeri kırmızısı Nissan Murano'nun direksiyonuna vurdu.

Brandon ve Beau ona iş verme kararlarının arkasında dursalar da, Fiona onların duygularının her an değişebileceğini biliyordu. Dre ondan şikâyet etmeye ve ondan kurtulmaları için peşini bırakmamaya devam ederse, iki kardeş sonunda Fiona'nın bu sıkıntıya değmeyeceğine karar verebilirdi.

O zaman özenle hazırladığı tüm planları mahvolurdu. Bunun olmasına izin veremezdi.

Yapmazdı.

Öyle ya da böyle, Dre geri çekilecekti. Bundan emin olacaktı.

Bölüm 12

Tamia

Tamia, Cuma sabahı geç saatlerde banka bakiyesini kontrol etmek için dizüstü bilgisayarının başına oturduğunda, Chernoff, Dewitt & Strathmore'a yaptığı son ödemenin hala hesabından düşülmemiş olduğunu görünce şaşırdı.

Şaşkınlıkla cep telefonunu eline aldı ve Brandon'ı aradı, içten içe onunla görüşmek için bir bahane arıyordu. Pazar gününden beri onunla konuşmadığı için, bütün haftayı Shanell'in onu kıskandırmak için yaptığı numaranın geri tepmesinden endişe ederek geçirmişti. Brandon yanlışlıkla Tamia'nın hayatına devam ettiğine inandığı için Cynthia'ya evlenme teklif ederse, Shanell'i asla affetmeyecekti.

Telefonun beş kez çalmasına izin verdikten sonra Tamia telefonu kapatıp daha sonra tekrar deneyecekti ki Brandon açtı. "Alo?"

Tamia onu sıcak bir şekilde

"Selam," diye karşıladı. "Tamia mı?"

"Evet. Sesimin neye benzediğini çoktan unuttuğunu söyleme bana."

Brandon usulca kıkırdadı. "Tabii ki unutmadım. Numarayı tanıyamadım." "Ah, doğru ya. Sana numaramı değiştirdiğimi söyleyecektim.

hafta."

"Her şey yolunda mı?"

"Pek sayılmaz. Dava hakkında benimle röportaj yapmak isteyen birkaç muhabir aradı ve hayır cevabını kabul etmediler. Cumartesi gecesi de bir telefon aldım ve bu beni biraz ürküttü."

"Arayan kişi ne dedi?"

"Hiçbir şey duymadım. Tek duyduğum nefes alış verişiydi, sonra kişi telefonu kapattı." Brandon sessizdi, onun sözlerini düşünüyordu.

Tamia tam olarak ikna olmamış olsa da, "Muhtemelen yanlış numaraydı," diye ekledi.

"Muhtemelen," diye kabul etti Brandon. "Ama böyle bir telefon daha alırsan bana haber ver. Tamam mı?"

"Pekâlâ." Tamia onun aşırı korumacılığının tadını çıkararak gülümsedi. "Her neyse, arama nedenim-"

"Bekle, Tamia." Arka planda biriyle konuşurken sesi boğuklaştı.

Tamia, dairenin geri kalanı gibi zevkle döşenmiş geniş çalışma odasına göz gezdirerek bekledi. Buranın yeni evi olduğuna hâlâ inanamıyordu. Birinin ön kapıyı çalmasını ve ona bunun büyük bir hata olduğunu söylemesini bekliyordu. Her gün işlerini halledip dönerken resepsiyon görevlisinin önünden geçtiğinde, yarı yarıya durdurulup binadan çıkarılmayı bekliyordu.

Birkaç dakika sonra Brandon hatta geri döndü. "Bunun için üzgünüm."

"Önemli değil. Ne kadar meşgul olduğumu biliyorum, o yüzden seni bekletmeyeceğim. Ben sadece arayıp son ödememin neden hâlâ yapılmadığını öğrenmek istedim." Sırıttı. "Eğer çok beklerseniz, ortalığı karıştırıp o parayı harcayacağım."

Brandon güldü. "Aslında seninle bu konuda konuşmak istiyordum." "Ne hakkında? Avansım hakkında mı?"

"Evet. Öğle yemeği yedin mi?"

"Ben mi?"

"Hayır. Kapıcınız." Kıkırdadı. "Tabii ki seni kastetmiştim. Seninle konuşmak istediğim bir şey var, o yüzden öğle yemeğinde buluşabiliriz diye düşündüm. Tabii eğer müsaitsen."

"Boşum," dedi çabucak, sesinin ne kadar istekli çıktığını umursamadan. Brandon'la vakit geçirme fırsatını kaçırmak niyetinde değildi.

"Güzel. Nereye gitmek istersiniz?"

"Bilmiyorum." Tamia ani bir ilhamla, "Aslında, öğle yemeği için buraya gelebilir misin? Market alışverişine çıktım, böylece bize yiyecek bir şeyler hazırlayabilirim." Brandon tereddüt edince hemen ekledi: "Bütün hafta restoranlarda yemek yedim, o yüzden biraz ara vermem gerek."

"Bu duyguyu bilirim," dedi Brandon hayıflanarak. "Müşterilerimi o kadar sık öğle yemeğine götürüyorum ki neredeyse restoranlarda yaşıyorum. Ama öğle yemeği hazırlama zahmetine girmeni istemiyorum, bu yüzden oraya giderken bir şeyler alacağım. Bir isteğin var mı?"

Tamia sırtıttı. "Deniz ürünleri özlemimi giderdiğime göre, başka ne istediğimi tahmin edebilir misiniz?"

Brandon kıkırdadı. "Sanırım oldukça iyi bir fikrim var. Yakında görüşürüz." "Bekliyor olacağım."

Tamia telefonu kapattıktan sonra heyecandan bir çığlık attı. Kendini tutamayarak Shanell'e hızlı bir kısa mesaj gönderdi: *Kankam öğle yemeğine geliyor!*

Kalkıp giyinmek için yatak odasına koştuğunda Shanell aramıştı.

"Gördün mü?" diye böbürlendi arkadaşı. "Sen de başka bir adamla çıkarak Brandon'ı kendinden uzaklaştırdığın için endişeleniyordun. Sana o kardeşinin kıskanç olduğunu *söylemiştim!*"

Tamia sırtıttı, o sabah giydiği tayt askılı şortunu ve şortunu çıkararak daha önce hiç gitmediği fitness salonuna gitti. "Benimle bir şey konuşmak istediğini söyledi."

"Gerçekten mi? Ne?"

"Emin değilim. Hizmetçimle ilgili bir şey."

"Hizmetçin mi?" Shanell'in sesi şaşkındı.

"O da öyle söyledi. Sanırım buraya geldiğinde öğreneceğim. Her neyse," dedi Tamia, aceleyle gömme dolabına doğru ilerleyerek, "o kadar heyecanlandım ki sana haber vermem gerekiyordu."

"Ona öğle yemeği hazırlayacak mısın?"

"Hayır, bir şey almayı teklif etti."

"O zaman sanırım tatlıyı sen sağlayabilirsin." Shanell şehvetle kıkırdadı. "Öğleden sonra biraz aşk gibisi yok."

Tamia güldü. "Sadece şanslıysam. Sonra görüşürüz

kızım." "Görüşsek iyi olur. Detayları isteyeceğim."

Tamia sırtıtarak telefonunu kapattı ve ipek bir taburenin üzerine koydu. Büyük dolabın içinde sıra sıra dizilmiş giysileri inceledikten sonra, pembe bir tişört ve şehvetli kıvrımlarını şekillendiren koyu renk bir True Religion skinny jean pantolon aldı. Brandon'la ilk tanıştıklarında da aynı şekilde giyinmişti ve Brandon ona karşı koyamamıştı. Şansı yaver giderse bugün de aynı sonucu alacaktı.

Makyajını yapmış, saçlarını düzleştirmiş ve Jo Malone'un pomegranate noir kokusundan hafifçe sıkılmıştı ki kapı çaldı.

Beklenti nabzını hızlandırdı.

Tek yapabildiği ön kapıya doğru koşmak yerine yürümekti.

Brandon'ın seksi çikolatasını görünce amcığı anında zonklamaya başladı. Brandon'ın onu yavaşça aşağı yukarı szmesini izledi, koyu renk gözleri bariz bir takdirle parlıyordu.

"Hey," diye mırıldandı.

Tamia gülümsedi. "Hey, sen." Eğildi ve ona sarıldı, tatlı parfümünün kokusu ve göğüslerinin grlğyle onu baştan çıkardı. Adamın titrek bir nefes aldığını ve sanki kendini kontrol etmek için savaşıyormuş gibi bir anlığına gözlerini kapattığını görmek için tam zamanında geri çekildi.

Bir tatmin heyecanı hissetti. Onu elinden tutup yatak odasına götürmekten başka bir şey istemiyordu; günün ve gecenin geri kalanını orada geçirecek, ona kendisini ne kadar özlediğini gösterecekti.

Sabırlı ol kızım. Acele etme yoksa onu korkutup kaırırsın.

Tamia yere bakıp Brandon'ın elinde en sevdikleri barbekü restoranından bir paket olduğunu görünce sevine, "Unutmamışsın!" diye haykırdı.

Tembelce gülümsedi. "Neden şaşırdın? Her şeyi hatırladığımı zaten bilmiyor muydun?"

Tamia gülerek adamın elinden çantayı aldı ve daireye girerken kapıyı kapattı. Onu uzun giriş yolundan oturma odasına götürdü ve omzunun üzerinden, "Pek de mtevezalı olmayan evime hoş geldiniz," dedi.

Brandon onaylarcasına başını sallayarak etrafına bakındı.

"ok güzel." "Bu yılın en yetersiz ifadesi olmalı," diye alay etti Tamia.

Kıkırdayarak onu mutfağa kadar takip etti. "Hâlâ buranın tadını çıkartıyor olmana sevindim."

"Eğlenilmeyecek ne var? Gurme marketi mi? şelaleli yüzme havuzu? Konsiyerj ve vale hizmetleri?"

Brandon sırtarak takım elbisesinin ceketini çıkardı ve kollarını sıvadı. "Anlaşıldı."

Tamia dolaptan iki tabak aldı ve taşıma kaplarını açmaya başladı. "Mmm," diye nefes aldı, barbekü pırzola, göğüs eti, barbunya fasulyesi ve kremalı mısırın ağız sulandıran aromasının tadını çıkartarak. "*Tam olarak* ne istediğimi biliyordun."

"Tabii ki." Brandon kahvaltı tezghının karşısında onun bakışlarıyla karşılaştı. "Bu hiç değişmedi."

Tamia ona gülümsedi. "Umarım hiç olmaz."

Brandon'ın cep telefonu aniden alana kadar birbirlerine baktılar. Tamia, Brandon'ın telefonu pantolonunun cebinden ıkartışını izledi ve aşağıya baktı

arayanın kimliği. İfadesi değişmese de Tamia içgüdüsel olarak aramanın Cynthia'dan geldiğini biliyordu.

"Biraz yalnız kalmak ister misin?"

"Yok," diye mırıldandı ve telefonu kapatıp bir kenara koydu. "Ben iyiyim."

Shanell'in sözleri Tamia'nın aklından geçti. *Erkekler umutsuz ve yapışkan kadınlardan hoşlanmazlar, Cynthia bunu zor yoldan öğrenmek üzeredir.*

Shanell'in haklı olduğunu umuyordu.

Tamia yemekleri iki tabağa doldururken, Brandon ikisine de birer bardak restoranın tatlı çayından doldurdu.

"Çok güzel bir gün," dedi Tamia. "Dışarıda yememizin bir sakıncası var mı?" "Hiç de değil," diye kabul etti Brandon.

Yemeklerini balkondaki küçük masaya taşıdılar; burada yemek yerken muhteşem manzaranın tadını çıkarabilirlerdi.

"Ee," diye başladı Brandon neredeyse oturur oturmaz, "şu herifle mi çıkıyorsun artık? Adı neydi?"

"Gavin?"

"Evet. O."

Tamia gülümsedi, sulu bir pirzolayı ısırdı ve yavaşça çiğnedi. Brandon onu izliyor, bekliyordu. "Eee?"

"Tam olarak çıktığımızı söyleyemem," diye belli belirsiz cevap verdi Tamia. "Onunla iki kez çıktın."

"Shanell ve Mark ile."

"Sana henüz yalnız çıkma teklif etmedi mi?" Tamia pirzolasını bitirdi. "Etti."

Kadın başka bir şey söylemeyince Brandon kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Ve?" diye sordu.

Tamia tereddüt etti, sonra gerçeği söylemeye karar verdi. "Ve ona şimdilik sadece arkadaş olmayı tercih ettiğimi söyledim. O gerçekten iyi bir adam ama ben başka bir ilişkiye hazır değilim." Durakladı. "Dürüst olmak gerekirse, seni henüz unutamadım Brandon. Ve ne zaman unutacağımı ya da unutup unutamayacağımı *da* bilmiyorum. Bu yüzden senin için hayatına devam etmek kolay olsa da, benim biraz daha zamana ihtiyacım var."

Brandon birkaç dakika sessiz kaldı ve onun içten sözlerini düşündü.

Tamia tabağındaki yemeğe bakarken sessizce, "Kolay olmadı," dedi.

Tamia başını kaldırıp onun ciddi bakışlarıyla karşılaştı. "Ne?"

"Seni unutmak kolay değildi. Hayatıma devam etmek."

"Ama sen yaptın," diye karşı çıktı, sesindeki incinmişliği ve suçlamayı engelleyemiyordu. "Korkunç bir hata yaptığımı ve güvenine ihanet ettiğimi biliyorum. Ama başka bir kadına bu kadar çabuk aşık olmanı hiç beklemiyordum. Sanırım onu başından beri seviyor olmalısın."

Brandon hiçbir şey söylemedi, söylediklerini ne doğruladı ne de reddetti.

Tamia ona küçük, neşesiz bir gülümseme verdi. "Cynthia'yı sabırla zamanını beklediği ve hamlesini yapmak için doğru fırsatı kolladığı için alkışlıyorum. Onu suçladığımı söyleyemem, çünkü iki yıldır sana gizliden gizliye aşık olsaydım, ben de aynı şekilde sinsi ve çıkarıcı olabilirdim. Dedikleri gibi, aşkta ve savaşta her şey mubahtır."

Brandon kaşlarını çattı. "Tamia-"

Bir elini kaldırdı. "Sorun değil. Geçmiş hatırlatarak seninle bir tartışma başlatmaya çalışmıyorum. Aslında bu yapmak istediğim *son* şey."

Brandon, "Ben de seninle tartışmak istemiyorum," diye mırıldandı.

"Öyleyse yapmayalım. Bu lezzetli barbekünün, güzel manzaranın ve birbirimize eşlik etmenin keyfini çıkaralım. Anlaştık mı?"

Belli belirsiz gülümsedi.

"Anlaştık." "Güzel."

Yemeğe devam ettikten birkaç dakika sonra Brandon sohbet edercesine, "İş arama nasıl gidiyor?" diye sordu.

Tamia yüzünü buruşturdu. "Pek iyi değil," diye itiraf etti. "Bütün hafta iş aradım ama pek bir şey bulamadım. Reklam işleri için sadece birkaç açık pozisyon bulabildim."

"Özgeçmişinizi gönderdiniz mi?"

"Evet, ama ben pek iyimser değilim. Reklam dünyasında imaj her şeydir ve benim imajım da pek parlak sayılmaz. Danıştığım kelle avcısının bile istihdam edilebilirliğim konusunda ciddi endişeleri vardı."

Brandon sempatik görünüyordu. "Cesaretin kırılmasın. Sadece bir hafta oldu."

"Biliyorum. Ben de kendime sürekli bunu söylüyorum." Tamia derin bir iç çekti. "Eğer her şey başarısız olursa, sanırım Lou için çalışmaya devam edebilirim."

Brandon kaşlarını çattı, gözleri kısıldı. "Eskort ajansında mı?" "Evet. Bana bir iş teklif etti."

"Ne yapıyorsun?"

Tamia, Brandon'ın şüpheli ses tonuna güldü. "Düşündüğün gibi değil. Benden ajansı yönetmemi ve eskortlarını idare etmemi istiyor. İyi bir ücret alacağımı söyledi."

"Peki ona ne söyledin?"

"Ona teşekkürler ama hayır dedim. Madam olarak çalışmakla ilgilenmiyorum."

Brandon başıyla onayladı. "Bunu duyduğuma sevindim."

Tamia alaycı bir şekilde sırttı. "Elbette, yeterince çaresiz kalırsam fikrimi değiştirebilirim."

Brandon öyle bir inançla, "Hayır, yapmayacaksın," dedi ki Tamia kaşlarını kaldırarak ona baktı.

"Fikrimi değiştirmeyeceğimi nereden biliyorsun?" "Çünkü benim için çalışacaksın."

Yanlış duyduğunu düşünerek gözlerini kırıştırdı. "Affedersiniz? Az önce *sizin* için çalışacağımı mı söylediniz?"

"Evet." Brandon onun şaşkın bakışlarıyla karşılaştı. "Ben de seninle bunu konuşmak istiyordum. Önümüzdeki üç ay boyunca benim hukuk asistanım olmaya ne dersin?"

Tamia ona baktı, heyecanı damarlarında dolaşıyordu. "Ciddi misin sen?" "Evet."

"Ama zaten bir sekreteriniz ve asistanınız var."

Brandon, "Bir sekreteri diğer birkaç ortakla paylaşıyorum," diye açıkladı. "Ve kişisel asistanım Noemi iki hafta içinde doğum iznine ayrılacak. Geçici birini işe almaktansa işi sana vermek istiyorum."

"Vay canına," diye fısıldadı Tamia, şaşkınlıkla başını sallayarak. "Bu hiç beklenmedik bir şey Brandon. Beni nasıl işe alırsın? Hiç yasal deneyimim bile yok."

"Üniversitedeyken iki yaz boyunca bir hukuk firmasında staj yapmadın mı?"

Tamia başını salladı, onun hakkında bu kadar küçük bir ayrıntıyı hatırlamasına şaşırmıştı.

"O halde, teknik olarak, yasal deneyime sahipsiniz." Brandon kıkırdadı. "Ciddiyim Tamia. Düşündüğünden daha nitelikli birisin. En iyi reklam ajanslarından birinde yedi yıldan fazla çalıştın. Çok zekisin, düzenli, detaylara önem veren, araştırma konusunda çok iyisin ve kesinlikle sıkı çalışmaktan korkmuyorsun. Noemi ayrılmadan önce sana hukuki yazım konusunda hızlandırılmış bir kurs verecek. Sekreterime bağlı olarak çalışacağın için o da her türlü soruna cevap verebilecek."

Tamia merakla ona baktı. "Ne diyeceğimi bile bilmiyorum Brandon. Benim için çok şey yaptın ve ben daha borcumu ödemeyi bile bitirmedim."

faturam."

Brandon içkisini yudumladı. "Avansının geri kalanı için endişelenme."

Kadın kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsun?"

"Son ödemeni almayacağım."

Tamia ona kuşkuyla baktı. "Borcumun geri kalanını affedecek misin?"

"Evet."

"Aman Tanrım! Sen ciddi misin? Bunu *yapabilir*

misin?" "Tabii ki yapabilirim."

Tamia bir an tereddüt etti, sonra başını salladı. "Teşekkür ederim Brandon, ama bunu benim için yapmana izin veremem. Diğer ortaklardan fırça yersin."

Kuru kuru kıkırdadı. "Bırak da bu konuda ben endişeleneyim." "Brandon-"

"Bak, yeniden ayağa kalkmak için yardıma ihtiyacın var ve ayrıca Noemi geri döndüğünde başka bir iş bulman biraz zaman alırsa diye o parayı bankada tutman gerekiyor. Yalan söylemeye başlarsam beni durdur."

Tamia hüzünle gülümsedi. "Söylediğin her şey doğru. Ama hakkın olanı sana ödememek bana doğru gelmiyor. Beni beraat ettirmek için canını dişine taktın ve benden aldığın saatlik ücretlerin orantılı *olduğunu* biliyorum."

Brandon ona boş bir bakış attı. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

Güldü. "Evet, doğru! Dokuz ay çıktık Brandon. Ne tür ücretler talep ettiğini biliyorum ve ucuza kaçtığımı da biliyorum."

"Sen nasıl istersen."

"Brandon-"

"Dinle bebeğim," diye nazikçe araya girdi. "Gördüğüm kadarıyla birbirimize iyilik yapıyoruz. Senin bir işe, benim de güvenilir bir asistana ihtiyacım var ve şu anda önemli olan tek şey bu. Yani orada oturup benimle avanslar hakkında tartışacak mısın? Yoksa iş teklifime evet mi diyeceksin?"

Tamia'nın yüzüne yavaş, keyifli bir sırıtma yayıldı.

"Evet." "Evet, ne?"

Evet, seninle evleneceğim! "Evet, iş teklifini kabul ediyorum."

Brandon onaylayarak gülümsedi. "Güzel. Ofise döndüğümde her şeyle ilgileneceğim."

"Tamam." Tamia iyi talihine inanamıyordu. Onun hayatına yeniden girebilmek için bundan daha iyi bir fırsat için dua edemezdi. "Teşekkür ederim Brandon. Çok teşekkür ederim."

"Bana henüz teşekkür etme," diye esprili bir şekilde söylendi. "Tam açıklama adına, sizi baştan uyarmalıyım ki bir patron olarak gerçekten sert biri olabilirim. Çok talepkârımdır ve size verilen bazı görevlerin altınızda olduğunu düşünebilirsiniz."

Tamia ona alaycı bir bakış gönderdi. "Hapisten yeni çıktım ve işsizlik maaşı almak için başvurmak üzereyim. İnan bana, *hiçbir şeyin* bana yakışmadığını düşünmeyeceğim."

Brandon çarpık bir şekilde sırıttı. "Üç ay sonra hâlâ aynı melodiyi söyleyip söylemediğini göreceğiz."

Tamia sadece güldü.

Öğle yemeğinin geri kalanını Houston Texans'ın playoff şansından, çocukken katıldıkları yerel geçit törenleri ve festivallerle ilgili en sevdikleri anıları paylaşmaya kadar her şeyi tartışarak geçirdiler. Sohbet o kadar canlı ve keyifliydi ki zamanın nasıl geçtiğini anlamadılar, bir saat iki saate çıktı.

Tamia, Brandon'ın platin Rolex'ine bakarak, "Tanrım! Saat ikiyi geçti!"

Brandon telaşsızca onun bakışlarının yönünü takip etti. "Mmm. Demek öyle."

Tamia ona bakakaldı, verdiği umursamaz yanıt karşısında şok olmuştu. "Ofise dönmek gerekmiyor mu?"

"Elbette." Ama ayağa kalkmak için hiçbir hareket yapmadı, tembel tembel şehir silüetini seyrediyordu.

Tamia birkaç dakika boyunca onu inceledi, başı düşünceli bir şekilde bir tarafa eğikti. "Vay canına."

Brandon ona baktı. "Ne?"

Yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Bugünlerde çok daha rahatsın." "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Kesinlikle. Bir zamanlar, bırakın *uzun* molaları, kişisel öğle yemeği molaları bile veremeyecek kadar meşguldünüz. Altı ay önce bu senaryo" - balkonun etrafını işaret etti- "asla gerçekleşmezdi."

"Haklısın," diye kabul etti Brandon yüzünde buruk bir ifadeyle. "Öğle yemeği molaları karşılayamayacağım bir lükstü."

"Ve şimdi kendine bir bak. Sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi burada oturmuş dinleniyorsun." Tamia ona sırıttı. "Bence ortak olmak başına gelen en iyi şey olabilir Brandon."

Belli belirsiz gülümsedi. "Zaman gösterecek, sanırım."

Kalkıp masayı toplamaya başladıklarında, Tamia keşke saat konusunda çenesini kapalı tutsaydı diye düşündü. Brandon'ın gitmesini istemiyordu. Onun kalmasını ve günün geri kalanında kendisiyle birlikte rahatlamasını istiyordu, sadece ikisi, dünyanın geri kalanını uzakta tutarak.

Mutfağa döndüklerinde Brandon kalan yiyecekleri kaldırmasına yardım etti. İşlerini bitirdiklerinde kollarını sıvadı ve gömleğinin manşetlerinin düğmelerini yeniden ilikledikten sonra takım elbise ceketini örttüğü bar taburesine doğru yürüdü. O ceketini silerken Tamia arkasına geçti ve düşüncesizce kollarını onun geniş sırtına dolayarak onu kucakladı.

Brandon şaşkınlıkla gerildi, ama sadece bir saniyeliğine.

Tamia ellerini tutup kendi kalbi kadar hızlı atan kalbinin üzerine koyarken gözlerini kapattı. Sertçe yutkundu, göğsü duygularla sıkıştı.

Birkaç dakika sonra ellerini dudaklarına götürdü ve parmak eklemlerini nazikçe öperek kadının özlemle titremesine neden oldu.

"Brandon . . ."

Kollarında yavaşça dönerek alnını onunkine yasladı ve gözlerinin içine baktı. Düzensiz nefesleri birbirine karışıyor, birbirlerinin yüzlerini havalandırıyordu. Tamia'nın meme uçları o kadar sertleşmişti ki ağrıyordu ve ıslak amı zonklamaya başlamıştı.

Brandon, "Gitmem gerek," diye fısıldadı.

"Biliyorum," diye fısıldadı Tamia. "Ama bunu yapmanı istemiyorum." "Ben de istemiyorum. İşte bu yüzden yapmak zorundayım."

Kalçaları adamın kalın ve sert aletine sürtünüp onu ürpertirken bile yavaşça başını salladı. "Senin için çok ıslandım bebeğim."

"*Kahretsin*," diye içten içe küfretti. "Bana bunu söyleme." "Ama bu doğru."

Burun delikleri alevlendi, gözleri şiddetle parladı, Brandon onun yüzünü ellerinin arasına aldı ve ağzını onunkine yapıştırdı.

Tamia zevkle inledi, adamın yumuşak, etli dudaklarını emerken o da kendininkileri emdi.

İri elleri kadının kıcını avuçlamadan önce vücudunun kıvrımlarında gezindi ve ağır ereksiyonunu ona doğru sürttü. Derinleşen bir açıklıkla öpüşürken, ağızları keşfederken, dilleri şapırdarken ve ziyafet çekerken amcığı yağmur gibi yağıyordu.

Brandon aniden geri çekildi ve geriye doğru sendeledi, nefesini toparlamak için mücadele ederken göğsü kabarıyordu. Titreyen elini yüzüne sürerken kısık bir sesle "Siktir" diye fısıldadı.

"Evet," diye nefes nefese kaldı Tamia, adamın şişkin kasıklarına bakarak, "hadi yapalım şunu. *Lütfen*." Brandon bir süre ona baktı, sonra yarı kahkaha, yarı inilti gibi bir ses çıkardı. Tamia izlerken, Brandon'ın kapüşonlu gözleri öpücüğünden- şişmiş dudaklarını tişörtünün içinden çıkan sert meme uçlarına götürdü.

Başını sallayarak, pantolonunu düzeltmek için gizlice arkasını döndü.

Tamia dudaklarını yaladı, hâlâ onun lezzetinin tadındaydı. "Bir şeyi bilmeni istiyorum bebeğim."

Brandon omzunun üzerinden baktı ve onun niyetli bakışlarıyla karşılaştı.

Cesurca dedi ki, "Seni geri istiyorum. Hayatımda, kollarımda, yatağımda. Ne kadar uzun sürerse sürsün, sen bana dönene kadar başka bir erkekle yatmayacağım. Ne zaman hazır olursan, seni bekliyor olacağım. Ama bil ki beni ne kadar bekletirsen, bu aç amcığınla seni o kadar yıpratırım. Buna inan."

Brandon'ın gözleri şehvet, şaşkınlık ve beklentinin birleşimiyle açıldı. Birkaç kavurucu saniye boyunca onun bakışlarını üzerinde tuttu.

Tamia nabızı davul gibi atarak bekledi.

Sonunda homurdandı, "Seni yarın arayacağım."

Başını salladı, sonra adamın dönüp mutfaktan kararlı adımlarla çıkışını izledi.

Ön kapının kapandığını duyar duymaz dar kot pantolonunun fermuarını açtı ve elini külotunun içine soktu. O kadar ıslaktı ki ipeksi kumaş tenine Saran Wrap gibi yapışmıştı.

Gözlerini kapatarak iki parmağını amının içine soktu ve usulca inledi. Bir elini tezgâha dayayarak, tatlı bir serbestlik hissedene kadar etli iç kısımlarını okşadı, o kadar sert ve hızlı boşaldı ki dizleri büküldü.

Nefes nefese, güçsüzce yere yığıldı.

Bir dakika sonra yumuşak, titrek bir kahkaha attı.

Ne kadar azgın olursa olsun, seksten daha uzun süre uzak durabileceğini *düşünmek* için aklını kaçırmış *olmalıydı*. Ama yapmak zorundaydı. Kendine ve şimdi de Brandon'a bir söz vermişti. Ne olursa olsun ya da Brandon'ın onu bu ıstıraptan kurtarması ne kadar sürerse sürsün, sözünü tutacaktı.

Çünkü onun beklemeye değdiğini şüpheye yer bırakmayacak kadar iyi biliyordu.

Bölüm 13

Brandon

O öğleden sonra, haftalık dava ortakları toplantısında otururken Brandon'ın konsantrasyonu iyice bozulmuştu. İki yüz ortağı da içeren yedi yüz avukatlık bir kadroya sahip olan Chernoff, Dewitt & Strathmore o kadar büyüktü ki, çoğu liderlik toplantısının uygulama alanlarına göre bölünmesi gerekiyordu.

Parlak maun konferans masasında oturan Brandon, meslektaşlarının kendi faturalanabilir saatlerini artırmak için müşterileri istifleyen isimsiz ortaklar hakkındaki yakınmalarını yarı yarıya dinledi. Suçlamalar Brandon için geçerli değildi; Brandon zaten işini adil bir şekilde devreden ve ortaklarına akıl hocalığı yapan bir takım oyuncusu olarak kendini kanıtlamıştı. Bu yüzden saldırıya geçmediği için zihninin dağılmasına izin vermek onun için kolaydı.

Ve Tamia'ya geri döndü.

Onu düşünmeden edemiyordu. Onun dairesinden ayrıldığından beri kutup soğuşunda bir duşa ihtiyacı vardı. Öğle yemeği için onun evine gitmemesi gerektiğini bilmeliydi. Kapısını açtığı ve o kot pantolonun içine sıkışmış muhteşem vücudunu gördüğü anda başı belaya girmişti. Onu omzuna atıp yatak odasına götürmek ve polisler kapıyı çalana kadar şeker duvarlarının içinde kendini kaybetmek istemişti. Ve kızın o küçük konuşması onu fena halde mahvetmişti. Onun sözlerini her hatırlayışında, aleti acı verici bir şekilde sertleşiyordu.

Seni geri istiyorum. Hayatımda, kollarımda, yatağымda.... Ama bil ki beni ne kadar bekletirsen, bu aç amcığınla kışını o kadar yıpratacağım.

Dayuuuummm!

"Sizi sıkıyor muyuz, Bay Chambers?"

Hayal dünyasından sıyrılan Brandon büyük konferans masasının etrafına baktı. Yirmi dört çift göz ona bakıyordu.

firmanın dava departmanının yönetici ortağı ve eski amiri Mitch Perkins'e ait.

Brandon mahcup bir şekilde sıırttı. "Kusura bakmayın. Bugün Cuma," diye açıklama yaptı.

Herkes güldü.

Firmanın kıdemli ortaklarından Russ Sutcliffe hariç herkes Brandon'ın hayranı olmadığını daha ilk günden belli etmişti. Titizlikle bakımlı saçları ve buz mavisi gözleriyle Russ tipik bir iyi çocuktı - azınlıkların ortaklık pastasından pay almak şöyle dursun, mavi çipli hukuk firmalarında bile çalışmaması gerektiğine inanan sadık bir Cumhuriyetçi. Şu anki valinin ve aday arkadaşı Bernard Chambers'ın seçilmesine karşı şiddetle kampanya yürütmüştü.

Yani Brandon'la aralarında kaybolan bir aşk yoktu.

"Özür dilerim," dedi Russ, sesinde alaycılık vardı. "Heyecan verici hafta sonu planlarınıza engel mi oluyoruz Bay Chambers? Toplantılarımızı haftanın dikkatinizi daha iyi toplayabileceğiniz başka bir gününe erteleyelim mi?"

Brandon, "Aslında bu o kadar da kötü bir fikir değil," diye espri yaptı. Odanın içinde kahkahalar yükseldi.

"Haklı," diye konuştu başka bir ortak. "Cuma öğleden sonralarının toplantılar için berbat bir zaman olduğunu hep söylemişimdir."

Başka sesler de çıkınca Mitch gülererek ellerini kaldırdı. "Bu bir isyana dönüşmeden önce, alternatif toplantı günleri için önerilere açık olduğumu kayıtlara geçirelim."

"Şaka yapıyor olmalısınız." Russ masanın etrafına kızgın bir bakış fırlattı. "*Chambers*'ın bir sorunu var diye hepimiz birden programlarımızı ona göre yeniden düzenlemeye mi başladık? Ne zamandan beri yeni mezun bir ortak burada söz sahibi oluyor?"

Brandon, "Oh, notu almadın mı?" diye tersledi. Odayı bir kahkaha tufanı daha kapladı.

Russ hiç eğlenmemişti. "Ah, evet," diye alaycı bir şekilde söylendi. "Karşınızda genç Bay Chambers, bu yıl bir değil *iki* büyük dava kazandıktan sonra zafer sarhoşluğu içinde. Hepimiz onun büyüklüğü karşısında saygıyla eğilelim."

Brandon parmağını diğer adama doğru sallayarak tsk-tsk yaptı. "Kıskançlık sana yakışmıyor Russ."

"*Kıskanmak* mı? *Seni* mi?" Russ alaycı bir şekilde homurdandı. "Kendini övme evlat. Sen daha kendi şirketinin kaptanıyken ben bu şirkette yağmur yağdıran bir ortakım."

lise münazara takımı. Kolaylıkla üstesinden gelebileceğim birkaç davayı kazandıktan sonra kendini yeni yetme hissedenden biri tarafından tehdit edilmiş hissetmek için çok uzun yıllara dayanan dava tecrübem var."

"Gerçekten mi?" Brandon meydan okudu. "Quasar Diagnostics davası bu yüzden mi *sana* emanet edildi? Hmm? Oh, bekle, bu doğru. Sen değildin. Dava *bana* verildi, senin sahip olduğun dava deneyiminin yarısından daha azına sahip olan düşük seviyeli bir ortak. Bu yüzden merak ediyorum, Russ. Bu benim hakkımda mı yoksa *senin* hakkında mı daha az şey söylüyor?"

Odayı gergin bir sessizlik kaplarken Russ'ın yüzü pancar gibi kızardı.

Gözleri mizahla parlayan Mitch araya girdi, "Son derece eğlenceli olan bu sidik yarışmasını bölme riskini göze alarak-"

Russ elini kaldırarak Mitch'in sözünü kesti ve Brandon'a dar, küçümseyici bir gülümseme verdi. "Sadece *küçük* bir ortak olduğunu unutmuş görünüyorsun."

"Küçük bir ortak," diye karşı çıktı Brandon, "geçen yıl *ortak* olarak firmaya 2,6 milyon dolar yeni gelir getirdi." Durakladı ve rakibine doğrudan bir bakış fırlattı. "Senin kazancın neydi, *ortak*?"

Russ'a dik dik baktı ve adamın yüzünün kırmızısının daha da parlak bir tonuna dönüşmesini memnuniyetle izledi.

Boğazlar temizlendi ve kâğıtlar masanın etrafında karıştırıldı. Herkes Russ'ın düşük performans gösteren bir ortak olduğunu ve gözden çıkarılmak üzere olduğunu biliyordu. Firmanın en çok gelir getiren departmanlarından birinde ölü bir ağırlıktı, bu yüzden günlerinin sayılı olduğu söyleniyordu.

Mitch odaya şöyle bir göz gezdirdi. "Toplantıya ara vermeden önce görüşmemiz gereken başka bir konu var mı?"

Brandon konuştu. "Herkesin bilmesini isterim ki Tamia Luke, Noemi'nin doğum izni süresince onun yerini dolduracak."

Bu açıklamayı şok edici bir sessizlik izledi.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, ilk toparlanan ve dudak büken Russ oldu. "Tamia Luke mu? Cinayetden beraat eden eski porno yıldızı gibi mi? Yani müvekkiliniz mi?"

Brandon, Russ'ın sitem dolu bakışlarıyla karşılaştı. "*Eski* müşterim."

Mitch kaşlarını çatarak ona baktı. "Bu gelişme nasıl oldu?"

Brandon omuz silkti. "Bayan Luke'un bir işe, benim de geçici bir asistana ihtiyacım var."

Kararını Pazar günü öğleden sonra Cynthia'nın ailesiyle yediği öğle yemeği sırasında vermişti. Şenlikli kutlama boyunca kendini

Tamia'nın başka erkeklerle çıktığını düşünmek istemiyordu. Cynthia ona bir kaşık krem brüle yedirirken, aklına Tamia'yı işe alma fikri geldi; bu hem ona maddi olarak yardımcı olacak hem de onu takip etmesini sağlayacaktı.

Russ, Brandon'ın düşüncelerini bölerek, "Konu Bayan Luke'tan açılmışken," diye alay etti, "daha avansını bile ödemedi mi?"

"Yapmak zorunda değil. Borcunun geri kalanını siliyorum."

Russ'ın kaşları saç çizgisine doğru kalktı. "Onun borcunu *affediyor* musun?"

"Ben de öyle dedim."

Russ alay ederek masanın etrafında oturan diğer avukatlara kuşkuyla baktı. "Bir hayır kurumu mu yoksa bir hukuk firması mı yönetiyoruz?"

Brandon sabırsız bir iç geçirdi. "Hadi ama Russ. Quasar Diagnostics'i başarıyla temsil etmem bu şirkete 128 milyon dolar kazandırdı. Bir şirketten emekli olduğum için cidden beni yerden yere mi vuracaksın? 15,000 dolar borç mu?"

Russ çenesini sıkı, Brandon'ın söylediklerini çürütemeyeceğini bildiği için öfkeden güçsüz düşmüştü.

Mitch diplomatik bir tavırla araya girdi, "Brandon, kimse senin en iyi yağmur yağdırıcılarımızdan biri olduğunu tartışmıyor-"

"*Bu yetersiz bir ifade,*" diye mırıldandı birisi.

Mitch kıkırdadı ve devam etti: "Russ sadece eski bir müşteriyi işe almanın bir çıkar çatışması yaratabileceği endişesini dile getiriyor."

"Bu düpedüz etik dışı," diye tersledi Russ.

Brandon kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Beni bara mı ihbar edeceksin? Yoksa *Houston Chronicle*'a bir ifşa mı satmayı planlıyorsun?"

Biri kıs kıs güldü. "Ona fikir verme."

Bu, yeni bir ses tarafından kesilen başka bir kahkaha dalgasına yol açtı. "Bayan Luke'u işe almak oldukça tatsız görünüyor."

Brandon masanın diğer tarafına baktı ve dava departmanının diğer tek siyahi ortağı Gibson Sorrell'in alaycı bakışlarıyla karşılaştı. Sorrell toplantılarda nadiren konuşur ve tartışmalı konularda fikir beyan etmeyi reddederdi; bu ünü ona "Küçük Clarence Thomas" lakabını kazandırmıştı.

Siyah bir meslektaşına karşı çıkmak için uzun süredir devam eden sessizliğini bozacağını düşündü.

Brandon ona sırtıttı. "O neydi Gibson? Ne dediğini anlamadım."

Kardeş dudaklarını birbirine bastırarak hızla geri çekildi.

Hiç sanmıyorum, diye düşündü Brandon. Lanet olası korkak.

Russ, Gibson'a tiksinti dolu bir bakış attıktan sonra dikkatini Brandon'a çevirdi. "Eski bir cinayet sanığı olan bir müşteriyi işe almanın büyük bir etik ihlali olduğunu *siz* bile kabul ediyorsunuzdur."

Brandon'ın sabrı nihayet taşınca homurdandı: "Bayan Luke'un davası bitti, artık müşterimiz değil ve açıkçası kimi istersem işe alabilirim."

Russ küçümseyerek güldü ve sandalyesine yaslanırken başını salladı. "Sana söylemeliyim Chambers. Bu kadın için çektiğin onca zahmete rağmen, putang *gerçekten* bir şey olmalı."

Brandon çenesini sıktı, gözlerini Russ'ın sırttan yüzüne dikti. Masaya doğru hamle yapmak, kendini beğenmiş orospu çocuğunu boğazından yakalamak ve kıcını pencereden aşağı atmak istiyordu.

İçindeki şiddetli dürtüyü kontrol eden Brandon soğukkanlılıkla, "Senin aksine Sutcliffe, annem bir beyefendi yetiştirdi. Bu yüzden Edna ve Nancy'ye olan saygımdan dolayı" - odadaki iki kadın avukata baktı - "bu terbiyesizliğinize bir cevapla karşılık vermeyeceğim."

Russ kaşlarını çatı.

Brandon aynı yumuşak tonda, "Ve siz beni yanlış anlamış görünüyorsunuz," diye devam etti. "Duyurumu yaptığımda izin istemiyordum."

Russ odadakilere bakarak, "Harika," diye alay etti. "Öyleyse hepimiz müşterilerin borçlarını affedelim ve kârımız dibe vurduğunda altın çocuğun *bu* konuda ne hissedeceğini görelim."

Küçümseyici öneri bazı kıkırdamalara yol açtı.

Brandon şaşırmadan omuz silkti. "Dürüst olmak gerekirse Russ, spor ajansından önümüzdeki iki yıl boyunca ücretsiz dava alabilecek ve geceleri uykusuz kalmayacak kadar para kazanıyorum. Belki de buradan ayrılıp kardeşimin milyonlarca dolarlık NBA kontratları için pazarlık yapmasına yardım etmeliyim. Avantajlarına *inanamazsınız*."

Meslektaşları gergin bakışlar atarken parmaklarını şıklattı. "Ya da daha iyisi. Belki de kendi şirketimi kurar ve tüm müşterilerimi *yanıma* alırım."

Ölüm sessizliği.

Masanın etrafına göz gezdirdi ve ortakların her birinin gözlerinin içine baktı. Russ ona ters ters bakarken, Mitch sadece yüzünü buruşturup başını salladı.

Anlatmak istediğini anlattığından emin olan Brandon bileğini hafifçe oynattı ve saatine baktı. "Sizi bilmem ama," dedi, "benim birkaç faturalanabilir saatim var."

Telaşsızca ayağa kalkıp takım elbise ceketinin son iki düğmesini iliklerken kimse konuşmadı. Odaya baktı ve "Beyler," dedi, sonra başını Edna ve Nancy'ye doğru eğdi. "Bayanlar."

İki kadın ona başlarını salladı, gözleri eğlence ve saygıyla parlıyordu. Brandon arkasını döndü ve konferans odasından dışarı çıktı.

Bölüm 14

Fiona

"Oooh, baba," diye şehvetle inledi Fiona, göğüsleri aşağı yukarı zıplıyor, kalçaları şimdiki sevgilisinin sert şaftını sürerken çılgınca çalışıyordu. "Bu alet *çok* iyi!"

"Shane, Fiona'nın poposunu o kadar sert kavramıştı ki, kalıcı el izleri bırakacağını biliyordu. "Daha fazla dayanabileceğimi sanmıyorum."

Tabii ki yapamazsın, diye düşündü Fiona hınzırca bir memnuniyetle.

"Bu amcık sana çok mu fazla baba?" diye alay etti, sert klitorisini parmaklarken kalçalarını baştan çıkarıcı bir şekilde salladı. "Bu kadar iyi bir cinsel ilişkiyi kaldıramıyor musun?"

Başını hızla salladı, gözlerini sıkarak kapattı. "Oh, kahretsin," diye inledi kısık sesle, kadın iç duvarlarını esnetirken. "Kahretsin bebeğim, *geliyorum!*"

"Ben de öyle!" Fiona coşkuyla bağırdı, aynı anda taşaklarını patlattı, aletinin içinde hızla pompalandığını hissetti ve taktığı prezervatifin içine meni döktü.

Nefes nefese gülerek onun yanındaki yatağa yığıldı ve boynuna ve çıplak göğsüne öpücükler yağdırdı.

"Ummm." Onun nemli sırtını okşayarak memnuniyetle gülümsedi. "Bu inanılmazdı."

Tam olarak değil, diye düşündü Fiona ona sokulurken. *Ama şimdilik yeterince iyi.*

"Am kaslarınla o şeyi yapmana bayılıyorum." Ürperdi. "Beni her seferinde etkiliyor."

Fiona nazlı nazlı gülümsedi. "Yani bu bana final sınavında *kesinlikle* A kazandırır, değil mi?"

Shane güldü, sıcak nefesi Fiona'nın yüzünü yelpazeledi. "Sınıfımda iyi notlar almak için beni baştan çıkarmana gerek yok, Fiona."

"Ne?" diye haykırdı, şok olmuş gibi yaparak. "Yani bunca zaman seni boşuna mı becerdim?"

İkisi de güldü.

Shane, Rice Üniversitesi'ndeki ekonomi profesörüydü. Her zamanki tipi olmamasına rağmen, dersin ilk gününden itibaren ondan etkilenmişti. Öncelikle açık tenliydi ve vücudunda tek bir haydut kemiği bile yoktu. Ama akademik, neo-soul bir tarzda yakışıklıydı. Kısa, düzgün kıvrımları ve çerçevesiz gözlükleriyle ona şarkıcı Maxwell'i hatırlatıyordu.

Dönemin başında, kendini onun ne öğrettiğinden çok kot pantolonunun kıcını nasıl sardığına dikkat ederken bulmuştu. Derslerin ikinci haftasında tamamen kaybolmuştu. Bu yüzden yardım için ona gitmişti.

Adamın ondan etkilendiğini zaten biliyordu. Onu birkaç kez kendisini süzerken yakalamıştı, bakmadığını düşündüğü anlarda gözleri kalın kalçalarında ve bacaklarında geziniyordu. Onun mesai sonrası özel ders isteğini yerine getirmekten çok mutlu olmuştu. Ofisteki ilk seanslarının yarısında onu dizlerinin üzerine çöktürmüş, yüzünü bacaklarının arasına gömmüş ve hevesle amını yalamaya başlamıştı.

O zamandan beri gizlice takılıyorlardı.

"Sen çok güzel bir kadınsın, Fiona," diye mırıldandı Shane, onun dağınık saçlarını okşayarak. "Ama asla hayattan istediklerini elde etmek için vücudunu kullanmak zorunda olduğunu düşünmemelisin."

Fiona kıpırdamadan durdu, Shane'in sözleri büyükannesinin yıllar önce ona söylediklerinin bir yansımasıydı. *Tanrı sana güzellik bahşetmiş, ama bunu bir silah olarak kullanmanı asla istememiş.*

Fiona ve Tamia için her şey demek olan Esther Anne'yi hatırlayınca tanıdık bir keder ve pişmanlık hissi kapladı içini. Onun trajik ölümünden sonra hayatları bir daha asla eskisi gibi olmamıştı.

"Sandığından çok daha zekisin," diye devam etti Shane, Fiona sessiz kalınca. "Sınıf arkadaşlarının çoğunun geçemediği bir tarih sınavından daha yeni geçmedin mi?"

Fiona'nın yüzü güldü, geçmişin acı dolu anıları buharlaştı. "Evet. Kesinlikle öyle."

"Gördün mü? Ve *kesinlikle* Profesör Wozniak ile yatmadığını biliyorum."

"Kahretsin, hayır!" Fiona, ders verirken tükürük püskürten yaşlı, ciğerleri lekeli kalıntıya *dokunma* düşüncesinden bile tiksinererek burnunu kırıstırarak haykırdı. "Dünyadaki hiçbir para beni *o* herifle yatmaya ikna edemez."

Shane güldü. "Bunu öğrendiğim iyi oldu."

Fiona sırtarak parmaklarını adamın göğsünü kaplayan kalın saç kıvrımlarında gezdirdi. "Neden evli değilsiniz profesör?"

Dramatik bir şekilde iç çekti. "Hiçbir kadın bana sahip olamaz."

Fiona bir kahkaha attı. "Oyun oynamayı bırak! Bunun doğru olmadığını çok iyi biliyorsun. Kız öğrencilerin sana nasıl baktığını gördün mü? Her biri seni sikip atmak istiyor. Eğer bizi bilselerdi, çok kıskanırlardı."

Shane ona dikkatle baktı. "Ama bilmiyorlar, değil mi? Yani, kimseye bizden bahsetmedin, değil mi?"

"Tabii ki hayır! Ben aptal değilim. İşini kaybetmek istemediğini biliyorum." Kaşlarını çattı. "Seni kovmakla büyük bir hata yapmış olsalar bile. Genç bir kız değilim ki ben. Yirmi beş yaşındayım. Yetişkin bir kadını."

"Kesinlikle öylesin," diye onayladı Shane onun kalçasını sıkarken.

Fiona sırtarak ona daha da yaklaştı. "Her neyse, neden hiçbir kadının sana sahip olamayacağını söyledin? Çok fazla kötü ilişki yaşadın mı?"

"Pek sayılmaz." Durakladı. "Her zaman kalpleri başkasına ait olan kadınları çekiyor gibiyim. Son çıktığım kadın gibi. Zekiydi, güzeldi, başarılıydı ve gerçekten çok ortak noktamız vardı."

Sessizliğe gömüldüğünde Fiona "Ama?" diye sordu.

Shane yüzünü buruşturdu. "Ama o başka bir adama aşıktı."

"Kahretsin," diye dert yandı Fiona. "Bu çok boktan. Onu gerçekten hissettiğini söyleyebilirim."

"Öyleydin," diye itiraf

etti. "Adı neydi?"

Tereddüt etti.

"Cynthia."

"Cynthia, ha? Gitmene izin verdiği için aptalın tekiydi."

Shane kıkırdarak Fiona'nın başının üstünü öptü. "Ona karşı dürüst olmak gerekirse, özlemini çektiği adam Houston'ın en uygun erkeği oldu."

Bekar. Yani çirkin, beş parasız bir sokak serserisine yenilmedim. *Bu* beni daha kötü hissettirirdi."

Fiona, Shane'in göğüs kıllarının yumuşak örtüsü üzerinde tembel tembel izler sürüyordu. "Houston'ın en gözde bekârı "ndan bahsedilince eli durdu. Başını kaldırarak Shane'e baktı. "Brandon Chambers'tan mı bahsediyorsun?"

Yüzünde acı dolu bir ifade belirdi. "Maalesef, evet." "Dur bir dakika. Cynthia Yarbrough ile mi çıktın?"

"Evet." Shane merakla Fiona'ya baktı. "Onu tanıyor musun?"

"Şahsen değil. Ama kim olduğunu biliyorum. Babasının mega kilisesi T.D. Jakes'inkinden bile büyük. Ve kasabadaki herkes onun Brandon Chambers'la çıktığını biliyor." Fiona şok içindeydi. Etrafta gizlice dolaştığı adamın bir zamanlar kız kardeşinin düşmanıya çıktığına inanamıyordu. Altı derecelik ayrılıktan bahsediyoruz!

"Piskopos Yarbrough'un kilisesine hiç gittin mi?" Shane ona sordu.

Kadın tereddüt etti. "Hayır, ama patronum gitmeye başladı."

"Çalıştığın berber dükkânının sahibini mi kastediyorsun?"

Fiona başını salladı.

Shane'e geçmişi hakkında pek bir şey anlatmamıştı. Bu yüzden iki yılını parmaklıklar ardında geçirdiğini, vali yardımcısının oğulları için çalıştığını, skandal cinayet davası ulusal manşetlere çıkan eski porno yıldızıyla akraba olduğunu bilmiyordu. Ve Fiona'nın başka bir kadının canını aldığı o üzücü geceyi, hayatının geri kalanında peşini bırakmayacak bir suç işlediğini de kesinlikle bilmiyordu.

Ona göre Shane onun hakkında ne kadar az şey bilirse o kadar iyiydi.

Komodinin üzerindeki saate bakan Shane yüzünü buruşturdu. "Kahretsin, saat beşi geçti bile. Eve gidip üstümü değiştirsem iyi olacak, böylece fakülte resepsiyonuna geç kalmamış olurum."

"Tamam." Fiona iç çekti. "Keşke ben de seninle gelebilseydim."

Shane giyinmek için yataktan kalkarken, "Hayır, yapmazsın," diye karşılık verdi. "Tanıştığın en kendini beğenmiş pisliklerle ayaküstü yemek yiyip sohbet etmekten çok sıkılırsın. İnan bana, eğer kadro arayışında olmasaydım, bu geceki lanet resepsiyonu es geçer ve burada seninle kalırdım."

Fiona sırtıttı. "Şey, bittiğinde tekrar gelebilirsin. Ve eğer biraz zihinsel uyarılmaya ihtiyacın olursa diye

sıkıcı akşam boyunca ..." Yavaşça bacaklarını açarak ona amının dolgun, parlak kıvrımlarını gösterdi.

Shane ona baktı, sertçe yutkunurken adem elması sallanıyordu.

Fiona baştan çıkarıcı bir şekilde gülümseyerek bir parmağını ıslaklığının içine daldırdı ve mırıldandı, "Seni bekleyen şey *bu* olacak."

Shane önce saate baktı, sonra şehvet ve görev arasında kalarak ona döndü. Fiona kışkırtıcı bir şekilde parmağını yaladı. "Mmm."

Shane'in burun delikleri alevlendi. "Siktir et," diye mırıldandı.

Gömleğini bir kenara fırlatıp o n u n üzerine atladığında, Fiona sadece hınzırca bir zaferle gülebildi.

Shane bir saat sonra ayrıldıktan sonra Fiona bir sigara yaktı, Koç çantasının içine uzandı ve tarih testini çıkardı. Sayfanın üst kısmına karalanmış puana bakıp gülümsedi. Doksan yedi. Sadece bir cevabı yanlış yapmıştı, o da kendini ikinci kez sorguladığı içindi. Sorular zordu ama çok çalışmış ve hazırlıklı gelmişti.

Kendisiyle gurur duyuyordu.

Başarısını kendisine her zaman inanmış olan tek kişiyle paylaşmak isteyen Fiona, hiç düşünmeden cep telefonuna sarıldı ve Tamia'yı aradı.

Otomatik bir ses ona ulaştığı numaranın artık hizmet vermediğini bildirdiğinde kaşlarını çatı.

Telefonu kapattıktan sonra esrarlı sigarasından uzun bir nefes çekti ve titrek bir nefes verdi. Gözleri sulandığında suçu dumana attı. Ama o daha iyi biliyordu. Duyguları incinmişti. Tamia belli ki Fiona'yla tüm bağlarını koparmak için zalimce bir girişimle numarasını değiştirmişti.

Hiç sanmıyorum, diye düşündü karanlık bir sesle, başka bir numarayı hızlıca çevirerek.

Brandon telefonu açtığında, bir an için onu neden aradığını unuttu. Derin sesi son derece seksiydi ve kadının omurgasından aşağı lezzetli ürpertiler gönderiyordu.

"Hey, bebeğim," dedi, sesi dalgın geliyordu. "Her şey yolunda mı?"

"Um, evet."

"Güzel. Bir müşterimle telefodayım, seni sonra arayabilir miyim?"

"Elbette, ama mecbur değilsin. Sadece Tamia'nın yeni numarasının sende olup olmadığını öğrenmek istedim."

"Evet." Durakladı. "Sana vermedi, değil mi?"

"Hayır. Ve onunla gerçekten konuşmam gerekiyor. Evimizi satışa çıkarmayı düşünüyorum," diye yalan söyledi, "tapu ve diğer tüm evraklar Tamia'da."

Brandon sessizdi.

Fiona onun telefona kaşlarını çatarak baktığını, gözlerini kısmış bir şekilde doğruyu söyleyip söylemediğini anlamaya çalıştığını hayal etti.

Sinirli bir şekilde esrarını tüttürerek bekledi.

"Günün birinde," diye mırıldandı Brandon acımasızca, "ikinizin arasında *gerçekten* neler olup bittiğini öğreneceğim."

Fiona'nın ağzı kurudu. Kız kardeşiyle paylaştığı korkunç sırrı ortaya çıkarabilecek biri varsa o da Brandon'dı.

"Gitmem gerek," dedi, "işte Tamia'nın numarası."

Fiona tarih testinin arkasındaki rakamları not etti. "Teşekkür ederim Brandon," dedi tatlı bir sesle.

"Sorun değil. Görüşürüz kızım."

Telefonu kapattıktan sonra Fiona derin, sakinleştirici bir nefes aldı ve yavaşça verdi. Kendini daha sakin hissettiğinde kız kardeşinin yeni numarasını çevirdi.

Tamia dördüncü zil sesinde cevap verdi.

"Sana beni arama dediğimi sanıyordum," dedi, sesi o kadar ürperticiydi ki Fiona sıcaklığın aniden sıfırın altına düştüğüne yemin edebilirdi.

Sertçe yutkundu. "Hey, Tamia," diye

mırıldandı. "Bu numarayı nereden buldun?"

"B-Brandon verdi. Ona seninle konuşmam gerektiğini söyledim-

" "Ben hayaletlerle konuşmam ve sen benim için ölüsün.

Hatırladın mı?"

Fiona'nın gözlerinden yaşlar süzüldü. "Hadi Tam-Tam. Seni *özledim*. Bu ev sensiz aynı değil-"

Keskin bir klik sesi duyuldu.

Saniyeler sonra, Fiona'nın duyduğu tek şey çevir sesinin kaba uğultusuydu.

Gözyaşları yüzünden akarken, telefonu bir kenara fırlattı ve komodinin üzerindeki kül tablasında körlemesine bir sigara söndürdü.

İçinde fokur fokur kaynayan bir öfkeyle tarih testini yataktan kaptı ve sayfaları acımasızca yırttı, sonra da parçalanmış parçaları konfeti gibi havaya fırlattı.

Kot pantolonunu ve kazağını yerden aldıktan sonra hızla giyindi ve arabasının anahtarlarını aldı.

Birkaç dakika sonra evden hızla çıkarken aklında tek bir hedef vardı.

Bölüm 15

Tamia

Tamia çok öfkeliydi.

Fiona'nın onu aradığına *inanamıyordu*! "Seninle kesinlikle hiçbir şey yapmak istemiyorum "un hangi kısmını anlamamıştı bu kaltak? Tamia'nın onu affetmeye hazır olduğunu bir an bile düşünmesine neden olan şey neydi, özellikle de *Fiona*'nın işlediği bir cinayetten beraat edeli sadece bir hafta olmuşken?

"İnanılır gibi değil!" Tamia öfkeyle tısladı.

Telefonu kız kardeşinin yüzüne kapattıktan sonra, dikkatini yarıda kesilmeden önce okumakta olduğu *Yeni Başlayanlar İçin Hukuki Yazım* kılavuzuna vermeye çalıştı. Ama tek bir kelimeye bile konsantre olamıyordu. Aynı bölümü üçüncü kez gözden geçirdikten sonra kızgın bir hayal kırıklığıyla kitabı yere fırlattı.

Fiona'ya elini sürmek için eve gidip gitmemeyi tartışıyorlardı ki ön kapısı yüksek sesle çalındı.

Kalbi boğazına düğümlenen Tamia küpelerini kaptığı gibi kanepeden fırladı. "Bu kaltak oyun oynadığımı sanıyor," diye söylenerek oturma odasından çıktı. "Sakin onu kapımın önünde bulmayayım, yoksa en başta yapmam gerektiği gibi kışına tekme basarım!"

Ön kapıya ulaştı ve yumruklarını hazırlık için sıkarak kapıyı açtı.

Ama orada dağınık saçları ve patlak dudağıyla duran, gözlerini koyu renk güneş gözlüklerinin arkasına gizlemiş ve Louis Vuitton çantasının askısı bir omzundan sarkan Fiona değildi.

Tamia dondu kaldı, şok içinde bakıyordu. "*Tatlım?*"

Genç kadın hızla başını salladı, bakışlarını Tamia'ya çevirmeden önce omzunun üzerinden bir göz attı. "İçeri girebilir miyim?"

Tamia tereddüt etti, ona ihtiyatla baktı. Son zamanlarda yaşadığı onca boktan şeyden sonra, isteyeceği *son* şey başkasının karmaşasına dahil olmaktı ve Honey'nin bir karmaşa içinde olduğu belliydi.

"Lütfen?" diye yalvardı kız.

Tamia bir an daha tereddüt etti, sonra Honey'nin elini tutup onu içeri çekti, kapıyı kapatıp kilitlemeden önce boş koridorda bir aşağı bir yukarı baktı.

"Evinize böyle geldiğim için özür dilerim," diye mırıldandı Honey, Tamia'yla yüzleşirken ellerini gergin bir şekilde evirip çevirerek, "ama başka nereye gideceğimi bilemedim. Lou her zaman senin ne kadar havalı olduğunu söyler ve bana her konuda sana gelebileceğimi söyledi."

Tamia kollarını göğsünde kavuşturarak, "Sorun değil," dedi. "Ama resepsiyon görevlisini nasıl atlattınız? Ziyaretçilerim olduğunda beni aramaları gerekiyordu."

Honey utangaç görünüyordu. "Sakin kızma. Seni aramaması için ona yalvardım çünkü beni bırakacağından emin değildim."

Tamia kaşlarını çatı. "Neler oluyor?"

Honey titrek bir nefes verdi, sonra uzandı ve yavaşça güneş gözlüklerini çıkardı.

Tamia kızın sol gözünün etrafındaki şişmiş eti görünce nefesi kesildi. "Bunu sana kim yaptı?"

Honey yüzünü buruşturdu. "Erkek arkadaşım Keyshawn'la kavga ettim." "Ve sana *vurdu* mu?"

Honey başını salladı, gözleri yaşlarla parlıyordu. "Gerçekten çok üzgündü."

Tamia kaşlarını çatı. "Bu ona sana ellerini sürme hakkını vermez." Yaklaşarak Honey'nin morarmış gözünü bir süre inceledi, sonra dişlerini emdi ve kızın elini tutarak onu mutfağa götürdü.

"Otursana," diye talimat vererek kahvaltı tezgâhındaki bar taburelerinden birini işaret etti.

Honey kendisine söyleneni yaptı ve Tamia'nın hızla bir buz torbası hazırlamasını izledi. "Gerçekten güzel bir yeriniz var."

"Teşekkürler." Tamia yanına gitti ve buz torbasını Honey'nin şişmiş gözüne nazıkçe bastırdı, akıllı Lorraine'in Fiona'nın babasıyla yaptığı bir kavgadan sonra annesinin yaralarıyla ilgilendiği zamanlara gitti. Tamia, Sonny Powell'dan nefret ediyordu; dengesiz öfkesi, gittiği ve bir daha geri dönmediği güne kadar hayatlarını cehenneme çevirmişti.

Travmatik anıları bir kenara iten Tamia kaşlarını çatarak Honey'ye baktı. "Erkek arkadaşın neden bu kadar üzgündü?"

Honey yüzünü buruşturdu. "Eşyalarımı karıştırıyordu ve müşterilerimden birinin bana verdiği oymalı elmas bileziği buldu. Adamın adını istedi ve onunla ne kadar zamandır yattığımı sordu. Ona söylemeyi reddettiğimde beni yumruklamaya başladı." Gözlerini hızla kırptırdı, gözyaşlarına karşı savaşıyordu. "Bana daha önce de vurmuştu ama bu gece ilk kez beni öldürmekle tehdit etti. Silahını almak için yatak odasına gittiğinde o kadar korktum ki çantamı kaptığım gibi oradan kaçtım."

Tamia acımasızca başını salladı. "Doğru olanı yaptın."

"Biliyorum." Honey sertçe yutkundu. "Keyshawn'ı daha önce hiç bu kadar kızgın görmemiştim. Gerçekten beni vuracağını düşündüm. Şu anda dışarıda beni aradığını, künyemi falan takip ettiğini biliyorum. Bu yüzden şehrin diğer tarafına park edip buraya taksiyle geldim. Tanrıya şükür Lou bana nerede yaşadığını söyledi."

Tamia hareketsiz kalmıştı. "Bekle. Geri çekil." Dikkatle Honey'ye baktı. "Erkek arkadaşın künyeni takip ediyor da ne demek? Polis falan mı o?"

Honey isteksizce başını salladı.

"Ah, kahretsin, hayır!" Tamia haykırdı, o kadar hızlı geri adım attı ki neredeyse buz torbasını düşürecekti. "Üzgünüm bebeğim, ama gitmen gerek. Hapishaneden yeni çıktım, bu yüzden po po ile sorun yaşamak istemiyorum."

Honey ona, "Sorun çıkmayacak," diye güvence verdi.

"Nereden biliyorsun? Eğer bu herif görüldüğü kadar deliyse, ne yapabileceği belli olmaz. Buraya gelmesini istemiyorum-"

"Yapmayacak!" Honey ısrar etti. "Nerede olduğumu bile bilmiyor. Bu yüzden hiçbir arkadaşımın evine gitmedim. Beni ilk arayacağı yerlerin oralar olduğunu biliyordum. Lou'nun evine de gitmedim çünkü beni bu halde görmesini istemedim. Keyshawn bir daha bana elini sürdüğünde kayıplara karışacağını söyledi bile."

Tamia kaşlarını çatı. Lou'nun Meksika mafyasıyla olan bağları düşünüldüğünde, tehdidini yerine getireceğinden hiç şüphesi yoktu. Ama bir polisin peşine düşer ve işler ters giderse kıyamet kopardı.

Tamia bunun bir parçası olmak istemiyordu. Ama Honey'nin şişmiş gözüne ve yarılmış dudagina bakarken onun için üzmekten kendini alamadı. Makyajsız ve pembe Hello Kitty eşofman altı giyen Honey, Tamia'nın hatırladığından bile daha genç görünüyordu.

"Boş bir yatak odam var, hafta sonu burada kalabilirsin," dedi huysuzca. "Ama bunun ötesinde bir şey için söz veremem."

Honey uysalca, "Anlıyorum," dedi. "Teşekkür ederim, Tamia."

"Lafı bile olmaz." Tamia buzdolabına gitti ve iki tane Black and Tans aldı. Brandon'ın en sevdiği bira markasını almıştı, böylece her geldiğinde kendini evinde gibi hissedecekti.

Honey'nin yanına dönüp ona buzlu bir şişe uzatırken, "Aç mısın? Akşam yemeği için Çin yemeği sipariş edecektim."

Honey sırttı, sonra yüzünü buruşturdu ve kırılan dudağına hafifçe dokundu. "Çin yemeği kulağa hoş geliyor."

Menüyü gözden geçirdikten ve Tamia siparişlerini verdikten sonra biralarıyla birlikte oturma odasına geçtiler.

"Şu muhteşem manzaraya bak," diye hayret etti Honey, gecenin ışıltılı silüetine bakmak için pencerelere doğru yürürken. "Buradan tüm şehri görebiliyormuşum gibi hissediyorum."

Tamia gülümseyerek kanepeye oturdu. "Houston'dan mısın, tatlım?"

Başını iki yana salladı. "New Orleans. Katrina'dan sonra ailem buraya taşındı."

Tamia başını salladı. Kasırgadan sonra en çok tahliye edilenler onun memleketine gelmişti. "Hâlâ buradalar mı? Ailen mi?"

"Hayır. Evlerini çok özledikleri için üç yıl önce geri döndüler." Tamia sessizce onu izledi. "Onları çok özleyorsun olmalısın."

Honey başını salladı, yüzünde bir acı gölgesi belirmişti.

"Neden onlarla geri dönmedin?" Tamia nazikçe sordu.

"Yapamadım. Yani, yapmak *istemedim*." Honey pencereden dışarı bakarak içini çekti. "Yeni bir yerde yeniden başlamak, hayatıma farklı bir yön vermem gerekiyordu. New Awlins'i ne kadar özlemsem de, orada benim için hiçbir şey yok. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

"Evet," diye mırıldandı Tamia, Honey'de kendisinden ne kadar çok şey gördüğünün sarsıntısıyla -hayatta kalma ihtiyacı onun en büyük kurtuluşu ya da nihai çöküşü olacak sert, sokak meraklısı genç bir kadın.

Honey sözlerine şöyle devam etti: "Ailemi Houston'a dönmeye ikna edebilmek için mümkün olduğunca çok para biriktirmeye çalışıyorum. Yüzme havuzlu büyük bir evde yaşarlarsa ve güzel arabalar kullanırlarsa, belki evlerini o kadar özlemezler." Dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi. "Ben de öyle *umuyorum* zaten."

Tamia onun gülümsemesine karşılık verdi. "Bana bir plan gibi geldi."

Birasını yudumlayan Honey kanepeye doğru yürüdü ve oturdu. Bakışları anında Brandon ve Beau Chambers'ın *GQ* dergisinin son sayısının kapağını süslediği sehpaye kaydı. Üç parçalı Armani takım elbiselerini kusursuz bir şekilde dikmiş olan iki kardeş, pahalı purolarını tütürürken sırt sırta duruyordu. Koyu renk gözleri neredeyse tehditkâr bir şekilde kısılmıştı, bu da STEP INTO THEIR CHAMBERS başlığının bir meydan okuma gibi görünmesine neden oluyordu. O kadar fiyaka, kibir ve seksapel yayıyorlardı ki Tamia'nın meme uçları fotoğraflarına her baktığında sertleşiyordu, ki bu sık sık oluyordu.

"Vay canına," diye nefes aldı Honey, dergiyi eline aldı ve ağzı açık bir takdirle kapağına baktı. "Lafımı mazur görün ama buradaki herifler tam *bir orospu çocuğu! Lanet olsun!*"

Tamia sırttı. "Sen hiç yalan söylemedin."

"Tamam, lütfen bana bunun bir kopyasının daha olduğunu söyleyin."

"Hayır, kızım. Standdaki son kopyayı aldım. Kitapçı müdürü bana iki saatten kısa bir sürede tüm stoğu sattıklarını söyledi. Ve tabii ki alıcıların çoğu kadındı."

"Hiç şüphesiz." Honey kapağı bir süre daha inceledikten sonra dergiyi göğsüne bastırdı ve hülyalı bir şekilde iç çekti. "Sanırım ayağım kaydı ve aşık oldum."

Tamia güldü. "Hangisiyle? Brandon demesen iyi edersin, çünkü onun üzerinde zaten hakkım var."

"Biliyorum." Honey ona sırttı. "Unutma, ben de senin mezuniyet partindeydim. İkinizin dans pistinde nasıl coochie-grindin 'olduğunu gördüm. O kulüpte bir yangın başlatacağınızı biliyordum!"

Tamia birasını yudumlarken kıkırdadı.

Honey bir süre daha düşündükten sonra sessizce, "Umarım onu geri alırsın Tamia. Kamuoyu adına konuşamam ama ben ve davayı takip eden tüm kız arkadaşlarım Brandon'la aranızın düzelmesini destekliyoruz."

Tamia Honey'nin ciddi bakışlarıyla karşılaştı ve usulca gülümsedi. "Teşekkür ederim. Bunu gerçekten takdir ediyorum."

Honey birasını kaldırdı. "İkinci şanslara."

"Buna *kesinlikle* içerim."

Şişeleri tokuşturdular ve yudumladılar, iki suç ortağı gibi birbirlerine sırttılar.

Honey, *GQ* dergisini elinde tutarak sinsice, "Peki, bir hanımefendiyi Beau Chambers ile tanıştıırabilir misin?" dedi.

Tamia başını sallayarak güldü. "Kızım, önce Keyshawn'la olan işini halletmen gerek. Bu arada, eskort olarak çalışman hakkında ne düşünüyor? Bırak polis olanını, *hiçbir* erkek arkadaşın bunu sorun edeceğini sanmıyorum."

"Haklısın," diye onayladı Honey acı dolu bir yüz ifadesiyle. "Key eskort olmamdan *nefret ediyor*. Her gün bu konuda söylenip duruyor. Ama aynı zamanda benim paramı harcamaktan da hoşlanıyor ve doğum gününde ona aldığım yeni kamyoneti kesinlikle reddetmedi."

Tamia sıırttı. "Sürpriz, sürpriz."

"Biliyorum. Tam bir ikiyüzlü, değil mi?" Honey dişlerini emdi ve tiksintiyle gözlerini devirdi. "Neden hâlâ onunla birlikte olduğumu bile bilmiyorum. Son zamanlarda tek yaptığımız işim hakkında tartışmak."

Tamia alaycı bir tavırla, "Sana pahalı hediyeler veren müşterilerin olması pek yardımcı olmuyor," dedi.

"Biliyorum." Honey derin bir iç çekerek şişesini masaya bıraktı. "Bu müşteri bana bir şeyler almayı bırakmasını söylemeye çalıştım ama beni dinlemiyor. Sadece hediyeler de değil. Beni sürekli arayıp beni düşündüğünü ve tekrar görmek için sabırsızlandığını söylüyor. Ve telefonu kapatmadan önce, mastürbasyon yapabilmek için onunla müstahcen konuşmam için bana yalvarıyor." Kıs kıs güldü. "Asla çok uzun sürmez."

Tamia kıkırdadı. "Kahretsin, bebeğim. O adamı fena benzetmişsin."

"Biliyorum. Bu çılgınlık." Honey'nin ifadesi acımasızlaştı. "Bazen kendimi suçlu hissediyorum çünkü onu çok seven bir karısı ve çocukları var ve bizim hakkımızda bir şey öğrenirlerse yıkılacaklarını biliyorum. Evlilik danışmanına gitmeyi düşünmesini bile istedim ama sadece güldü ve onun gibi bir adam için bunun bir seçenek olmadığını söyledi." Ellerini iki yana açtı, avuç içlerini çaresiz bir hareketle yukarı kaldırdı. "Ne diyebilirdim ki? Paraya ihtiyacım var, bu yüzden en çok kazanan müşterilerimden birini geri çevirecek değilim."

"Seni anlıyorum," dedi Tamia sempatik bir şekilde. "Ama bu müşteriyle olan ilişkiniz değerinden daha fazla sorun yaratabilir gibi görünüyor. Lou'ya söyledin mi?"

Honey şiddetle başını salladı. "Lou bu adamın eskort ajansını kullandığını bile bilmiyor. Randevularımızı üçüncü bir şahıs aracılığıyla ayarlıyor, sahte bir isimle ödeme yapıyor ve beni alıp gizli buluşma noktalarımıza götürmesi için kendi şoförünü tutuyor."

"Lanet olsun, kızım," diye haykırdı Tamia. "Bu ciddi bir gizlenme ve hançer boku! Kim bu müşteri? Papa mı?"

Honey'nin yüzünde tuhaf bir ifade vardı. "Pek sayılmaz." Tamia ona baktı, gözleri spekülâtif bir şekilde kısılmıştı.

Honey endişeyle dudaklarını nemlendirdi. "Müşterilerimin kimliğini açıklamam gerektiğini biliyorsun-"

"Biliyorum. Ve muhtemelen şimdi başlamamalısın."

"Biliyorum. Ama gerçekten mi? Bu sırrı içimden atmak için can atıyordum. Sana güveniyorum Tamia. Sana müşterinin adını söylersem, ne kadar cazip gelirse gelsin, başka birine tek kelime etmeyeceğini biliyorum." Gözleri Tamia'nın kılere dikilmişti. "Öyle değil mi?"

Tamia tereddüt etti. "Doğru."

"Çok ciddiym Tamia. Bu bilgi kesinlikle halka açıklanamaz. Büyükaneme eskort olduğumu söylemedim çünkü zayıf bir kalbi var. Katrina Kasırgası'ndan kurtuldu ama bu olay onu öldürebilir."

Kahretsin, diye düşündü Tamia. *Büyükannelere karşı zaafım varken neden oraya gitmek zorundaydı ki?*

"Sırrımı saklayacağına söz veriyor musun?"

Tamia yine tereddüt etti, Linda Tripp'in Monica Lewinsky'nin skandal itirafını duymadan önce böyle hissedip hissetmediğini merak ediyordu.

"Tamia?" Honey sordu. O da başını salladı. "Söz veriyorum."

"Tamam." Honey cesaretini toplamak istercesine derin bir nefes almak için durakladı.

Saniyeler geçti.

Bu belirsizliğe daha fazla dayanamayan Tamia aniden, "Kızım, lütfen bana Bernard Chambers'ı becerdiğini söyleme!" diye bağırdı.

Honey başını yavaşça salladı. "Yanlış baba."

Tamia ona inanmaz gözlerle bakarken idrak şafağı söktü. "Aman Tanrım." "Evet." Honey alaycı bir şekilde gülümsedi. "Müşterim Piskopos Yarbrough."

Bölüm 16

Brandon

"AKLINI MI KAÇIRDIN SEN?"

Brandon sandalyesinde dönerek Cynthia'nın ofisine hücum edişini izledi, yüzü öfkeyle doluydu, ellerini kalçalarına dayamıştı.

Onun telefonla konuştuğunu görünce aniden geri çekildi. Ama artık çok geçti.

Sonra mırıldanma bir ÖZÜR içinve prospektif müşteri o

Brandon telefonu kapattı ve sakince Cynthia'ya baktı.

Utangaç bir ifadeyle bakma nezaketini gösterdi. "Özür dilerim. Ben senin -"

"Kapıyı kapat." "Brandon-"

"Kapat. O. Siktiğimin. Kapıyı."

İrkildi, boyun eğmek için hareket ederken burun delikleri alevlendi. Bir kez daha ona dönerek savunmaya geçti: "Bak, ben-"

Sözünü kesti. "Öncelikle, bir daha *asla* ofisime böyle paldır küldür girme. Aslına bakarsan, kapıyı çalmadan eşikten bile geçme."

Gözleri inançsızlıkla irileşti. "Brandon-"

"Konuşuyorum."

Ağzını kapattı, yüzü utançtan kızarmıştı.

"İkincisi," diye devam etti Brandon, sesi asla alçak bir hırıltının üzerine çıkmıyordu, "bir daha *asla* az önce yaptığın gibi üzerime gelme, aklını kaçırmış gibi avazın çıktığı kadar bağırma. Bu saçmalığa ne ofiste, ne evde, ne de başka bir yerde katlanmayacağım. Anlıyor musun beni?"

Cynthia bir süre şaşkın şaşkın ona baktı, sonra aniden gözyaşlarına boğuldu. "Zararsız bir hata yüzünden orada oturmuş beni azarladığına inanamıyorum!" diye hıçkırdı. "Az önce öğrendiğim şeyden sonra *benden* özür dilemelisin!"

Brandon kaşlarını çatı. "Sen neden bahsediyorsun be?"

"Neden bahsettiğimi çok iyi biliyorsun!" Cynthia öfkeyle masasına doğru ilerledi ve avuçlarını yüzeye vurdu. "Bana danışmadan Tamia'ya iş teklif etmeye nasıl *cüret* edersin?"

Brandon kaşlarını kaldırarak ona baktı. "İşe alım kararları vermek için sizin izninize ihtiyacım olduğunu bilmiyordum," dedi soğukkanlılıkla.

"*Sen ciddi misin?* Gerçekten orada oturup bana eski kız arkadaşını asistanın olarak işe almakta *hiçbir* sorun görmediğini mi söyleyeceksin? Tamia'nın her gün bu ofisin etrafında bizi ayırmak için elinden gelen her şeyi yaptığını görmemi *gerçekten* kabul etmemi mi bekliyorsun? *Sakin* bana bunu yapmayacağını söylemek için ağzını açma, çünkü ikimiz de daha iyi biliyoruz!"

Brandon sessizce Cynthia'ya baktı. Yüzü gözyaşlarıyla harap olmuş, burnu akıyor ve alt dudağı tükürüklerle dolmuştu.

Yüzünü buruşturdu, onu şimdi önünde duran duygusal enkaza dönüştürdüğü için tiksinti ve suçluluk arasında gidip geldi. Tamia ona ihanet ettikten sonra yöneldiği o güçlü, seksi, kendinden emin kadına ne olmuştu? *O* Cynthia nereye gitmişti?

Kadın onunla alay etti. "Yani kendin için söyleyecek hiçbir şeyin yok mu?"

Brandon masasının üzerinden uzanıp bir kutu selpak aldı ve hiç konuşmadan Cynthia'ya uzattı.

Kutudan iki mendil kaptı, sonra yüzüne vurmak ve burnunu silmek için masadan uzaklaştı.

Sessizce onun ince sırtını, sıkı poposunu ve bir çift tasarım ayakkabı ile vurgulanan tonda baldırlarını inceledi. Ona ya da başka bir erkeğe bu kadar umutsuzca yapışamayacak kadar çekiciydi ve çok şey vaat ediyordu.

Brandon sesini alçaltarak, "Bak," dedi, "seninle tartışmak istemiyorum."

Cynthia öfkeyle ona döndü. "O zaman bunu neden yaptın? Bu konuda ne hissedeceğimi çok iyi bildiğin halde neden o kaltağı işe aldın? Üstüne üstlük bana söyleme nezaketini bile göstermedin! *Addison*'dan öğrenmek zorunda kaldım, herkesten! Ve sadece o ve başka bir ortağın bugün ortaklar toplantısında Russ Sutcliffe'i nasıl alt ettiğin hakkında tuvalette gülüşüp dedikodu yaptıkları için. Tanrım, Brandon, senin varoş eski kız arkadaşın burada kalenin kraliçesiymiş gibi dolaşmaya başladığında ne kadar aşağılanmış hissedeceğim hakkında bir fikrin var mı? *Senin var mı?* Ya da umurunda mı?"

Brandon kaşlarını çattı. "Öncelikle şu 'getto' saçmalığından vazgeç. Tamia'dan hoşlanmıyor olabilirsin ama onun bu hukuk bürosunda çalışan kendini beğenmiş heriflerin hepsinden daha klas olduğunu çok iyi biliyorsun. Bu konuda kışını daha önce kontrol etmişim. Bir daha söylemeyeceğim."

Cynthia ona kuşkuyla baktı. "Buna inanamıyorum. Sana söylediğim *onca şeyden* sonra verdiğin tek yanıt Tamia'ya *getto* dediğim için beni azarlamak mı? Ciddi misin lan sen? Gerçeği söylememden neden bu kadar rahatsız oldun? Demek istediğim, mahallede yaşadığı ve hapishane kuşu akrabaları olduğu konusunda yalan söyleyen, halka açık kavgalara karışan, sosyal tırmanış yapan bir sahtekâra başka ne denir-"

Brandon çenesini sıktı. "Cynthia-"

"-ve serseri porno yönetmenleriyle takılıyor. Hayatını kazanmak için yabancıları becerdiği gerçeğini saklamak için her yola başvuran ucuz bir fahişeye başka ne denir-"

Brandon sandalyesinden öyle bir fırladı ki, Cynthia irkilerek geri sıçradı, gözleri alarmla irileşmişti.

Ona ters ters baktı. "Kapa çeneni. Kapa çeneni. Siktir. Kapa çeneni."

Sesli bir şekilde yutkundu, sanki aniden boynuzları çıkmış ve eski dillerde konuşmaya başlamış gibi ona bakıyordu. "Neler oluyor Brandon? Neden onu savunuyorsun? Ve neden sanki *ben* yanlış bir şey yapmışım gibi davranıyorsun? Bana tamamen saygısızlık eden ve duygularıma hiç saygı göstermeyen sensin. Daha önce de söylediğim gibi, *bana* bir özür borçlusun."

Brandon sadece ona baktı, çenesi sıkıca kenetlenmişti, tansiyonu yükseliyordu.

Cynthia kollarını beklenti içinde göğsünde kavuşturdu. "Bekliyorum."

Brandon'ın vicdanını sızlatan bir suçluluk duygusu ona kadının haklı olduğunu söylüyordu. Ondan özür dilemeliydi, sadece Tamia'yı işe aldığı için değil. Onu öptüğü, ona sarıldığı ve orada durmak zorunda kalmamayı *cehennem* gibi dilediği için.

Çenesinin kilidini açarak, "Bu kadar üzgün olduğun için üzgünüm ve kararımı başka birinden öğrenmek zorunda kaldığın için üzgünüm" dedi.

"Ve?" Cynthia sordu.

Kaşlarını çattı. "Ve ne?"

"Ve Tamia'ya iş teklif ettiğin için özür diliyorsun. *hemen.*"

"Hayır." Brandon başını sertçe salladı. "Bunu yapmayacağım."

"Ne demek istiyorsun?" Cynthia yüksek sesle itiraz etti. "O burada çalışamaz, Brandon!"

"Yapabilir ve yapacaktır da."

Cynthia ona ters ters baktı, yüzü öfkeyle çarpılmıştı. "Biliyor musunuz? İnandığınızın aksine, *Bay GQ*, şehirdeki tek oyun siz değilsiniz! Ve bu ilişkide seçenekleri olan tek kişi de siz değilsiniz. İstedğim her erkeği elde edebilirim! Babamın kilisesi aracılığıyla kaç ünlü ve zengin CEO ile tanıştığımı biliyor musunuz? Kaç erkeğin babama gidip evlenmem için yalvardığını biliyor musun? Shane'i de unutmayalım. Hatırladın mı onu? Beni hala düzenli olarak arıyor. Eğer isteseydim onu geri alabilirdim" - parmaklarını şıklattı- "*aynen* böyle. O yüzden yanlış anlama tatlım. *Bir sürü* seçeneğim var."

Brandon tehdide aldırmadan ellerini iki yana açtı ve "Elbette, lütfen onları kullanmaktan çekinmeyin" dedi.

Cynthia irkildi, yüzü öfke ve kızgınlıkla kızardı.

Kendini çabucak toparlayarak çenesini kaldırdı ve adamın gözlerinin içine baktı. "Belki de yaparım."

"Yapman gerekeni yap."

"Yapacağım." Öfkelenerek topuğunun üzerinde döndü ve kapıya doğru yürüdü, kapıyı kapıp açtı ve ofisten hışımla çıktı.

Brandon derin bir nefes alarak yerine oturdu ve Cynthia'nın patlamasıyla görüşmesi yarıda kesilen adamı geri aramak için sakince telefon ahizesine uzandı.

Numarayı çevirmeyi bitirmeden önce, Cynthia odaya geri döndü, kapıyı arkasından iterek kapatırken yüzü kararlıydı.

Brandon ahizeyi yerine koyarken alaycı bir gülümsemeyi bastıramadı. "Seçeneklerini kullanmaya ne oldu?"

"İyi deneme," dedi karanlık bir sesle, büyük masasının etrafında dönerek, "ama bizden o kadar kolay vazgeçmeyeceğim. Tamia'nın istediği de tam *olarak* bu ama onun oyununa gelmeyeceğim."

Brandon içini çekti. "Bak, belki de en iyisi biz-"

"*Hayır*. O konuya girme bile." Cynthia kalem eteğini yukarı sıyırdı ve hızla sandalyeye tırmanarak onun kucağına oturdu. Kırmızı çerçeveli gözleri onunkilere dikilmişti. "Tek kelime daha etmeden önce beni dinle, tamam mı?"

Tereddüt etti, sonra yavaşça başını salladı.

"Seni *seviyorum*, Brandon Chambers. Seni o kadar çok seviyorum ki bu çok saçma. Nisan ayından önce, beni bir iş arkadaşı ve arkadaştan daha fazlası olarak görmem için tam iki yıl bekledim. Seninle ilgilenmiyormuşum gibi davrandığım iki uzun, dayanılmaz yıl. Tamia'yla tanışıp çıkmaya başladığında yıkılmıştım. Kendimi aldatılmış hissettim, sanki bir anda ortaya çıkmış ve bana ait olan bir şeyi almış gibiydi."

Brandon kaşlarını çattı. "Cyn-"

Bir parmağını dudaklarına bastırarak onu susturdu ve devam etti: "Elbette bana ait olmadığını *biliyorum*. Ben sadece o zamanki ruh halimi açıklıyorum. Sana karşı hissettiklerimi söyleyecek cesareti bulamadığım için kendime de kızgındım. Binlerce *keşke* ile kendime işkence ettim. Ya ofiste daha seksi giyinmiş olsaydım? Ya Tamia'da o karşı konulmaz bulduğun sokak havasına daha çok sahip olsaydım? Ya sen onunla tanışmadan *önce* hislerime göre hareket etseydim? *Keşkelerle* kendimi delirttim Brandon. Ama ilişkinize saygı duydum. Tamia ile arana girmeye çalışmadım, onunla ciddi düşünmeye başladığını fark ettiğimde bile. Ne kadar zor olursa olsun, sana karşı bir hamle yapmadım." Durakladı ve başını ona doğru salladı. "Tamia'nın sahip olduğu iyi şeyin kıymetini bilmemesi *benim* suçum değil."

Brandon uzun bir süre onun bakışlarını üzerinde tuttuktan sonra gözlerini kaçırdı ve telefon görüşmesi sırasında notlar karaladığı sarı bloknote üzerine geldi. Tamia'nın eski kafalı olduğu için onunla dalga geçtiği ve yirmi birinci yüzyıla katılabilmesi için bir OneNote tableti alması için onu kandırdığı anıyı hatırlayınca ağzında bir gülümseme hayaleti belirdi. Belki bir gün alırdı.

"Brandon?"

Adam yanıt vermeyince Cynthia yüzünü ellerinin arasına aldı ve dikkatini nazikçe tekrar kendisine çekti. Yüz ifadesi ciddiydi. "Biliyor musun bebeğim? Bazı arkadaşlarım seni yalnız bırakmam gerektiğini düşünüyor, çünkü geri tepen ilişkiler başarısızlığa mahkûmdur. Ama ne dedikleri umurumda değil, çünkü benim yerimde olsalardı hiçbirinin senden vazgeçmeyeceğini çok iyi biliyorum." Durakladı. "Ben aptal değilim Brandon. Tamia'ya karşı hâlâ bir şeyler hissettiğini biliyorum. Ama onun senin için doğru kişi olmadığını ve fırsat verilirse seni yine inciteceğini de biliyorum. Ona bu fırsatı vermek niyetinde değilim, sen de vermemelisin."

Kadın konuşmasını bitirdiğinde Brandon kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Bitirdin mi?"

Kaşlarını çattı, elleri adamın yüzünden gevşekçe çekildi. "Sana içimi döktükten sonra söyleyeceğin tek şey bu mu?"

Brandon derin bir iç çekti. "Bak bebeğim, eğer Tamia'nın benim için doğru kişi olmadığından bu kadar eminsen, endişelenmene gerek yok. Değil mi?"

Alt dudağını ısırarak tereddüt etti.

"Değil mi?" diye tekrarladı.

"Sanırım," diye gönülsüzce kabul etti.

"Güzel. Bu konuşmayı yaptığımıza sevindim." Hızlıca onun kışını okşadı. "Şimdi kalk da çok geç olmadan şu telefona cevap vereyim."

"O kadar çabuk değil," diye itiraz etti Cynthia usulca, kollarını onun boynuna doladı ve onu öptü. "Az önce büyük bir tartışma yaşadık, bu yüzden şimdi gerçekten ateşli bir makyaj seksi yapmamız gerekiyor."

Brandon onun dudaklarına karşı gülümsemekten kendini alamadı.

"Sonra," diye söz verdi. "Şu **a n d a** yapabileceğimiz bir şeyi neden sonraya bırakalım?" diye mırıldandı,

Aleti yükselmeye başlayana kadar kasıklarına doğru kışkırtıcı bir şekilde dönüyordu.

O uzaklaşmaya çalışırken, Cynthia da peşinden gitti ve boğazını sıkarken onu sandalyeye sıkıştırdı.

Gözlerini kapattı. "Bu iyi bir zaman değil, tatlım."

"Ne zamandan beri? İlk kez bir Cuma gecesi senin ofisinde seviştığımızı unuttun mu?" Nazlı nazlı güldü. "Bana öyle geliyor ki bu *mükemmel* bir zaman. Üç aydır ortak olduğunuzun ve yeni ofisinizi *henüz* vaftiz etmediğimizin farkında mısınız?"

"Gerçekten mi?" Brandon mırıldandı. "Bunu fark etmemiştim."

"Ben yaptım." Onun kulak memesini dişledi. "Beni bu kocaman masanın üzerinde ve o rahat deri koltuğun üzerinde becermen için ölüyordum."

Brandon yüzünü buruşturdu. "Bu gece olmaz." "Neden olmasın?"

"Prezervatifim kalmadı," diye yalan söyledi.

"Sorun değil. İki haftadır doğum kontrol hapı kullanıyorum, o yüzden sorun olmaz. Ayrıca, geçen hafta komando olarak gittiğinde korunmadığın için endişelenmemiştin."

"O geçen haftaydı," dedi Brandon, sesini keskinleştiren bir öfkeyle.

Cynthia ona karşı gerildi, sonra yavaşça başını kaldırıp yüzünü inceledi. "Neler oluyor Brandon?"

"Neler oluyor," dedi zoraki bir sabırla onu kucağından kaldırıp ayağa kaldırırken, "sen buraya daldığında ben müstakbel bir müşteriyle önemli bir görüşmenin ortasındaydım. Ben de

Bay Humphrey işini başka bir yere taşımaya karar vermeden önce bu konuşmaya devam etmek istiyorum. Bu yüzden her ne kadar benimle oynamana izin vermeyi çok istesem de, erteleme talep etmek zorundayım. Anlıyor musun?"

Cynthia suratını asarak eteğini düzeltti. "Evet, seni anlıyorum. *İstediğim* yerde değil seni hissetmek için, ama-"

Brandon güldü. "Sonra, söz veriyorum."

"*Çok daha* sonra olması gerekecek. Geceyi teyzem ve amcamın evinde geçireceğim, unuttun mu?"

Brandon ona boş gözlerle baktı. "Öyle misin?"

Cynthia ona bıkkın bir bakış fırlattı. "Alo? Yarın Lynn'in düğünü var. Ben onun baş nedimesiyim, hatırladın mı? Tüm nedimelerinin geceyi burada geçirmesini istedi, böylece hepimiz aynı anda saçlarımızı ve tırnaklarımızı yaptırıp tören için birlikte giyineceğiz." Brandon'a başını salladı. "Umarım yarın öğleden sonra düğünün ne zaman başlayacağını unutmazsın."

"Nasıl yapabilirdim ki?" diye alaycı bir şekilde karşılık verdi. "Son üç haftadır bana hatırlatıyorsun, BlackBerry'ne tarih ve saati ekledin ve bu sabah banyo aynasına davetiyeyi yapıştırdın."

Cynthia utanmadan sırttı. "Sadece tüm temellerimi koruyorum."

"Umm-hmm." Brandon telefona uzanarak konuşmanın bittiğini işaret etti. "Lynn'de iyi vakit geçir."

"Oh, yapacağım." Cynthia sırttı. "Muhtemelen striptiz kulübüne gideriz çünkü bu geceki bekarlığa veda partisinde erkekler göğüslere ve kalçalara gömülmüş olacak."

Brandon'a katılmaması için yalvardığı bekârlığa veda partisini düşündü.

"Sorun değil," dedi kolayca. "Bahşiş olarak bolca bekâr aldığından emin ol. dansçılar."

Ona inanamayarak baktı. "Yani kızlarla bir striptiz kulübünde takılacak olmamız umurunda değil mi? Bir sürü kaslı, yağlı adamın üzerimde dönüp durması ve siklerini yüzüme doğru sallaması umurunda değil mi?"

"Hayır. Çünkü ikimiz de biliyoruz ki binmek istediğin tek sik tam burada."

Cynthia ona başını salladı. "Kendini gerçekten bir bok sanıyorsun, değil mi?"

"Hayır, bebeğim. Bu *senin* işin."

Kızgın bir öfkeyle kekeleyerek topuğunun üzerinde döndü ve masasından uzaklaştı. Kapıya ulaştığında durakladı ve şöyle bir baktı

Gözleri meydan okumayla parlayarak ona geri döndü. "Sadece ne dediğimi hatırla Brandon. Seçeneklerim var."

"Hiç şüphesiz." Durakladı. "Ve bu her iki taraf için de geçerli." Bakışları odanın diğer ucunda kilitlendi.

Birkaç gergin dakikadan sonra Cynthia dönüp hışımla dışarı çıktı ve geldiği gibi gitti.

Bölüm 17

Fiona

Eski mezarlıkta gizlice ilerlerken Fiona'nın nabzı hızla atıyordu. Yürürken el fenerinin ışığını etrafındaki gri mermer mezar taşlarına tutuyor, mezar taşlarında yatan merhumların isimlerini aydınlatıyordu.

O geçerken hayalet sesler ona fısıldadı.

Aradığı mezar taşına ulaştığında el fenerini yere bıraktı ve ceketinin içine uzanarak mezarlığa giderken aldığı Patrón şişesini çıkardı.

Şişenin mantarını açıp tekiladan uzun bir yudum alırken elleri titriyordu, yapmak üzere olduğu şey için sıvı cesarete ihtiyacı vardı.

Mezarlığa kefareti ödemek için gelmişti ama günahlarını soğuk bir mezar taşına itiraf etmenin yaptıklarını affettiremeyeceğini biliyordu.

Ama bu bir başlangıçtı. Çünkü hayatının sonsuza dek değiştiği o tarifsiz geceden beri gerçeği kimseye söylemeye cesaret edememişti.

O suçluydu.

Aldatmadan suçlu.

Cinayetden suçlu.

Suçluyum.

Kimse ondan şüphelenmediği için de paçayı kurtarmıştı. Sessizliğini korumuş ve başkalarının da bundan başka birinin sorumlu olduğuna inanmasına izin vermişti.

Bunca zaman sonra, en azından ihanetinin kurbanına içini dökebilirdi.

Derin ve titrek bir nefes alan Fiona, o üzücü geceden beri kâbuslarında gördüğü mezar taşına baktı.

"Merhaba." Sesi de nabzı kadar zayıftı. "Muhtemelen son istirahatgâhında görmek isteyeceğin son kişi olduğumu biliyorum ama gelmek zorundaydım. Bu . .

. zamanı gelmişti."

Parçalanmış düşüncelerini toplamak için durakladı.

"Seni düşünmekten hiç vazgeçmedim. Ama Tamia hapisten çıktığından beri daha da yoğunlaştı. Sanırım onu görmek bana seni hatırlatıyor."

Gözlerinden yaşlar süzülürken sıkıca yutkundu. "Senin incinmeni asla istemediğimi bilmelisin. Ama sen-"

Bir dalın aniden kırılması, kalbinin boğazına düğümlenmesine neden oldu.

Gözleri karanlığı taradı, gri mezar taşları ay ışığında hayaletimsi şekillere bürünüyordu.

"Kim var orada?" diye fısıldadı sertçe.

Hiçbir şey görmemesine rağmen, bir çift uğursuz gözün kendisini izlediğini hissettiğine yemin etti.

İçinden bir ürperti geçti. "Orada biri mi var?" Sessizlik.

Cildinden nemli bir ter boşanırken, tekiladan kararsız bir yudum aldı ve dikkatle, şimdi diğerleriyle aynı ürkütücü parıltıya bürünmüş olan mezar taşına döndü.

Sertçe yutkundu, orada daha fazla kalmaması gerektiğini biliyordu. "Seni tanıyan ve seven herkes seni çok özleyiyor. Eğer getirebilseydim seni geri getirirdim. Ama yapamam ve bunun için *gerçekten* üzgünüm."

Fiona Patrón'dan son bir yudum daha aldı, ardından şişenin içindekileri kutsal bir ritüeli yerine getiren bir kabile üyesinin ciddiyetiyle mezar taşının ayakucuna döktü.

İşini bitirdiğinde boş şişeyi yere bıraktı ve dizlerinin üzerine çöktü. Yavaşça uzandı ve parmaklarını soğuk, gri mermere kazınmış yazıtın üzerinde sevgiyle gezdirdi.

ESTHER VIOLA COPELAND

Sevgili eş, anne, büyükanne ve Tanrı'nın
sadık hizmetkarı

"Özür dilerim Esther Anne," diye fısıldadı Fiona, gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlanıp ağzının kenarlarına sızıyordu. "Seni öldürttüğüm için özür dilerim."

Bölüm 18

Brandon

"Mort Chernoff bana şirkette düşmanlar edindiğinizi söyledi."

Brandon kollarını kavuşturmuş, ayaklarını iki yana açmış, aynalı güneş gözlüklerinin ardından babasının önünde duran beyaz golf topunun arkasına geçmesini izliyordu.

Brandon, "Mort'un neden söz ettiği hakkında hiçbir fikrim yok," diye söylendi.

Bernard kıkırdadı, sonra demir sopayı bileğinin ustaca bir hareketiyle savurdu. Brandon'la birlikte topun havada süzöldükten sonra üç yüz metre aşağıdaki özenle düzenlenmiş araziye düşmesini izlediler.

Cumartesi sabahıydı. River Oaks Country Club'da kahvaltı için buluştuktan sonra, baba ve oğul özel golf sahasına gitmişlerdi, böylece Bernard yaklaşmakta olan ve başını çektiği hayır amaçlı golf turnuvası için biraz antrenman topu vurabilecekti. Tabii ki herkes vali yardımcısının antrenmana ihtiyacı olmadığını biliyordu. Kendisinden önceki babası ve büyükbabası gibi o da tek haneli handikapıyla akranlarının gıpta ettiği mükemmel bir golfçüydü.

Kendisinden beklenmesine rağmen Brandon henüz golf oynamayı öğrenememişti. Basketbolu tercih etmesi, eski bir klişe olan "güce giden yol sallanmaktan geçer" sözüne inanan babası için sürekli bir hayal kırıklığı kaynağıydı. Brandon ve Beau'ya sık sık öğüt verdiği gibi, "Anlaşmalar golf sahalarında yapılır, basketbol sahalarında değil."

Bernard bir topa daha vurduktan sonra Brandon'a eğlenen bir bakış gönderdi. "Yani dünkü ortaklar toplantısında Russ Sutcliffe'i rezil etmedin mi?"

Brandon tembelce, "Hayır, efendim," dedi. "Russ bunu kendi başına yaptı."

Bernard kahkahalarla güldü. "Şirketin en büyük ırkçısıyla başa baş gidiyor," dedi sevecen bir gururla. "İşte benim oğlum."

Brandon alaycı bir şekilde gülümsedi. "Artık ortak olduğuma göre, Mort Chernoff'un her hareketimi size bildirmekten vazgeçmesini beklemek sanırım çok fazla olur."

Bernard kahkahalarla güldü. "Hadi ama. Mort ve ben çok eskiden tanışırız. Sen daha bezliyen birlikte golf oynuyorduk. Tabii ki seninle kişisel olarak ilgileniyor. Sen onun için bir oğul gibisin. Ayrıca" -Bernard bir topu daha havaya gönderdi- "eski bir arkadaşımın, yeteneklerini ödünç vermeyi seçtiğin firmanın kurucu ortaklarından biri olması benim suçum değil."

Brandon homurdandı. "Kaç kişiyi tanıdığını düşünürsek, baba, eminim çalıştığım her şirkette durum böyle olurdu."

Bernard utanmadan sırtıttı.

Uzun boylu, yakışıklı, pürüzsüz, koyu tenli ve kırışan şakakları olan bir adamdı ve Armani smokini kadar şık giyiniyordu. Halihazırda Teksas'ın en güçlü adamlarından biriydi ve Başkan Obama ile olan dostluğu sayesinde ulusal siyaset sahnesinde hızla yükselen bir yıldız haline geliyordu. Başkan'ın Bernard adına kampanya yürütmesi bekleniyordu. Karşılığında Bernard, muhafazakar eyaletini bir sonraki başkanlık seçimlerinde Obama'ya teslim etmek için elinden gelen her şeyi yapacağına söz vermişti. Lone Star Eyaletini 1976'dan beri hiçbir Demokratın kazanmamış olması önemli değildi. Bernard Chambers bir söz verdiğinde, hiç kimse onun sözünden şüphe duymazdı.

"Sutcliffe'in kışını ona nasıl teslim ettiğini duymak her ne kadar hoşuma gittiyse de," dedi Bernard, "özel nedenine şaşırdığımı itiraf etmeliyim."

İşte başlıyoruz, diye düşündü Brandon teslimiyetle. Bütün sabah babasının Tamia konusunu açmasını beklemişti.

"Bana o kızı neden asistanın olarak işe aldığını söylemek ister misin?" Bu bir rica değildi ve Brandon da bunu biliyordu.

Omuz silkti ve dünden beri papağan gibi tekrarladığı açıklamayı yaptı. "Tamia'nın bir işe, benim de bir asistana ihtiyacım var."

Babası keskin bir kahkaha atarak başını Brandon'a doğru salladı. "Bana bak oğlum. Dün doğmuş gibi mi görünüyorum? İkimiz de Tamia'yı neden işe aldığını çok iyi biliyoruz ve bunun onun işe ihtiyacı olmasıyla hiçbir ilgisi yok."

Brandon bunu inkar edemezdi.

Bernard bilmiş bir tavırla, "Hem pastanı yemeye hem de pastana sahip olmaya çalışıyorsun," dedi. "Ama sana bunun bu şekilde yürümeyeceğini söylemek için buradayım. Ve açıkçası, Tamia'nın sana yaşattıklarından sonra, neden böyle bir şey *istediğini* de anlayamıyorum."

Brandon yorgun bir iç geçirdi. "Başka bir şey hakkında konuşabilir miyiz? Bu konudan sıkıldım."

"Görünüşe göre yeterince sıkılmamış." Bernard bir topa daha vurdu, golf sopası yumuşak bir *vınlamayla* havayı yararak geçti!

"Biliyor musun," diye devam etti, "o jüriyi Tamia'nın masumiyetine ikna etmekle kalmayıp, onu feminist bir kahramana dönüştürmüş olman, dava açma becerinin bir kanıtıdır - tek suçu gençlik patavatsızlıklarını korumak ve sevdiği adamı elinde tutmak için bir şantajcıya boyun eğmek olan bir kadın." Tiksintiyle homurdandı. "O aptal kadın jüri üyelerine avucunun içini yedirdin ve ne kadar sevgi dolu, bağışlayıcı bir erkek arkadaş olduğuna dair yaltaklandın. Tamia'nın beraat etmesi şaşırtıcı mı?"

"Masum olduğu için beraat etti." Brandon dar bir şekilde gülümsedi. "Ama benim savunma stratejim kesinlikle onun şansına zarar vermedi."

"Demek istediğim tam olarak bu, evlat. Hayatını bir kadın uğruna heba etmek için fazla yeteneklisin."

Brandon alay etti. "Hadi ama baba. Tamia'ya *iş* vererek hayatımı nasıl mahvediyorum?"

"Bu bir işten çok daha fazlası evlat, bunu sen de biliyorsun."

Brandon cevap veremedi bir golf kulübü çalışanı elinde yeni bir kova golf topuyla çıkageldi ve Bernard için topları fırlatmaya başladı. Birkaç metre ötede, vali yardımcısının güvenlik görevlileri soğukkanlı bir ifadeyle onları izliyordu.

Baba ve oğul tekrar yalnız kaldıklarında Bernard devam etti: "Büyük resme bakmaya başlamalısın Brandon. Senin için harika planlarım var. Seni başsavcı olarak atamak sadece bir başlangıç-"

"Kusura bakmayın ama," diye araya girdi Brandon, "ben ne zaman başsavcı olmak istediğimi söyledim ki?"

Babası ona ciddi bir hayal kırıklığı ifadesiyle baktı. "Sen bir Chambers'sın. Mükemmelliğe ulaşmak bir seçenek değildir-"

"-bu doğuştan gelen bir haktır," diye bitirdi Brandon, Chambers'ların dört nesli boyunca aktarılan tanıdık inancı tekrarlayarak. "Evet, baba, hepsini biliyorum."

"Öyle mi?" Bernard ona kurnazca bakarak meydan okudu. "Çünkü bize Tamia'dan bahsettiğinden beri sık sık önceliklerini unutup unutmadığını merak ediyorum."

"Benim önceliklerim tam da olması gereken yerde," diye karşılık verdi Brandon. "Ama ilginiz için teşekkürler."

Bernard başka bir topa vurmak için arkasını dönmeden önce ona ters ters baktı. "Annene bu son gösterinden bahsetmedim. Duruşma sırasında Tamia'yı temsil etme kararının etkisinden hala kurtulamadı ve Tamia'nın geçen Pazar günü Piskopos Yarbrough'un kilisesinde yüzünü göstermesine çok kızdı."

Brandon alaycı bir öfkeyle, "Tanrı'nın sözünü dinlemek için kiliseye gelen kadının *cüreti*," diye haykırdı.

Babası ona, Brandon ve kardeşlerinin saklanmak için eğilmelerine neden olan o sakinleştirici bakışlardan birini attı.

Brandon şimdi sadece kıkırdadı.

Bernard eğlenmiyordu. "Üzülen tek kişi annen değil. Törenden sonra uzunca bir süre Cynthia'yı teselli etmek zorunda kaldı." Brandon kayıtsızca, "Bu çok talihsiz bir durum," dedi.

Bernard kaşlarını çatı. "Başka ne talihsizlik biliyor musun? Tamia Luke söz konusu olduğunda tamamen muhakeme yoksunu ve öngörüsüz olman." Dudakları küçümseyerek büküldü. "Sence Barack Beyaz Saray'a kolunda bir kapüşonlu sıçanla mı giderdi? Hayır! Ana akım Amerika'nın kabul edebileceği ve hayranlık duyabileceği eğitilmiş, açık sözlü, sofistike bir kadın seçti. Eğer ciddi bir siyasi hedefiniz varsa -ki bu tartışmaya açık bile değil- yanınızda olmasını isteyeceğiniz kadın Cynthia Yarbrough'dur. Anladınız mı? Sizi sonuna kadar götürecek olan kişi *Cynthia*'dır, Tamia değil."

Brandon hiçbir yorum yapmayınca babası kızgın bir öfkeyle başını salladı. "Ama madem o lanet kadına sahip olmaya kararlı görünüyorsun, bari bu konuda ihtiyatlı ol, Tanrı aşkına! Onu Cynthia'nın yüzüne karşı teşhir etmek, gecenin bir yarısı taşaklarını koparmanın en kestirme yoludur."

Bu Brandon'ın gülmesine neden oldu.

"Şaka yaptığımı mı düşünüyorsun?" Bernard golf sopasına doğru başını salladı. "Tiger Woods'a sorun bakalım, karısı bunlardan birini kafasına indirdiğinde gülüyor muydu?"

Brandon ayıldı. "Ne demek istediğini anlıyorum."

"Aşağılanmış bir kadının öfkesi cehennemde bile yoktur, evlat. Bunu daima hatırla."

"Teşekkürler. Alacağım." Brandon babasına alaycı bir bakış attı. "Yani bu Tamia ile bir ilişki yaşamama göz yumacağın anlamına mı geliyor?"

"Tabii ki hayır. Ama sen yetişkin bir adamsın ve ne istiyorsan onu yapacağını biliyorum. Ya da *kimi* istediğini mi demeliyim?"

Brandon kaşlarını çattı. "Ben hiçbir şey yapmadım."

"*Henüz*. Ama yapacaksın," dedi Bernard bilerek. "Tamia seksi ve güzel bir kadın. Onunla tanışır tanışmaz, senin nasıl biri olduğunu anladım."

Brandon kaşlarını çattı. "Dışlanmadım."

Bernard homurdanarak başka bir topa vurdu. "Şaka yapma evlat. O kız ilk günden beri senin numaranı biliyordu. O senin kriptonitin. Ama yürekli ol. Tarih boyunca bütün büyük adamların metresleri olmuştur. David'in Bathsheba'sı vardı, JFK'nin Marilyn'i vardı, Bill'in Monica'sı vardı-"

"Lütfen bana Barack'ın bir sevgilisi olduğunu söyleme." Babası ona sırtıttı.

Brandon elini kaldırarak, "Boş ver," diye mırıldandı. "Bilmek istemiyorum."

"Ne? Ben bir şey demedim ki. Her neyse, işin özü şu ki, annen ve Piskopos Yarbrough'dan sonra sen benim en önemli kampanya vekilimsin. Bu yüzden seni bir seks skandalına ya da kampanyamı tehlikeye atabilecek başka bir saçmalığa bulaştırmayı göze alamam. Cumhuriyetçiler beni en kötü şekilde hedef alıyorlar, bu nedenle en ufak bir yanlış adım bile adaylığımı torpilleyebilir."

"Bunun farkındayım," dedi Brandon seviyeli bir şekilde.

"Güzel. Devam et ve Tamia'nın metresin olmasının tadını çıkar. Ama bu konuda ihtiyatlı ol." Bernard parmağıyla Brandon'ı uyardı. "Ve Tanrı aşkına, onu karın yapmak gibi çılgın fikirlere kapılma."

Bölüm 19

Tamia

Honey'nin şok edici ifşaatını duyduktan yirmi dört saat sonra, Tamia hâlâ şaşkındı. Teksas'ın en büyük siyahi mega kilisesinin papazı ve sadık bir aile babası olan Joseph Yarbrough'un gizlice bir eskorta seks için para ödediğine inanamıyordu.

Onu şoke eden onun karanlık davranışları değildi. Ne de olsa televizyonu her açtığında, bir seks skandalına karışan tanınmış bir politikacı ya da bakanla ilgili haberler görüyordu. Bu yüzden Joseph Yarbrough'nun, birçok güçlü erkek gibi, aletini pantolonunun içinde tutmakta sorun yaşadığını öğrenince çok da şaşırmadı.

Onu *öfkелendiren* ve dehşete düşüren şey, kürsünün arkasında durup şehvet ve cinsel ahlaksızlığın tehlikelerine karşı haykırırken, kızı olacak kadar genç bir kadını gizlice beceriyor olmasıydı. Adamın kendisine küçümseyerek nasıl baktığını ve "günahkârların ruhlarındaki karanlığa ışık tutacak bir araç" olarak kullanıldığına dair kibirli saçmalıklarını her hatırladığında Tamia'nın öfkesi alevleniyordu.

Siktiğimin ikiyüzlüsü!

"Nasıl görünüyorum?"

Karanlık düşüncelerinden sıyrılan Tamia dizüstü bilgisayarından başını kaldırıp baktı. Honey çalışma odasının kapısında, göğüs dekoltesini ve şehvetli kıvrımlarını ortaya çıkaran daracık siyah bir kokteyl elbisesi içinde duruyordu.

Tamia gülümsedi. "İyi görünüyorsun, bebeğim."

"Yiyecek kadar iyi mi?" Honey göz kırparak sordu.

Tamia güldü. "Eminim müşterin de öyle düşünecektir. Ve bana öyle bakma. Sana çoktan söyledim, ben kesinlikle sık kafalıyım. Eğer bana bir şey yapmaya kalkarsan, kışını tekmelerim ve Keyshawn'ı arayıp seni aldırırım."

Honey güldü. "Kahretsin Tamia, bu berbat bir şey! Sana aşık olmam benim suçum değil."

"Sürtük, her neyse."

Honey sırtıttı, ince topuklu ayakkabıları parke zeminde tıkırdarken Tamia'nın masasına doğru yürüdü ve kalçasını köşeye yasladı, manikürlü parmakları cep telefonuna sarıldı. "Bugün beni alışverişe götürdüğün ve makyajımı yaptığın için tekrar teşekkürler. Morarmış gözüm neredeyse görünmüyor bile."

Tamia başını salladı. "Hâlâ bu gece izin alman gerektiğini düşünüyorum."

"Yapamam. Dün gece başka bir kızla yer değiştirdim zaten. Yine hasta olduğumu söylersem Lou şüphelenir. Ayrıca, paraya ihtiyacım var."

Tamia teslimiyetçi bir iç çekti. "Pekâlâ."

Honey yumuşak bir şekilde gülümsedi. "İlgine gerçekten minnettarım Tamia. Her zaman bana göz kulak olacak bir ablam olsun istemişimdir."

Tamia Fiona'yı düşünmeden edemiyordu. Yıllar boyunca onun için yaptığı onca şeyden sonra, Fiona ona ağza alınmayacak bir ihanetle karşılık vermişti. Sırf bu yüzden Tamia'nın başka birinin ablası olmaya hiç niyeti yoktu.

Honey'e şüpheyile baktı. "Kaç yaşındasın sen?"

Kız dudağını ısırды, utangaç görünüyordu. "Lou sana söylemememi istedi." "Ne? Neden ki-"

"Hukuk fakültesine gitmeyi düşünüyor musun?" Honey aniden sordu.

Soru karşısında hazırlıksız yakalanmıştı - ki bu bariz bir şaşırtma taktiği idi

-Tamia kaşlarını çatdı. "Hayır. Neden?"

Honey, Tamia'nın dün kitapçıdan satın aldığı bir yığın hukuk kitabına başını sallayarak baktı.

"Oh. Şunlar." Tamia gülümsedi. "Yeni bir iş için hazırlanıyorum." "Bir hukuk firmasında mı?"

"Evet, ama *herhangi bir* hukuk firması değil. Brandon'la birlikte çalışacağım." Honey'nin gözleri büyüdü. "Gerçekten mi?"

"Evet." Tamia gülümsedi. "Dün benden asistanı olmamı istedi."

"*Ciddi misin sen?* Bu harika, Tamia!"

"Biliyorum. Buna inanamadım."

"Ne zaman başlıyorsun?" Honey ona sordu.

"Pazartesi. Asistanı doğum iznine ayrılana kadar yarı zamanlı çalışacağım." Brandon o sabah ayrıntıları teyit etmek için Tamia'yı aradığından beri Tamia bulutların üzerinde yüzüyordu.

Honey'nin gözlerinde eğlenen bir parıltı belirdi. "Cynthia bunu öğrendiğinde muhtemelen *kriz* geçirmiştir."

"Biliyorum." Tamia hınzırca bir memnuniyetle sırttı. "Brandon ona söylediğinde duvarda bir sinek olmayı *çok* isterdim. Sürekli onun etrafında dolanırken, sebepsiz yere ofisine girerken, sevgilimi becermek istediğini çok iyi bildiğim halde masum rolü yaparken neler hissettiğimi öğrenmek üzereydi."

"Onu gerçekten suçlayabilir misin? Senin sevgilin gayet iyi." "Mesele bu değil."

"Biliyorum." Honey alaycı bir şekilde sırttı. "Cynthia'yla hiç tanışmadım ama babasının ondan bahsedip durmasına bakılırsa, Pamuk Prenses kadar saf olduğunu düşünebilirsiniz."

Tamia alaycı bir şekilde homurdandı. "O kaltakta 'saf' olan hiçbir şey yok. O da tıpkı babası gibi bir sahtekar."

Honey yüzünü buruşturdu. "Muhtemelen sana Piskopos Yarbrough ile aramda geçenleri anlatmamalıydım. Artık şirkette Cynthia ile birlikte çalışacağın için, bildiklerini onun yüzüne vurmak isteyeceksin."

"Haklısın," diye itiraf etti Tamia karanlık bir sesle. "Baştan çıkarılacağım. O züppeyi o yüksek atından düşürmek bana büyük bir zevk verecek. Ama sırrını saklayacağıma söz verdim ve bu sözü tutmaya niyetliyim. Tamam mı?"

"Pekâlâ." Honey iç çekti. "Birine söylediğim için kendimi biraz daha iyi hissediyorum. Bu mantıklı mı?"

Tamia cevap veremedi Honey'nin telefonu çaldı. "Arayan şoförüm," dedi arayanın kimliğine bakarak. Telefonu açtı ve aşağıya inmekte olduğunu bildirdi, sonra telefonu kapatıp Tamia'ya acıyla gülümsedi. "Gösteri zamanı."

Honey'yi uğurladıktan sonra Tamia mutfağa girdi ve kendine bir kadeh şarap doldurdu. Tam bir yudum almıştı ki kapı çaldı. Honey'nin bir şey unuttuğunu düşünerek kapıyı açmaya gitti.

Orada kimin durduğunu gördüğü anda kafasındaki kan çekildi.

Görmeyi beklediği son kişiydi.

Görmek *istediği* son kişi.

"Merhaba Mystique." Dominic'in yüzünde yavaş, alaycı bir gülümseme belirdi. "Beni özledin mi?"

Tamia sersemlemiş bir halde bir süre ona baktı.

Kadın kapıyı çarpmak için hamle yaptığı anda, adamın kolu dar aralıktan içeri girdi. Tamia onu itti ama adam onun için çok güçlüydü. Adam kapıyı zorlayarak açıp içeri girdiğinde, Tamia geriye doğru tökezledi, kalbi göğüs kafesine çarpıyor.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye öfkeyle tısladı. "Ve beni nasıl buldun?"

"Gel bakalım aşkım," dedi Dominic, kapıyı kapatıp arkasından kilitleyerek. "Seni *her zaman* bulabileceğimi biliyorsun, ilk tanıştığımızda da kanıtladığım gibi."

Tamia ona ters ters baktı. Hayatını nasıl mahvettiğinden sonra, bakır-kahverengi teni, uykulu koyu gözleri ve dolgun, şehvetli dudaklarıyla onu hâlâ çok seksi bulmasından nefret ediyordu. Uzun boylu, kaslı vücudu siyah bir balıkçı yaka ve siyah bir kot pantolonla kaplıydı, bu da onu bir kedi hırsız gibi gösteriyordu, bu koşullar altında uygun görünüyordu.

Duruşmadan sonra Brandon, Tamia'yı daha fazla taciz veya misillemeden korumak için Dominic'e karşı bir yasaklama emri çıkarmıştı. Ona yaklaşmaması gerekiyordu.

"Uzaklaştırma emrini ihlal ediyorsun," dedi Tamia soğuk bir ifadeyle. "Eğer hemen gitmezsen polisi arayacağım."

Dominic tsk-tsk yaptı. "Eski sevgiline böyle mi davranıyorsun? Hem de ben seni bulma zahmetine girdikten sonra?"

"Dinle, seni orospu çocuğu," diye hırladı Tamia. "Sana söyleyecek *hiçbir şeyim* yok!"

"Ama benim sana söyleyecek *çok şeyim* var." Adamın gözleri kadının vücudunda takdirle dolaştı, göğüslerinin kabarıklığında durdu. "Konuşmadan önce belki yeniden tanışabiliriz."

"Sen aklını kaçırmışsın," diye tükürdü Tamia, zihninde gördüğü erotik rüyadan bir görüntü canlanırken bile. "Dünyadaki son erkek olsan bile sana dokunmazdım."

Yumuşak bir şekilde güldü. "İkimiz de bunu gerçekten kastetmediğini biliyoruz. Son beş aydır kilit altındaydın, bu yüzden bir sik için can attığını çok iyi biliyorum." Müstehzi bir şekilde gülümseyerek ona doğru geldi. "Birlikte ne kadar harika olduğumuzu hatırlıyor musun? Bu Haçlı sikiinin o sıcak, ıslak amına girmesini ne kadar *sevdiğini* hatırlıyor musun?"

Meme uçları haince sertleşirken Tamia kollarını göğsünde kavuşturdu ve ona ters ters baktı. "Sana bir kez daha söyleyeceğim, orospu çocuğu. Defol yoksa polisi ararım."

Gülümsemesi genişledi. "Hayır, yapmayacaksın." "İzle beni."

Kadın topuklarının üzerinde dönerken, adam ona doğru atıldı, onu belinden yakaladı ve yere yatırdı.

"*Bırak beni!*" Tamia ılık attı, adam kalçalarını kavrayıp bileklerini güçlü bir tutula birbirine kenetlerken çaresizce debeleniyordu.

"Kavga etmeyi bırak," diye bağırdı ona.

"BİRİSİ H-

Elini kızın ağzına kapatarak yardım ılıklarını bastırdı. "Kavga etmeyi bırak," diye tekrar uyardı, "yoksa sana *gerçekten* ılık atacak bir şey veririm."

Tamia kıpırdamadan durdu, gözlerini dikmi ona bakıyordu. İlk kez, karısını öldürdüğüne inanan işbirlikçi bir pile yalnız başına kapana kısılmıken ne kadar büyük bir tehlike içinde olduğunu fark etti.

Dominic sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi kötü niyetle gülümsedi. "Mükemmel bir suç ileyip paçayı kurtardın, değil mi?"

Tamia şiddetle başını salladığında, Tamia'nın sinirlerini zedeleyen alçak, tehditkâr bir kıkırdama çıkardı. "Evet, ldrdn. Karımı ldrdn, sonra da jüriyi katilin *ben* olduğuma ikna etmeyi baardın."

Tamia ona dikkatle baktı, nefesini kontrol etmekte zorlanırken burun delikleri açıldı.

"Konuabilmemiz için elimi çekeceğim," dedi Dominic yumuşak bir sesle. "Eğer yardım için ılık atmayı aklından bile geçirirsen, bu çıkardığın son ses olur. Anlıyor musun?"

Tamia sertçe yutkundu, sonra sarsaka başını salladı.

Yavaşça ağzını açtı, gözleri ona meydan okumaya cesaret ediyordu. Tamia akıllıca sessiz kaldı.

"İkimiz de Isabel'i ldrmediğimi biliyoruz," diye devam etti. "Ama sen ve Loverboy sayesinde polis tarafından soruşturma altındayım. Mal varlığım donduruldu, irketim para kaybediyor ve cinayet phelisi olarak grldğm sürece Isabel'in sigorta poliçesini bile tahsil edemiyorum. Bu yeterince kötü değilmiş gibi, geçen hafta büyükbabam öldü, ama cenazeye katılmak için eve umama izin verilmedi çünkü lanet olası ülkeyi terk etmemem emredildi."

Tamia onunla alay etti. "Senin için zlmem mi gerekiyor? Sen benim lanet hayatımı mahvettin. Senin yüzünden erkek arkadaşıımı, içimi ve özgürlüğümü kaybettim. O yüzden bana acıklı hikyelerini anlatma. Sen her şeyi hak ediyorsun.

-"

Kalın, güçlü parmaklar aniden boğazını kavrayınca nefesi kesildi.

"Aptal orospu," diye hırladı Dominic, kız ona karşı çılgınca çırpınıp nefes nefese kalırken gözleri kötü niyetli bir memnuniyetle parlıyordu. "Sen

Her zaman kimin yetkili olduğunu hatırlamakta sorun yaşadım. Sana söylediğim onca şeyden sonra, beni kışkırtmanın akıllıca olduğunu mu düşünüyorsun? Her şeyimi kaybetmenin eşiğindeyim, seni boğarak öldürmemi engelleyecek ne var?"

Adamın parmakları boynunu sıkıca sararken Tamia gözlerini dehşet içinde ona dikti.

"Seni öldürmeliyim," diye hırladı. "Tanrı biliyor ya, bana değerinden çok daha fazla sorun çıkardın. Sen ve senin o korkak erkek arkadaşın. İkinizi de öldürmeliyim. Ama bugün şanslı günün, sürtük, çünkü bana canlı halin ölü halinden daha faydalı."

Adam boğazını sıkıca elini aniden bırakınca Tamia hırıltılı bir şekilde öksürdü ve tatlı, kutsanmış hava ciğerlerine geri doldu.

Dominic ona sırıttı. "Bu his hoşuna gitmedi, değil mi? Hayatının gözlerinin önünden geçtiğini düşündün, değil mi? O silahı ona doğrultup tetiği çektiğinde karımın neler hissettiğini bir düşünsene."

"Ben-" diye sözünü kesti Tamia, uzun süre oksijensiz kaldığı için boğazı düğümlenmişti.

"Ne yapmadın? Karımı öldürmedin mi?" Tamia şiddetle başını salladı.

Dominic alay etti. "Demek ısrar etmeye devam ediyorsun. O saf jüri üyelerine sergilediğin muhteşem performans için seni alkışlamam gerekiyor. O gün kürsüye çıkıp yoksul yetiştirilme tarzından, senin ve ailenin nasıl yemek kuponlarıyla hayatta kalmak zorunda kaldığınızdan, her zaman üniversiteye gitmeyi hayal ettiğinden ama annenin bunu karşılayamayacağını bildiğinden bahsettin. Porno yapma kararını bir şehit eylemi gibi gösterdin. Sekiz numaralı jüri üyesine hiç girmeyeyim bile. O zenciye her *bakışında* altına kaçırarak sandım. Lafı açılmışken"- sert aletini kasten Tamia'nın kasıklarına sürttü, Tamia'nın tiksinti ve uyarılma karışımıyla titremesine neden oldu-"eski günlerin hatırına bunu yatak odasına taşımaya ne dersin?"

Tamia ona kuşkuyla baktı. "Eğer karını öldürdüğüme gerçekten inanıyorsan," dedi kısık sesle, "neden hâlâ benimle yatmak istiyorsun?"

Gözlerinde eğlenen, bilmiş bir parıltı vardı. "Sana yaptığım onca şeyden sonra hâlâ *beni* becermek istemenle aynı sebepten. Bana yanıldığımı söyle."

"Yanılıyorsun."

Dominic ona alaycı bir sitemle baktı. "Bana yalan söylemekten daha iyisini bilmelisin," diye nazıkçe azarladı, parmak ucunu çenesinden geçirerek

dekolteli kazağının açıkta bıraktığı dolgun göğüs dekoltesine kadar. "Buraya geldiğimden beri meme uçların sertleşti. Ve eğer elimi külotunun içine sokarsam, amının benim için sırlıslık olduğunu göreceğimi biliyorum."

Tamia sırtıtmaktan kendini alamadı. "Aslında sen gelmeden önce Brandon'ı düşünüyordum. Yani nektar onun için, senin için *değil*."

Dominic'in gözleri tehditkâr bir şekilde kısıldı. "Beni kışkırtman konusunda sana ne demiştim? Yine boğulmak mı istiyorsun?"

Tamia sıkıca yutkundu.

Kız tuttuğu bileklerini çekiştirdiğinde, adam kız acı içinde kıvranana kadar tutuşunu sıkılaştırdı.

"Seninle oyun oynadığımı sanıyorsun, sürtük. Ama adımı temize çıkarmak ve hayatımı geri almak konusunda çok ciddiym ve sen de bana yardım edeceksin."

"Nasıl?" Tamia meydan okurcasına meydan okudu. "Artık üzerimde hiçbir gücün yok Dominic. Senin sayende tüm sırlarım açığa çıktı. Her şeyimi kaybettim ve işlemediğim bir suç yüzünden beş ay hapis yattım. Yani beni şu anda öldürmeyi planlamıyorsan, bana yapabileceğin başka bir şey yok."

"Yanlıs," diye karşılık verdi Dominic ipek gibi. "Ne?"

"Bak Tamia, bence senin hâlâ sakladığın bir iki sır var." Kadın ona ihtiyatla baktı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Duruşma boyunca her hareketini izledim. Savcılar olay yeri fotoğraflarını gösterdiğinde, hasta olacakmış gibi görünüyordun. İlk başta rol yaptığını ya da yaptığın şeyin gerçekliğiyle yüzleşemediğin için üzgün görüldüğünü düşündüm. Ama sonra sanki birini arıyormuş gibi sürekli omzunun üzerinden baktığını gördüm. O savunma masasında senin yerine oturması gerektiğini düşündüğün birini."

Tamia'nın yüzünü dikkatle izleyerek durakladı.

Kalbi göğsüne çarpmasına rağmen ifadesini nötr tutmayı başardı.

Dominic'in ağzında yavaş, kurnaz bir gülümseme belirdi. "Gördüğün gibi aşkım, doğruyu söylediğini fark *ettim*. Isabel'i sen öldürmedin. Ama kimin yaptığını bildiğini düşünüyorum. Ve o kişinin kim olduğunu öğrendiğimde, *ikinizin* de dibe vuracağından emin olacağım."

Bu uğursuz tehdit karşısında ürperen Tamia kendini Dominic'in gözlerinin içine bakmaya zorladı. "Neden bahsettiğini bilmiyorum. Ama haklı olsan bile, aynı suçtan iki kez yargılanamam, unuttun mu? Buna çifte tehlike denir."

"Öyle olabilir," diye karşı çıktı Dominic hafifçe, "ama Isabel'in katilinin kimliğini kasten gizlediğiniz kanıtlanabilirse, cinayete iştirak etmekle suçlanabilirsiniz. Yani teknik olarak bu, yargılandığınız suçtan farklı bir suçlama." Ona sıırttı. "Ama belki de Brandon'a sormalısın. O benden daha iyi bilir."

Tamia ona baktı. O da ona baktı.

"Gitmen gerekiyor," dedi ona.

"Yoksa ne olur?" diye alay etti. "Polisi mi arayacaksın?"

Tereddüt etti. "Her an birini bekliyorum," diye blöf yaptı. "İyi deneme, ama ben gelmeden önce küçük oda arkadaşının gittiğini gördüm."

"Bahsettiğim kişi o değildi. En iyi arkadaşım akşam yemeğine geliyor."

Honey'yle alışverişten döndükten sonra fuayedeki masanın üzerine bıraktığı cep telefonu sanki bir işaretmiş gibi çaldı.

Dominic önce telefona, sonra tekrar ona baktı, gözleri spekülatif bir şekilde kısılmıştı.

"Muhtemelen Shanell yolda olduğunu söylemek için arıyordur. Sana karşı yasaklama emrim olduğunu bildiği halde seni burada görmesini gerçekten istiyor musun?"

Dominic tereddüt etti.

Tamia gergin bir şekilde bekledi.

Birkaç dakika sonra yavaşça onun üzerinden indi ve ayağa kalktı.

Dominic'in uzattığı eli kasten görmezden gelen Tamia ayağa kalktı ve kapıya doğru yürüdü. Kapıyı kapıp açarak Dominic'e ters ters baktı. "Defol ve bir daha asla geri gelme."

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı ve kapıya doğru yürümeye başladı. "Beni son kez duymadın, aşkım."

"Bana öyle demeyi kes," diye tersledi Tamia. "Ben senin 'aşkın' değilim. Ben *asla* oldu."

"Aynı fikirde değilim. Aramızdaki şeylerin sona ermesine rağmen, birlikte iyiydik. Birbirimizi ortaya çıkardık, Tamia."

Dudaklarını küçümseyerek büktü. "İyi seks yapmakla iyi bir ilişki yaşamak aynı şey değil. Bana şantaj yaptın, Dominic. Hayatımın en kötü gününün seninle tanıştığım gün olduğunu söylediğimde bana güven."

"Böyle hissettiğin için üzgünüm," dedi, "çünkü dünyamı senin kadar sarsan başka bir kadınla tanışmadım. Ve bu lanet gerçek."

Tamia tiksintiyle başını salladı ve istemeden de olsa onu koridora kadar takip etti. "Oldukça kederli bir dulsun, değil mi?"

Yumuşak bir şekilde güldü. "Sadece gerçekçi olmaya çalışıyorum." Eğilip onu kapının yanındaki duvara yasladı ve kulağına fısıldadı: "Bir ara sen de denemelisin."

Tamia onun geniş göğsünü itti. "Geri *çekilmen* gerek-"

"Ne oluyor lan?"

Tamia ve Dominic kafalarını çevirip Brandon'ın koridordan geldiğini gördüler; siyah bir smokin giymişti, gömleğinin düğmeleri açıktı ve kravatı boynundan sarkıyordu.

Tamia'nın midesi alt üst oldu.

"Dur bakalım." İnanamayarak güldü ve Dominic'ten Tamia'ya baktı. "Gözlerim beni yanıltıyor olmalı, çünkü bu orospu çocuğuna karşı bir yasaklama emri olduğunu *biliyorum*."

Onlara yaklaştığında Tamia panikledi. "Brandon, bu ne-"

"Evet, öyle," diye alay etti Dominic, kalçalarını Tamia'ninkilere sürtünerek. "Bu *tam olarak* düşündüğünüz gibi."

Dominic ya da Tamia tepki veremedi Brandon yumruğunu Dominic'in suratına indirdi. Şiddetli darbenin etkisiyle Dominic açık kapıdan geriye doğru devrildi ve kışının üzerine düştü.

"*Brandon!*" Tamia haykırarak Dominic'e tekrar saldırdı ve Tamia çaresizlikten doğan bir güçle onu geri çekmeyi başarana kadar çenesine iki kez vurdu.

Göğsü kabaran, gözleri vahşi bir öfkeyle parlayan Brandon ona doğru kükredi, "*Onun burada ne işi var?*"

Tamia bir iniltiyi bastırdı. Onu daha önce hiç bu kadar öfkeli görmemişti. "Bebeğim, beni dinle-"

"Seni çılgın orospu çocuğu!" Dominic elini kanlı burnuna götürerek haykırdı ve Brandon'a öfkeli bir şaşkınlıkla baktı. "Aklını mı kaçırdın sen?"

Brandon ona tekrar saldıramadan Tamia önüne atladı ve onu geri çekti. "Onu rahat bırak bebeğim," diye yalvardı. "O buna değmez. Bunu biliyorsun."

Brandon'ın gözleri tehlikeli bir şekilde onunkilere dikildi. "Sana bir kez daha soracağım," dedi sıkılmış dişlerinin arasından, her kelimeyi özenle telaffuz ederek. "Ne. Ne. O. Ne. Yapıyor. Burada?"

Tamia cevap veremeden Dominic sinsice araya girdi, "Bilmiyor muydun? Senin kız beni davet etti."

"Ne!" Tamia hayretle Dominic'e bakarak patladı. "Bu lanet bir yalan!"

"Öyle mi?" Dominic yavaşça ayağa kalktı ve burnundan kan damlarken bile Brandon'a sırttı. "Kime inanacaksın, kardeşim? Bana mı, yoksa onunla tanıştığın günden beri sana yalan söyleyen kadına mı?"

Brandon bakışlarını aralarında bölüştürdü, gözleri kuşku ve şüpheyile kısılmıştı.

"Ona inanma Brandon," diye yalvardı Tamia ısrarla. "Isabel yüzünden beni tehdit etmek için buraya geldi. Polisi aramaya çalıştım ama beni yere yatırdı ve boğmaya başladı!"

"NE?"

Bu kez Brandon Dominic'i yakalayıp acımasızca duvara yapıştırırken onu durduramadı, bir kolu Dominic'in şahdamarına levye gibi kilitlenmişti. "Zenci, ölmek istiyor olmalısın," diye homurdandı.

Dominic'in hırpalanmış yüzünde yavaş, şeytani bir sırıtış belirdi. Brandon kaşlarını çatı. "Bunun komik olduğunu mu sanıyorsun?"

"Artık biliyorum. Bak, *sen* gelmeden önce Tamia'ya polisi bana karşı kışkırttığın için nasıl maddi sıkıntı çektiğimi anlatıyordum. Ama şimdi, senin öfkeli halin sayesinde, o deli kışkıncı saldırı suçundan dava ettikten sonra yeniden çok zengin bir adam olacağım." Dominic kendini beğenmiş bir şekilde gülümsedi. "Şiirsel adalet için *bu* nasıl?"

Tamia dişlerini emdi. "Görgü tanığı bulma konusunda sana bol şans, pislik, çünkü *ben* hiçbir şey görmedim."

"Ah, ama yaptılar." Dominic başıyla koridoru işaret etti.

Bakışlarının yönünü takip eden Tamia ve Brandon, dairelerinin kapısında toplanmış genç beyaz bir çift gördüler ve ortaya çıkan dramı utanmaz bir ilgiyle izliyorlardı.

Kahretsin, diye düşündü Tamia.

Dominic yumuşak bir şekilde devam etti, "Ve en iyi tarafı, kendimi savunmak için parmağımı bile kaldırmadım. Saldırı tamamen sebepsiz ve tartışmasızdı." Brandon'a sırtıttı. "Görünüşe göre sizi mahkemede göreceğim, Avukat Bey."

Brandon usulca güldü. "Ne yapman gerekiyorsa onu yap, ahmak. Annemle babamın bu şehirdeki bütün yargıçları ve avukatları tanıdığını düşünürsek, davan mahkemeye taşınırsa şaşırırm. Ama bir şekilde olsa ve davayı kazansan bile, sorun değil çünkü dürüst olmak gerekirse, hayatım boyunca harcayabileceğimden daha fazla param var. Aslına bakarsan, benimle bir erkek gibi dövüşeceğine söz verseydin sana şu anda memnuniyetle bir çek yazardım, seni serseri orospu çocuğu."

Dominic'in çenesi öfkeyle sertleşti.

"Hey, Brandon," diye seslendi koridorun sonundaki adam. "Eşim ve ben büyük hayranınızız. Gitmeden önce imzanızı alabilir miyiz?"

Brandon onlara tembel bir gülümseme verdi. "Kesinlikle." Bakışları Dominic'inkilere döndü. "Şimdi ne diyordun, göt herif?"

Dominic, Brandon'ın smokin ceketinin üzerine bir ağız dolusu kan tükürdü.

Brandon önce kendine, sonra da Dominic'e baktı. "Tüm yapabildiğin bu mu? *Tükürmek* mi?" Başını eğlenerek tiksintiyle salladı. "Dediğim gibi. Serseri. Göt. Orospu çocuğu."

Dominic'in böylesine aşağılandığını görmekten duyduğu memnuniyeti zorlukla bastırabilen Tamia, Brandon'ın koluna hafifçe dokundu. "Hadi bebeğim. İçeri girelim."

"Dur bakalım." Brandon sakince ceketini çıkardı, cüzdanını ve cep telefonunu aldı, sonra kirli giysiyi Dominic'in yüzüne fırlattı. "Sende kalsın. Bu Brioni. Kuru temizlemeye verdikten sonra yasal masraflarını karşılamak için rehin verebilirsin. Avukatlar pahalı olabiliyor." Göz kırptı. "Sözüme güven."

O ve Tamia dönüp daireye doğru ilerlerken Dominic kıs kıs güldü. "Unutmadan Brandon, Tamia'nın beraat etmesini sağladığın için teşekkürler. Hapisteyken onu senin için sismeyi özlemişim."

Sıcaklık Tamia'nın yüzünü yaktı.

Brandon'a baktı ve başını salladı, sessizce onun yemi yutmamasını diledi.

"Soğukkanlı bir katil olabilir," diye alay etti Dominic, "ama böyle bir amcık her gün bulunmaz. Artık özgür bir kadın olduğuna göre, o tatlı kışına dokunmaya devam etmeye niyetli olduğuma inansen iyi edersin. En popüler Mystique sahnelerinden bazılarını benim için yeniden canlandıracağına söz verdi bile."

Tamia dönüp arkasına baktı. "*Seni yalancı orospu çocuğu!*" diye öfkeyle bağırdı. Şimdi *onu zapt* etme sırası Brandon'daydı. Onu dairenin içine sürüklerken Dominic'e son bir uyarı bakışı attı. "Özel mülke izinsiz giriyorsun ve yasaklama emrini ihlal ediyorsun," dedi soğuk bir sesle. "I Ben polisi aramadan önce o kara kışını eve götürmeni öneririm."

Dominic kıkırdadı ve ona doğru başını salladı. "Kadınlar konusunda ilginç bir zevkin var, kardeşim."

Brandon'ın gözleri kısıldı. "Bu da ne demek şimdi?"

Dominic sadece gülümsedi ve Brandon'ın ceketini omzuna astı. "Seni buralarda göreceğim." Tamia'ya bir öpücük kondurdu. "İkinizi *de*."

Öfkeden köpürerek kapıyı adamın suratına çarptı.

Bölüm 20

Tamia

Tamia arkasını döndüğünde Brandon cep telefonundaki numaraları tuşlamaya başlamıştı bile.

"Kimi arıyorsun?" diye sordu ona.

Bir elini havaya kaldırdı. "Ben Brandon Chambers," diye homurdandı diğer hattaki birine. "Az önce Tamia Luke'un dairesine geldim ve Dominic Archer'ı burada buldum. Üzerinde oturan bir adam olması gerekirken bunun nasıl *olduğunu* bana anlatabilir misiniz?"

Girişten çıkarken sabırsızlıkla cevabı dinledi.

Tamia onu takip etti, durumun bu kadar çabuk kötüden daha kötüye gitmesi karşısında sarsılmıştı.

Brandon telefona, "Yap şunu, Çavuş," diye bağırdı. "Yoksa bir sonraki aramam Şef McClelland'a olacak."

Telefonunu kapattıktan sonra Tamia'ya döndü. Yüz ifadesi endişeyle yumuşamıştı. "Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim." Gülümsemeye çalıştı. "Burada sadece bir haftadır yaşıyorum ve senin sayende kaputu buraya getirdim bile."

Brandon eğlenmiyordu. Boğazında morluk olup olmadığını dikkatle inceledikten sonra karanlık bir sesle mırıldandı: "O çılgın orospu çocuğu seni öldürebilirdi."

"Biliyorum." Tamia güçlkle yutkundu. "Ona ne olacak? Polis onu alacak mı?"

"Tabii ki! Yanınıza yaklaşmaması gerekiyor, özellikle de karısını öldürmüş olabileceğini düşünürsek."

Suçluluk duygusu Tamia'nın içini kemiriyordu. "Ona karşı suç duyurusunda bulunmak istemiyorum."

"Ne?" Brandon kalın kaşlarını birbirine çarparak sordu. "Neden olmasın?"

Tamia bocaladı. "Ona vurduğun için başının belaya girmesini istemiyorum Brandon. Suç duyurusunda bulunmaya kalkarsam, ona saldırdığını söyleyerek karşılık verecektir."

"Bırak onu *ben* düşüneyim."

"Hayır. İşleri olurlarına bırakmayı tercih ederim. En azından bu seferlik."

Brandon ona baktı, gözleri inanılması güç bir öfkeyle doluydu. "Bu saçmalığa inanamıyorum. O orospu çocuğunu mu *koruyorsun*?"

"Hayır!" Tamia şiddetle bağırdı.

"Evet, öyle yapıyorsun! Sana yaptığın onca şeyden sonra -bu gece buraya gelip seni *boğduktan* sonra- ona karşı suç duyurusunda bulunmak istemiyorsun çünkü onu korumaya çalışıyorsun!"

"Ben-"

"Sen değilsin! Ama bil bakalım ne oldu, tatlım? Uzaklaştırma emrini ihlal etti, yani istesen de istemesen de tutuklanacak ve hafta sonunu hapiste geçirecek!"

"İstemediğimi hiç söylemedim-"

"*SENİ NASIL TUTUYOR?*" Brandon aniden kükredi, o kadar vahşi görünüyordu ki Tamia kaçıp saklanmak istedi. "Ne oldu Tamia?"

"Hiçbir şey!" diye ısrar etti gözleri yaşarırken. "O beni tutamaz!"

"Buraya geldiğimde neden seni duvara dayamıştı?" "Çünkü beni korkutmaya çalışıyordu! Onu ittiğimi görmedin mi? uzakta?"

Brandon alay etti. "Belki de koridordan gelirken beni görmüşsündür."

"Ne?"

"Beni duydun. Belki de onu *gerçekten* buraya davet ettin."

"YAPMADIM!" Tamia yaralı bir öfkeyle titreyerek bağırdı. "Buna nasıl inanabiliyorsun?"

"Hmm. Bir düşüneyim. Belki de o zenciye becermek için arkamdan iş çevirdiğin içindir!"

Tamia hiç düşünmeden onun suratına bir tokat attı, ses odanın içinde keskin bir şekilde yankılandı.

"Siktir git Brandon!" diye bağırdı. "Seni aldattığım için binlerce kez özür diledim! Hayatımın geri kalanını senin beni affetmen için yalvararak geçireceğimi sanıyorsan bir daha düşün, çünkü ben o sürtük değilim!"

Brandon ona ters ters baktı, sıkıca kenetlenmiş çenesinde bir kas esnedi.

"Sürtüklerden bahsetmişken," diye alay etti Tamia, duramayacak kadar ileri gitmişti, "senin bir yerlerde Cynthia ile evcilik oynuyor olman gerekmiyor mu? O numaranın seni evde beklediğini bildiğin halde neden burada *benim* ne yaptığım hakkında endişeleniyorsun?" Ön kapıyı işaret etti. "Bu bokun seni vurmasına izin verme-"

Brandon hiçbir uyarıda bulunmadan ona doğru hamle yaptı, yüzünü ellerinin arasına aldı ve ağzını onunkinin üzerine kapattı.

Tamia'nın nefesi kesildi, tüm vücudu şok ve anında uyarılmayla titredi. Adam alt dudağını emip amına lezzetli hisler gönderirken kollarını adamın boynuna doladı.

"Brandon-" diye fısıldadı.

"Kapa şu lanet çeneni." Elleri kadının sırtında aşağı doğru hareket ederek kalça yanaklarını kabaca sıktı. "Burada bir boklar çevirdiğini mi sanıyorsun? Bana gitmemi *söyleyemezsin*. Hazır olduğumda gideceğim."

Otoriter sözleri, sert aletin baskısıyla birleşince, amcığı kandırılmış bir tereyağı yayığından daha hızlı kremlendi.

Öpüşmeyi keserek diz çöktü ve taytını çekerek Fransız pedikürlü ayaklarından aşağı indirdi. Külot giymediğini görünce gözleri şehvetle parladı. Adam sanki paha biçilmez bir sanat eserini seyreliyormuş gibi birkaç saniye boyunca pürüzsüz tıraşlı tepesine bakarken titredi.

Bir süre sonra, kalçalarının iç kısmına dokunarak vücudundan sızan parlak ıslaklığı yakaladı.

Vahşi bakışlarını onunkilere dikerek hırladı: "O orospu çocuğu seni bu kadar ıslattı mı?"

"Hayır bebeğim," diye inledi Tamia başını sallayarak. "*Hepsi* senin için. Son damlasına kadar."

"Öyle olsa iyi olur." Önce bir, sonra iki parmağını sıırıslıklam amına sokmadan önce sert klitorisini okşadı.

Tamia kısık sesle haykırdı, Brandon onu yakalayıp yerden kaldırdığı sırada dizleri büküldü. Onu kiraz rengi yemek masasına taşıdı ve kalçalarını kenara doğru sürükleyerek sırt üstü yatırdı.

Adam bacaklarını geniş omuzlarına atıp başını eğdiğinde bacakları şiddetle titriyordu. Adamın derin nefes alışını, kokusunun tadını çıkarırken gözlerinin kapanışını izledi. Ve sonra onun seksinin dolgun kıvrımlarını yaladı, klitorisini ağzına almadan önce sıcak dilini kırıksıklıklar arasında kaydırdı.

Tamia'nın kalçaları masadan kalktı. "Ohhh kahretsin ... baaay-beee . . . !"

Brandon işe koyulmadan önce anlaşılmaz bir şekilde mırıldandı, amını yaladı, kemirdi ve emdi. Kadın zevkle inliyor ve ona karşı kıvranıyor, dönüşümlü olarak başını ve smokin gömleğini avuçluyordu.

Dilini içeri sokup nektarını yutmadan önce dudaklarını daha da aralamak için parmaklarını kullanarak ona ziyafet çekti.

Kalçaları başının etrafında sıkıca kenetlenirken, sıcak bir telaşla patlayarak ağzını ve çenesini ılık balla ıslatırken adını haykırdı. Ve hâlâ aç bir kedinin bir kâsedeki son krema damlasını yalaması gibi onu yalamaya devam ediyordu.

Birkaç dakika sonra bacaklarını omuzlarından indirdi ve yavaşça ayağa kalkarken beline doladı. Dudakları kızın sularıyla parlıyordu ve uzun, sert aleti siyah pantolonunun önünü yırtıyordu. Ellerini başının iki yanına koyarak eğildi ve onu öptü; derin, erotik bir öpücüktü bu ve daha fazlasını istemesini sağladı.

"Brandon," diye fısıldadı yalvarırcasına, bacaklarını onun etrafında sıkarken, "benimle seviş bebeğim. *Lütfen*."

"Hayır," diye alay etti onunla. "Bana gitmemi söylemiştin, hatırladın mı?" "Öyle demek istemedim!"

"Hayır mı?" Dudaklarını kızın boğazında gezdirdi. "Bana oldukça samimi geldi."

Tamia hayal kırıklığıyla çığlık atmak istedi. "Hadi ama bebeğim. Seni istiyorum ve senin de beni istediğini biliyorum." Onun kalın ereksiyonuna süründü. "Bütün bu güzel sikin boşa gitmesine izin mi vereceksin?"

"Hayır. Senin de belirttiğin gibi, evde beni bekleyen biri var."

Tamia onun eve gidip Cynthia'yı becereceği düşüncesiyle midesinin bulandığını hissetti ama bunu bilmenin tatminini ona yaşatmak istemiyordu. Gururunu toparlayarak dirseklerinin üzerinde doğruldu ve ona sırtıttı. "O zaman gitsen iyi olur."

Brandon ona karanlık gözlerle baktı. "Sana bu konuda ne demiştim? Gitmeye hazır olduğumda gideceğim."

Tamia dişlerini emdi. "Gitmen için hazırım, tamam mı?"

"Sorun değil," dedi yumuşak bir sesle, yüzünü okşayarak. "Ama önce bilmen gereken bir şey var. Eğer o zenciye bir daha senin yanında yakalarsam, onu öldürürüm. Açıkça, Tamia. Onun kışını tek bir soru sormadan alırım. O yüzden buraya gelmek gibi çılgınca fikirlere kapılmamasını sağlasan iyi edersin."

Tamia kaşlarını çatarak ona baktı. "Sana söyledim, onun buraya gelmesiyle hiçbir ilgim yok. Hapse girdiğinden beri onunla hiçbir temasım olmadı!"

Brandon yavaşça başını salladı. "Tamam. Sadece haber veriyorum."

"Her neyse." İncinmiş, kızgın ve sinirli bir şekilde doğrulup bacaklarını adamın belinden çözdü. "Tozluklarımı uzatır mısın lütfen?"

Brandon tereddüt etti, ağırlaşmış gözleri kızın amına indi ve orada oyalandı.

Adam ona baktıkça Tamia daha da ateşleniyor ve rahatsız oluyordu. Daha fazla dayanamayınca parmağını adamın keçi sakallı çenesinin altına soktu ve başını kaldırarak onu bıkkın bakışlarıyla buluşmaya zorladı.

"Eğer beni becermeyeceksen," diye tersledi, "en azından giyinmeme izin ver." Adam çenesini sıktı, günaha karşı mücadele ederken burun delikleri açıldı.

Tamia bekledi, nabızı atıyor, klitorisi zonkluyordu.

Birkaç dakika sonra Brandon arkasını döndü ve taytını yere düşürdüğü yere doğru yürüdü. Tamia'nın yanına döndüğünde diz çöktü ve siyah taytı yavaşça baldırlarına, kalçalarına ve masadan kalktığında kalçalarına ve kıkına doğru çekti. Tamia ilk kez bir erkek tarafından soyunmak yerine giydiriliyordu ve bu onu olduğundan daha da fazla tahrik ediyordu.

Ama ne kadar çok isterse istesin, Brandon'a başladığı işi bitirmesi için yalvarmayacaktı. Bu gece ona işkence etmekten zaten yeterince zevk almıştı.

Bu düşünce karşısında kaşlarını çatan Tamia, "Sen farklısın," diye homurdandı. Brandon'ın gözleri onunkilere kaydı. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani, acımasız bir yönün olduğunu hep biliyordum ama bu gece daha da belirginleşti."

Brandon eğlenmiş görünüyordu. "Dün bana daha rahat göründüğümü söylemiştin."

"Evet, öyle. Ama aynı zamanda daha da sertleşmiş görünüyorsun." Kararsızca tereddüt etti. "Umarım bunu sana ben yapmamışımdır."

"Belki." Ağzının bir köşesi yukarı doğru kıvrıldı. "Ya da belki de gerçek ben budur."

Tamia yine kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?"

Yavaşça ayağa kalktı. "Belki de çıkarken gerçek beni görmene izin vermedim. Ya da belki sen sadece görmek istediğin şeyi gördün. İyi bir adam."

"Sen iyi bir adamsın Brandon."

"Öyle miyim?" Ağzına acımasız, anımsatıcı bir gülümseme dokundu.

"Ben büyürken, diğer pek çok siyah çocuk benim River Oaks'tan gelen bayat bir zengin çocuğu olduğumu düşünüyordu. Bu yüzden dövüşemeyen bir serseri olduğumu varsayıyorlardı. On üç yaşımdayken bir yaz Dre ile onun mahallesinde pikniğe gittik. Bazı mahalle serserileri Air Jordan'larımı çok beğendiler ve onları almaya karar verdiler. Dre ve ben ayrıldığımızda adamlar üzerime çullandılar ve üzerime atladılar."

Tamia ona baktı. "Ne oldu?"

Hafifçe kıkırdadı. "Diyelim ki ortalık yatıştığında spor ayakkabılarım hâlâ ayağımdaydı, bir başkasının kilerle birlikte."

Tamia sırtıttı. "Dayum, serseri."

Brandon alaycı bir yüz ifadesi takındı. "Bu hikâyeyi seni etkilemek için anlatmadım." "Çok geç. Ben etkilendim."

Nazikçe onun yanağını okşadı. "Bu hikâyeden çıkarılacak ders, insanların her zaman göründükleri gibi olmadıklarıdır. Büyükbabam harika bir poker oyuncusuydu ve bana her zaman hayatta diğer oyuncular kendi ellerini gösterene kadar kendi elini göstermemen gerektiğini öğretti. Sanırım ben de ilişkilere hep böyle yaklaştım. Çıktığım kadın gerçek yüzünü gösterene kadar gardımı tamamen indirmemeye çalışıyorum."

Tamia'nın sırtışı soldu. Birdenbire bu konuşmanın gidişatından hoşlanmadığını hissetti. "Ne demek istiyorsun Brandon? Dokuz ay boyunca çıktığımızı ve gerçek seni hiç tanımadığımı mı?"

Adam kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Gerçek *seni* tanıyor muydum?" Bu onu susturdu.

Brandon mırıldandı, "Aramızda hâlâ duvarlar var, hâlâ öğrenmemiz gereken şeyler var."

Tamia ona umutla baktı. "Bizim için hâlâ bir şans olduğunu mu söylüyorsun?"

"Bilmiyorum Tamia. Seni tamamen unuttuğumu söylersem yalan söylemiş olurum. Unutmadım ve sanırım sen de bunu biliyorsun. Ama benimle ilgili bir şeyi anlamam gerek. Şimdiye kadar gardımı indirdiğim tek kadın sensin ve bu süreçte mahvoldum." Yakınına eğildi, yumuşak dudakları kulağına gitmeden önce şakağını okşadı. "Yani demek istediğim şu. Eğer bana herhangi bir konuda, kesinlikle *herhangi bir* konuda yalan söylediğini öğrenirsem, sana söz veriyorum ikinci bir şansın olmayacak. Buna inan."

Tamia yutkundu, adamın yavaşça uzaklaşmasını ve ona küçük, dar bir gülümseme vermesini izledi. "*Şimdi* gidiyorum."

Ve Tamia'yı çok tanıdık gelen bir dehşet duygusuyla baş başa bırakarak arkasını döndü ve çıkıp gitti.

Bölüm 21

Brandon

"Hangi cehennemdeydin sen?" Cynthia, Brandon apartman dairesinin ön kapısından içeri adımını atar atmaz ona yaklaşıp sordu.

Ne kadar kızgın olduğunun kanıtı olarak, Cynthia'nın düğün biter bitmez yakmaya yemin ettiği, kendisinin ve diğer nedimelerin giymeye zorlandığı pejmürde turkuaz elbiseyi hâlâ üzerinde taşıyordu.

Görünüşe göre şu anda kızartacak daha büyük balıkları vardı.

"Lynn'in elbisesini çıkarmasına yardım etmek için *yirmi* dakikalığına ayrıldım, böylece o ve Phillip havaalanına gidebileceklerdi," diye söyleniyordu. "Resepsiyona geri döndüğümde seni hiçbir yerde bulamadım! Ailemle birlikte eve gitmek zorunda kaldım!"

"Mesajımı almadın mı?" Brandon anahtarlarını ve cep telefonunu girişteki masanın üzerine koyarak sakince sordu. "Sana bir müşteriye bazı önemli belgeleri fakslamak için ofise uğramam gerektiğini söylemiştim."

"Bu iki saat önceydi! Bunca zamandır ofiste olduğuna inanmamı bekleme benden!"

"Değildim." Durakladı. "Tamia'nın dairesine gittim."

"BİLİYORDUM!" Cynthia öfkeyle ona bakarak patladı. "Oraya gittin ve onu becerdin, değil mi?"

"Hayır."

"Sana inanmıyorum!"

"Bu senin ayrıcalığın." Soğuk bir bira ve sıcak bir duş için yanıp tutuşan Brandon, Cynthia'nın yanından geçip ilk ihtiyacını gidermek üzere mutfığa yöneldi.

Tafta elbisesinin gürültülü şakırtısı tıslayan suçlamalara benziyordu. "Madem onu becermeyi planlamıyordun, neden oraya gittin? *Sakın* bana ona dokunmadığını söyleme, çünkü onun lanet parfümünün kokusunu üzerinde hissedebiliyorum!"

Brandon buzdolabından bir Black and Tan aldı ve şişenin kapağını çevirdi. Tezgâha yaslanarak Cynthia'nın bakışlarıyla doğrudan karşılaştı. "Ona dokunmadığımı söylemedim. Onu becermediğimi söyledim."

"Ne!"

Cynthia ona tokat atmak için elini kaldırdığında Brandon havada bileğini yakaladı ve başını bir kez sallayarak sert bir uyarıda bulundu.

"Bir gece için bu kadar yeter."

Cynthia boğuk bir hayal kırıklığı çığlığıyla bileğini çekip kurtardı ve "Düğüne geç gelmen yeterince kötü zaten-" diye bağırdı.

"Sana babamla birlikte olduğumu söylemiştim."

"-ama sonra o fahişeye birlikte olmak için erkenden sıvıştın! Sanki kendine engel olamıyormuşsun gibi!"

Brandon birasını yudumlarken sessizce onun öfkeli sözlerini düşündü. Doğrusunu söylemek gerekirse, çok da haksız sayılmazdı. Tamia söz konusu olduğunda, çoğu zaman kendini kontrol edemediğini hissediyordu. Bu gece onun dairesine vardığında ve onu Dominic'le gördüğünde aklını kaçırmıştı. Eğer Tamia müdahale etmeseydi, muhtemelen o orospu çocuğunu çıplak elleriyle öldürebilirdi.

"Neler olduğunu görmüyor musun Brandon?" Cynthia çığlık çığlığa bağırdı. "Eve geleli daha bir *hafta* oldu ve şimdiden aramıza girmeye başladı!"

Brandon sessizce, "Sakinleşmeli ve sesini alçaltmalısın," dedi. "Neden?"

Cynthia alay etti. "Komşularının ne olduğunu öğrenmesinden mi korkuyorsun?"

yalancı, hilekar bir piç misin?"

"Sana yalan söylemedim, Cynthia. Sana tam olarak nerede olduğumu söyledim."

"Sanki bu beni daha iyi hissettirecek! Kuzenimin düğün resepsiyonunu terk edip eski kız arkadaşının dairesine gizlice girmekte hiçbir yanlışlık görmüyorsan, sana söyleyecek başka bir şeyim yok!"

Bununla birlikte, topuğunun üzerinde döndü ve hışım la mutfaktan çıktı.

Brandon birasından uzun bir yudum aldı, sonra derin bir iç çekti ve onu takip etti.

Oturma odasına ulaştığında Cynthia yatak odasından elinde bavuluyla çıkıyordu. Eve döndüğünde, Tamia'nın onu ve Cynthia'yı ofiste birbirleriyle flört ederken yakaladıktan sonra eşyalarını toplarken bulduğu geceye dair tatsız bir anımsama yaşadı. İşlerin nasıl da tersine döndüğüne hayret etmekten kendini alamadı.

Cynthia onun yanından geçerken, "Nereye gidiyorsun?" diye sordu.

"Sence nereye?" diye tersledi. "Ben eve gidiyorum. Burada kalmayı ve senin saçmalıklarına daha fazla katlanmayı reddediyorum. O kaltak Tamia'nın aksine *benim* standartlarım var. Annemle babam birbirlerini gerçekten sevdikleri, saydıkları ve güvendikleri için kırk yıldır mutlu bir evlilik sürdürüyorlar. Senden daha azını neden kabul edeyim ki?"

"Yapmamalısın."

Cynthia bir an duraksadı, sanki onun kendisiyle aynı fikirde olmasını beklemiyormuş gibi görünüyordu.

Kendini en sevdiği koltuğuna bıraktı ve birasını içti, kadının omuzlarını dikleştirip ön kapıya doğru ilerleyişini izledi.

"Hafife alınmaktan bıktım usandım. Size daha önce de açıkladığım gibi, seçeneklerim var. Hem de bir *sürü*. Ama belli ki beni dinlememişsin, bu yüzden seni inanan biri yapacağım."

Kapıya ulaştığında durdu ve omzundaki kocaman, köpüklü yaya baktı. Brandon'ın onu takip etmek için hiçbir hareket yapmadığını görünce kaşlarını çattı.

"Oyun oynadığımı düşünüyor olmalısın," diye tükürdü.

"Bence," diye sabırla karşılık verdi, "en az bir saattir buradasın, belli ki eve gelmemi bekliyorsun çünkü seni gitmekten vazgeçirmemi istiyorsun. Ama yapmayacağım tatlım, çünkü aslında bir süreliğine evine dönmenin senin için iyi bir fikir olduğunu düşünüyorum. Bu ilişkiden ne istediğimizi yeniden değerlendirmek için ikimizin de biraz zamana ihtiyacı var."

Cynthia şaşkın bir ifadeyle ona baktı. "Benden ayrılıyor musun?"

"Ben öyle demedim. *Şimdi* kim dinlemiyor?"

Alay etti. "Yer mi istiyorsun? İyi o zaman. Sana istediğin kadar alan vereceğim. Ama sen aklını başına toplayana kadar ben hayatıma devam edersem sakın şaşırma!"

Kapıyı açarken Brandon, "Cynthia," diye seslendi. Beklentiyle arkasını döndü.

"Yarın kiliseden sonra ailemin evine gidiyorum. Sen de buraya uğrayıp kalan eşyalarını alabilirsin. Kapıcıya seni içeri alması için talimat vereceğim."

"Zahmet etmeyin," diye tısladı Cynthia. "Lanet anahtarımı kullanabilirim." "Hayır." Brandon başını salladı. "Anahtarı *şimdi* bırakmalısın."

Yüzü kızgın bir öfkeyle buruşarak, küstahça bir nefes verdi. "Neden? Bu gece dışarı çıkıp yedek bir kopya yapacağımı mı ima ediyorsun?"

Sadece ona baktı.

Öfkeden kudurmuş bir halde, istenen anahtarı anahtarlığından kaptığı gibi odanın öbür ucuna fırlattı ve kapıyı duvarları sarsacak kadar sert bir şekilde çarparak dışarı fırladı.

Brandon yalnız başına birasından uzun bir yudum aldı ve düşüncelerinin Tamia'ya geri dönmesine izin verdi.

O, gerçekten sevdiği tek kadındı.

Ve eğer dikkatli olmazsa, kız onun nihai çöküşü olacaktı.

Bölüm 22

Fiona

Fiona, Pinnacle Sports Group'un idari ofislerinin önündeki cam kapılardan geçerken kendi kendine hafifçe mırıldandı. Cumartesi gecesı mesai saati dışında olduğu için büyük resepsiyon masası boştu, telefon hatları sessizdi ve duvara monte edilmiş plazma televizyon karanlıktı.

Fiona bir kolunun altına sıkıştırdığı bir dergiyle pelüş resepsiyon alanından çıktı ve spor hatıraları, basın kupürleri ve ajansın geçen yıl açılışından bu yana aldığı çerçevesli ödülleri süslenmiş kalın halı kaplı koridorda ilerledi.

Koridorun sonundaki açık kapıya ulaştığında başını içeri uzattı ve gülümsedi.

Beau Chambers büyük, cam kaplı bir masanın arkasında oturmuş telefonla konuşuyordu. Kapı aralığında Fiona'yı görünce bir parmağını kaldırarak birazdan onunla birlikte olacağını işaret etti.

Başını salladı ve tekrar gülümsedi.

Beau telefon konuşmasına devam ederken, bakışları Fiona'nın görünüşünün yavaş yavaş envanterini çıkardı. Uzun siyah saçları tek omzunun üzerinden toplanmış, dolgun dudaklarına MAC'in Nymphette dudak parlaticısı sürülmüş ve ten rengi Juicy Couture gömlek elbise ile ona uygun deri stiletto botlar giymişti.

Beau'nun gözlerindeki ışıltıdan gördüğünün hoşuna gittiğini anlayabiliyordu. Ve bu his kesinlikle karşılıklıydı.

Bitter çikolata teni, abanoz yatak odası gözleri, yontulmuş elmacık kemikleri ve sulu dudaklarıyla Beau o kadar seksiydi ki Fiona'nın kokusu onu her gördüğünde zonkluyordu. Omuzları Dwight Howard'ınki kadar genişti ve elleri yemek tabağı büyüklüğündeydi, Fiona'nın aklında *en az* on inçle çalışıyor olması gerektiğine dair hiçbir şüphe bırakmıyordu.

İş görüşmesini bitirip onu ofise yönlendirdiğinde, amcığı yüksek etkili bir Zumba egzersizinden sonra kalbinden daha sert pompalıyordu.

Kız masasına doğru yürürken Beau sandalyesinde arkasına yaslandı ve bir kulağındaki elmas küpe parıldarken ona gülümsedi. "N'aber kızım?"

"Naber," diye mırıldandı Fiona, ona en seksi gülümsemesini vererek. "Sadece sana tekrar hoş geldin demek ve imzanı almak istedim."

Kaşlarını kaldırdı. "Benim-? Oh," dedi, *GQ* dergisinin son sayısını masasına bırakıp kapağını işaret ederken kıkırdadı.

"Sen ve Brandon tam bir gangster gibi görünüyorsunuz," diye ona takıldı.

Beau alaycı bir şekilde sırıttı. "Babam bunu söylediğini duymasın. Bu kapağı gördüğünden beri söylenip duruyor ve bize neden 'daha az tehditkâr' bir poz seçmediğimizi soruyor. Cumhuriyetçilerin bir yolunu bulup bizi haydut ya da benzeri bir şey olarak göstereceklerinden endişeleniyor."

Fiona başını sallayarak güldü. "Baban kafayı yemiş. O fotoğrafa *bayıldım*. Sen ve Brandon şimdiye kadar gördüğüm en havalı havalara sahipsiniz. Makale de harikaydı."

"Teşekkürler," dedi Beau, boş boş dergiyi karıştırırken. "Hoşuna gitmesine sevindim."

"Kesinlikle." Fiona sırıttı. "Sen ve Brandon'ın kitabımı imzalamanızı istiyorum, böylece onu okula götürebilir ve tüm sınıf arkadaşlarımı kıskandırabilirim."

Beau tsk-tsked. "İşte bu hiç hoş değil."

"Oh, güven. Seni ve kardeşini tanısalar hepsi aynı şeyi yapardı."

Beau kıkırdarak dergiyi bir kenara bıraktı. "Yarın ailemle öğle yemeği yiyeceğiz, o zaman Brandon'dan senin için bir imza alırım."

"Teşekkür ederim," dedi Fiona ona ve masasının karşısındaki ziyaretçi koltuklarından birine uzandı. Bacak bacak üstüne attı, adamın gözlerinin hareketi nasıl takip ettiğini ve kalçalarının tatlı kıvrımlarında nasıl oyalandığını fark etti.

Memnun bir gülümsemeyi gizleyerek sohbet edercesine "New York nasıldı?" diye sordu.

"Güzel." Bakışları yavaşça onunkilere döndü. "Çok verimli."

Beau bazı müşterileri adına iş yapmak için New York'a uçmuştu. Oradayken, yıldız oyun kurucu ve Heisman Trophy adayı Damarion Griggs ile de görüşmüştü.

Ocak ayındaki NFL seçmeleri için. şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Amerika'daki her futbol menajeri onunla sözleşme imzalama ihtimaline karşı salıalarını akıtıyordu.

Fiona Beau'ya sırtttı. "Damarion'u yarışmadan uzaklaştırabileceğini düşünüyor musun?"

Beau tembelce gülümsedi. "Ş a n s ı m ı seviyorum diyelim," dedi kendinden o kadar emin bir şekilde ki Fiona'nın meme uçları sertleşti.

"Senden başka biriyle anlaşması için deli olması gerekir," diye iddia etti. "Ben de ona aşığı yukarı bunu söyledim."

O ve Beau güldüler.

Esprili an geçtikten sonra Beau ona sordu: "Sende durumlar nasıl? Derslerin nasıl gidiyor?" diye sordu.

"Harika!" Fiona utangaç bir şekilde gülümsedi. "Tarih sınavından A aldım."

"Gerçekten mi? Bu harika," dedi Beau sıcak bir sesle. "Tebrikler, Fiona. Seninle gurur duyuyorum."

Kadın zevkle ısındı. "Teşekkürler, Beau. Minnettarım."

Parmaklarını şıklattı. "Bu bana bir şey hatırlattı. Sana bir hatıra getirdim." "Gerçekten mi?"

"Evet. Manhattan'dan aldığım küçük bir şey." Masasının dağınık yüzeyine göz gezdirdi, kaşları abartılı bir şaşkınlıkla çatılmıştı. "Şimdi nereye koydum- Ah, doğru ya." Masanın altına uzandı ve Hermès logolu zarif bir çanta aldı.

Fiona'nın gözleri büyüdü. "Ne oldu?"

Beau gülümseyerek çantayı ona uzattı. "A şunu."

Fiona çantanın içine baktı ve mavi timsah derisinden yapılmış zarif Birkin el çantasını görünce nefesi kesildi. "Aman Tanrım! Bu *düşündüğüm* şey mi?"

Beau'nun gülümsemesi derinleşti. "Ne düşündüğünüze bağlı."

Ona kuşkuyla baktı. "*Birazcık bir şey* mi? Beau, bu çantalar pahalı-"

"Şşşt." Parmağını dudaklarına götürdü. "Söylemezsen ben de söylemem."

Fiona başını sallayarak Birkin'i dikkatle çantadan çıkardı ve parmaklarını görkemli derinin üzerinde gezdirdi. "Bunların sadece sınırlı sayıda bulunduğunu duymuştum," diye hayret etti. "Ve eskiden sizi bekleme listesine alırlarmış. Benim için bir tane aldığına inanamıyorum. 'I Heart New York' tişörtü ya da anahtarlıkla mutlu olabilirdim!"

Beau usulca kıkırdadı. "Hayır, bebeğim. Ucuz ıvır zıvırlarla işim olmaz. Ayrıca, berber dükkanındaki erkekleri hizada tutma şekline en iyisinden başka bir şeyi hak etmiyorsun."

Fiona sırtıarak pahalı tasarım el çantasını kolunun kıvrımına sıkıştırdı.

Beau onaylarcasına başını salladı. "İyi giymişsin." "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Kesinlikle."

Fiona ışınladı. Tam da *onun* üzerinde takılı olmanın hayalini kurmaya başladığı sırada cep telefonu çaldı.

Beau hızlıca bir özür mırıldanarak telefonu açtı. "Hey," dedi, derin sesi Fiona'dan hafifçe uzaklaşırken alçak, samimi bir tona düştü. "Hâlâ ofisteyim ama birazdan çıkacağım."

Fiona el çantasına bakmaktan başını kaldırıp adamın ağzını yavaş ve seksi bir gülümsemenin kaplamasını izledi. "Merak etme, geç kalmayacağım." Durakladı. "Ben de seni görmek için sabırsızlanıyorum. Yakında orada ol."

Telefon bağlantısını keserek Fiona'ya mahcup bir bakış attı. "Bunun için üzgünüm."

"Sorun değil." Sahte bir gülümseme takındı. "Ateşli bir randevun mu var?" "Mmm. Onun gibi bir şey."

Fiona'nın kalbi sıkıştı.

Beau'nun çapkınlık konusundaki ünü, onun karısı olma yolunda aşması gereken bir başka engeldi. Ne zaman arkasını dönse, resimde yeni bir numara vardı. Ne yazık ki, karanlık yakışıklılığı, seksi havası ve milyonlarca dolarlık banka hesabıyla Beau, ünlü müşterilerinden bile daha fazla hayran çekiyordu. Ve Tamia'yla dokuz ay boyunca tek eşli olarak çıkan Brandon'ın aksine, Beau playa kartını teslim edeceğine dair hiçbir işaret göstermiyordu.

Adam masasındaki kâğıtları düzeltmeye başladığında Fiona derin bir iç çekti ve isteksizce sandalyeden kalktı. "Pekala, seni bekletmeyeceğim. Bu akşamki randevunuzda iyi eğlenceler."

"Teşekkürler, Fiona. Peki ya sen? Özel bir planın var mı?"

"Hayır. Yapacak çok ödevim var. Bu arada, resepsiyon görevlisinin bilgisayarını kullanmamın bir sakıncası var mı? Dönem ödevimi yazdırmam gerekiyor."

"Elbette. Devam et. Dre buralarda bir yerde olmalı. Halletmesi gereken bazı evrak işleri olduğunu söyledi, o yüzden sizden sonra kapıyı kilitleyecek."

Bahse girerim yapacaktır, diye düşündü Fiona karanlık bir şekilde.

Parlak bir gülümsemeyi zorlayarak yeni el çantasını havaya kaldırdı. "Birkin için tekrar teşekkürler. Hep bir tane istemiştim. Şimdi kendimi seçkin bir kulübe katılmış gibi hissediyorum."

Beau ona göz kırptı. "Üyeliğinizin tadını çıkarın."

Fiona resepsiyona geri dönerken Dre'nin ofisinin kapısının aralık olduğunu gördü. Yanından geçerken yumuşak öpüşme sesleri ve Dre ile Leah'nın alçak sesle mırıldandıklarını duydu.

Karşı koyamayan Fiona, kapının yanındaki duvara asılı çerçeveli *Sports Illustrated* makalesini okuyormuş gibi yaparken kulak misafiri olmak için durakladı.

Dre usulca, "Hadi bebeğim," diye yalvarıyordu. "Bir aydan fazla oldu. Aklımı kaçırmak üzereyim."

"Öyle olduğunu biliyorum," dedi Leah, "ve bunun için gerçekten üzgünüm. Ama hastaneden eve döndüğümde ne kadar yorgun olduğumu biliyorsun. Bu cerrahi rotasyon canıma okuyor. Çoğu gün geliyor muyum, gidiyor muyum bilmiyorum."

"Bana bir gece ver bebeğim ve *kesinlikle* geleceğini bileceksin." Fiona bu bayat cümle karşısında gözlerini devirdi.

"Hadi bebeğim," diye devam etti Dre. "Eve gidelim ve işimize bakalım."

Leah derin bir iç çekti. "Çok isterdim ama yapamayız. Reglim bugün başladı." Dre inledi. "Ciddi olamazsın."

"Maalesef öyleyim."

"Kahretsin. Bunun olacağını biliyordum."

"Seni ne uyardı?" Leah şakayla karışık takıldı. "Bunun her ay olması mı?"

"Ne demek istediğimi biliyorsun." Dre yine sinirli bir inilti çıkardı. "Yine de yapalım. Prezervatif takacağım."

Leah itiraz ederken Fiona tiksintiyle burnunu kırıstırdı: "Tabii ki hayır! Bunu kabul etmediğimi biliyorsun Dre, bu yüzden oraya neden gittiğini bile bilmiyorum."

Dre karanlık bir şekilde homurdandı, "Oraya gittim çünkü çok azgınlım ve aletim kullanmadığım için düşmek üzere."

Leah kıkır kıkır güldü. "Bu tıbbi olarak mümkün değil."

"Hayır mı? Bunu benim körelmiş sikime söyle."

Fiona kıs kıs güldü, sonra da eliyle ağzını kapattı. Ama artık çok geçti.

"Bir şey mi duydun?" Leah Dre'ye sordu.

Panikleyen Fiona, çift onu gizlice dinlerken yakalamadan önce koridordan aşağı koştu.

Lobiye ulaştığında, resepsiyon görevlisinin büyük masasının arkasına oturdu ve el çantasını yere bıraktıktan sonra bilgisayarını açtı.

Beş dakika sonra Beau randevusuna gitmek üzere ayrıldı, özel banyosunda değiştirdiği kömür rengi Versace takımının içinde son derece iyi görünüyordu. Fiona onun gidişini izlerken, bu gece onun on santimine binecek olan şanslı sürtüğü kıskanmaktan kendini alamadı.

Kısa bir süre sonra Dre ve Leah arka taraftan çıktılar. Fiona'yı resepsiyonda otururken gördüklerinde yüzleri öyle bir hoşnutsuzlukla buruştu ki, kiralık yardımcıyı ithal ipek çarşaflarına sığarken yakaladıklarını düşünebilirdiniz.

"Ne halt ediyorsun sen?" Dre şüpheyle sordu.

Fiona ona sırtıttı. "Neye benziyor? Magazin gazetelerine satmak üzere müşterilerimizin kişisel verilerini çalmak için ağı hackliyorum."

Dre, Leah ile tedirgin bakışlar attıktan sonra, "Yo, bu hiç komik değil," diye tersledi.

Fiona kavgacı bir şekilde güldü. "Benim için öyleydi."

Dönem ödevini düzeltmeye döndüğünde, Leah'nın masanın üzerindeki el çantasına göz attığını gördü.

"*Birkin* mi o?"

"Evet." Fiona ona kendini beğenmiş bir gülümseme verdi. "Beau New York'tayken benim için aldı."

"Oh, gerçekten mi?" Leah başını salladı, dudakları küçümseyerek büküldü. "Parasını biriktirmeliydi. Birkin sahibi olacak kadar klas değilsin."

Fiona tatlı bir sesle, "Beau belli ki öyle olduğumu düşünüyor," diye karşılık verdi. "O yüzden siktir git." Leah'nın yüzü öfkeyle kızarıırken

Dre hemen araya girdi, "Hadi ama, Bebeğim. Seni arabana kadar geçireyim. Burada işim ne kadar erken biterse, seninle evde o kadar erken buluşabilirim."

Leah'yı kapıya doğru götürmeye başladığında, Leah Fiona'ya ters ters baktı. "Senin varoş kıçın kovulduğunda *çok* mutlu olacağım."

Fiona muzaffer bir edayla sırtarak yeni el çantasını havaya kaldırdı. "Nefesini tutma, sürtük."

Dre'nin Leah'yı resepsiyon alanından neredeyse sürüklemek zorunda kalışını izleyerek güldü.

Onlar gittikten sonra Fiona ödevinin düzeltmelerini bitirdi ve otuz sayfalık belgeyi yazıcıya gönderdi. Bir kopyasını profesörüne vermek zorundaydı.

ve bir diğeri de asistanına.

Dre yeniden ortaya çıktığında küçük fotokopi odasında durmuş baskı işini almak için bekliyordu. Onu fark etmemiş gibi davrandı ama gri kazak, koyu renk kot pantolon ve siyah Timbs'in içinde ne kadar iyi göründüğünü fark etmemek için kör olmak gerekirdi.

"Şimdi ne halt ediyorsun?" diye sordu sabırsızca.

"Lanet olası işime bakıyorum," diye karşılık verdi Fiona. "Sana da aynısını yapmanı öneririm."

Kaşlarını çattı. "Şirketin ekipman ve malzemelerini kişisel nedenlerle kullanıyorsan, bu beni ilgilendirir."

"Bilgin olsun diye söylüyorum," diye tersledi, "Beau dönem ödevimin çıktısını alabileceğimi söyledi."

"Evde kendi yazıcınızı kullanmayı hiç düşündünüz mü?"

"Benim yazıcım yok."

Dre onu küçümseyen bir bakışla süzdü. "Tasarım kıyafetlere daha az para harcasaydın belki bir tane alabilirdin."

"Ne?" Fiona öfkeyle ona doğru dönerek tükürdü. "Sen benim erkeğim misin? Hayır mı? O zaman paramı nasıl harcadığımı seni hiç ilgilendirmez!"

"Cehennem değil! Bu ofisi kişisel Kinko'nuz olarak kullanmayı bırakmalısınız!"

"Ve her hareketimi GPS gibi takip etmeyi bırakmalısın! Neden bana bu kadar takıntılısın?" Dre alaycı

bir şekilde homurdandı. "Sana *kafayı takmak* mı?"

"Ben de öyle dedim, zenci! Şimdi bana yalan söyledığımı söyle!" Ona ters ters baktı.

Fiona da ters ters baktı, aralarındaki hava nefret ve öfkeyle kaynıyordu.

Bir sonraki bildiği şey birbirlerine saldırdıkları, ağızlarının doymak bilmez bir şekilde çarpıştığıydı. Dre, Fiona'nın elbisesini çekip çıkardı ve ipek tangasını çizmeli bacaklarından yırttı, sonra onu kabaca yazıcının üzerine kaldırdı. Makine sıcacıktı, kâğıt sayfaları çıkmaya devam ederken çıplak kıçının altında uğulduyordu.

Dre'nin kot pantolonunu aceleyle çözdü, onun güzel siyah aletini görünce gözleri doldu. Onun hakkında yanılmıştı. Zenci bir piton taşıyordu!

Dre, adamın içine sığıp sığmayacağını düşünmeye fırsat bulamadan kızın poposundan tuttu ve onu yazıcının kenarına sürükledi. Onların ateşli

Bacaklarını adamın beline sararken bakışları kilitlendi. Kadın bir sonraki nefesini alamadan, adam on iki santimi birden içine soktu.

Kısık sesle çığlık attı, erotik zevk acıyla karışıyordu.

Dre inledi ve derinden ürperdi, horozu ona çarpmaya başladığında daha da uzamış gibi görünüyordu. Bu his Fiona'nın daha önce deneyimlediği hiçbir şeye benzemiyordu. Kollarını adamın kalın boynuna doladı, baldırları adam amını sikerken kıcının esneyen kaslarına bindi. Sızlanmamak ve kırbaçlanmış bir orospu gibi parçalanmamak için yapabileceği tek şey buydu.

"Senden nefret ediyorum," diye hırladı onun ağzına karşı. "Ben de senden nefret ediyorum," diye karşılık verdi.

Alt dudagını ısırarak nefes nefese, "Senden bıktım . . her zaman benim işime karışmaktan bıktım. *Kahretsin!*" diye bağırdı adam kalçalarını onunkilere doğru itip acımasızca G noktasını okşarken.

Kara gözleri hınzır bir memnuniyetle parlıyordu. "Şimdi ne diyordun sen?"

Fiona ürperdi ve gözlerini kapattı, kendini onun soyadını taşımayı dilerken bulsa bile ondan daha uzun süre dayanmak için elinden geleni yapıyordu. Leah ne halt düşünüyordu da bu güzel aleti ihmal ediyordu? O kaltak *deli miydi?*

"Ben de senden bıktım," diye bağırdı Dre, her kelimesi küçük odada yankılanan tokat gibi bir hamleyle noktalanıyordu. "Senin lanet kıcına güvenmiyorum."

"Bu her iki taraf için de geçerli!" Fiona boğuk bir ses çıkarmayı başardı. "Bence sen bir sinsisin-"

"-kibirli-"

"-yalan- " -

meddling ass-"

"-Orospu çocuğu!" ikisi de birlikte şiddetle boşalırken çığlık attılar.

Dre Fiona'dan ayrıldı, aletini kavradı ve elbisesinin ön tarafına sıcak bir döl patlaması püskürttü.

Nefes nefese kalan ve kontrolsüzce titreyen Fiona, yazıcının arkasına yaslandı ve şehvetli, nefessiz bir kahkaha attı.

Dre onun üzerine eğilmiş, göğsü kabarmış, nefesini tutmaya çalışırken büyük ellerini vücudunun iki yanına dayamıştı.

Birkaç dakika sonra Fiona harap olmuş elbisesine baktı, sonra Dre'ye baktı ve sıırıttı. "Tüm yapabildiğin bu mu?" diye alay etti.

Tehditkâr bir sırıtış ağzını kavislendirdi. "Ben de sana aynı şeyi sormak üzereydim."

Ayağa kalktı ve hızla adamın kazağını çekiştirerek çıkardı; adamın devasa göğsünü tanımlayan kalın, dalgalanan kaslar karşısında ağzı sulandı.

"Dayuuuummm!" diye haykırdı kendini durduramadan önce. Dudaklarını yalayarak, ellerini onun yontulmuş göğüs kasları ve pazıları üzerinde gezdirdi, sessizce hayret etti, *Bu mofo horoz dizelinin özü!*

"Benim sıram." Dre elbisesini başının üzerinden çekip bir kenara fırlattı. Kızın ipek sütyeninin kaplarından taşan iri, tatlı göğüslerini görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. Öndeki kopçayı açarak memelerini birbirine doğru itti ve sert meme uçlarını ağzına aldı.

Fiona zevkle inledi, dilinin okşayıcı hareketleri amcığının damlatırken kel kafasını kavradı.

Adam aniden kalçalarını kavrayıp onu o kadar hızlı ters çevirdiğinde Fiona tekrar orgazmın eşiğine gelmişti ki, topuklu ayakkabılarını kendine saplamamış olması bir mucizeydi. Aletinin şişmiş başını kızın göt deliğine sürttüğünde, Fiona içgüdüsel olarak gerildi ve kendini ikiye bölünmeye hazırladı.

"Arka kapıdan mı geleyim?" diye mırıldandı hınzırca.

Fiona sertçe yutkundu ve başını iki yana salladı. "Uyacağını sanmıyorum," diye zayıfça itiraf etti.

Dre güldü, sesi o kadar seksiydi ki karnı titredi. "Serseri kıçı."

Ve bununla birlikte, onun amına daldı.

Fiona çığlık attı, duvarları adamın şaftına uyum sağlamak için gerilirken sırtı kamburlaştı.

Omzunun üzerinden baktı ve Dre'nin gergin karın kaslarının, göğüslerini zıplatan uzun, kalın vuruşlarla içine girerken nasıl kasıldığını izledi. Adrenalin ve şehvet damarlarında hızla ilerliyordu, bu güçlü afrodisyak onu herhangi bir ilacın yapabileceğinden daha yüksek hissettiriyordu.

"Becer beni," diye nefes nefese kaldı.

"Benim yaptığım da bu değil mi?" Dre meydan okudu.

"Hayır, zenci," diye yalan söyledi, kelimeleri zar zor çıkarabiliyordu.

"Benimle oyun oynuyorsun."

"Oh, öyle mi?"

Adam yuvarlak kalçasına tokat atıp etinin sallanmasına neden olunca haykırdı. "Becer beni, Dre," diye yarı emretti, yarı yalvardı. *"SİK BENİ!"*

Adam kızın amını yumruklamaya başladı, ağır taşakları kızın arka tarafını tokatlarken kalçaları öfkeyle pompalanıyordu. Sıcak ter damlacıkları

ve yazıcının üzerine sıçradı.

Dre'nin eli kışının yanaklarında yükselip alçaldıkça, Fiona dönüşümlü olarak inledi ve bağırdı, belinde başka bir orgazmın yükseldiğini hissettikçe sesi oktavlara tırmandı.

Saçlarını bir eliyle saran Dre, başını geriye çekti ve kulağına fısıldamak için eğildi, "Şimdi seni beceriyor muyum?"

Fiona inledi, keşke ona Dre'nin sik oyununun berbat olduğunu söyleyebilseydi, bir V8'i olabilirdi. Ama ağzı bu yalanı söylemeye varmıyordu, çünkü tartışılmaz gerçek, Dre'nin şimdiye kadar sahip olduğu en iyi sevgili olduğuydu - ve çok fazla sevgilisi olmuştu.

Adam kızın saçlarını sıkıca kavradı. "Cevap ver bana, küçük kız." Fiona gözlerini kapattı. "Soru neydi-"

Aletini kabzasına kadar soktu ve onu ciğerlerinin tepesinde *"EVET!"* Diye bağırmaya zorladı, vücudu patladı ve şaftını tamamen ıslattı.

Saniyeler sonra boşaldı, gırtlaktan gelen çığlığı kızın nefessiz çığlıklarına karıştı. Adam içinden çıkarken titredi, sırtına ve kışına sıçradı.

Fiona yazıcının üzerine yığıldı, tamamen tükenmiş ve doymuştu.

Bir dakika sonra odayı sağır edici bir sessizlik kapladı.

Ve sonra Dre kısık sesle *"Kahretsin!"* diye fısıldadı.

Sersemlemiş başını kaldıran Fiona omzunun üzerinden ona baktı. Adam, kız arkadaşını aldatmakla kalmayıp, ona nefret ettiği bir kadınla ihanet ettiğini yeni fark etmiş bir adamın şok olmuş ifadesiyle ona bakıyordu.

Titreyen elini başının üzerinden geçirerek, "Siktir," diye tısladı.

"Tamam baba," diye mırıldandı Fiona, "ama bu sefer o siyah pitona binmeme izin vermelisin."

Dre onun inci gibi dölle sırlanmış tatlı elma poposuna baktı. Burun delikleri alevlendi ve gözleri karardı, aklında onunla tekrar seks yapmak istediğine dair hiçbir şüphe bırakmadı. Ve tekrar, ve tekrar.

Kendini düpedüz sinsî hissederek Fiona arkasına uzandı ve kremini tenine masaj yaparak sürdü, ardından yapışkan parmaklarını teker teker emdi.

Aleti elinde sarsılırken Dre gözle görülür bir şekilde yutkundu.

Fiona yazıcının üzerinde yuvarlandı, çizmeli bacaklarını çaprazladı ve parmaklarını uzun siyah saçlarında gezdirdi. Dre ona bakarken dudaklarını şehvetli bir gülümsemeyle yaladı. "Ne zaman hazır olursan, baba."

Aletini aceleyle kot pantolonunun içine sokup fermuarını çekerken başını sallayarak ondan uzaklaştı. Fiona eğlenerek onu izlerken, adam elbisesini ve iç çamaşırlarını yerden aldı ve ona doğru fırlattı.

"Giyin ki burayı temizleyebileyim," diye sertçe emretti.

Fiona sırtıarak sahte bir selam verdi. "Peki efendim."

Dre gömleğini kaptı ve sanki onunla bir saniye daha yalnız kalabileceğine güvenmiyormuş gibi hızla odadan çıktı.

Memnuniyetle gülümseyen Fiona yere uzandı ve giyinmek ve dağınık saçlarını düzeltmek için tatlı bir zaman ayırdı. İşini bitirdiğinde yazıcı tepsisinden kâğıtlarının kopyalarını aldı ve sakince kapıdan çıktı.

Dre duvara yaslanmış, başını geriye eğmiş, sanki günahlarından arınmak istemiş gibi tavana bakıyordu.

Fiona ona doğru adım attı.

Birbirlerine baktılar.

Sırrın benimle güvende, diye mırıldandı.

Yüz ifadesi karardı. Çünkü onun sessizliğinin bir bedeli olduğunu biliyordu.

Ona göz kırptı.

Adam kaşlarını

çattı.

Fiona hınzırca kıkırdayarak arkasını döndü ve şu andan itibaren Dre Portis'in sahibi olduğunu bilmenin tadını çıkararak uzaklaştı.

Bölüm 23

Tamia

"Tavsiyene ihtiyacım var, Esther Anne."

Tamia verandadaki salıncakta büyükannesinin yanına oturmuş, yaşlı kadının çevik parmaklarının örgü şişlerini ustalıkla hareket ettirmesini izliyordu.

Anne Esther, "Aklından geçeni söyle, şili," diye teşvik etti. Tamia tereddüt etti. "Fiona hakkında."

Büyükannesinin yüzünde bir gölge belirdi ve bir an için örgü şişleri hareketsiz kalarak uzaklara baktı.

Tamia nazikçe koluna dokundu. "Anne? İyi misin?"

Anne Esther onun endişeli bakışlarıyla karşılaştı, sonra başını salladı. "Ben iyiyim bebeğim."

Bana kız kardeşin hakkında ne sormak istiyordun?"

Tamia derin bir nefes aldı ve yavaşça dışarı verdi. "Onun hakkında ne yapacağımı bilmiyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

"O korkunç bir suç işledi, Esther Anne. Hapse atılması gerekirdi ama onun yerine serbestçe dolaşıyor çünkü o gece gerçekte neler olduğunu kimseye anlatmadım."

"Peki sen neden yapmadın?"

"Nedenini biliyorsun. Ben hapisteyken beni öldürtmekle tehdit etti!"

Anne Esther bilerek Tamia'ya baktı. "Sessizliğini korumanın tek nedeni bu değil."

Tamia, "Evet, öyle," diye karşı çıktı.

"Hayır, değil." Anne Esther nazik, sezgisel bir gülümseme sundu. "Kız kardeşini her zaman korudun. Çocukken Fiona'nın evdeki eşyaları kırdığı ya da annenizin odasından bir şeyler aşırıldığı zamanları hatırlıyor musunuz? Her zaman suçu üstlenirdin çünkü onun cezalandırılmasını istemezdin. Öyle bir noktaya gelmişti ki anneniz sizi kırbaçlamayı bırakmıştı çünkü muhtemelen yanlış bir şey yapmadığınızı biliyordu."

Tamia dokunaklı anılarla dolup taşarak usulca gülümsedi. "Zavallı annem. Kendini garantiye almak için ikimizi de dövmeliydi."

O ve Anne Esther sıcak bir kahkaha paylaştılar.

Birkaç dakika sonra ayılan Tamia derin bir iç çekti. "Onu korumaya devam edemem anne."

"Biliyorum," diye sessizce onayladı büyükannesi.

"Masum bir kadını öldürdü. Isabel adaleti hak ediyor ve ailesinin de bu olayın kapanmasına ihtiyacı var."

"Biliyorum."

"Sadece bu da değil, kocası bir şeyler sakladığımdan şüpheleniyor. Isabel'in katilini bulup adını temize çıkarmaya ve sigorta poliçesini almaya kararlı. Bu yüzden kefaletle çıkar çıkmaz tekrar peşime düşeceğini biliyorum."

Anne Esther başını salladı, suratı asıktı. "Bu muhtemelen doğru."

Tamia inledi. "Ama en kötüsü bu bile değil anne. En kötüsü, Brandon ondan böyle korkunç bir sır sakladığımı öğrenirse beni asla affetmez. Diğer tüm yalanlar için beni affetti ama bir katili koruduğumu öğrenmesi onu benden sonsuza dek uzaklaştıracaktır." Sertçe yutkundu ve başını salladı. "Onu tekrar kaybedemem, Esther Anne. Kaybedemem."

Büyükannesi elindeki işi bıraktı, sonra uzanıp Tamia'nın elini hafifçe okşadı. "O kadar üzülme," diye yatıştırdı. "Brandon seni seviyor, şirin şey."

"Belki, ama bu değişebilir," diye mırıldandı Tamia sefilce. "Ancak bu kadar aldatmacayı kaldırabilir."

"Evet, ama bir erkeğin aşkının gücünü asla hafife almamalısın."

Tamia birkaç dakika büyükannesinin bakışlarını tuttuktan sonra içini çekti. "Umarım haklısındır anne. Çünkü hiçbir erkeği Brandon'ı sevdiğim gibi sevmedim. Onsuz kaybolurdum."

"Umm-hmm."

Tamia büyükannesinin elini öptü ve yanağına bastırarak yaşlı kadının teninin tanıdık sıcaklığının ve yumuşaklığının tadını çıkardı. "Keşke onunla tanışabilseydin anne," dedi şefkatli bir gülümsemeyle. "Bence onu çok severdin. O iyi bir adam."

"Öyle olduğunu biliyorum," diye onayladı Esther. "Nereden biliyorsun?"

"Öyle olmasaydı onu sevmezdin. Bedenini o alçak Dominic'e vermiş olabilirsin ama kalbini ona vermemen gerektiğini çok iyi biliyordun." Anne Esther hüznle gülümsedi. "Keşke annen kalbini daha iyi korusaydı."

Tamia sessizdi, Tamia küçük bir kızken onu ve annesini terk eden rahmetli babasını düşünüyordu. Yıllar boyunca, Emmett Luke bir koca ve baba olmaya biraz olsun ilgi gösterseydi hayatının ne kadar farklı olabileceğini sık sık düşünmüştü. Eğer Emmett işin içinde kalsaydı, annesi hayatlarını mahveden sadist canavar Sonny Powell'la tanışmayacaktı. Lorraine Sonny ile hiç tanışmasaydı, Fiona doğmayacaktı.

Ve belki de bu o kadar da kötü bir şey olmazdı.

Karanlık düşünceyi bir kenara iten Tamia, büyükannesinin becerikli parmaklarının iğneleri arasında mavi iplik dokumasını izledi.

"Ne örüyorsun anne?" diye sordu merakla.

Anne Esther durakladı, bitmemiş el işine bakarken dudaklarını düşünceli bir şekilde büzdü. "Emin değilim."

Tamia güldü. "Ne demek istiyorsun? Ne yaptığınızı bilmiyor musunuz?"

"Sanırım bu bir bebek battaniyesi."

"Gerçekten mi?" Tamia durgunlaştı.

"Kimin için?"

Büyükannesi kaşlarını çattı, başını salladı. "Bilmiyorum." İki kadın sessizliğe gömüldü ve olasılıkları düşünmeye başladı.

Bir dakika sonra Esther Anne nazikçe dürttü: "Peki kız kardeşin konusunda ne yapacaksın?"

Tamia derin ve titrek bir nefes verdi. "Bilmiyorum anne. Bir yanım onu yetkililere teslim etmenin yapılacak en doğru şey olacağını biliyor. Ama bir yanım da gerçek ortaya çıkarsa ona ne olacağından korkuyor. Ya hayatının geri kalanını hapiste geçirirse? Ya da ölüm cezasına çarptırılırsa?" Bu düşünceyle ürperen Tamia, tüylerini diken diken etmek için ellerini kollarında aşağı yukarı ovuşturdu.

"Çok kararsızım, Esther Anne. Ne yapacağımı bilmiyorum." Büyükannesine yalvarırcasına baktı. "Bana biraz yol göstereceğinizi umuyordum."

Anne Esther üzüntüyle başını salladı. "Korkarım yapamam Tamia. Bu çarmıha gerilmek zorundasın, çünkü vereceğin kararın sonuçlarına katlanmak zorunda kalacak olan sensin. Ama sen ne yapacağına karar verene kadar, bebeğim, hapiste kalacaksın."

Tamia kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun anne? Artık hapishanede değilim. Bir hafta önce beraat ettim."

Anne Esther kuşkulu bir kaş kaldırdı. "O zaman neden hâlâ böyle giyiniyorsun?"

Tamia kendine baktı ve bir daha asla görmemeyi umduğu sıkıcı hapishane üniformasını giydiğini fark edince irkildi.

"Bu çok tuhaf," diye fısıldadı. "Neden acaba-"

Ama başını kaldırıp tekrar baktığında, büyükannesi gitmişti.

Tamia'nın gözleri birden açıldı ve güneşten sırlıslıkla olmuş yatak odasını umutsuzca taradı.

"Anne Esther?" diye seslendi umutla.

Tüm bu konuşmanın sadece bir rüya olduğunu anlaması sersemlemiş birkaç saniyesini aldı; büyükannesi için kendisini eksik ve yalnız hissetmesine neden olan bir rüya.

Sırt üstü yuvarlanan Tamia bir kolunu alnına götürdü ve uzun, derin bir nefes verdi.

Birden cep telefonu çaldı.

Bir an tereddüt etti, sonra komodinin üzerinden uzanıp telefonu aldı ve arayanın kimliğinde Shanell'in numarasını görünce yüzünü buruşturdu. Aramanın telesekretere düşmesine izin vermeyi düşündü ama en iyi arkadaşının hemen geri arayacağını biliyordu.

İçini çeken Tamia konuşma düğmesine bastı. "Selam kızım." "Hey, sen," dedi Shanell şüpheyle. "Neden sesin sanki yeni mi uyandın?"

"Um, çünkü ben yaptım."

"Ne? Saat dokuzu geçti! Mark ve benim seni sabah ondaki ayın için almamız gerektiğini unuttun mu?"

"Hayır." Tamia tereddüt etti. "Dinle kızım, bu sabah kiliseye gitmeyeceğim."

"Neden olmasın?"

Tamia, Shanell'e gerçeği, saygı duyduğu papazın kadınlara seks için para ödeyen yalancı, hilekâr, ikiyüzlü bir pislik olduğunu söyleyebilmeyi diliyordu. Ama Honey'nin sırrını saklayacağına söz vermişti ve söz sözdür.

Bu yüzden "Piskopos Yarbrough'un hizmetini hissedemiyorum" demekle yetindi.

"Yani bu kadar mı? *Bir* ayine katıldıktan sonra işiniz bitti mi?"

"Korkarım öyle. Ama sen ve Mark keyfinize bakın, ben sizi sonra ararım."

Shanell bir itiraz sözcüğü daha söyleyemeden Tamia aramayı sonlandırdı. "Günaydın."

Tamia odanın diğer ucuna baktığında Honey'nin elinde bir spatulayla açık kapı aralığında durduğunu gördü. Saçları renkli saten bir eşarpla sarılıydı ve pembe, iki parçalı bir pijama şort takımı ve tüylü yatak odası terlikleri giymişti.

"Hey, bebeğim." Tamia yatakta doğrulurken Honey'ye alaycı bir bakış attı. "Umarım buraya gizlice girip o spatulayla beni öldüresiye dövmeyi planlamıyordun."

Honey başını sallayarak güldü. "Ben de tam kahvaltıya başlamak üzereydim." Tamia kaşlarını kaldırdı. "Yemek yapabilir misin?"

"Şaka mı yapıyorsun? Kızım, mutfakta *yanabilirim*! Büyükannem bana bildiği her şeyi öğretti."

"O halde," dedi Tamia, "belki de her şeye rağmen geçimini sağlayabilirsin." Honey umutla ona baktı. "Bu bir süre daha kalabileceğim anlamına mı geliyor?"

"Ben öyle bir şey demedim." Honey'nin sönük bakışları karşısında Tamia homurdandı, "Göreceğiz. Şimdi git ve kahvaltıyı hazırla. Açlıktan ölüyorum."

Honey genişçe sırttı. "Evet, hanımefendi. Hemen geliyorum!"

Kız mutfığa geri dönerken Tamia'nın düşünceleri dün geceki dramatik olaylara döndü. Brandon gittikten sonra iki polis memuru Tamia'nın ifadesini almak için gelmişti, Dominic'e karşı suç duyurusunda bulunmak için kullanacaklardı. Tamia memurların sorularını yanıtlarken ve kanıt olarak morarmış boğazının fotoğrafını çekmelerine izin verirken, sanki beden dışı bir deneyim yaşıyormuş gibi hissetmişti. Birkaç saat sonra, Dominic'in yasaklama emrini açıkça hiçe sayarak dairesine geldiğine hâlâ inanamıyordu. Sonra da onu boğma ve tehdit etme cüretini göstererek hatırladığından daha da deli olduğunu kanıtlamıştı.

Her ne kadar Brandon tarafından hırpalanışını izlemekten büyük keyif almış olsa da, bunun sonuçlarının olacağını biliyordu. Dominic, Tamia ve Brandon'ı da kendisiyle birlikte alaşağı edene kadar rahat etmeyecek olan işbirlikçi, hain bir orospu çocuğuydu.

Tamia kaşlarını çatarak cep telefonunu aldı ve alt kattaki r e s e p s i y o n u aradı. Kendini tanıttikten sonra net bir şekilde şöyle dedi,

"Yanılıyorsam düzeltin ama kiracıların ziyaretçileri olduğunda onları aramanız gerekmiyor mu?"

"Evet, Bayan Luke," diye onayladı görevli uysalca. "Dün gece olanlar için özür dilerim. Bay Chambers müdürümle çoktan konuştu ve hoşnutsuzluğunu dile getirdi. Her ikisine de açıkladığım gibi, Bay Archer bana aynı kattaki başka bir kiracıyı görmek için burada olduğunu söyledi-"

"Kim?" Tamia talep etti.

"Bunu söylemeye yetkim yok," diye mırıldandı adam özür dileyerek. "Ama kiracı Bay Archer'ı beklediğini doğruladı, bu yüzden asansöre binmesine izin vermekten başka çarem yoktu. Yasaklama emrini bilseydim, ziyaret ettiği daireye kadar ona bizzat eşlik ederdim. Güvenliğinizin bizim için *çok* önemli olduğundan emin olabilirsiniz Bayan Luke. Böyle bir şeyin bir daha asla yaşanmayacağına dair size söz veriyorum."

"Umarım öyle değildir," dedi Tamia alaycı bir tavırla. "Burada sadece bir haftadır yaşıyorum ve gelen üç ziyaretçiye de benim iznim olmadan üst kata çıkmalarına izin verildi."

"Bay Chambers'ı kastediyorsanız, dün gece geldiğinde size ulaşmaya çalıştım ama telefonunuza cevap vermediniz."

Çünkü bir deli beni rehin tutuyordu, diye düşündü Tamia karanlık bir şekilde.

"Kira kontratında adı olduğu için," diye devam etti görevli, "onu yukarı çıkarmamda bir sakınca görmeyeceğinizi düşündüm."

"Bir dakika bekleyin." Tamia hareketsiz kalmıştı. "Kira kontratında *kimin* adı var?" "Bay Chambers. Daireniz onun adına."

Tamia afallamıştı. "*Öyle mi?*"

"Evet. Sen-" Görevli, arka planda birisinin kendisiyle konuşması üzerine sözünü kesti. Bir küfür mırıldandıktan sonra, sesi dehşete düşmüş ve özür diler gibi geliyordu. "Çok özür dilerim Bayan Luke. Bunu bilmemeniz gerekiyordu. *Tanrım*, ne kadar aptalım."

Tamia'nın yüzünde kocaman, sevinçli bir gülümseme belirmişti. Buna inanamıyordu. Brandon ona lüks bir daire ayarlamıştı. Lou'nun müşterilerinden biri değil. *Brandon!*

Telefonun diğer ucundaki sıkıntılı adam endişeyle mırıldanıyordu: "Bu yüzden işimi kaybedeceğim."

"Hayır, değilsin," d i y e güvence verdi Tamia. "Bay'a hiçbir şey söylemeyeceğim. Chambers."

"Yapmayacak mısın?"

"Hayır. Belli ki benim bilmemi istemedi, o yüzden bu şekilde devam edeceğiz." "Emin misin?"

"Olumlu. İnan bana," dedi Tamia alaycı bir ifadeyle, "sır tutma konusunda *çok* iyiyimdir."

Adam rahat bir nefes aldı. "*Çok* teşekkür ederim Bayan Luke. Sizin için yapabileceğim herhangi bir şey olursa, lütfen bana bildirmekten çekinmeyin."

"Yapacağım."

Görüşmeyi sonlandırdıktan sonra Tamia dudaklarında hülyalı bir gülümsemeyle yastıklarına yaslandı. Brandon ona bir yuva sağlamıştı. Onu incitmiş ve ihanet etmiş olmasına rağmen, yine de yaşayacak bir yeri olmasını sağlayacak kadar önemsemişti. Hem de *herhangi bir* yer değil. Houston'daki en güzel, en pahalı konutlardan biri.

Anne Esther'in hayali sözleri Tamia'nın zihnine fısıldadı.

Bir erkeğin sevgisinin gücünü asla küçümsemeyin.

Bölüm 24

Brandon

Yüksek topuklu ayakkabıların İtalyan mermerine vururken çıkardığı keskin *tıkırtılar* Brooke Chambers'ın gelişini, Brandon ve Beau'nun antika bir satranç tahtasının üzerinde karşı karşıya geldiği *çalışma* odasının açık kapısına varmadan önce haber verdi. İki kardeş aynı pozu vermiş, işaret parmaklarını şakaklarına götürmüş, geniş omuzlarını tahtanın üzerine eğmişlerdi.

"Güzel, ikiniz de buradasınız," dedi Brooke hızlıca. "Artık başlayabiliriz-" Brandon ve Beau parmaklarını kaldırarak Brooke'un cümlesini yarıda kesti.

Öfkeli bir nefes alarak hangi oyuncunun kazandığını görmek için masaya doğru yürüdü.

Brandon kardeşine, "Sıra sende," diye seslendi.

"Biliyorum." Beau tahtayı tararken gözleri kısıldı ve zihinsel olarak şah çekmekten nasıl kaçınacağına dair strateji geliştirdi.

Brandon kendini beğenmiş bir şekilde sırtarak sandalyesinde arkasına yaslandı, ellerini başının arkasında kavuşturdu ve uzun bacaklarını uzattı.

"Her an olabilir."

Beau ona karanlık bir bakış fırlattı.

Bir sonraki hamlesini sessizce tartışırken bir dakika daha geçti. Brooke sabırsızca, "Tanrı aşkına," diye mırıldandı.

"Hey!" diye itiraz etti kardeşleri, tahtadaki taşları yeniden düzenlerken ve Brandon'ın atıyla şahını ele geçirerek Beau'nun kaderini mühürlerken.

Brandon gülmeye başlayınca Beau kız kardeşine ters ters baktı. "Bunu neden yaptın? Oyun daha bitmemişti!"

"Oh, lütfen!" Brooke alay etti. "Brandon'ın seni kontrol altında tuttuğu çok açık. Orada oturup kaçınılmaz olanı uzatman için zamanım yok. Yapmam gereken bir toplantı var."

Kiliseden yeni çıkan Brooke, şehvetli vücudunu saran ve muhteşem maun rengini tamamlayan krem rengi iki parçalı bir etek takım giymişti.

ten rengiydi. Makyajı kusursuzdu ve omuz hizasındaki siyah saçları mükemmel bir şekilde düzleştirilmişti, tek bir teli bile yerinde değildi.

Ağabeyleri gibi o da UT'den hukuk diploması almıştı. Ancak büyük bir hukuk firmasında bir yıl geçirdikten sonra, dava açmak yerine sosyal etkinlikler planlamak için daha uygun olduğunu fark etti. Bu yüzden işinden ayrılıp Houston'ın önde gelenlerine danışmanlık yapmaya başladı ve kısa sürede kendini sosyetik, bağış toplayan ve herkes tarafından hizmetlerine başvurulanan bir kurumsal güç simsarı olarak kabul ettirdi.

Brandon, Beau ve Dre'nin, ajansın şehirdeki genç sporcular yararına düzenlediği burs bağış galasını koordine etmesi için ona başvurmaları son derece doğaldı. Beklendiği gibi, Brooke her zamanki gayreti ve çoklu görev becerisiyle projenin üstesinden gelmişti. Mükemmel mekânı ve yemek şirketini seçmiş, konuk konuşmacıları planlamış, tanıtım materyalleri hazırlayıp dağıtmış, davetiyeleri postalamış ve VIP bağışçılardan oluşan bir cephanelik temin etmişti. Ve şimdi, etkinliğe sadece bir ay kala, son dakika ayrıntılarını halletmek için o öğleden sonra bir toplantı düzenledi.

Beau, üç kardeşin büyüdüğü geniş Akdeniz tarzı malikâneyi oluşturan bu tür pek çok odadan biri olan, pahalı bir şekilde döşenmiş çalışma odasının bir köşesine gizlenmiş cilalı bara doğru yürüdü.

"İçki isteyen var mı?" Beau teklif etti.

Brandon, "Yok, ben böyle iyiyim," diyerek reddetti.

"Ben her zamankinden alayım." Brooke Cartier kol saatine bir bakış attı ve kaşlarını çatı. "Peki Dre nerede? Teksaslılar bu hafta bay olduğu için toplantıya katılmakta bir sorun yaşamayacağını söyledi."

Brandon kıkırdarak satranç masasından kalktı ve Beau ondan önce davranarak büyük koltuğa oturdu. "Bugün izinli olduğu için muhtemelen geç yatmaya karar vermiştir."

Brooke çoktan BlackBerry'sini çıkarmış ve Dre'nin numarasını hızlı aramaya başlamıştı.

"Deondre Kendrick Portis," dedi, müşterilerinden fazla para almaya çalışan vicdansız satıcılara ayırdığı soğukkanlı, saçma olmayan ses tonuyla, "hangi cehennemdesin?" Durakladı, adamın cevabını dinlerken bir ayağını sabırsızlıkla yere vuruyordu. "Otuz dakika içinde burada olmazsan, bizzat oraya gider ve kışını -Ne? Yola mı çıkıyorsun? Ben de öyle düşünmüştüm."

Telefonunu kapattığında Brandon ona doğru baktı ve gözlerini kısmasına neden olan kadınsı bir gülümsemenin hızlı kıvrımını yakaladı.

Hızlıca boğazını temizleyen Brooke, Prada topuklu ayakkabılarını çıkardı ve uzun bacaklarını altına katlayarak antika kanepeye uzandı. "Bazı şeyleri tekrarlamak zorunda kalmak istemiyorum, bu yüzden Dre gelene kadar bekleyeceğiz."

Brandon dev plazma televizyonu açmak için uzaktan kumandayı kullanarak, "Bu harika," dedi, "ama annemle babam Dre'den önce gelirlerse, önce ögle yemeğini yiyeceğiz. Açlıktan ölüyorum."

"Ben de." Beau gidip kız kardeşine bir bardak uzattı, sonra da Hennessy ve kolasıyla onun yanındaki kanepeye yayıldı.

Martininin tadına baktıktan sonra Brooke sitem dolu bakışlarını kardeşleri arasında paylaştırdı. "Geçen hafta şehir dışında olduğum için kiliseye gitmediğimi biliyorum ama bugün neden ikiniz de orada değildiniz? Seçime kadar her Pazar ayine katılacağımıza dair babama söz vermemiş miydik?"

Beau savunmaya geçerek, "Ben hiçbir şey için söz vermedim," dedi. "Ben bir spor menajeriyim, bu yüzden Pazar günleri müşterilerimin maçlarına katılmak için ayrılmıştır. Şu anda Florida'da olmamamın tek nedeni dün New York'tan geç dönmüş olmam ve biraz soluklanmaya ihtiyacım olması."

Brooke homurdandı. "Bana bir rahat ver. Hepimiz geceyi en son kaçtığın kişiyle yatarak geçirdiğini ve bu yüzden bu sabah kiliseye gelemediğini biliyoruz."

Beau utanmadan sırttı. "Ne diyebilirim ki? Kadının yetenekleri var." Brooke sırttı. "Umarım *hepsi* bu kadardır."

Beau güldü. "Sırf sen alamıyorsun diye kıskanma."

"Oh, lütfen. Seni ve seks maceralarını kıskanmıyorum. Birlikte takıldığın o para avcısı fahişelerin aksine, bana içki ısmarlayan her pisliğe bacaklarımı açmayacak kadar gururlu ve özsaygılıyım. Ayrıca," diye ekledi soğukkanlılıkla, "Ben Brooke Chambers'ım. Yani istediğim her erkeği elde edebileceğimi çok iyi biliyorsun."

"Biri hariç hepsi," diye alay etti Beau, içkisini yudumlamadan önce bardağına bakarak sırttı.

Brooke kızardı ve Brandon'a doğru gergin bir bakış fırlattı.

Kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Bana söylemek istediğin bir şey var mı?"

"Hiç de değil." Saçlarını bir kulağının arkasına sıkıştırdı, bu yalan söylediğini gösteren bir işaretti. Ama Brandon daha fazla araştıramadan, kadın durumu tersine çevirdi. "Peki bugün kiliseye gitmemek için bahanen ne?"

Ona bir süre daha şüpheyile baktıktan sonra dikkatini lig rakipleri Dallas Cowboys ve New York Giants arasındaki futbol maçına çevirdi. "Sana bir

açıklama borçlu olduğumdan değil-"

"Sadece soruyorum," diye itiraz etti Brooke.

Brandon umursamaz bir tavırla omuz silkti. "Bugün canım gitmek istemedi. Uzun bir hafta oldu."

"Yokluğun *epey* heyecan yarattı. Cynthia ve ailesi ayinden sonra beni köşeye sıkıştırıp nerede olduğunu sordular. Görünüşe göre sen ve Tamia bugün ortalıkta olmadığınız için şüphelenmişler."

"Tamia mı?" Beau şaşkınlıkla tekrarladı. "Redeemed Life'a gitmeye başladı mı?"

"Geçen Pazar ziyarete geldi, dışarıdaki ilk Pazar günü." Brooke'un sesi hınzırca eğlenmiş gibiydi. "Tüm bu dramı kaçırdığıma inanamıyorum."

"Vay be. Ben de öyle." Beau gözlerini Brandon'a dikti. "Neler oluyor dostum? Yine Tamia'yla mı takılıyorsun?"

Brooke homurdandı. "Mirastan mahrum bırakılmak ve evlatlıktan reddedilmek istemiyorsa, bunu yapmasa iyi olur. Annemle babamı kiliseden sonra Yarbrough'larla konuşurken gördüm ve pek mutlu görünmüyorlardı."

Beau yüzünü buruşturarak başını Brandon'a salladı. "Onlar eve döndüğünde burada olmak istediğine emin misin?"

Brandon merak etmeye başlamıştı. Tamia hakkında bir nutuk daha dinleyecek havada değildi, özellikle de huzursuz bir geceyi daha önce başladığı işi bitirmek için onun dairesine geri dönme dürtüsüyle savaşıyor ve geçirdikten sonra. Neden hâlâ ona bağımlı olduğunu hatırlaması için onun tatlı amcığının bir kez tadına bakması yetmişti.

"Zavallı küçük Cynthia," diye yakındı Brooke sahte bir sempatiyle. "Seni *tekrar* Tamia'ya kaptıracağı düşüncesiyle bileklerini kesmeye hazır olmalı."

Beau kıs kıs güldü. "Onu ve çirkin kıçlı annesini dizlerinin üzerine çöküp Tamia'yı cezalandırması için Tanrı'ya dua ederken göremiyor musun?"

Brooke kahkahalarla inledi.

Brandon kardeşlerine başını sallamakla yetindi. Beau ve Brooke, sahte ve çıkarıcı buldukları Cynthia'dan hoşlanmadıklarını hiçbir zaman gizlememişlerdi. Brandon her zaman onların endişelerini görmezden gelmiş, Cynthia'yı kendisi gibi tanımadıklarında ısrar etmişti. Ama son zamanlarda kendisini, onu sandığı kadar iyi tanıyıp tanımadığını sorgularken bulmuştu.

Beau ona sinsice sırıttı. "Doğruyu söyle, kardeşim. Bu sabah Tamia ile birlikte miydin?"

Brandon cevap veremeden ayak seslerinin hızla yaklaştığını duydular. Birkaç dakika sonra ebeveynleri odaya daldı, öfkeli sesleri

Bakışları Brandon'a kilitlenmişti, tamamen yok olmaya kararlı bir nükleer füzenin ölümcül hassasiyetiyle.

Brandon kendini patlamaya hazırladı.

"SENİN İÇINE NE GİRDİ BÖYLE?" Bernard kükredi gök gürültüsüyle.

Brandon kardeşlerinin kanepeye doğru büzüldüğünü görmek yerine hissetti.

Bernard ona doğru yaklaşırken Brandon içgüdüsel olarak koltuktan kalktı, omuzlarını dikleştirdi ve ayaklarını dikti. Yetişkin bir adamdı, bu yüzden babasının ona en son ne zaman el kaldırdığını hatırlamıyordu. Ama her şeye hazırlıklı olmak istiyordu, çünkü şu anda yaşlı adam boğazını parçalayacak kadar öfkeli görünüyordu.

"Az önce Mort Chernoff'la telefonda görüşüm," diye öfkelenildi Bernard, Brandon'a doğru yüzleri santimlerle ayrılana kadar ilerledi. "Beni Dominic Archer'ın dün gece uzaklaştırma emrini ihlal ettiği için tutuklandığını söylemek için aradı. Polis onu yakaladığında yüzü sanki yeniden doğmuş bir Mike Tyson'la on raunt dövüşmüş gibiydi! Polislere *senin* ona saldırdığını söylemiş! Bu doğru mu?"

Brandon kesin bir ifadeyle, "Evet, öyle," dedi.

Odanın öbür ucundaki annesi keskin bir nefes aldı. "Aman Tanrım! Aklından ne geçiyordu?"

"Belli ki *öyle değilmiş!*" Bernard, Brandon'a ters ters bakarken şakağında bir damar zonkluyordu. "Cynthia ile düğünde olman gerekirken o kadının evinde ne halt ediyordun?"

Brandon soğukkanlılığını korumaya çalışarak, "Tamia'yı görmeye gittim," diye cevap verdi. "Oraya vardığımda Dominic Archer oradaydı. Bana onun kendisini boğduğunu söyledi-"

"Yani onun üzerine Neandertal gibi gitmeye mi karar verdin?! Neden polisi arayıp ona karşı suç duyurusunda bulunmadın? Bunun *seninle* hiçbir ilgisi yoktu!"

Brandon çenesini sıktı. "Aynı fikirde değilim."

"*Aynı fikirde değil misin?*" diye yineledi babası, ona kuşkuyla bakarak. "Kampanyam için nasıl bir halkla ilişkiler fırtınası yarattığının farkında mısın? Dominic Archer bir avukat tuttu, ama *sıradan* bir avukat değil. Russ Sutcliffe'in yeğeni olan Levi Dorsey'i tuttu. Russ'ı hatırlıyor musun, şirketteki ezeli düşmanın? Hani az önce diğer ortakların önünde hadım ettiğin adam? Yedi yıl önce vali yardımcılığına adaylığımı koyduğumdan beri peşimde olan ırkçı orospu çocuğu.

hatırlıyor musun? Onu hatırladınız mı? Dominic'in tutuklandığını öğrenir öğrenmez yeğenini Dominic'e hizmet etmesi için polis merkezine gönderdi. Mort bana Pazartesi sabahı bir basın toplantısı düzenleyeceklerini ve sana karşı saldırı ve darptan dava açacaklarını duyuracaklarını söyledi."

Brandon bu habere hiçbir tepki göstermeyince, babası kızgın bir inançsızlıkla başını salladı. "Hâlâ anlamıyorsun, değil mi? İzleyiciler Dominic Archer'ın hırpalanmış yüzünü gördüklerinde ve sevgili Isabel'ini ne kadar özlediğini anlattığını duyduklarında ne olacağını sanıyorsun? Tamia'nın dairesine sadece karısının cinayetiyle ilgili cevaplar aradığı için gittiğini açıkladığında, sizce halk kime sempati duyacak? Sana ve Tamia'ya mı? Yoksa kederli dula mı?"

"Bir kadına seks için şantaj yapan ve kendi karısını öldürmüş olabilecek aynı 'kederli dul'dan mı bahsediyoruz?" Beau alaycı bir tavırla araya girdi.

Babası üzerine yürüdü. *"Seninle mi konuşuyordum, oğlum?"*

Daha küçük bir adam Bernard'ın öfkesi karşısında sinebilirdi ama Beau kendini tuttu. "Hayır efendim, benimle konuşmuyordunuz. Ama hadi baba. Duruşma sırasında Brandon, Dominic'i kötü adam olarak göstermek için o kadar iyi bir iş çıkardı ki şu anda baş cinayet zanlısı o. Gözü morardı ve kameralara timsah gözyaşları döktü diye birilerinin onu aniden kurban olarak göreceğine gerçekten inanıyor musun?"

"İnsanların ne düşüneceği hakkında hiçbir fikrin yok! Politikada öğrendiğim gibi, kamuoyunun görüşünü aleyhinize çevirmek için fazla bir şey gerekmiyor!" Bernard Brandon'a döndü ve yüzüne bir parmak salladı. "Sana ve kardeşlerine, yaptığınız her şeyin bana yansıtacağını açıkça belirttiğimi sanıyordum! *HER ŞEY!* Sen ve Beau'nun o dergi kapağında gangsterler gibi görünmenizi neden sorun ettiğimi sanıyorsun? Dominic Archer'a saldırarak, GOP'a seni bir haydut olarak göstermeleri için daha fazla mühimmat verdin!"

Brandon sessizdi. Babasının haklı olduğunu biliyordu. Cumhuriyetçiler ve medya bu hikâyeyle büyük bir gün geçirecekti. Ama bunu bilse bile Brandon yaptıklarından pişmanlık duymayı kendine yediremiyordu. Ona kalırsa Dominic dün geceyi ucuz atlatmıştı.

"Burada gerçekten neyin tehlikede olduğunu anladığınızı sanmıyorum," diye devam etti Bernard, sesi kontrollü bir öfkeyle titriyordu. "Sence bu

Benim için sadece bir oyun mu? Egoist bir güç ihtiyacını karşılamak için mi valiliğe aday olduğumu düşünüyorsunuz?"

Delici bakışları Beau ve Brooke'u sardı. "Teksas'ın ilk siyah valisi olarak tarih yazmaya çalışıyorum. Atalarınızın sırf derilerinin rengi yüzünden mahrum bırakıldığı bir hayali gerçekleştiriyorum. O adamların kim olduğunu *gerçekten* anlıyor musunuz? Onlar parlak, eğitilmiş, öncü liderlerdi ve pek çok başarı ve katkılarına rağmen devletin en yüksek makamında bulunma hakkından mahrum bırakıldılar. Atalarınızın mirasını omuzlarınızda taşımanın ne demek olduğunu anlıyor musunuz? Bugün yaptığım şeyin çocuklarınızı, torunlarınızı, torunlarınızın torunlarını ve gelecek Chamberses nesillerini etkileyeceğinin farkında mısınız? Bunu anlıyor musunuz? Anlıyor *musunuz*?" Bernard sırayla çocuklarının her birine baktı. "Eğer adaylığımın önemini anlamıyorsanız, belki de bu gururlu ismi taşımayı hak etmiyorsunuzdur!"

Ve bu sert itham havada çınlarken, askeri bir hassasiyetle döndü ve odadan dışarı çıktı.

Onun gidişini izleyen gergin sessizlikte Gwen Chambers suçlayıcı bir ifadeyle Brandon'a baktı. "Keşke o lanet kadınla hiç tanışmamış olsaydın!" Brandon cevap veremedi kadın döndü ve düşmanına karşı savaş ilan etmiş bir kraliçenin haklı öfkesiyle kapıdan çıkıp gitti ülke.

Daha sonra Brandon, Beau ve Brooke birkaç dakika boyunca birbirlerine baktılar.

Kimse konuşmadı.

Bir dakika sonra Dre kapı aralığında belirdi. Kardeşlerin asık suratlarına şöyle bir baktı ve kaşlarını kaldırdı. "Lanet olsun. Ne kaçırdım?"

Bölüm 25

Tamia

O sabahın ilerleyen saatlerinde Tamia taytını giydi, spor ayakkabılarını bağladı ve yakındaki Discovery Green Park'ta koşuya çıktı. Hapisteyken her gün egzersiz yaparak formunu mükemmel bir şekilde korumuştı. Hapishaneden çıktıktan sonra da egzersiz rejimine devam edeceğine yemin etmişti; son teknoloji ürünü bir spor salonuna sahip bir binada yaşadığı için bu hedefi daha da kolaylaşmıştı.

Patikada koşarken, berrak sonbahar havasının ve pırıl pırıl bir göle sahip yemyeşil manzaranın tadını çıkarırken, diğer yönden yaklaşan başka bir koşucuya rastladı. Beyaz Houston Rockets tişörtü ve gri eşofman altı giymiş, çekici, orta yaşlı siyah bir adamdı.

Gözleri buluştuğunda Tamia, adamın yüzüne yansıyan bir tanıma sarsıntısı hissetti.

Adımlarını yavaşlatarak şaşkınlıkla ona baktı. "Bayan Luke?"

Tamia da aynı şekilde afallamıştı. Yaklaşan koşucu, Sekiz Numaralı Jüri Üyesi olarak da bilinen Lester McCray'den başkası değildi.

Houston büyüklüğündeki bir şehirde jüri üyelerinden biriyle karşılaşma ihtimalinin ne olduğunu merak etti.

Yolda birbirlerine ulaştıklarında Tamia onu dostça bir gülümsemeyle karşıladı. "Merhaba Bay McCray. Ne güzel bir sürpriz."

"Kesinlikle öyle." Taytının kıvrımlarını nasıl şekillendirdiğine hayran kalarak ona ihtiyatlı bir bakış attı. "Nasılsın?"

Alaycı bir şekilde sırıttı. "Şikayet edemem, özellikle de beni son gördüğünde cinayetle yargılandığımı düşünürsek."

Kıkırdadı. "İyi noktaya değindin."

"Duruşmadan bahsetmişken, size ve diğer jüri üyelerine verdiğiniz karar için teşekkür etmek istiyorum."

Lester nezaketle, "Teşekküre gerek yok," diye karşılık verdi. "Kimse senin cinayetten suçlu olduğuna gerçekten inanmadı. Belki yanlış karar vermiş olabilirsin. Ama cinayet değil."

"Bunu öğrendiğim iyi oldu," dedi Tamia ona.

Lester parka bakan otuz yedi katlı yüksek binayı işaret etti. "One Park Place'de mi yaşıyorsunuz?"

"Hayır," diye yalan söyledi Tamia, kendini şaşırtarak. "Park yıllar önce açıldığından beri Discovery Green'i ziyaret etmek istiyordum, o yüzden bugünün o gün olduğuna karar verdim. Peki ya siz? Yakınlarda mı oturuyorsun?"

"Yaklaşık on dakika uzaklıkta."

"Oh, tamam." Tamia gülümsedi. "Şey, seni görmek güzeldi-" "Benimle akşam yemeği yemek ister misin?"

Hazırlıksız yakalanan Tamia ona bakakaldı. "Affedersiniz?"

Lester utangaç görünüyordu. "Bunu ağzımdan kaçırmak istememiştim. Ve bu şartlar altında sana çıkma teklif etmenin biraz uygunsuz olabileceğinin farkındayım-"

"Muhtemelen," diye kabul etti Tamia. "Çıkar çatışması yaşıyor gibi görünebilirsiniz."

Lester yüzünü buruşturdu. "Bu muhtemelen doğru. Yapmak isteyeceğim en son şey de senin beraatini tehlikeye atmak olur." Derin bir iç çekti. "Sanırım mahkeme bittiğine göre sormaktan zarar gelmeyeceğini düşündüm. Siz çok güzel bir kadınsınız Bayan Luke. Sizi gördüğüm andan itibaren sizden etkilendiğimi itiraf etmeliyim."

Tamia şaşırmış gibi davranmaya zahmet etmedi. "Çok gururlandım," dedi içtenlikle, "ama korkarım akşam yemeğini pas geçmek zorundayım."

"Bir şeyler içmeye ne dersin? Birlikte bir şeyler içmemizde bir sakınca yoktur herhalde?"

Üzüntüyle başını salladı. "İşi şansa bırakmasak iyi olur." Adam biraz daha yaklaştı. "Seni ikna edemeyeceğime emin misin?" diye ısrar etti.

"Olumlu." Reddedilişini yumuşatmak için gülümsedi. "Belki farklı koşullar altında tanışmış olsaydık-"

Lester alaycı bir şekilde kıkırdadı. "Bana iki kere bile bakmazdın. Brandon Chambers gibi bir erkek arkadaşla değil."

Tamia inkar etmedi.

"Sizi görmek çok güzeldi Bay McCray."

"Siz de Bayan Luke." Tuhaf bir şekilde gülümsedi. "Kim bilir? Belki bir dahaki sefere ikimiz de parka gittiğimizde tekrar karşılaşırız."

"Olabilir. Pazar gününüzün geri kalanında iyi eğlenceler." "Teşekkürler. Size de."

Tamia dönüp koşarak uzaklaşırken, adamın gözlerinin kendisini delip geçtiğini hissedebiliyordu. Aralarına yeterince mesafe koyduktan sonra omzunun üzerinden bir bakış attı. Adam hâlâ bıraktığı yerde durmuş, dikkatle onu izliyordu.

Bir huzursuzluk fısıltısı hissetti.

Yoluna devam ederken, içgüdüleri ona Lester McCray'e nerede yaşadığını söylemeyerek doğru şeyi yaptığını söylüyordu.

Bölüm 26

Brandon

Brandon, ailesinin River Oaks'taki malikânesinden ayrıldıktan bir saat sonra arabasıyla Joe Corley Gözaltı Merkezi'ne gitti. Oraya gitmeden önce, Dominic'e kişisel bir mesaj iletmek için hapishanedeki bağlantılarından birini aramıştı. Dominic'e onunla görüşmek istediğini, ancak bunun için Dominic'in Brandon'ın ziyaretinden sonraya kadar avukatıyla konuşmamayı kabul etmesi gerektiğini bildirmişti.

Dominic kabul etmişti.

İşte oradaydılar, avukatlar ve müvekkilleri için ayrılmış küçük, özel odada karşılıklı oturuyorlardı.

Brandon sessizce Dominic'in morarmış gözünü, çürümüş çenesini ve kırılmış dudağını değerlendirirken, zerre kadar utanç ya da pişmanlık hissetmedi. Bunun onu temel bir düzeyde endişelendirmesi gerekirdi ama endişelendirmiyordu. Uzaktan yakından bile.

Dominic onun değerlendirmesine karşılık verdi, gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Peki aklınızda ne var, Danışman? Yoksa buraya sadece el emeğinize hayran olmak için mi geldiniz?"

Brandon dar bir şekilde gülümsedi. "İtiraf etmeliyim ki hiç bu kadar iyi görünmemiştin, Archer."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Oh, kesinlikle. Önceden biraz fazla güzeldin." Brandon sırtıttı. "Siz açık tenli kardeşlerin nasıl olduğunu bilirsiniz."

Dominic kıkırdadı. "Doğru, doğru."

Brandon ellerini masanın üzerinde birleştirdi, aldatıcı bir şekilde rahat bir hareketti.

"Yani

...

"Yani . . . ?"

"Yarın bir basın toplantısı planladığınızı duydum."

Dominic gülümsedi. "İşte sana bu yüzden hayranım, dostum. Her zaman olan bitenin nabzını tutuyorsun."

"Tabii ki. Bir adım önde olmak lazım, anlıyor musun?"

"Kesinlikle."

Brandon Dominic'e baktı, tüm mizah izleri kaybolmuştu. "Seni gömeceğimi biliyorsun, değil mi?"

Dominic'in gülümseme Dalgalandı, ama sadece için a an. "Ne zaman?" diye meydan okudu.

"Seni temizleyiciye götürmeden önce mi sonra mı?"

Brandon usulca kıkırdadı ve başını salladı. "Bak, dün gece sana açıklamaya çalıştığım şey buydu ve gerçekten, bu konuya tekrar girmek bana acı veriyor, çünkü servetlerini etrafa saçan insanlardan nefret ediyorum. Ama bana başka seçenek bırakmadın, o yüzden bir kez daha deneyelim. Beni temizleyiciye götüremezsin, Dominic. Mirasım, hukuk bürosundan kazandıklarım ve spor ajansından kazandıklarım net servetim senin için dokunulmaz. Bana on milyon dolarlık bir dava açsan bile, beni iflas ettirmeye yaklaşamazsın. Ve sana yaptıklarım için" -Dominic'in hırpalanmış yüzünü işaret etti- "hiçbir yargıç ya da jüri sana böyle bir tazminat vermez. Özellikle de yasaklama emrini ihlal edip Tamia'ya saldırmışken. Ve kesinlikle toplumun çoğunluğu karınızı öldürdüğünüzü düşünürken de değil. Ben bir avukatım. Bu işlerin nasıl yürüdüğünü bilirim, o yüzden benim sözüme güvenin."

Dominic ona baktı, Brandon'ın sözlerini sessizce tartarken çenesinde bir kas seğirdi.

"İşte kendine sorman gereken soru," diye yumuşak bir şekilde devam etti Brandon. "Benimle bu savaşı gerçekten tırmandırmak istiyor musun? Seni tamamen yok edecek mali güce, bağlantılara, araçlara ve güdüye sahipken daha fazla asker göndermek senin için akıllıca mı? Cevap vermeden önce bunu uzun uzun düşünün."

O ve Dominic birbirlerine baktılar, aralarındaki hava meydan okumayla çatırdıyordu.

Birkaç dakika sonra Dominic sandalyesinde geriye yaslandı ve ellerini iki yana açtı. "Eğer üstünlüğü ele geçirdiğinden bu kadar eminsen, neden buradasın?"

Brandon onun bakışlarına karşılık verdi. "Çünkü basın toplantısını iptal etmeni istiyorum."

Dominic'in dudakları, morarmış gözüyle birleşince hortlak gibi görünmesine neden olan bir gülümsemeyle yukarı doğru kıvrıldı. "Sorun ne?" diye alay etti. "Öfken yüzünden babanın seçilemeyeceğinden mi korkuyorsun?"

"Ona bir oy bile kaybettirdiğim için kendimi suçlu hissedirdim diyelim."

"Hiç şüphesiz." Dominic sırtarak kollarını kasıtlı olarak göğsünde kavuşturdu. "Basın toplantısını neden iptal edeyim ki? Bundan benim çıkarım ne?"

"O konuya birazdan geleceğiz. Tüm dikkatinizi bana vermişken size sormak istediğim başka bir şey var." Brandon durakladı, gözleri Dominic'in yüzünde kısıldı. "Dün gece bana ilginç bir kadın zevkim olduğunu söylemiştin. Bununla ne demek istedin?"

Dominic ona boş gözlerle baktı. "Sana söylediğim bu muydu?" "Evet."

"Gerçekten mi? Bunu söylediğimi hatırlamıyorum." Brandon kaşlarını çattı. Ona inanmamıştı.

"Ama sana bunu söylediğimi varsayarsak," dedi Dominic, "ne demek istediğimin açık olması gerekmez mi? Eski kız arkadaşın cinayetten yargılanan eski bir porno yıldızı. Eğer bu onu *ilginç* yapmıyorsa, ne yapar bilmiyorum."

Brandon Dominic'in yüzünü aradı. "Yani başka birinden bahsetmiyordun?"

"Kim gibi?" Dominic yavaşça gülümsedi. "Cynthia Yarbrough mu?" Brandon sadece ona baktı.

"Zavallı küçük Brandon," diye alaycı bir şekilde yakındı Dominic. "Hayatının geri kalanını aşık olduğun her kadını elde edeceğim diye endişelenerek mi geçireceksin?"

Brandon çenesini sıkarak kendini yemi yutmamaya zorladı. Kendini kaybedip bu orospu çocuğuna yine çıkışırsa, oradan atılacak ve aylardır kafasını kurcalayan sorunun cevabını asla alamayacaktı.

"Tamia'nın Mystique olduğunu sana kim söyledi?"

Dominic içini çekti. "Ah, evet, altmış dört bin dolarlık soru bu, değil mi? Tamia'yı kim sattı?" Sinsice gülümsedi. "Senin için değeri ne?"

Brandon'ın gözleri kısıldı. "Benimle pazarlık yapmaya mı çalışıyorsun?" "Belki. Belki de değil."

Bakışları kilitlendi.

Birkaç saniye sonra Dominic'in yüzünde yavaş, muzip bir sırıtma belirdi. "Hadi ama. Duruşma sırasında benden cevap alamadıysan, şimdi konuşacağımı nereden çıkardın?"

Brandon yavaşça sandalyesinde geriye yaslandı, sanki Hannibal Lecter'la sekiz boyutlu satranç oynuyormuş gibi hissediyordu.

"Hâlâ filmleri izlemedin, değil mi?" Dominic mırıldandı.

"Hangi filmler?"

"The *Mystique Slave Chronicles*. Hala Tamia'nın başka erkeklerle sikişmesini izlemeye cesaret edemiyorsun, değil mi?"

Brandon cevap vermedi.

Dominic sessizce kıkırdadı. "Bir ara onları kontrol etmelisin. Tamia'nın muhteşem yeteneklerini yeniden takdir edeceksin ve hatta aylardır seni yiyip bitiren ihanet duygusunu atlatmana bile yardımcı olabilir." Gözleri parlıyordu. "Ya da belki de değil."

Brandon sessizliğini korudu ve Dominic'e onun sinirlerini bozduğunu bilmenin tatminini yaşatmayı reddetti.

Ama Dominic onu kışkırtmaya kararlıydı.

"Bu öğleden sonra kendimi cömert hissediyorum, bu yüzden sana küçük bir sır vereceğim." Dirseklerini masaya dayayıp Brandon'a doğru eğildi ve sesini alçaltarak, "Bir keresinde arkadan vururken senin adını sayıklamıştı, birader," dedi.

Brandon sertçe yutkundu. Hissettiği memnuniyet dalgası, zihninde Dominic ve Tamia'nın köpek stili sikişme görüntüleri canlanınca hızla yok oldu.

"Evet," diye esprili bir şekilde devam etti Dominic. "Bunu yaptığında beni mahvetti. Bunu yanına bırakamayacağımı biliyorsun, değil mi? Hayır, efendim. Ben izin veremezdim. O yüzden ne yaptım biliyor musunuz? O amcığın canına okudum ve bir daha asla böyle bir şey yapmadığına inansanız iyi olur."

Brandon kapalı kapıya doğru baktı ve dışarıda bekleyen nöbetçi odaya dalmadan önce Dominic'e ne kadar zarar verebileceğini merak etti.

İşte o zaman gitme vaktinin geldiğini anladı.

"Dinle, pislik," diye hırladı Dominic'e doğru eğilerek. "Buraya Tamia'yı kimin daha iyi becerdiği konusunda notlarımı karşılaştırmaya gelmedim. Dün gece beni etkilemene izin verdim, ama seni becermekten ne kadar zevk alsam da, yaptıklarım yüzünden babamın kampanyasının zarar görmesini istemiyorum. Yarınki basın toplantısını iptal et ve şu lanet davadan vazgeç."

"Ya da ne?" Dominic meydan okudu.

"Benimle oynama, orospu çocuğu. Sana o kişi olmadığımı zaten söyledim. İkimiz de iş adamıyız, bu yüzden işbirliğiniz karşılığında size bir şey teklif etmeye hazırım. Ama teklifim sadece sınırlı bir süre için geçerli. Ben o kapıdan çıktıktan sonra, her şey biter."

Dominic ona ters ters baktı. "Tamia'ya söyle bana karşı suçlamaları düşürsün."

"Tabii ki hayır. Dün gece Tamia'ya saldırmaya karar verdiğinde yargıçtan gelen emre itaatsizlik ettin, bu yüzden yarınki duruşmada şansını denemek zorundasın. Eğer şanslıysan, yargıç seni kefaletle serbest bırakır ve ilk suçun olduğu için şartlı tahliye kararı verir. Açıkçası, umarım kışını kilitler ve anahtarı atar. Ama bu sadece benim düşüncem. İstedğin başka bir şey söyle."

Dominic hoşnutsuz görünüyordu. "Aileme para göndermeye devam edebilmek için mal varlığımın dondurulmamasını istiyorum."

Bu, adamın gösterdiği ilk insanlık belirtisiydi ve Brandon'ı şaşırtmıştı. "İstedğin bu mu?"

"Evet."

Brandon yavaşça, "Pekâlâ," dedi. "Bu konuda sana yardımcı olabilirim."

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten."

"Bu harika olur," diye mırıldandı Dominic, Brandon'dan yardım istemek zorunda kaldığı için hem rahatlamış hem de utanmış görünüyordu. "Büyükbabam geçen hafta vefat etti. Eve uçup beni büyüten adama saygılarımı sunamadığım için çok üzüldüm. Annem ve büyükannem için işler gerçekten zordu ve cenaze masrafları da hiç yardımcı olmadı. Eğer onlara bir süreliğine yetecek kadar para göndermemin bir yolu varsa, minnettar olurum."

Brandon uzun bir süre rakibini düşündü. Dominic o kadar içten görünüyor ve konuşuyordu ki, Brandon kardeşinin seviyeli olduğunu anladı.

"Eminim mal varlığınızı donduran yargıç, aileniz için bir emanet hesabı açmaya ikna edilebilir," diye öneride bulundu.

Dominic ona isteksiz bir saygı ve hayranlıkla baktı. "Bunu gerçekten yapabilirsin, değil mi? Polis beni hedef tahtasına oturtmuş olsa da, bir iyilik yapıp yargıçtan benim için o hesabı açmasını isteyebilirsin."

"Bu doğru." Brandon durakladı. "Fonlardan sadece ailenizin yararlanabileceğini, sizin yararlanamayacağınızı anladığınız sürece."

"Anlıyorum."

"Güzel." Brandon ona bir süre daha baktı, sonra sandalyesini geriye itti ve masadan kalktı. "İrtibatta olacağım."

Dominic başını salladı.

Brandon kapıya doğru yürüdü ve kapıyı çalarak dışarıda bekleyen nöbetçiye ziyaretinin sona erdiğini haber verdi.

Kapı açıldığında Dominic sessizce, "Chambers," diye seslendi.

Brandon omzunun üzerinden baktı.

Dominic onun bakışlarına karşılık verdi. "Asla kişisel değildi."

Brandon'ın ağzının kenarlarında soğuk, alaycı bir gülümseme belirdi. "*Her zaman* başka bir adamın kadınına becerdiğinde kişiseldir." Ve bununla birlikte arkasını dönüp dışarı çıktı.

Bölüm 27

Fiona

Fiona cılız sundurma salıncağında bir ileri bir geri sallanıyor, yağmurun gece gökyüzünden cam boncuk perdeler gibi düşüşünü izliyordu. Sert hava komşularını ışıktan kaçan fareler gibi evlerine kovaladığı için sokak bomboştu ve eski av tüfeği evlerde ıssız bir hava vardı.

Fiona esrarından derin bir nefes çekip nefesini verdi ve ıslak gökyüzüne doğru süzülen yumuşak duman bulutları gönderdi.

Tamia evden taşındığından beri, evi satıp daha yeşil topraklara gitme fikrini aklından geçiriyordu. Tanrı biliyor ya, artık daha güzel bir ev alabilecek kadar çok para kazanıyordu. Belki şehir merkezinde Tamia'ya onu kızdıracak kadar yakın ama Fiona'yı sapık gibi gösterecek kadar da yakın olmayan bir yere taşınabilirdi.

Kendi kendine kaşlarını çattı. Burası özgür bir ülkeydi. Bu yüzden tıpkı kız kardeşinin yaptığı gibi evi toplayıp gitmesini engelleyecek hiçbir şey yoktu.

Ama burası Fiona'nın bildiği tek evdi. Ne zaman ayrılmayı düşünse, onu hareketsiz bırakan bir panik duygusuna kapılıyordu. Bu yüzden yakın zamanda hiçbir yere gitmeyecekti.

Fiona esrarını tütürerek dışarıdan getirdiği eski fotoğraf albümünü açtı. İlk sayfada sevimli, tombul yanaklı, kafası kıvrıcık saçlarla dolu bir bebekken çekilmiş fotoğrafları vardı.

Sayfaları çevirmeye başladı, güzel annesinin kollarına gömüldüğü ya da Tamia'nın kucağında her ikisi de kameraya gülümserken çekilmiş görüntülere nostaljik bir şekilde gülümsedi.

Anne Esther'in fotoğrafını görünce boğazı acıyla düğümlendi. Yanında Tamia ve Fiona vardı, bir Paskalya sabahı en güzel kıyafetlerini giymiş olarak evin dışında dururken küçük ellerini onunkilerin arasına sıkıştırmışlardı.

Suçluluk duygusu Fiona'ya saldırırken, sayfayı hızla çevirdi. Babasının foto rafına geldiğinde donup kaldı.

Sonny Powell pırıl pırıl parlayan siyah bir Iroc-Z'ye gururla yaslanmıştı -  aldı ını herkes bilse de asla itiraf etmediği bir araba. Uzun boylu, yakışıklı bir adamdı ve beşinci kategori kasırgaları  ocuk oyuncağı gibi gösteren şiddetli bir öfkeyi maskeleyen büyüleyici bir gülümsemeye sahipti.

Fiona bir yandan Sonny'nin resmine bakarken bir yandan da tedirgin bir şekilde esrarını çekti. A zını dolduran dumanın tadı, sanki az önce k l solumuş gibi acıydı. Sertçe yutkundu, sonra titreyen parmaklarını babasının gülümseyen resminin üzerinde gezdirdi.

Ondan nefret etmiş ve korkmuştu. Sevmiş ve saygı duymuş.

Ama çok fazla öğleden sonrasını verandanın merdivenlerinde oturarak, onun ortaya çıkmasını ve kendisini söz verdiği tüm o heyecan verici yerlere götürmesini bekleyerek geçirmişti. Ama hiç gitmemişti. Ve her tutulmayan sözle birlikte aşkı daha da s n kleşt , yavaş yavaş onu sonunda tüketecek soğuk, kaynayan bir nefrete dönüştü.

Birden cep telefonu çaldı ve hayalini yarıda kesti.

Fiona gözlerindeki yaşları silip telefonu verandadaki salıncaktan aldı ve "Alo?" diye cevap verdi.

Cevap gelmedi.

"Alo?" diye tekrarladı sabırsızca.

Sessizlik.

  inden ince bir ürperti geçti. Endişeyle karanlık, ya murla yıkanmış sokakta bir a a ı bir yukarı baktı.

"Alo?" diye mırıldandı telefonda. "Orada biri mi var?"

Hâlâ cevap yok.

Tam aramayı sonlandırmak üzereyken yumuşak, ürkütücü bir ses "*Suçlu* ..." diye fısıldadı.

Fiona'nın kanı dondu.

Saniyeler sonra hat kesildi.

Bölüm 28

Tamia

"Bu saatteki en önemli haberimizi özetlemek gerekirse, yerel işadami Dominic Archer, Tamia Luke tarafından verilen yasaklama emrini ihlal ettiği gerekçesiyle tutuklandıktan sonra bu sabah yapılan duruşmada kefaletle serbest bırakılma talebi reddedildi. Polis raporlarına ve Bölge Savcı Yardımcısı Cal Hartwig tarafından yapılan açıklamaya göre Archer hafta sonu eski metresinin evine giderek ona saldırdı. Bugünkü kefalet duruşmasında yargıç, Archer'ın Luke için bir tehdit oluşturduğuna ve bu nedenle duruşmaya kadar tutuklu kalacağına karar verdi. Kısa bir süre önce Archer'ın eşini öldürmekten beraat eden Bayan Luke bugünkü duruşmaya katılmadı ve yorum için kendisine ulaşılamadı. Diğer haberler-"

Tamia kontağı kapatarak arabasını sessizliğe gömdü.

Bir yandan Dominic'in parmaklıklar ardında daha fazla zaman geçireceğini duyduğuna sevinmişti. Ona yaptığı onca şeyden sonra, onun yaşadıklarının tadına bakmayı hak ediyordu.

Öte yandan, adının yeniden haberlerde geçmesinden nefret ediyordu. Duruşmadan sonra medya tarafından unutulmayı ve böylece normal hayatına bir nebze de olsa devam edebilmeyi ummuştu. Ancak Dominic'in pervasız davranışları sayesinde, ilişkilerinin korkunç ayrıntılarının yeniden ve büyük bir şiddetle gündeme getirileceği üç halkalı bir sirke daha sürüklenecekti.

Tamia bilmeseydi Dominic'in kendisini bilerek tutuklattığını düşünecekti. Çünkü bu olayın zamanlaması daha kötü olamazdı. Brandon'la ilişkisinde ilerleme kaydetmeye başlamakla kalmamış, bugün Chernoff, Dewitt & Strathmore'daki yeni işi için rapor vermeyi planlamıştı. Merak, bakış ve fısıltıların hedefi olmayı zaten bekliyordu. Ama şimdi, Dominic'in saçmalıklarının ışığında, giriş yaptığında üzerinde dev bir spot ışığı da olabilirdi.

Tamia derin bir iç çekerek dikiz aynasındaki yansımalarını kontrol etti. Saçının ve makyajının düzgün olduğundan emin olduktan sonra

gri kalem eteğinin kırıklıklarını düzeltti ve fildişi bluzundaki saç tellerini taradı, ardından Honda Accord'undan indi.

Deri çantasını kuşanarak yeraltı otoparkından geçip kendisini binanın kırk dokuzuncu katına çıkaran asansöre ulaştı.

Asansörden indiğinde, oraya en son ne zaman gittiğini hatırladı. Brandon'a onu geri alması için yalvarmak üzere habersizce geldiği geceydi. Ama yalvarma fırsatını hiç bulamamıştı. Ofisine vardığında, onu Cynthia'yı hayatı buna bağıymış gibi becerirken bulmuştu.

Acı dolu anıyı bir kenara iten Tamia, zengin, koyu renkli ahşap ve pırıl pırıl mermerle kaplı zarif resepsiyon alanına girdi. Telefon kulaklığı takmış orta yaşlı beyaz bir kadın büyük resepsiyon masasının arkasında oturuyor, telefon hatlarını verimli bir şekilde yönetiyordu.

Gelen aramalarda bir durgunluk olduğunda Tamia ona gülümsedi. "Merhaba, Iris. Nasılsın?"

Kadın, Houston'da bile kaşları kaldıran kalın bir Güney aksanıyla, "Gayet iyiyim hanımefendi," diye cevap verdi. "Sizi tekrar görmek çok güzel."

"Sana da." *Buraya kadar* her şey yolunda, diye düşündü Tamia. "Torunların nasıl?"

Iris gülümsedi. "Şaka mı yapıyorsun? Bu çocuklar her zamanki gibi meşgul! Vakit bulduğunuzda size son fotoğraflarını göstereceğim."

"Bu hoşuma giderdi," dedi Tamia sıcak bir ifadeyle. "Eminim çok hızlı büyüyorlardır." "Bunu biliyorsun! Her neyse, tatlım, Brandon seninle tanışmak istediğini söylediğinde çok sevindim."

burada çalışacağını söyledi. Bu da bana şunu hatırlattı-" Masasından kalın bir zarf aldı ve Tamia'ya uzattı.

"Bu da ne?"

"Noemi'nin toplantısından çıkıp seni almasını beklerken doldurman gereken bazı İK evrakları var."

"Tamam. Saatin daha dokuz buçuk olduğunu biliyorum, yani erkenciyim." Tamia tereddüt etti. "Brandon buralarda mı acaba?"

"Bir müşterisiyle birlikte. Ama işi biter bitmez burada olduğunuzu haber vereceğim."

"Harika. Teşekkürler,

Iris." "Elbette, tatlım."

Iris telefona cevap vermeye döndüğünde, Tamia pelüş resepsiyon alanına oturdu.

Kalemini çıkarır çıkarmaz Cynthia da ona katıldı ve hemen yanına oturup bacak bacak üstüne atarak Prada giymiş bir ayağını havaya kaldırdı.

"Brandon iş teklifini geri çekmeye cesaret edemediği için," dedi sıkıca, "kibarca reddetme nezaketini göstereceğini umuyordum. Ama belli ki sana hak ettiğinden daha fazla kredi vermişim."

Tamia soğukkanlılıkla gülümsedi. "Sana da merhaba Cynthia. Hoş geldin komitesi sen misin?"

Cynthia sırıttı. "Çok komik."

"Ben de öyle düşünmüştüm."

Cynthia, Iris'in telefonda konuşurken onları izlemiyormuş gibi yaptığı resepsiyon masasına doğru baktı.

"Biraz ofisimde konuşabilir miyiz?"

Tamia tereddüt etti. "Brandon'ın asistanını bekliyorum."

"İşimiz bittiğinde seni onun odasına götüreceğim." Cynthia Tamia'nın onayını beklemeden ayağa kalktı ve resepsiyondan çıktı.

Tamia derin bir iç çekti. Evraklarını çantasına yerleştirdikten sonra ayağa kalktı ve isteksizce düşmanını koridorda takip etti.

Cynthia'nın küçük ofisine vardıklarında kapıyı kapattı ve tek ziyaretçi koltuğunu işaret etti. "Buyurun oturun."

"Hayır, teşekkürler," diye reddetti Tamia. "Uzun süre kalmayacağım."

Cynthia kaşlarını çatı, masasının köşesine tünedi ve kollarını düz göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Sanırım kadın kadına bir konuşma daha yapmamız gerekiyor."

Tamia masumca göz kırptı. "Ne hakkında?"

Cynthia'nın gözleri kısıldı. "İyi denemeydi. Ne yapmaya çalıştığını biliyorum Tamia. Ama sana bunun işe yaramayacağını söylemek için buradayım."

"Neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok."

"Zekama hakaret etme, sürtük. Başı dertte genç kız rolünün tadını çıkarıyordun-"

"Eğlenmek mi?" Tamia inanamayarak yankılandı. "Geçtiğimiz beş ayı bu ofisten çok da küçük olmayan bir hapisane hücresinde geçirdim. İşlemediğim bir cinayetten yargılanıyordum ve müebbet hapis cezası ya da daha kötü bir ceza alma ihtimaliyle karşı karşıyaydım. Lütfen bana az önce anlattıklarımın nesinin eğlenceli *olabileceğini* söyleyin?"

Cynthia suçlayıcı bir tavırla, "Neden bahsettiğimi çok iyi biliyorsun," diye tısladı. "Brandon'ın sempatisini kazanmak için talihsizliğini sağıyordun-"

"Ne!"

"-ve bundan bıktım usandım! Senin için ne kadar saçmaladığım hakkında bir fikrin var mı? Brandon bana seni temsil etmeyi planladığını söylediğinde tam bir sürtük olabilirdim, ama olmadım. Kendi kişisel duygularımı bir kenara bıraktım ve bir kez bile şikayet etmeden kararını destekledim, sürekli telefon aramalarınız ve muhtaç taleplerinizle sabrımı test etmenize rağmen. Dilimi tuttum çünkü Brandon'ı seviyorum ve duruşma bittiğinde onu tekrar kendime almak için sabırsızlanıyordum. Ama onu yalnız bırakmaya hiç niyetin olmadığını bilmeliydim!"

Tamia kaşlarını kaldırdı. "Yani o benimken onu yalnız bırakma şeklini mi kastediyorsun?"

Cynthia ona öfkeli bir masumiyet ifadesiyle baktı. "Sen neden bahsediyorsun? Onu yalnız bıraktım! Sana aylar önce söylediğim gibi, Brandon ve ben sadece arkadaştık!"

"Ama sen daha fazlası olmak istedin," diye karşılık verdi Tamia. "Ne zaman arkamı dönsem oradaydın, onun etrafında dolanıyordun. Seninle tanıştığım ilk geceyi hâlâ hatırlıyorum. Brandon'la birlikte biraz zaman geçirecektik ama buraya geldiğimde ofisinde ona sokulmuştun. Saçlarını açmış, ayakkabılarını çıkarmış ve kendini *çok* güzel ve rahat hissetmiştin. Bunu hatırlıyor musun, Cynthia? Brandon'la geçirdiğim özel geceyi nasıl *masumca* mahvettiğini hatırlıyor musun?"

Cynthia ona baktı, burun delikleri açıldı.

"Evet, hatırlıyorsun," diye alay etti Tamia. "İstediğin kadar inkâr et, sürtük, ama o gece ne yaptığını çok iyi biliyordun. Peki şimdi ayakkabının diğer ayağında olması nasıl bir duygu? Brandon *senin* erkeğin ama sen kendini onun hayatındaki diğer kadın tarafından tehdit edilmiş hissediyorsun, gitmeyi reddeden kadın tarafından?"

Cynthia gözle görülür bir şekilde yutkundu.

Tamia'nın dudaklarında yavaş, memnun bir gülümseme belirdi. "Pek iyi hissettirmiyor, değil mi? Bana bir şey söyle. Brandon'la benim hakkımda tartışmaya başladınız mı? Kendini onun sana karşı gerçek hislerini sorgularken buldun mu? Onun için *benden* daha iyi olduğunu görmesi için ne yapman gerektiğini sık sık merak ettin mi?"

Cynthia ona ters ters baktı. Birkaç öfkeli saniyenin ardından aniden ayağa kalktı, masasının etrafından dolaştı ve sertçe oturdu.

"Çık dışarı," diye tersledi.

Tamia güldü. "*Şimdi* de gitmemi mi istiyorsun? Tam da kadın kadına sohbetimiz güzelleşmeye başlamışken."

"Sana söylemek istediğim her şeyi söyledim," diye tükürdü Cynthia.

"Bu doğru mu?" Tamia alaycı bir tavırla masaya doğru ilerledi. "O zaman kapanış konuşmamı yapmama izin verin. Bir yere gitmiyorum, Cynthia. Brandon'ı seviyorum."

"Biraz aşk!" Cynthia alaycı bir şekilde güldü. "Başka bir adamla yattın ve Brandon'a *her* konuda yalan söyledin! Eğer sevdiğin insanlara *böyle* davranıyorsan, Tanrı diğer herkesin yardımcısı olsun!"

Tamia utançla irkilmediği için kendini tebrik etti.

"Haklısın," diye alçakgönüllülükle kabul etti. "Brandon'ı aldatmak hayatımın sonuna kadar pişmanlık duyacağım korkunç bir hataydı."

Cynthia gözlerini devirdi. "Ağla lan nehir gibi."

Tamia kaşlarını çatı. "Benimle istediğin kadar alay edebilirsin. Açıkçası, hakkımda ne düşündüğünüz umurumda bile değil. Bilmeniz gereken tek şey Brandon'ı sevdiğim ve eğer onunla ikinci bir şans yakalayacak kadar şanslıysam, onu *asla* bırakmayacağım."

Cynthia ona sıırıttı. "Çok tatlısın ama gerçekçi olalım Tamia. Brandon'ın seninle evleneceğine gerçekten inanıyor musun? Seni gönülsüzce ailesiyle tanıştırmaya karar vermeden önce onunla *dokuz ay* çıktın. Bu sana onun senin hakkında ciddi olmadığını göstermeliydi. Yine de o kişinin sen olabileceğin gibi yanlış bir fikre tutunmakta ısrar ediyorsun. Neden? Birkaç numara bilen eski bir porno yıldızı olduğun için mi? Sürtük, lütfen. Brandon gibi bir adam her yerde iyi bir am bulabilir, ona başka ne sunabilirsin ki?"

Tamia Cynthia'ya ters ters baktı ve ağzından çıkan kötü niyetli sözleri yok sayabilmeyi diledi. Ama yapamadı ve ikisi de bunu biliyordu.

Cynthia'nın ifadesi daha da kendini beğenmiş bir hal alınca Tamia'nın bakışları masanın üzerinde Joseph ve Coretta Yarbrough'nun çerçeveli fotoğrafına kaydı. Bu, çifti bir derginin kapağını süsleyecek kadar iyi gösteren profesyonel stüdyo çekimlerinden biriydi.

"Ne kadar tatlı, değil mi?" Tamia alaycı bir şekilde mırıldandı. "Masanda anne babanın bir resmini tutuyorsun."

Cynthia ona kibirli bir bakış attı. "Bunu alay edilecek bir şeymiş gibi söylüyorsun. Birbirini çok seven iki harika anne babaya sahip olduğum için çok şanslıyım. Umarım ben de bir gün onların sahip olduklarına sahip olurum."

Tamia tatlı tatlı gülümsedi. "Umarım sen de seviyorsundur." Cynthia'nın gözleri kısıldı.

Tamia o anda Cynthia'ya babasının küçük kirli sırrını söylemek için dayanılmaz bir istek duydu. Cynthia yıkılacak ve hiç şüphesiz sevgili babasıyla yüzleşip gerçeği öğrenmek isteyecekti. Skandal ortaya çıktığında Bernard Chambers, Piskopos Yarbrough'yu Başkan Obama'nın Rahip Wright'ı terk etmesinden daha hızlı bir şekilde otobüsün altına atacaktı. Ve ne o ne de karısı Brandon'ın Cynthia'yla evlenmesine izin verecekti.

Tam olarak Tamia'nın istediği de buydu.

Öyleyse ne bekliyorsun? İçinden bir ses sordu. En büyük rakibini ortadan kaldırmak için eline mükemmel bir fırsat geçti. Ayakkabı diğer ayağında olsaydı, Cynthia'nın sana karşı zarar verici bir sırrı kullanmaktan çekinmeyeceğini biliyorsun!

Ama Tamia Honey'nin güvenine ihanet etmeyeceğine söz vermişti. Eski entrikacı haline dönmek için ne kadar istekli olursa olsun, sözüne sadık kalmalıydı. Değil mi? *Değil mi?*

Birden kapı sert bir şekilde çalındı.

Cynthia seslenemeden kapı açıldı ve Brandon orada dikiliyordu.

Bir kadından diğerine baktı, sonra kaşlarını çatı.

"Iris bana seni muhtemelen burada bulacağımı söyledi," dedi Tamia'ya. "Ne haltlar dönüyor burada?"

"Yok bir şey," dedi Tamia yumuşak bir sesle. "Cynthia bana burada işlerin nasıl yürüdüğünü anlatıyordu."

Brandon yüzü kızarana kadar Cynthia'ya baktı. "Bu sabah mahkemeye çıkman gerekmiyor muydu?" diye sordu usulca.

"Evet." Endişeyle masasının üzerindeki kâğıtları toplamaya başladı. "Ben de tam gitmek üzereydim."

Onu bir süre daha süzdükten sonra bakışlarını Tamia'ya çevirdi. "Buraya gel."

Hiç tereddüt etmeden itaat etti.

Tamia ona ulaştığında, Tamia'nın elinden çantasını aldı ve sonra Cynthia'ya döndü. "Bu her neyse" -Cynthia ile Tamia'nın arasını işaret etti -"Bir daha olmasına izin verme. Beni anlıyor musun?"

Cynthia'nın ağzı kenarlarından gerildi ama başını salladı.

Brandon beklentiyle Tamia'ya baktı.

Başını salladı. "Seni anlıyorum."

"Güzel." Cynthia'ya son bir uyarı bakışı atan Brandon, Tamia'nın dirseğini kavradı ve onu ofisten dışarı çıkardı.

Uzun koridorda ilerlemeye başladıklarında Tamia kendini savunmak zorunda hissetti. "Bakın, buraya sorun çıkarmaya gelmedim-"

Brandon onun sözünü kesti. "Noemi'nin bu sabah doktor randevusu olduğunu unutmuşum. Bugün ofise dönmemesi ihtimaline karşı, yarın onun gölgesi olmaya başlamaya hazır olabilmeniz için gözden geçirmeniz için bir kopya kağıdı bıraktı."

Tamia hızlıca başını salladı. "Bütün hafta sonu ders çalıştım. Yaz stajlarımdan ne kadar çok şey hatırladığımı fark etmek hoş bir sürpriz oldu, mahkemeyi beklerken yaptığım tüm yasal araştırmalardan bahsetmiyorum bile."

"Bunu duyduğuma sevindim. Noemi yatak istirahatine alınabilir, bu yüzden beklediğimizden daha erken ateşe atılma ihtimaliniz çok yüksek."

Brandon, Tamia'ya bölümün idari personelini barındıran maun odalardan oluşan labirentte rehberlik ederken, Tamia onları takip eden spekülatif bakışları ve fısıltıları fark etmemiş gibi yaptı. Ancak Noemi'nin odasına vardıklarında, boğuk seslerin uğultusu bir arı kolonisinin çıkardığı gürültüye rakip olacak kadar yüksek görünüyordu.

Belli ki Brandon da fark etmişti. Tamia'nın evrak çantasını onun için hazırlanmış olan yedek bilgisayarın yanına koyduktan sonra Tamia'nın elinden tuttu ve onu bölmelerin ortasına götürdü.

"Dinleyin millet," diye anons etti.

Tüm gözler onlara çevrildiğinde Tamia'nın yüzünü sıcaklık kapladı. Etrafı sessiz bir beklenti havası sararken, koridor boyunca uzanan ofislerin kapılarında birkaç avukat belirdi.

Herkesin dikkatini çektiğinden emin olan Brandon, Tamia'yı omuzlarından tutarak karşısına oturttu. "Bu Tamia. Hepinizin bildiği gibi, eskiden benim kız arkadaşımdı ve aynı zamanda firmanın müşterilerinden biriydi. Şimdi ise bir çalışan. Bununla ilgili bir sorunu olan varsa" -kasıtlı olarak odaya göz gezdirdi- "gelip beni görsün. Aksi takdirde, lütfen huzur içinde çalışmasına izin verin. Anlaşıldı mı?"

Birkaç saygılı "Evet, efendim "in arasına serpiştirilmiş baş sallamalar ve onay mırıltıları vardı.

Tamia ve Brandon asistanının odasına doğru yürürken Tamia nefesinin altından mırıldandı: "Keşke bunu yapmasaydın. Şimdi herkes benden nefret edecek."

Brandon usulca kıkırdadı. "Hayır, yapmayacaklar. Ama yaparlarsa, o eski sözle rahatlayabilirsin."

"Hangi eski deyiş?"

" 'Biri senden nefret edene kadar sen hiç kimsesin. "

Bölüm 29

Tamia

Tamia günün geri kalanını Brandon'ın yeni davalarından biri için hukuki araştırma yaparak geçirdi. Doktor randevusundan sonra eve giden asistanının verdiği talimatları takip eden Tamia, Brandon'ın savunma stratejisini hazırlamasına yardımcı olacak ilgili tüm içtihatları belirlemek için sayısız çevrimiçi makaleyi, açıklamalı tüzüğü ve hukuk ansiklopedisini inceledi. Elinden geldiğince çok sayıda destekleyici belgeye ulaştıktan sonra, veri tabanı için materyalleri düzenledi ve indeksledi, ardından bir rapor hazırlamaya girişti.

Kendini işine o kadar kaptırmıştı ki zamanın nasıl geçtiğini anlamıyordu. Pencereden dışarı bakıp akşam karanlığının çöktüğünü görene kadar bir saat diğerinin içinde eriyip gitti.

"Sadece yarı zamanlı olman gerektiğinin farkındasın değil mi?" diye mırıldandı derin bir ses kulağına.

Tamia sıçradı, kafasını sağa çevirdi.

Brandon onun omzunun üzerinden eğilmiş, yüzünde eğlenerek bir ifade vardı.

Tamia bir elini hızla çarpan kalbinin üzerine attı. "Ödümü kopardın!"

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı. "Özür dilerim. Geldiğimi duyarsın sanmıştım. Fark etmediysen söyleyeyim, buralar hayalet şehir gibi."

"Hayır, fark etmemiştim."

"Belli ki."

Tamia onun gözlerinin içine gülümseyerek yakınlığının tadını çıkardı. Dudakları onunkilerden bir nefes uzaktaydı ve şehvetli dolgunluklarıyla onu baştan çıkarıyordu.

"Saatin ne kadar geç olduğunu biliyor musun?"

Saati kontrol etmek için onunla göz temasını kesmek istemeyerek başını salladı. "Saat kaç?"

"Yediden sonra."

Şakacı bir şekilde gülümsedi. "Bu doksanlı yılların eski bir grubunun adı değil miydi?"

Brandon'ın gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Doksanlar hakkında ne biliyorsun, küçük kız? Sen hâlâ bezli değil miydin?"

"Değildim!" diye öfkeyle söylendi. "Bilgin olsun diye söylüyorum, ben 1982'de doğdum. Ama bu detayı nasıl unuttuğunuzu anlayabiliyorum, hafızanızın sizi nasıl yanıltmaya başladığını görüyorum."

"İşte şimdi yaşlı adam şakalarına başladın."

Sırıttı. "Hey, sen başlattın, babalık."

Brandon kıkırdadı ve kızın bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. Tamia ona baktı.

O da ona baktı.

Saniyeler geçti.

Adam masaya yaslanmak için geri çekildiğinde, sanki ona tekrar dokunmamak istermiş gibi ellerini takım elbisesinin ceplerine soktuğunda hayal kırıklığı onu sardı.

Tamia bu düşünceye gülümsedi. "Toplantılarınızdan ofise yeni mi dönüyorsunuz?"

"Evet. Ve seni hala burada bulmayı beklemiyordum. Noemi izne çıkana kadar çalışma saatlerinin 10'dan 4'e kadar olması konusunda anlaşmamış mıydık?"

"Evet, ama meşguldüm ve zamanın nasıl geçtiğini anlamadım."

Masasının üzerindeki kitap yığınınına bir göz attı, sonra bilgisayar ekranına doğru başını salladı. "Ne üzerinde çalışıyorsun?"

Tereddüt etti. "Bir rapor."

"Gerçekten mi? Bir göz atabilir miyim?" "Henüz değil. Henüz bitmedi."

"Sorun değil. Sadece doğru yolda olup olmadığını görmek istiyorum-"

"Hayır, bakma!" Tamia itiraz etti, hızla hareket ederek onun bilgisayar ekranını görmesini engelledi. "Önce raporu bitireyim, sonra sana veririm. Tamam mı?"

Brandon kıkırdadı. "Demek böyle olacak, ha?"

Tamia mahcup bir şekilde sırıttı. "Sadece işim konusunda kendime daha çok güvenene kadar."

"Yeterince adil." Brandon masadan doğruldu. "Geç oldu. Eve gitmeye başlamalısın."

"Henüz değil. Olaylar henüz zihnimde tazeyken rapora daha fazlasını eklemek istiyorum. Dışarıda ne kadar çok içti hat verisi olduğunu aklım

almıyor. Sadece

Sadece internet bile, bu kadar çok bilgi şaşırtıcı." Brandon gülümseyerek onun omzunu sıktı. "Benim dünyama hoş geldin."

Tamia umutsuzca onun sıcak elini tutup yanağına yaslamak, sonra da göğsüne indirmek istedi. Ama bu dürtüyle harekete geçmeden cep telefonu çaldı.

Brandon ona, "Ofisimde olacağım," dedi. "Hoşça kal demeden gitme."

"Aramayacağım." Tamia telefonunu eline alıp arayanın kimliğine baktı ve tanımadığı numarayı görünce kaşlarını çattı. Aramayı telesekretere bırakmayı düşündü ama merakı onu alt etti.

"Alo?" diye temkinli bir şekilde cevap verdi, bir hafta önce aldığı telefon çağrısını düşünüyordu.

"Tamia?"

"Evet."

"Hey, bu Mark'ın arkadaşı Gavin."

"Merhaba Gavin," dedi Tamia sıcak bir sesle.

"Umarım Shanell'in bana yeni numaranı vermesine kızmamışsındır."

"Hiç de değil." Brandon kollarını göğsünde kavuşturmuş halde kabine dönerken Tamia başını kaldırıp baktı. Eğlenceli bir gülümsemeyi bastırarak sandalyesinde arkasına yaslandı ve bir bacağına diğerinin üzerine yavaşça geçirdi, Brandon'ın gözlerinin hareketi takip edişini izledi. "Nasıl gidiyor, Gavin?"

"İyi gidiyor," diye cevap verdi. "Afganistan'da geçirdiğim bir yılın ardından eve dönmeye alışmaya çalışıyorum."

Bu duyguyu bilirim, diye düşündü Tamia acımasızca. Kulağa çılgınca gelse de, bir savaş bölgesinde ateşten kaçmayı parmaklıklar ardında *bir* gün bile geçirmeye tercih ederdi.

"Eminim ailen sağ salım döndüğün için çok mutludur," dedi Gavin'e.

"Oh, kesinlikle. Telefonumu patlatmaktan ve bana yemek getirmek için gelmekten vazgeçmediler." Gavin kıkırdadı. "Yemekten bahsetmişken, akşam yemeği yedin mi diye sormak için aramıştım."

"Akşam yemeği mi?" Tamia yankılandı. Brandon kaşlarını kaldırarak ona baktı.

"Evet. Akşam yemeği. Biraz geç olduğunu biliyorum ama işten yeni geldim ve bu akşam tek başıma yemek yemek istemiyorum. Bu yüzden bir şansımı deneyeyim ve yemek yiyip yemediğine bakayım dedim."

"Um, hayır, aslında, hala isteyim. Ama-"

Brandon hiç uyardmadan telefonu Tamia'nın elinden aldı. Tamia onu durduramadan Gavin'e, "Naber dostum?" dedi. Ben Tamia'nın patronuyum. Kalmasını ve üzerinde çalıştığı işi bitirmesini istiyorum, böylece sana başka bir zaman yetişir."

Adam aramayı sonlandırıp telefonu cebine sokarken Tamia ona inanamayarak baktı. "Bunu yaptığına inanamıyorum!"

"Ne?"

"Ne? Brandon, bu çok kaba ve yersizdi!"

"Bana o adamla ilgilenmediğini söylemedin mi?" diye meydan okudu.

"Evet, ama konu bu değil. Nereye gidiyorsun?" Brandon dönüp kabinden çıkarken kadın itiraz edencesine homurdandı.

Öfkeli bir nefes alarak ayağa fırladı ve onun peşinden koştu. "En azından telefonumu geri alabilir miyim?"

"Tayland havasındayım," diye açıkladı, koridorda ilerlerken kravatını çözdü. Omzunun üzerinden ona baktı. "Tayland yemeği ister misin?"

"Zenci, sen aklını kaçırmışsın."

Kıkırdadı. "Bunu *evet* olarak kabul ediyorum."

Koridorun sonunda, açık bir kapıdan içeri girdi.

Tamia onu takip etti, gözleri devasa maun bir masa, koyu deri bir kanepe, yaldızlı çerçeveli yağlı boya tablolar ve şehir silüetine bakan bir pencere duvarı bulunan lüks köşe ofisi tararken genişledi.

"Vay canına," diye fısıldadı takdirle. "Yükselmekten bahsediyorsun."

Brandon masaya geçip telefonu eline alırken ve Tayland restoranını hızlıca ararken ona tembel bir gülümseme gönderdi.

"Her zamankinden mi?" diye sordu Tamia'ya. "Evet, lütfen."

Brandon yemeklerini sipariş ederken, pencerelere doğru yürüdü ve ışıltılı ufuk çizgisine baktı, Brandon'la telefonda konuştukları geceyi hatırladı ve durdukları yerden manzaranın tadını çıkardılar - o balkonda, Brandon ofiste.

"On beş dakika," dedi ona ve telefonu kapattı.

"Harika." Tamia omzunun üzerinden baktı, adamın takım elbise ceketini ve kravatını çıkarışını, gömleğinin üstteki üç düğmesini açışını, manşetini çözüşünü izledi

ve kollarını sıvadı.

Ağzı sulandı. Onun mesai sonrası seksi görünümünü her zaman sevmişti ve bu gece de bir istisna değildi.

Başını kaldıran Brandon onun bakışlarıyla karşılaştı. "Aç mısın?"

Kahretsin, ağzının suyu mu akıyor?

"Evet," dedi yavaşça, ağzının kenarlarında tükürük olup olmadığını kontrol etmek istiyordu. "Neden?"

"Çünkü öğle yemeği boyunca çalıştığını tahmin ediyorum."

Utangaç bir şekilde sırıttı. "Evet, ama yemek yedim. Iris bana alt kattaki kafeden hindi dürüm getirdi. Ne kadar tatlı değil mi?"

"Çok," diye onayladı Brandon. "Ama hiç şaşırmadım. Iris iyi bir insan."

"Kesinlikle." Tamia deri koltuğa doğru yürüdü ve oturdu.

"Bu ofis harika Brandon. Ortaklığın kesinlikle ayrıcalıkları var." "Öyle de denebilir. Bir şeyler içmek ister misiniz?"

"Aman Tanrım. Islak barınız bile var mı?"

Brandon söz konusu özel bara doğru yürürken kıkırdarak, "Evet," dedi. "Firmanın kurucu ortakları, müşterilere herhangi bir toplantıya başlamadan önce sert bir içki ve puro ikram ettiğiniz eski günlere geri döndüler. Ne alırsınız güzel bayan?"

Tamia iyice büyülenmiş bir halde gülümsedi. "Bir kadeh beyaz şaraba ne dersin?" "Dileğiniz benim için emirdir."

Keşke!

Görkemli deri koltuğa daha rahat bir şekilde yerleşen Tamia, Brandon'ın ona şarap doldurmasını ve kendine sek bir viski hazırlamasını izledi. Brandon ona doğru yürürken birbirlerine baktılar, aralarındaki hava cinsel enerjiyle titreşiyordu. Brandon Tamia'ya içkisini uzatıp yanına oturduğunda meme uçları o kadar sertleşmişti ki yanıyorlardı.

Brandon kadehini ona doğru kaldırarak, "Kadeh kaldıralım," diye mırıldandı. "İşteki ilk gününüze."

Tamia gülümsedi. "Buna kadeh kaldıracağım."

Kadehlerini tokuşturup içkilerini yudumladılar ve birbirlerine baktılar. "Bana bu fırsatı verdiğiniz için tekrar teşekkürler," dedi

Tamia usulca. "Bir şey değil."

"Cynthia'nın onaylamadığını biliyorum, bu yüzden benim için kendinizi tehlikeye atma isteğinizi takdir ediyorum."

Brandon'ın dudakları kıpırdadı. "Her şey yolunda."

Tamia şarabını biraz daha yudumladıktan sonra dayanamayıp sordu: "Nerede o? Geç saatlere kadar çalışmamasına şaşırdım."

"Aslında öyle. Yeni bir müşterisiyle yemek yiyor."

Tamia yavaşça başını salladı. "Burada olmamasına şaşmamalı." *Gözlerini senden ayırmadan* sessizce ekledi.

Brandon viskisini içerken, düşünceli bir şekilde devam etti, "Biliyor musun, şimdi düşünüyorum da, buranın bu gece bu kadar ıssız olmasına şaşırdım. Çıktığımız zamanları hatırlıyorum da, etrafta *hep* başka avukatlar olurdu ve saat ondan sonra bile çalışırlardı."

Brandon başını salladı. "Hâlâ öyle. Ama insanlar genellikle Pazartesi geceleri daha erken çıkıyorlar. Ve Şükran Günü'nün hemen köşede olduğunu unutmayın."

"Ah." Tamia başını salladı. "Yani avukatlar bile tatil verimliliğinin düşmesinden etkilenebilir."

Brandon kıkırdadı. "Elbette. Biz insanız."

"Hmm, bu konuda jüri hala kararını vermedi."

Sessiz bir kahkaha attılar.

Brandon uzun bir süre bardağına baktıktan sonra aniden, "Dün neden kilisede değildin?" diye sordu.

Soru karşısında hazırlıksız yakalanan Tamia, gerçeği -ya da izin verildiği kadarıyla gerçeğe yakın bir şeyi- söylemeye karar vermeden önce bir cevap bulabilmek için bocaladı. "Dün Shanell'e de söylediğim gibi, Redeemed Life Ministries'i pek sevmiyorum."

"Gerçekten mi? Neden olmasın?"

"Dürüst olmak gerekirse mi? Büyük kiliselerin hayranı değilim. Bana çok kişilsiz ve abartılı geliyorlar, bir ibadet hizmetinden çok bir tiyatro oyununa benziyorlar."

Brandon kıkırdadı. "Buna itiraz edemem."

Tamia belli belirsiz gülümsedi. "Ben büyürken büyükanmemle gittiğim kilise, herkesin birbirini tanıdığı küçük bir cemaat kilisesiydi ve Pazar akşam yemeği için papazın evine davet edilmek alışılmadık bir şey değildi."

Brandon başıyla onayladı. "Bu benim büyüdüğüm kiliseye benziyor." "Gerçekten mi?"

"Evet."

"Ne oldu peki? Neden artık oraya gitmiyorsun?"

Omuz silkti. "Kardeşlerim ve ben üniversite için evden ayrıldıktan sonra kiliseye gitmek bizim için bir öncelik olmaktan çıktı. Ve babam politikaya atıldıktan sonra

Kariyerine devam ederken annemle birlikte toplumda daha fazla görünürlüğü olan daha büyük bir kiliseye katılmaya karar verdiler."

"Elbette," dedi Tamia. "Piskopos Yarbrough'un megaministry'sine ait olmak, daha yüksek makamlara gelmek isteyen her siyah politikacı için avantajlıdır."

Kadının sesindeki alaycılığı duyan Brandon yüzünü buruşturdu. "Keşke babamın siyasi çıkarlar için hareket etmediğini söyleyebilseydim ama söyleyemem. Bugünlerde yaptığı her şey adaylığını güçlendirmek için hesaplanmış stratejik bir hamle." Brandon omuz silktili. "Neyse o."

"Bu doğru." Tamia şarabından uzun bir yudum aldı. "Ama baban kiminle aynı safta yer aldığına dikkat etmeli."

Kahretsin! diye düşündü. *Az önce bunu yüksek sesle mi söyledim?*

"Ne demek istiyorsun?" Brandon ona sordu.

Sertçe yutkundu. "Yani, kampanyasına gölge düşürebilecek biriyle aynı safta yer almadığından emin olması gerekiyor."

"Elbette. İnanın bana, bunu biliyor. Valiliğe aday olma kararını açıkladığından beri bize hep bu konuda öğüt veriyor. 'Beni kötü gösterecek hiçbir şey yapmayın' onun yeni mantrası," dedi Brandon biraz daha viski yudumlamadan önce alaycı bir tavırla.

Tamia sessizdi.

Kadehini indiren Brandon, spekülatif bir şekilde ona baktı. "Her neyse, az önce genel anlamda mı konuşuyordunuz? Yoksa aklınızda belirli bir şey mi vardı? ?"

Tamia ona baktı, keşke Piskopos Yarbrough hakkında bildiklerini ona anlatabilseydi. Ama Honey sırrını açıkladığı için onu asla affetmeyecekti. Ve Bernard Chambers'ın Tamia'yı reddetme şeklinden sonra, en önemli kampanya vekilinin gerçekleşmeyi bekleyen bir skandal olduğu konusunda uyarılmayı hak etmiyordu.

Brandon'a parlak bir şekilde gülümsedi. "Tabii ki sadece genel anlamda konuşuyordum. Göreve talip olan her politikacının kimlerle ilişki kurduğuna dikkat etmesi gerekir."

Brandon onu her zaman içini kıpır kıpır eden o sessiz, sondalı tavırla inceledi. "Benden bir şey mi saklıyorsun?"

"Hayır," dedi çabucak.

Ağzının bir köşesi alaycı bir şekilde kalktı. "Tıpkı sen ve kız kardeşinle ilgili benden hiçbir şey saklamadığın gibi, değil mi?"

Hazırlıksız yakalanan Tamia kekeleyerek, "Neden bahsediyorsun?" diye sordu.

"Fiona ile aranızdaki anlaşmazlıktan bahsediyorum - sizi son birkaç aydır ayrı tutan gizemli tartışmanızdan. Bir süredir bu konuyu açmamış olmam, artık sorularım olmadığı anlamına gelmiyor."

Nabızı gümbür gümbür atan Tamia ona sadece bakabildi. O da ona baktı.

Neyse ki o anda masa telefonu çaldı.

O teslimatçıyla buluşmak için aşağı inerken Tamia maun çalışma masasında yer açtı, keten bir masa örtüsü, Wedgwood porselen yemek tabakları ve mumlarla doğaçlama yapmayı diledi.

Brandon dönüp kapıyı arkasından kapattı, sonra da kadının güzel kokulu yiyecekleri masaya koymasına yardım etti. Pad Thai, körili tavuk ve baharatlı fesleğenli kızarmış pilavdan oluşan cömert porsiyonları paylaşabilmek için yan yana oturdular.

Birlikte yemek yemeleri o kadar doğal geliyordu ki Tamia geçen beş ayı neredeyse unutuyordu. Brandon'a bir lokma tavuk yedirdiğinde, onun etli dudaklarının yemek çubuklarının etrafında kapanışını izlerken, zonklayan amcığı onun artık başka bir kadına ait olmasını umursamıyordu. Cynthia değil de Brandon yanında olduğu sürece, birlikte geçirdikleri zamanın her anının tadını çıkaracaktı.

"Çıkarken hiç yapmadığımız bir şey daha," diye mırıldandı. Brandon onun bakışlarıyla karşılaştı. "Ne?"

"Akşam yemeğini ofisinde ye."

O bir şey söylemeyince Tamia acıyla gülümsedi. "Ortakların bizi birlikte yemek yerken görürlerse kaydardığını düşüneceklerinden hep endişe ederdin."

Brandon yavaşça başını sallayarak birkaç erişteyi yemek çubuklarının etrafında ustalıkla döndürdü ve kızın dudaklarına götürdü. Kız ağzını açıp bir lokma yemeği kabul ederken Brandon'ın gözlerinin içine baktı.

"Görünüşe göre," diye mırıldandı, çiğnerken dudaklarına bakarak, "seni pek çok şeyden mahrum bırakmışım. Bunun için özür dilerim."

"Üzgün olmana gerek yok," diye fısıldadı Tamia. "Önemli bir hedef için çalışıyordun. Fedakârlıklar yapman gerekiyordu."

"Doğru ... ama ne pahasına?"

Tamia sessiz kaldı. Bu, ilişkilerinin dağılmasında bir rolü olabileceğini kabul etmeye en çok yaklaştığı andı.

Duygulu gözlerini onunkilere dikti. "Seni asla ihmal etmek ya da benim için yeterince iyi değilmişsin gibi hissettirmek istemedim. Umarım bunu biliyorsundur."

Tamia, Cynthia'nın kötü niyetli sataşmaları zihninde yankılanırken bile şüphelerini bastırmaya çalışarak onun yüzünü aradı. *Seni gönülsüzce ailesiyle tanıştırmaya karar vermeden önce onunla dokuz ay çıktın. Bu sana onun seninle o kadar da ciddi olmadığını göstermeliydi.*

Tamia alt dudağını ısırarak başını salladı. "Bilmiyorum Brandon..."

"Bilmiyor musun?"

"Hayır." Sıkıca yutkundu. "İstemiyorum."

Adamın gözleri ani bir öfkeyle parladı.

"Şunu bil ki," diye homurdandı, sandalyesini döndürerek ona baktı. "Aramızda geçen her şeye rağmen seni düşünmeden edemiyorum. *Onunlayken* bile seninle olmak istiyorum. Şunu bil ki-"

"Brandon-"

"-bir dahaki sefere başka bir zenciyle uğraşmayı aklından bile geçirirsen, çifte cinayetle hapse gireceğim."

Tamia'nın nefesi kesildi. "*Brandon!*"

Kadının yüzünü ellerinin arasına aldı. "Bana yaptığın şey inanılmayacak kadar berbattı ama aramızda yaşananların sorumluluğunu kabul edecek kadar erkeğim. Seni hafife aldım ve sana olan hislerimi sorgulamana neden olacak şekilde davrandım. Eğer her şeyi baştan yapmak zorunda kalsaydım, her şeyi çok daha farklı yapardım. Ve sana bir şey daha söyleyeyim, birkaç gün öncesine kadar farkına bile varmadığım bir şey. Her zaman istediğin gibi eski ofisimde hiç piknik yapmadığımız ya da sevişmediğimiz için, bu ofisi gizlice senin için saklıyordum."

Tamia şaşkınlıkla ona baktı, söylediklerine inanmaya korkuyordu. "Yani sen ve Cynthia hiç-"

"Hayır." Başını bir kez salladı. "Yapmadık."

Tamia'nın gözlerinden yaşlar süzüldü.

"Bebeğim-"

O daha tek kelime edemedi Brandon öne doğru eğildi ve ağzını onunkine yapıştırdı.

Bölüm 30

Tamia

Onu öptüğü anda Tamia geçmişini unuttu ve kendini şimdi ve burada olana teslim etti.

Ağzını onunkine dayayan Brandon eteğinin altına uzandı ve dantel tangasını yakalayarak bacaklarından ve ince topuklu ayakkabılarının üzerinden çekti. Yemek tabaklarını bir kenara süpürdü, sonra onu masanın üzerine kaldırdı ve kalçalarını kabaca iterek ayırdı.

Adam bacaklarının arasına diz çöküp başını amına doğru indirdiğinde Tamia kalbi deli gibi çarparak onu izledi. Adam klitorisini yalarken haykırdı, sonra labiasının dolgun kıvrımlarını ağzına aldı.

"Brandon," diye inledi çaresizce, masaya yaslandı ve bacaklarını onun boynuna doladı. "Ummm ... bebeğim ..."

"Kahretsin," diye fısıldadı içgüdüsel olarak, iki parmağını etli ıslaklığının içine kaydırırken. "Bu amcığın çok özledim."

Adam onu parmaklarıyla ve ağzıyla becerirken Tamia inledi. Dili bir maestro gibiydi, vücudunun ritme göre kıvrınmasını sağlayan bir senfoniye ustalıklarla yönetiyor, kendinden geçerken sesi operatik bir kreşendoya yükseliyordu.

Brandon ayağa kalkıp aceleyle pantolonunun kemerini çözdüğünde hâlâ kontrolsüzce titriyordu. Uzun, kalın sikine bir kez baktı ve amı yeniden pompalanmaya başladı.

Kendini yukarı çekti, sonra uzandı ve parmaklarını onun sıcak, ağır saftının etrafında kıvırdı. Kadın onu okşarken inledi, şehvetli bir okşayış şişmiş uçtan inci taneleri gibi akan prekumu baştan çıkarmıştı.

Açlıkla dudaklarını yalayan Tamia, "Bu siki çok özledim," diye fısıldadı.

Brandon onu masadan kaldırarak, "O zaman başlayalım," diye homurdandı.

Adam onu kanepeye taşırken bacaklarını adamın beline doladı ve onun üzerine oturdu. Dizlerinin üzerine çöktü, adamın aletinin küt başı kremsti kapılarını dürttüğünde titriyordu. Kışkırtıcı bir şekilde ona sürtündü ve her ikisinin de uyarılmayla titremesine neden oldu.

"Uzun zamandır bu anın hayalini kuruyordum," diye itiraf etti onun ağzına karşı.

"Ben de." Brandon onu öptü, dili onunkine erotik bir şekilde karışmak için içeri girdi.

Tamia inledi, kollarını adamın boynuna doladı, adam eteğini kalçalarına kadar itti ve kış yanaklarını avuçladı. Ağızları bir dizi tükürükle ayrılmadan önce derin ve ateşli bir şekilde öpüştiler.

Gözleri kilitlendiğinde Brandon onu kaya gibi sert ereksiyonunun üzerine indirdi. Tamia başını geriye attı, kısık ığlığı Brandon'ın vahşi iniltisiyle karıştı ve amcığı onun on santimini emmek için gerildi. Kavisli uç G noktasına temas ettiğinde, vücudunu bir spazm dalgası yırttı.

Brandon, "Henüz gelme," diye emretti ve onu hızla aletinden kaldırdı.

"Yapmamaya çalışıyorum," diye inledi, "ama elimde değıl. Kendini çok iyi hissediyorsun. Çok iyi."

"Sen de öyle, *siktir!*" diye bağırdı adam, kadın kendini tekrar kazığa oturturken, çok azgındı ve kendini tutamayacak kadar aresizdi. Dizlerini büktü ve ayaklarını kanepeye dikti, aletinin üzerinde sallanırken kedi dudaklarını genişçe açarak onu inletti.

Adam kadının içine girmeye başladığında, kadın adamın omuzlarına yapıştı, tırnakları adamın gömleğinin altındaki gergin kaslara batıyordu. Adam kalçasının yanağına bir tokat atınca haykırdı, ses odanın içinde keskin bir şekilde yankılandı. Diğerk tarafına da vurarak etinin sevdiği şekilde sallanmasını sağladı.

Onun ışıltılı gözlerine gülümsedi. "Bu sulu kalçayı özledin mi?" "Siktir, evet," diye homurdandı, iki yanağına öyle sert vurdu ki neredeyse boşalıyordu.

Dikleşmiş meme uçları ipek bluzunun içinden çıkıntı yapıyordu, Brandon'ı emmesi için cezbeden ikiz işaretler. Kadın inledi, Brandon'ın ağzının ıslak sıcaklığından, dişlerinin nazik sıyrıklarından ürperdi.

Adam uzaklaşırken kadın aşağıya doğru baktı ve adamın kara sikinin içine girip çıkmasını izledi. Zevk o kadar çiğ ve yoğundu ki, her an dillerde konuşmaya başlayacağına yemin etti.

Daha fazla dayanamayacağını bildiğı için hızını artırdı, adamın aletinin üzerinde aşağı yukarı zıplarken kışını ırttı, hayatları buna bağılıymış gibi ona bindi.

"Kahretsin kadın," diye soludu Brandon, kızın esneyen poposunu sıkarken alnında ter parlıyordu. "Bir kardeşi öldürmeye çalışıyorsun."

Tamia hınzırca sırıttı. "Sana bu aç amcığınla kıcını yıpratacağımı söylemiştim."

"Vay be. Kesinlikle yaptın."

Gırtlaktan gelen kahkahası, adam tempoyu hızlandırıp amını o kadar hızlı ve sert yumruklarken bir iniltiye dönüştü ki, Houston rodeosunda atlı bir bronkoya bindiğini sandı.

"Siktir, bebeğim," diye kısık sesle bağırdı.

"Geliyorum!" "Ben de geliyorum!"

Birlikte patladılar, vücutları şiddetle titrerken ve kasılırken birbirlerinin isimlerini haykırdılar.

Tamia'nın içinden çıkan Brandon sikini tuttu ve onun pürüzsüz tıraşlı tümseğinin üzerine boşaldı. Adam sıcak döllerini kızın tenine bulaştırıp şişmiş am dudaklarını yağlarken kız zevkle mırıldandı. Sonra onun yüzünü izleyerek ıslak parmaklarını ağzına soktu ve emerek kuruturken gülümsedi.

Memnun gülümsemesine karşılık verdi, sonra şefkatle nemli alnını, kapalı göz kapaklarını ve burnunun güçlü köprüsünü öptü.

Yumuşak dudaklar.

Kız onun ağzını yalarken, yavaşça gömleğinin düğmelerini açmaya başladı. "Yemek yemeden önce kapıyı kapatman iyi oldu."

"Mmm." Brandon onun alt dudağını emdi. "Onu da kilitledim." Tamia kıkırdadı. "Ne kadar da önceden planlanmış."

Yumuşak bir şekilde güldü.

Gömleğini çıkardı ve eşofmanını çekiştirerek çıkardı, sert ve güçlü göğsünü seyredirken takdirle mırıldandı. Kadın önce parmaklarıyla, sonra da diliyle yırtık kaslarının izini sürerken titredi.

Ona birkaç dakika işkence ettikten sonra kucağından indi ve önünde durdu. Onun aç bakışlarını üzerinde tutarak yavaşça bluzunun düğmelerini çözdü ve eteğinin fermuarını açarak her iki giysinin de yere düşmesine izin verdi.

Sütyeninin kancasını açıp tatlı göğüslerini avuçladığında Brandon'ın aleti hazır olda bekliyordu. Memelerini birbirine bastırıp ağzına götürdüğünde ve dilini şişmiş meme uçlarının üzerinde gezdirdiğinde, Brandon kanepeden fırladı.

Tamia yaramazca gülerek geri çekildi ve ona doğru uzanan adamın elinden kurtuldu.

Kaşlarını çattı. "Demek şimdi benimle oynuyorsun."

"Umm-hmm," diye takıldı, adamın sabırsızlıkla pantolonunu, ayakkabılarını ve çoraplarını çıkarmasını izledi. Parlak, koyu çikolata rengi vücudu o kadar seksiydi ki, onun güzel kıkına saldırmamak için elinden geleni yaptı.

Adam kararlı bir şekilde ona doğru ilerlerken, "Bana bir puro borçlusun," diye mırıldandı.

Durakladı. "Bir ne?"

"Bir puro." Kaşlarını kaldırdı. "Bana patronlarının müşterilerine sert bir içki ve puro ikram etmeden toplantıya başlamadıklarını söylememiş miydin?"

Brandon'ın dudakları kıvrıldı. "Yaptığımız şey bu mu Tamia? Bir buluşma mı?" "Bir çeşit."

Gözleri Christian Louboutin stilettolarından başka bir şey giymemiş olan kadının şehvetli vücudunda gezindi. Bir an için gözlerini kapattı, burun delikleri alevlenirken karanlık bir şekilde mırıldandı, "Yemin ederim bir gün ölümüm olacaksın, kadın."

Tamia cilveli bir şekilde sırtarak masasına doğru ilerledi ve daha çok bir taht gibi hissettiren deri yönetici koltuğuna oturdu. Brandon onu izlerken ayaklarını masaya dayadı ve bacaklarını baştan çıkarıcı bir şekilde bileklerinden çaprazladı.

Adam şaşkın şaşkın ona baktı.

"Kahretsin," diye nefes aldı. "Çok güzelsin amına koyayım." Tamia klitorisi sertleşirken ağırbaşlı bir şekilde gülümsedi.

"Bekle. Bu anı yakalamalıyım." Brandon masanın üzerinden cep telefonunu kaptı ve havaya kaldırdı. Tamia göz kırpıp ona şehvetli bir öpücük kondururken Brandon başını sallayarak birkaç kare fotoğraf çekti. "Seksi kık."

Gülümsemesi genişledi. "Bunların yanlış ellere geçmediğinden emin olsan iyi olur," diye alaycı bir şekilde uyardı.

"Tabii ki hayır," diye homurdandı, yeni çektiği fotoğraflara hayranlıkla bakarken. "Bunlar sadece benim gözlerim için."

Telefonu bırakarak masanın etrafında döndü ve onun yanına diz çökerek elini yavaşça pürüzsüz bacaklarının üzerinde gezdirdi. Adamın dokunuşunun sıcaklığı amını krem haline getirirken kadın inledi.

"Purom nerede bebeğim?" diye mırıldandı. Adam ona göz kırptı.

"Neyin?"

"Sigaram. Hala onu bekliyorum."

Brandon kıkırdayıp başını salladıktan sonra masanın alt çekmecesini açtı

ve deve kemiğinden el oyması bir sandık çıkardı.

Dünyanın en pahalı markası olan yirmi adet birinci sınıf Gurkha Black Dragon Küba puros.

Brandon elle sarılmış sigaralardan birini alırken Tamia ona baktı. "Bana Black Dragons'larından birini mi veriyorsun?" diye nefes aldı, Brandon'ın gözde koleksiyonunun geri kalanının evinde kilit altında olduğunu biliyordu.

"İstediğin şey bu değil miydi?" diye yumuşak bir sesle konuştu. Kadın başını salladı. "Onlardan biri değil."

"Neden?" Durakladı, onun yüzünü inceledi. "En iyisini hak etmediğini mi düşünüyorsun?"

Tamia sertçe yutkundu, hâlâ purolardan mı yoksa tamamen başka bir şeyden mi konuştuklarını merak ediyordu.

"Tamia."

"Ne?"

"Sana bir soru sordum."

Onun niyetli bakışları altında aniden rahatsız olan Tamia sandalyede doğruldu ve dağınık saçlarını bir kulağının arkasına sıkıştırdı. "Unut gitsin."

"Hayır, bunu unutmayalım." Purosunu masanın üzerine bırakan Brandon, ellerini sandalyenin iki yanına koyarak ona doğru eğildi ve koyu renk gözlerini onunkilere dikti. "Şu anda beni mahvettin bebeğim."

"Ne demek istiyorsun?" diye mırıldandı.

"Ben senin erkeğindim. Sana ne kadar değerli, ne kadar özel olduğunu göstermek benim görevimdi. Ama belli ki bunu başaramamışım."

"Sen yapmadın," diye araya girdi ve yüzünü ellerinin arasına aldı. "Kim olduğumdan ve nereden geldiğimden utanmam senin suçun değildi. Bu benim suçumdu, boo. Senin değil."

Brandon onu öylesine şefkatle öptü ki gözyaşları kapalı göz kapaklarını yaktı. "Eğer sana daha önce söylemediysem, tatlım, şimdi söylüyorum. Sen en iyisini hak ediyorsun. Ve şu andan itibaren, tam olarak bunu alacağından emin olacağım."

"Ah, bebeğim." Tamia kollarını onun boynuna doladı ve uzun uzun sarıldılar.

Bir süre sonra kendini geri çekti ve bu kadar duygusallaştığı için utanarak gözlerinin kenarlarını sildi. "Tamam," diye burnunu çekti. "Senin Siyah Ejder'ini alacağım."

Brandon müstehzi bir ifadeyle sırtarak kara şaftını okşadı. "Hiç sormayacaksın sandım."

Tamia bir kahkaha patlattı. "Affedersiniz ama puroyu kastetmiştim."

"Oh, yani bunu istemiyor musun?"

"Ummm ..." Adamın kalın sikinin elinde şişmesini, damarlarının kabarmasını izlerken amı zonkluyordu. "Duruma göre değişir."

Brandon küstahça baktı. "Ne üzerine?"

Sırıttı. "Önce sigaramı içip içemeyeceğime bağlı."

"Hâlâ istiyor musun?"

"Evet, hala istiyorum."

"Pekâlâ." Brandon ince sarılmış puroyu aldı ve burnunun altından geçirerek kendine özgü aromasının tadını çıkardı. "Ahhh, iyi bir Küba purosuna gibisi yok. Bunu daha da güzelleştirecek başka bir şey düşünemiyorum."

"Ne?"

Gözleri hınzırca parlayan Brandon, Tamia'nın bacaklarını masanın üzerinden teker teker aldı ve omuzlarına attı.

Nabızı hızlandı.

Brandon onun bakışlarını tutarak kalın puroyu am dudaklarının arasından geçirdi. Tamia, karnına bir sıcaklık hücumu dolduğunda nefesini tuttu.

"Mmm." Brandon'ın derin sesi kadının içinde gürledi. "Bala batırılmış bir puro. İşte ben *de bundan* bahsediyorum."

Adam sigarayı yavaşça içinde çevirirken Tamia inledi ve omurgasında aşağı yukarı lezzetli ürpermeler meydana geldi. "Bu tam olarak . "Brandon sigarayı daha derine iterken Tamia bir iniltiyle daha sözünü kesti.

"Bunu sen istedin," diye mırıldandı, onun dikleşmiş meme uçlarından birini emmek için eğildi, "bu yüzden sana istediğini veriyorum."

Adam onu sigarayla sikmeye başladığında, Tamia inledi ve gözlerini kapattı, parmakları sandalyenin yastıklı kollarını kavradı.

Purosunu çıkarıp masasını süpürdüğünde ve onu masanın üzerine kaldırdığında, Tamia siyah ejderhasının sıcak, kadifemsi çeliğinin iç organlarını dövdüğünü hissetmeye fazlasıyla istekliyd.

Adam bacaklarını ayırınca, kadın bacaklarını adamın beline doladı ve ayak bileklerini adamın kaslı sırtının altından geçirdi.

Ve sonra onun içindeydi, o kadar derine itiyordu ki omurgası kasıldı. Kadın zevkle çılgılık attı, sırtı masadan aşağıya doğru eğildi.

Brandon ona karşı ürperdi. "Kahretsin, bu kedi sıkı," diye inledi uzun, delici vuruşlarla ona pompalamaya başlarken.

Tamia onun leğen kemiğine doğru sallanırken, aylarca onun ofisine beklenmedik bir anda gelmeyi ve onunla birlikte olmayı hayal ettiğini düşündü.

onunla seks yapmak. Bu gece *kesinlikle* beklemeye değmişti.

Adam devasa masayı sallayacak kadar güçlü itişlerle onu becerirken inledi ve ona cesaret vermek için bağırdı. Ter göğsünü kapladı ve gergin karnı onunkine çarptıkça alnından döküldü, ses odayı doldurdu. Tırnaklarını adamın yuvarlak poposuna geçirdi ve adam acımasızca amını yumruklarken kasların içeri ve dışarı doğru esnediğini hissetti.

"Ohhh kahretsin, bebeğim," diye inledi stiletto'ları yere çarparken. "Bu şey *çok* iyi amına koyayım."

Brandon eğilerek onun ayırık dudaklarını yaladı. "Baban çalışıyor mu?"

"Tabii ki evet! Babacık onu *yere bırakıyor!*"

Sert ve seksi bir kıkırdamayla kızın ayak parmaklarını kıvırdı. "İşte sorun bu."

Adam zıplayan göğüslerini avuçlarken ve onu masadan kaldırmadan önce ağrıyan meme uçlarını ovarken coşkuyla kıvrandı. Adam onu havada tutup içine girerken, "*Siktir, seni karnımda hissedebiliyorum!*" diye bağırdı.

Dakikalar sonra boşaldı, Brandon'ın adını haykırırken vücudu patlayıcı titremelerle sarsıldı, tırnakları sırtını tırmaladı. Brandon da saniyeler içinde onu takip etti; başı geriye atılmıştı, kasları titriyordu, elleriyle kıcını sıkıca kavrayıp içine boşaldı.

Yeniden toplanmaları çok uzun sürmedi.

Büyük masanın üzerinde bir başka çılgınca birleşmeden sonra, duvara, çalışma masasına ve ardından yere geçtiler ve birbirlerini altmışlık bir başka akıllara durgunluk veren orgazmın içine soktular. Geleceğin belirsizliğini koruduğunun farkında olsalar da, telafi etmeleri gereken çok fazla kayıp zamanı olan iki aşığın doyumsuz aceleciliğiyle seviştiler.

Gece sona ermeden önce, başladıkları yerde, kanepeye birlikte yığılmadan önce ofisin her köşesini vaftiz etmişlerdi.

Brandon'ın terli bedeninin sıcaklığının tadını çıkaran Tamia derin, bitkin bir nefes verdi ve usulca inledi. "Bacaklarımı hissedemiyorum."

Brandon kıkırdadı, sıcak nefesi kızın ensesini okşadı. "Bacaklar mı? Bunlar da ne?" İkisi

de güldü.

Bir süre sonra Tamia omzunun üzerinden baktı ve "Seni seviyorum Brandon" diye fısıldadı.

Sessizleşti, gözleri onunkileri arıyordu.

Birkaç saniye geçti.

Tam bu duyguya karşılık vermeyeceği konusunda umutsuzluğa kapılmaya başlamıştı ki, adamın ifadesi yumuşadı.

"Ben de seni seviyorum Tamia," diye fısıldadı boğuk bir sesle. "Hiç durmadım."

Bölüm 31

Brandon

Ertesi öğleden sonra Brandon ve Dre, Stogie's'de bir şeyler içmek ve geç bir öğle yemeği yemek için buluştular.

En sevdikleri köşedeki masada karşılıklı oturan iki arkadaş yemeklerini yerken alışılmadık bir şekilde sessizdi, her ikisi de kendi özel düşünceleriyle meşguldü.

Brandon'ın tütün tabakası hiç dokunulmadan masanın üzerinde duruyordu. Dün gece Tamia'ya yaptıklarından sonra, ereksiyon olmadan başka bir puroya bakabilmesinin *uzun* zaman alacağını biliyordu.

Kendi kendine sert bir zihinsel sarsıntı geçirerek bira şişesini kaptı ve derin bir yudum aldı, Dre'nin ilgisizce çatalıyla bifteğini dürtmesini izledi.

Brandon kaşlarını çatarak içkisini bıraktı. "Neyin var senin?"

Dre tabağından başını kaldırıp baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Başka zaman olsa, tabak masaya gelir gelmez o bifteği mideye indirirdin. Şimdi didikliyorsun. Sorun ne peki?"

"Yok bir şey. Sadece aklımda çok şey var." "Ne gibi?"

Dre cevap vermedi.

Brandon en iyi arkadaşının kısık gözlerini daha iyi görebilmek için başını eğdi. "Seni kürsüye çıkarmak üzere olduğumu biliyorsun, o yüzden itiraf etsen iyi olur."

Dre kaşlarını çattı. "Lanet olası avukatlar." Brandon güldü.

"Çıkar ağzındaki baklayı."

Çatalını bırakan Dre, ellerini yüzünde gezdirdi ve derin bir nefes verdi. "Sıçıp batırdım, dostum. Hem de *çok fena* sıçtım."

"Kahretsin, kardeşim. Ne yaptın sen?"

Dre alaycı bir tavırla, "Ne değil," diye karşılık verdi. "*Kim.*"

Brandon kıpırdamadan ona baktı. "Bana Brooke'la yattığını söylemesen iyi edersin."

Dre şaşkınlıkla kaşlarını çattı. "*Kim?*"

"Kız kardeşim," diye hırladı Brandon. "Ölmek istemiyorsan zenci, bana Brooke'la takıldığını söylemesen iyi edersin."

"Tabii ki hayır! Lanet olsun B, böyle çılgınca bir fikir nereden aklına geldi? Brooke benim için küçük bir kız kardeş gibidir!"

Brandon yavaşça başını salladı. "Sadece emin olmak istedim."

Dre hoşnutsuz bir şekilde başını salladı. "Bana böyle bir şey sorduğuna inanamıyorum. Sen kafayı yemişsin dostum. Açık konuş. Kız kardeşini itip kakacağımı düşünmen için sana hiç sebep verdim mi?"

"Hayır ve öyle kalsa iyi olur." Brandon birasından bir yudum aldı. "Peki kimden bahsediyordun? Kiminle yattın?"

Dre uzun, derin bir nefes verdi ve ağzından kaçırды, "Fiona ile seks yaptım." "*Ne?*" Brandon haykırdı. "Ah, kahretsin, hayır! Benimle dalga mı geçiyorsun?" Dre acı dolu bir yüz ifadesi takındı. "Keşke öyle olsaydı."

Restoranda hızla etrafına bakınan Brandon masaya doğru eğildi ve sertçe fısıldadı, "Sana o kızı rahat bırakmanı söylediğimi sanıyordum."

"Biliyorum," dedi Dre acımasızca. "İnanın ve güvenin, onun *yanına yaklaşmak* gibi bir niyetim yoktu."

"Peki ne oldu?"

"Bilmiyorum dostum." Dre gerçekten şaşkın görünüyordu. "Bir dakika önce tartışıyorduk, bir dakika sonra onu yazıcıya kaldırdım."

"*Yazıcı* mı?"

"Evet." Dre yüzünü buruşturarak titreyen elini başının üzerinden geçirdi. "Ofisteki fotokopi odasındaydık-"

"*Ne?*" Brandon Dre'ye kuşkuyla baktı. "Diğer herkes neredeydi?"

"Gittiler. Cumartesi gecesi idi."

Brandon bir süre daha Dre'ye baktı, sonra arkadaşının itirafı karşısında afallamış bir halde birasını daha yudumladı.

"Çılgıncaydı," diye devam etti Dre. "Ne düşünüyordum bilmiyorum. Yani, Fiona'nın lanet kışından ne kadar nefret ettiğimi biliyorsun."

Brandon sırtıttı. "Sanırım şehvet ve nefret arasında ince bir çizgi var."

"Yalan söylemiyorsun." Dre başını Brandon'a doğru salladı, gözleri şaşkınlıkla açılmıştı. "Aramızda kalsın ama daha önce hiç böyle bir amciğa *sahip* olmamıştım. Shorty neredeyse beni tek dizimin üstüne çöktürecekti."

ve teklif etmek, bu bok çok sıkıydı. *Dayuuuummm!"* diye haykırdı yumruğunu ağzına sokmadan önce.

Brandon gülmekten kendini alamadı. "Kahretsin, zenci, sesin tam anlamıyla kırbaçlanmış gibi geliyor."

"Adamım." Dre ürperdi ve ellerini yüzüne sürdü.

Brandon biftekten bir lokma aldı ve yavaşça çiğneyerek masanın karşısındaki arkadaşına baktı. "Onu rahat bırakman gerektiğini biliyorsun, değil mi?"

"Evet, evet. Biliyorum." Ama Dre'nin sesi pek ikna olmuşa benzemiyordu.

Brandon kaşlarını çatı. "Cidden dostum. Sen ve Leah neredeyse dört yıldır birliktesiniz. Bunu öğrenirse yıkılır." "Biliyorum," diye mırıldandı Dre, yüz ifadesi suçluluk ve utançla gölgelenmişti. "İnanın bana, yapmak istediğim son şey onu incitmek. O gecedен beri kendime, Leah benden bu kadar uzun süre uzak durmasaydı Fiona'yla yatmayacağımı söylemeye çalışıyorum. Ama bunun sadece bir kaçış olduğunu biliyorum. O gece Sonuç olarak, hile yapmanın *hiçbir* haklı gerekçesi yoktur."

"Doğru," diye onayladı Brandon, Tamia'yla dün gece yaptıklarını hatırladıkça içini suçluluk duygusu kemirse de. Her ne kadar Cynthia'dan biraz nefes almak için izin istemiş olsa da, onlar hâlâ bir çiftti. Yani teknik olarak onu aldatmıştı.

Kimi kandırıyorsun? Vicdanı alay etti. Tamia hapisten çıktığından beri onu aldatıyorsun.

Brandon kaşlarını çatı. Cynthia'ya ihanet ettiği için kendini suçlu hissetmesine rağmen, Tamia'yla seviştiği için pişmanlık duymayı kendine yediremiyordu. Dün gece paylaştıkları şeyin ne kadar olağanüstü bir deneyim olduğunu anlatmaya kelimeler yetmezdi. Akli *hâlâ yerinde* değildi.

"Sana bir özür borçluyum, kardeşim."

Hayalinden sıyrılan Brandon, Dre'ye şaşkın bir bakış fırlattı. *"Ben mi?"*

"Evet." Dre duraksadı, elindeki bira şişesiyle oynuyordu. "Geçen sefer buraya geldiğimizde Tamia'ya daire kiraladığın ve onu hayatına geri aldığın için sana çok kızmıştım ve Cynthia'ya haksızlık ettiğin için seni azarlamıştım. Ama Tamia ile bir geçmişiniz var, bu yüzden onun için yaptığın her şeyi onaylamasam da, bu kadar çok sevdiğin birini unutmanın kolay olmadığını biliyorum."

"Haklısın," diye sessizce onayladı Brandon. "Bu hiç kolay *değil*. Hem de hiç kolay değil."

Dre anlayışla başını salladı.

Birkaç saniye sonra boğazını temizledi ve mahcup bir ifadeyle ekledi, "O konuya girmek istemem ama hatırlayacağınız üzere Mystique videolarını izlemiştim-"

Brandon'ın gözleri tehlikeli bir şekilde kısıldı.

"Yani Tamia'nın şaka yapmadığını zaten biliyorum. Ama amcığı kız kardeşininkinin *yarısı kadar* bile iyiye, ona doyamamana şaşmamalı. *Ooo-wee!*"

Brandon başını sallayarak güldü. "Sen lanet bir aptalsın, bunu biliyor muydun?" "Sadece gerçekleri söylüyorum, dostum." Hınzırca sırıtan Dre, birasını kaldırarak

Kadeh kaldıralım. "Kız kardeşlere."

Brandon uzun bir süre tereddüt ettikten sonra şişesini Dre'ninkiyle tokuşturdu. "Kız kardeşlere. Ve Tanrı ikimize de yardım etsin."

Brandon o öğleden sonra ofise döndüğünde, asistanının Tamia'yla paylaştığı odaya gitmemek için kendini zor tuttu. Bütün gün dışarıda olmasına ve onu tekrar görmek için can atmasına rağmen - gülümsemesini görmek ve sesini duymak, onunla konuşmak ve gülmek, hangi seksi ayakkabıları giydiğini kontrol etmek için - onun patronu olduğunu ve buranın bir iş yeri olduğunu hatırlamak zorundaydı. Bu yüzden sakın ve soğukkanlı davranmalı ve ilk kez amcığın tadına bakan acemi bir okul çocuğu gibi davranmamalıydı.

Ve tabii bir de Cynthia meselesi vardı.

Brandon ve Tamia dün gece birlikte olmadan önce bile Cynthia'yla ilişkisinin sorunlu olduğunu, hatta belki de bitmek üzere olduğunu biliyordu. Ama ona gerçekten değer verdiği ve her zaman çok iyi arkadaş oldukları için ilişkilerini yürütmeyi denemeye istekliydi ve onun doğru kişi olabileceğini ummuştı. Ama sadece kendini kandırıyordu. Dün gecedен sonra, Cynthia'yla çıkmaya devam etmelerinin mümkün olmadığını şüpheye yer bırakmayacak kadar iyi biliyordu. Hele Tamia'ya hâlâ aşıkken, hele Tamia'yla tekrar baş başa kalıp performanslarını tekrarlamak için saatleri sayarken hiç olmazdı.

Cynthia'yı oyalamanın adil olmayacağını biliyordu. Bu yüzden doğru olanı yapmalı ve ondan ayrılmalıydı. Er ya da geç.

Bu konuşmadan korkan Brandon ofisinin kapısını açtı. Eşiği geçer geçmez zihni dün gecedен kalma cinsel görüntülerle bombardımana tutuldu. Tamia'yı kanepede, dizleri bükülmüş, parlayan am dudaklarını açmış, onun sikine binerken gördü. Onu kışkırtıcı bir şekilde masaya doğru yürürken gördü, her erkeğin erotik fantezisi gibi görünüyordu.

şehvetli göğüsleri, dolgun kalçaları ve öldürücü bacakları. Onu masanın üzerine yatırıp arkadan sikerken sulu poposunun sallandığını, içine girerken tatlı memelerinin aşağı yukarı zıpladığını gördü. Yere baktığında, çıplak vücutlarının itişip kakıştığını, dönüp durduğunu, o kadar güçlü bir şekilde yuvarlandığını gördü ki, kötü bir halı yanığı vakasına yakalanmamaları bir mucizeydi.

Bakışlarının düştüğü her yer orgazmik nirvananın kara mayınıydı.

Sertçe yutkundu, kravatının düğümünü çözerek masasına doğru yürüdü ve oturdu. Aklına hemen Tamia'nın aynı sandalyede oturduğu, stiletto giymiş ayaklarını masaya dayadığı ve dudaklarını muzip bir gülümsemeyle büktüğü anı geldi.

Brandon telefonunun yanıp sönen mesaj ışığını ve dikkatini bekleyen bir yığın evrakı görmezden gelerek cep telefonunu aldı ve Tamia'nın çektiği fotoğrafları açtı. Tamia'nın kendisine öpücük gönderdiği fotoğrafa takılmadan önce fotoğraflara göz attı.

Baştan çıkarıcı fotoğrafa bakarken, aletin fermuarını zorladığını hissedebiliyordu. Herkesi evine göndermeyi, Tamia'yı ofisine çağırmayı ve günün geri kalanında ve gece boyunca onunla ziyafet çekmeyi diledi.

Birden telefon çaldı ve onu korkuttu.

Austin'deki eyalet başkentinin numarasını gördüğünde, Tamia'yla ilgili şehvet dolu hayallerinin babası tarafından bölünmesinin ironisini fark ederek alaycı bir şekilde gülümsedi.

Bir kadının tanıdık genizden gelen sesi Brandon'a, "Lütfen Vali Yardımcısı için bekleyin," diye talimat verdi.

Birkaç dakika sonra Bernard hatta belirdi, yankılanan baritonu basit bir selamlama yaparken bile otoriteyle çatırdıyordu. "Merhaba evlat."

Brandon sandalyesinde yavaşça arkasına yaslanarak, "Baba," dedi. "Bu telefon görüşmesini neye borçluyum?"

Babası kızdı. "Ne yani? İlk çocuğumu sadece merhaba demek ve günün nasıl geçiyor diye sormak için arayamaz mıyım?"

Brandon kuru kuru kıkırdadı. "Birbirimizi son gördüğümüzde beni neredeyse evlatlıktan reddettiğini düşünürsek-"

Bernard kahkahalarla güldü. "Saçmalama. Seni asla evlatlıktan reddetmem, evlat. Sen benim varisimsin. Gururum ve neşemsin. Ama korkunç bir hata yaptın ve düzeltilmen gerekiyordu."

Brandon'ın cevabı "Hmm," oldu.

"Konu açılmışken, Dominic Archer ile olan durumu ele aldığınız için sizi arayıp teşekkür etmek istiyordum. Mort dün sabah beni arayarak Archer'ın basın toplantısını iptal ettiğini ve size karşı açtığı davadan vazgeçtiğini bildirdi. Ve dünkü kefalet duruşmasından sonra gazeteciler ona yaraları hakkında soru sorduklarında, sizin tarafınızdan saldırıya uğradığı hikayesini geri aldı. Gazetecilere Cumartesi gecesi Tamia'nın evinden çıktıktan sonra bir bar kavgasına karıştığını söylemiş."

"Bunu duymuştum," dedi Brandon dalgın dalgın.

Babası güldü. "Peki o işbirlikçi orospu çocuğunu işbirliği yapmaya nasıl ikna ettin? Avukatı bile ikinizin ne konuştuğunu bilmiyor."

Brandon alaycı bir şekilde gülümsedi. "Şeytan'ın bile yumuşak bir noktası var diyelim." "Yasadışı bir şey yapmadın, değil mi?"

Bernard yarı şaka yaptı.

Brandon, Dominic'in aile üyeleri için emanet hesabı açmayı gönülsüzce de olsa kabul eden yargıçla dünkü özel görüşmeyi düşünerek, "Sadece eski bir iyiliği istemek yasadışı ise," diye mırıldandı.

"Söylemeye gerek yok," diye devam etti Bernard, "Russ bunu öğrendiğinde gözyaşlarına boğuldu. Elbette yeğeni adına konuşarak, Mort ve diğer kurucu ortaklarla bir toplantı düzenledi ve Archer'la avukatının arkasından iş çevirerek adaleti nasıl engellediğinizi anlattı. Mort, Russ'ın ahlaki öfkenin timsali olduğunu söyledi." Bernard'ın ses tonundan eğlenen bir memnuniyet damlıyordu. "Peki dünden beri onu gördün mü?"

Brandon, "O zevki tatmadım," diye söylendi. "Ama eminim eninde sonunda bana ulaşacaktır."

"Surat asmayı ve yaralarını sarmayı bitirdikten sonra yani."

Baba ve oğul kısık bir kıkırdamayı paylaştılar.

"Günün nasıl geçiyor?" Bernard sohbet edercesine sordu.

"Yoğun. Bütün gün toplantılardaydım."

"Büyük bir dava almıyorsun, değil mi? Mort'la konuşurken ona önümüzdeki bir yıl boyunca dikkat çekmemeni önerdim. Bilirsin, sadece seçimler bitene kadar."

Brandon gözlerini devirdi ve babasının hiçbir şeyin adaylığını tehlikeye atmamasını sağlama takıntısına karşı başını salladı. "Ufukta büyük bir dava olmadığını bilmek seni mutlu edecektir. En azından şu anda."

"Güzel," dedi Bernard onaylayarak. "Bu şekilde devam edelim."

Brandon kaşlarını çattı. "Ben bir savunma avukatıyım baba. Kampanyanı olumsuz tepkilerden korumak için önümüzdeki yılı potansiyel olarak tartışmalı davalardan uzak durarak geçirmemi mi bekliyorsun gerçekten?"

"Ben de tam olarak bunu bekliyordum." Brandon çenesini sıkı. "Baba-"

"Bakın, kısa kariyerinizde o firmadaki avukatların yarısından daha fazlasını başardınız. Quasar Diagnostics davasını ustalıkla ele aldıktan sonra biraz nefes almayı hak ediyorsun. Geçtiğimiz yıl elde ettiğin başarıların tadını çıkar."

Brandon gözlerini kıstı. "Kimsin sen ve babama ne yaptın?"

"Pardon?"

"Hadi ama baba. Sen ne zaman mola vermenin savunucusu oldun? Bize her zaman başarının anahtarının asla rehavete kapılmamak ya da dünün başarılarıyla yetinmemek olduğunu öğretmedin mi?"

"Elbette," diye kabul etti Bernard huysuzca. "Sana ve kardeşlerine aşıladığım hayat derslerinin arkasındayım. Ama sana izne çıkmanı ya da öyle sert bir şey yapmanı söylemiyorum. Sadece gülleri koklamak için zaman ayırmanı teşvik ediyorum. Quasar davasından Tamia'nınkine gittin ve sonra da ortak oldun. Tatilden sonra seyahat etmeye ve benim adıma yoğun bir kampanya yürütmeye başlayacaksın. Bu da bana İspanyol oylarını artırmama yardımcı olmak için San Antonio'daki Hispanik Ticaret Odası'nda konuşma yapacağını hatırlattı."

"Unutmadım baba," diye mırıldandı Brandon. "Takvimimde yazıyor."

"Güzel. Her neyse, oğlum, bir toplantıya yetişmem gerekiyor. Kırbacı şaklatmam lazım

bütçe tasarısının geçmesini engelleyen bazı sorun çıkaran senatörler."

"Uh-oh," diye söylendi Brandon. "Seni tanımıyor olmalılar."

Babası güldü. "Öyle olmamalı. Her neyse, söylediklerimi bir düşün Brandon. Gülleri koklamak için zaman ayırmayı fazlasıyla hak ettin."

Brandon iç çekti. "Bunu düşüneceğim, baba. İyi geceler." "İyi geceler, oğlum."

Brandon aramayı sonlandırdı ve telefonu bıraktı, düşünceleri çalkalanıyordu.

Her ne kadar babasının zorba taktiklerine çok ierlese de, yaşı adamın argümanında haklılık payı olduğunu biliyordu. Brandon son sekiz yılını ortak olabilmek için köle gibi çalışarak geçirmiş, Tamia'yla olan ilişkisi de dahil olmak üzere her şeyi bu hedefe ulaşmak için feda etmişti. O yaz yapmayı umdukları ama bir türlü planlayamadıkları romantik kaçamağı her düşündüğünde pişmanlık duyuyordu. Tamia'yı St. Croix'ya götüren Brandon değil Dominic'ti. Her ne kadar yolculukları tam bir felaket olsa da, başka bir adamın kadınıyla egzotik bir hafta sonu kaçamağı ayarlamak için zaman ayırmış olması Brandon'ı hâlâ rahatsız ediyor ve kızdırıyordu.

Artık ortak seçildiğine ve şirkete yılın en kârlı davasını kazandırdığına göre, Brandon'ı babasının deyimiyle "gülleri koklamak" için birkaç gün izin almaktan alıkoyan hiçbir şey yoktu.

Ve Tamia'yı aylar önce ellerinden alınan o geziye götürmemesi için hiçbir neden yoktu.

Brandon parmak uçlarını birkaç saniye masaya vurduktan sonra telefonunu eline aldı ve fikrini değiştirmeden önce birkaç arama yaptı.

Bölüm 32

Tamia

Anne adayı devasa karnını ovuştururken Tamia, Noemi Garcia'ya sempatiyle baktı ve doğmamış bebeği rahminde gerilip dönerken arada bir yüzünü buruşturdu.

"Eve gitmek istemediğine emin misin?" Tamia ona sordu.

Bilgisayarından başını kaldıran minyon, siyah saçlı genç kadın hüzünlü bir şekilde gülümsedi. "Ben iyiyim."

"İyi *görünmüyorsun*," diye karşı çıktı Tamia kuşkuyla. "Çok acı çekiyor gibi görünüyorsun. İçerideki o küçük adam sana ne yapıyor?"

Noemi hüzünle sırttı. "'Küçük adam' o kadar da küçük değil. Sadece otuz dört haftalık olmama rağmen, şimdiden beş kilo ağırlığında-"

Tamia usulca ısıklık çaldı.

"-ve onun ağırlığı siyatik sinirime çok baskı yapıyor, bu da belimin ve bacaklarımın ağrmasına neden oluyor. O her hareket ettiğinde daha da kötü hissediyorum." Tamia bir an için dudaklarını büzdü. "Tamam, siyatik sinirin ne olduğunu biliyormuş gibi yapmayacağım ama az önce anlattığın şey kulağa acı verici geliyor ve bana göre evde ayaklarını uzatman gerekiyor,

kocanızın sırtınızı ovmasına ve sizi beklemesine izin verin."

Noemi kıkırdadı, kahverengi gözleri parıldıyordu. "Çok komiksin Tamia."

"Ben ciddiylim. Daha bu sabah tanıştığımızı biliyorum ama senden hoşlanıyorum ve böyle acı çektiğini görmekten nefret ediyorum." Tamia saatine baktı. "Saat dördü geçti zaten. Biraz erken çıksan kimin umurunda olur ki?"

Noemi yüzünü buruşturdu. "Çok istemediğimden değil, ama gerçekten yapmamalıyım. Dünkü doktor randevumdan sonra ofise dönmemiş olmam yeterince kötü zaten. Bu da bana seni ilk gününde terk ettiğim için *çok* üzgün olduğumu hatırlattı."

Tamia özrü elinin tersiyle itti. "Bunun için endişelenme. Bana harika talimatlar bıraktın, bu yüzden yapacak çok şeyim vardı. Ve bana verdiğin şablon

Rapor yazmak son derece yardımcı oldu, bu yüzden teşekkür ederim."

"Rica ederim. Yardımcı olduğuna sevindim. Raporunuzu bu gece eve götürüyorum, yarın size geri bildirimde bulunacağım."

"Harika! Ve daha önce söylediklerimi unutma. Bana karşı acımasızca dürüst ol. Bunu kaldırabilirim."

Noemi ona sıırttı. "Göreceğiz bakalım." Tamia güldü.

Noemi dikkatini bilgisayarına verdikten saniyeler sonra karnını ovuşturmaya ve yüzünü buruşturmaya geri döndü.

Tamia iç çekti. "Tamam, gerçekten eve gitmen gerekiyor." Noemi onun bıkkın bakışlarıyla karşılaştı. "Yapamam-"

"Evet, olabilir. Bak, bildiğin kadarıyla bu sancılar kasılmalar olabilir. Yani şu anda doğum yapıyor olabilirsin. Eğer siyatik sinirin ne olduğunu bilmiyorsam, bir bebeğin doğumu hakkında da hiçbir şey bilmediğimden eminim. Ayrıca," diye devam etti Tamia pragmatik bir şekilde, Noemi tartışmak için ağzını açtığında, "bu akşam raporumu okuyacağını söyledin, değil mi? Yani teknik olarak eve iş götürüyorsun."

"Şey," diye yavaşça kabul etti Noemi, "bu doğru."

"Tabii ki doğru. Peki bu akşam ayrılmadan önce ne yapman gerekiyor? Belki ben sizin için halledebilirim."

Noemi alt dudağını ısırarak tereddüt etti. "Eğer eminsen..."

Tamia ona sert bir bakış attı. "Emin olmasaydım teklif etmezdim."

"Geçen haftaki ortaklar toplantısının tutanaklarının kopyalarını çıkarmam gerekiyor. En yeni ortak olarak, bir sonraki toplantıdan önce herkese kopya sağlamak Brandon'ın sorumluluğunda. Tutanakların ağda kayıtlı olduğunu ve nasıl olsa herkesin PDA'larına indirdiğini boş ver," diye ekledi Noemi tiksintiyle gözlerini devirerek. "Russ için önemli olan tek şey, yıllardır basılı kopya almaları, bu yüzden de statükoyu sürdürmekte ısrar ediyor."

"Russ?"

"Sutcliffe. Firmanın kıdemli ortaklarından biri"-Noemi sesini alçalttı - "ve büyük bir lig pisliği. Sizi uyarayım, o ve Brandon ezeli düşmanlar. Superman'e karşı Lex Luthor'dan bahsediyorum ve hangisinin aşağılık kötü adam olduğunu biliyorsunuz. Russ her zaman Brandon'dan nefret etmiştir ve seni işe almasına da şiddetle karşı çıkmıştır. O yüzden başını dik tut ve arkanı kolla çünkü Russ Sutcliffe kindar bir orospu çocuğu olabilir."

Tamia yavaşça başını salladı. "Uyarı için teşekkürler."

Noemi gittikten sonra Tamia kalktı ve fotokopi odasına yöneldi, boş olduğunu görünce rahatladı. Yapması gereken bir sürü kopyalama ve harmanlama işi vardı ve başka kimseyi beklemek istemiyordu. Ayrıca Brandon ve paylaştıkları inanılmaz sevişme gecesi hakkında hayal kurmak için biraz yalnız kalmak istiyordu.

Onu bütün gün görmediği için hayal kırıklığına uğramıştı ama çok meşgul olduğunu da anlıyordu. Programını kontrol etmişti, bu yüzden bütün günü bir toplantıdan diğerine koşarak geçirdiğini biliyordu. Ama onun da kendisi gibi dün geceyle ilgili anılarını tekrarlarken sık sık konsantrasyonunu kaybedip kaybetmediğini merak etti. Öyle olduğunu umuyordu. Ve yaptıklarından pişman olmamasını umuyordu. Onu sevdiğini söylediği için pişman değildi.

Düşüncelerine o kadar dalmıştı ki, bir kadın sesi "Hey, yeni kız." diyene kadar odaya birinin girdiğini fark etmedi. Buralarda buna izin vermeyiz."

Tamia irkilerek mırıldanan fotokopi makinesinden başını kaldırdı ve iki parçalı bir takım elbise ve kedi topuklu ayakkabılar giyen, otuzlu yaşlarında, çekici bir esmerin soğukkanlı ve eğlenen bakışlarıyla karşılaştı.

Tamia ona göz kırptı. "Özür dilerim. Ne dedin sen?"

"Burada buna izin vermediğimizi söyledim," diye tekrarladı yaklaşan kadın. Dikkat çekici bir şekilde eli boştu, bu da ya kopyalamak istediği şeyi geride bıraktığı ya da sadece Tamia'yla buluşmak için orada olduğu anlamına geliyordu.

"Neye izin vereyim?"

"Hayal kurmaya."

Tamia kızardı, bakışlarını başka yöne çevirdi.

Kız inkâr etmeyince esmer adam bilerek kıkırdadı ve ona doğru yaklaştı. "Yüzündeki gülümsemeye bakılırsa, kız arkadaşım, bu *çok iyi* bir sık olmalı."

Tamia kaba sözler ve kadının cüretkâr yakınlığı karşısında şaşkına dönerek nefesini tuttu. Kadına sinirli bir bakış fırlatan Tamia sıkıca, "Özür dilerim. İsminizi duyamadım."

"Addison." Manikürlü elini uzattı. "Ben burada bir ortağım." Tamia tereddüt etti, sonra esmerin elini sıktı. "Ben-"

"Tanıtıma gerek yok. Herkes senin kim olduğunu biliyor." Soğuk, değerlendirici yeşil gözler Tamia'nın yüzünde ve vücudunda gezindi; Addison'ın başını sallamasıyla son bulan samimi bir değerlendirme. "İtiraf etmeliyim ki. Şahsen düpedüz muhteşemsin. Şaşırmadım."

Tamia gözlerini kıstı. "Neye şaşırmadım?"

Ama Addison sadece gülümsedi. "Peki şu ana kadar nasıl gidiyor? Bu işteki ikinci günün mü?"

"Doğru." Tamia toplantı tutanaklarının harmanlanmış sayfalarını yavaşça çıkarmakta olan fotokopi makinesine döndü. Addison'ın ipucunu alıp gitmesini diledi, ama öyle olmadı.

Addison kapıya doğru bir bakış attıktan sonra Tamia'ya yaklaştı ve kişisel alanını daha da işgal ederek, "İşe alındığınızda idari personel arasında bazı homurdanmalar olduğunu duymak eminim sizi şaşırtmayacaktır. Neredeyse hiç hukuk tecrübeniz olmadan işe alınmanız bazılarını rahatsız etmiş. Burada çalışan asistanların çoğunun paralegal çalışmalarda lisans veya ön lisans dereceleri var, bu yüzden buraya girip sınırlı eğitimle işlerini yapabileceğinizi düşündüğünüz için haklı olarak hakarete uğradılar."

Tamia ifadesini nötr tutarak yavaşça başını salladı. "Endişelerini kesinlikle anlayabiliyorum. Onların yerinde olsaydım, muhtemelen ben de aynı şekilde hissederdim."

"Vay canına." Addison şaşkınlık ve hayranlık karışımı bir ifadeyle ona baktı. "*Bu* çok olgun bir tepkiydi."

"Ben sadece gerçeği söylüyorum."

"Biliyorum. Bunu bu kadar canlandırıcı yapan da buydu."

Tamia ona eğlenen bir bakış attı. "Beklediğin ya da umduğun tepkiyi alamadığın için üzgünüm. Ama bana zaten bilmediğim bir şey söylemediniz. Diğer asistanlar vasıfsız olduğum bir işe girdiğim için bana kızıyorlar, bu yüzden protesto gösterisi olarak bana soğuk davranmaya karar verdiler."

"Hemen hemen," diye onayladı Addison.

Tamia umursamaz bir şekilde omuz silkti. "Bu onların ayrıcalığı. Popülerlik yarışmalarını kazanmayı hiçbir zaman umursamadım ve şimdi de buna başlamayacağım."

Addison'ın yüzünde yavaş ve keyifli bir gülümseme belirdi. "Sanırım sen ve ben çok iyi anlaşacağız, Tamia Luke."

Tamia'nın bu konuda şüpheleri vardı ama bu düşüncüyü kendine sakladı.

Fotokopi işinin ilerleyişini kontrol ederken -kahrolası makinenin daha hızlı harmanlamasını dileyerek- Addison ona büyülenmiş bir merakla baktı.

"Peki gerçekten neye benziyor?"

"Kim?"

"Brandon."

"Brandon?"

"Evet." Addison eğlenmiş görünüyordu. "Bilirsin, eski erkek arkadaşın, avukatın, yeni patronun."

"O kısmı anladım. Anlamadığım şey, neden bana onun nasıl biri olduğunu sordunuz."

Addison gülümsedi. "Merak ediyorum. Demek istediğim, Brandon'ın kişiliğinin pek çok farklı yönü var. Ofiste tam bir profesyonel, kadınlara kapılarını açan tam bir centilmen ve insanların doğum günlerini hatırlayan tatlı bir adam. Ama mahkeme salonunda ve sevmediği insanlarla yaptığı toplantılarda acımasız bir paralı asker. İşten sonra onunla takılma zevkini hiç tatmadığım için, acaba o kankalardan biri mi diye merak ediyorum-"

Tamia'nın kaşları kalktı.

"-arkadaşlarıyla bir araya geldiğinde her şeyi ortaya döken biri. Gürültücü ve kabadayı mı? Bir denizci gibi küfreder mi? Gerçekten aptalca ve şakacı davranıyor mu?" Addison usulca kıkırdadı. "Deondre'nin yanında Brandon'ı herkesten daha iyi tanırırsın diye düşündüm."

Tamia ona şüpheyile baktı. "Ve onun hakkında tüm bu şeyleri bilmek istiyorsun çünkü ... ?"

Addison umursamaz bir tavırla omuz silkti ve bir tutam siyah saçını parmağının etrafında döndürdü. "Dediğim gibi, sadece onu merak ediyorum."

"Ohhh, anlıyorum." Tamia bilerek başını salladı. "Sen de onlardan birisin." "Neyden biriyim?"

"Bir MSWG."

Addison kaşlarını çattı. "O da ne?"

Tamia tereddüt etti, sonra Addison ona karşı bu kadar açık sözlü olduğu için bu iyiliğe karşılık vermeye karar verdi. "MSWG en iyi arkadaşımın uydurduğu bir kısaltma. Mandingo Arayan Beyaz Kız anlamına geliyor."

Addison bir an için ona bakakaldı, sonra başını geriye attı ve güldü. "Bayıldım!"

"Öyle mi?"

"Evet! Kesinlikle bunu kullanmaya başlayacağım."

Tamia alaycı bir şekilde gülümsedi. "Alınmadığınıza sevindim."

"Hiç de değil." Addison'ın yeşil gözleri parıldadı. "Siyah erkekleri seviyorum ve bunun için hiç özür dilemiyorum."

"Umm-hmm." *Bu herife göz kulak olmam gerekecek*, diye düşündü Tamia.

"Umarım bu kaynaşma seansını bölmüyorumdur."

Tamia ve Addison kapıya doğru baktılar. Cynthia orada durmuş, elinde bir klasörle sırtarak onlara bakıyordu.

"Hey, Cynthia." Addison abartılı bir şekilde saatine baktı ve şok içinde nefesi kesildi. "Aman Tanrım! Saat beşi geçti ve *sen* hâlâ burada mısın?"

Cynthia'nın ağzı gerildi ama sadece bir anlığına. "Elbette hâlâ buradayım," dedi fotokopi odasına girerken acı bir tatlılıkla, "ama burada *olmana* şaşırdım. Bugün mahkemede tamamen çuvalladığınızı duydum, kapanış konuşmanı o kadar kötü batırmışsın ki yargıç hatalı yargılama ilan etmek zorunda kalabilir." Cık cık etti. "Zavallı bebek. Bir dahaki sefere iyi şanslar."

Addison'ın yüzü kızardı.

Karşılıklı atışmaları ilgiyle izleyen Tamia, "*Ne varmış burada?*" diye düşündü. Sonunda Cynthia Yarbrough hayran kulübüne üye olmayan başka biriyle tanışmış olabilir miydi?

Kendini toparlayan Addison sahte bir gülümsemeyle karşılık verdi: "İlgin için teşekkürler Cynthia. Görünüşe göre düğününü planlamak da dahil olmak üzere kendi tabağında bu kadar çok şey varken *benim* davalarımı takip etmek için zamanın olması dikkat çekici. Yoksa masandaki başka birinin gelin dergisi ve davetiye örneği kitabı mıydı?"

Tamia şaşkınlıkla kaskatı kesildi.

Cynthia ona bir bakış attıktan sonra suçlayıcı bir ifadeyle Addison'a baktı. "Ofisimde ne halt ediyordun?"

Addison sırtıttı. "Sana bir soru sormak için gittim ama orada değildin. Kapınız açıktı, ben de size bir not bırakmaya karar verdim. Ama masandaki düğün malzemelerini görünce dikkatim dağıldı ve oradan ayrıldım." Addison Tamia'ya kaşlarını kaldırdı. "Patronunun evleneceğini biliyor muydun?"

Tamia, yerin yarılıp kendisini yutmasını istiyormuş gibi görünen Cynthia'ya baktı. "Hayır," diye mırıldandı. "Bilmiyordum."

Addison içini çekti. "*Onun* da bildiğini sanmıyorum. Özellikle de son duyduklarımı düşünürsek. Şey"-hınzırca eğlenen bakışları Tamia'ninkilerle buluştu

-"Bu başka bir gün için başka bir hikaye."

Addison'ın dün gece Brandon'la konuştuklarını duyduğunu fark eden Tamia'nın yüzü alev alev yanmaya başladı. Ofislerin çoğu karanlık ve boş görünse de Addison bir yerlerde gizleniyor olmalıydı. Tamia ve Brandon birbirlerinin dünyalarını sarsarken utanmadan kapıyı dinlemişti, bu da neden tüm o tuhaf soruları sorduğunu açıklayabilirdi.

Brandon hakkında sorular sordu ve Tamia'nın ne hakkında hayal kurduğunu biliyordu.

Tamia tekrar Cynthia'ya baktı. Gözleri şüpheyile kısılmıştı.

Yüzü daha da kızaran Tamia fotokopi makinesine döndü ve kopyalarının nihayet tamamlandığını görerek rahatladı.

Cynthia odaya girdi ve Addison'a zehir gibi baktı. "Bilgin olsun diye söylüyorum, gelin dergisi ve örnek kitabı yeni evlenen kuzenime ait.

Balayından döndüğünde ona geri vermeyi unutmamak için onları masamın çekmecesinden çıkarmıştım."

Addison homurdandı. "İyi deneme, ama o *Brides*'in Aralık sayısıydı. dergi, kuzeninizin düğününden *sonraya* kadar çıkmadı."

Cynthia bir şey söylemeyince Addison alay etmeye devam etti: "O dosyada ne var? Beğendiğin düğün davetiyelerinin kopyalarını mı yapıyorsun?"

"Sürtük, her neyse," diye tısladı Cynthia.

Tamia fotokopi makinesinden dönerken, düşmanıyla burun buruna geldi. Hazırlıksız yakalandığı için dengesini kaybetti ve kucak dolusu kopyayı düşürerek geriye doğru tökezledi. O dehşet içinde izlerken, kağıtlar yere saçıldı.

"Oops." Cynthia ona sıırttı. "Benim hatam."

Tamia ona şeytani bir bakış fırlattı, sonra da yere saçılmış kâğıtları toplamak için eğildi. "Sanırım bir dahaki sefere nereye gittiğine dikkat etsen iyi olur," dedi Cynthia.

alay etti. "Ya da daha iyisi, ofiste o fahişe topuklu ayakkabılarını giymeyi bırak ki dengeni koruyabilesin."

Tamia'nın yüzü öfke ve aşağılanmayla yanıyordu.

Cynthia fotokopi makinesine ulaşmak için onun etrafından dolanırken, yere düşen kâğıtlardan birinin üzerinde bir ayakkabı izi bıraktı.

"Oh, Tanrı aşkına." Addison tiksintiyle içini çekerek Tamia'ya yardım etmek için kalçalarının üzerine çöktü ve bir yandan da Cynthia'ya baktı. "Bu *gerçekten çok* şıktı, Yarbrough. Ailenin sana öğrettiği Hristiyan değerlerini hepimize gösterdin."

"Katılıyorum."

Üç kadının da kafası kapıya doğru döndü.

Brandon orada durmuş, önündeki manzarayı incelerken bastırılmış bir öfkeyle yüzü sertleşmişti.

Cynthia gerçekten de fotokopi makinesine yaslanmıştı. "Hey, bebeğim," dedi zayıfça. "Geri dönmüşsün."

"Ne yazık ki senin için." Brandon ona bir kez daha bakmadan odanın öbür ucuna doğru yürüdü.

Tamia ve Addison'ın geri kalan kâğıtları toplamasına yardım etmek için diz çöktüğünde, Cynthia kekeleyerek, "Ben de yardım ederdim, ama biraz acelem var ve benim, uh, yapmam gereken, uh ..." dedi. Acınası bir şekilde sözünü kesti.

Brandon onu kasıtlı olarak görmezden gelerek Tamia'nın dirseğini kavradı ve nazikçe ayağa kalkmasına yardım etti. "İyi misin?"

Kadın hızla başını salladı ve elindeki kopyaları göğsüne bastırdı. Adam onun yanağına dokundu, sonra Addison'a baktı. "Teşekkürler kızım." Addison ona göz kırptı. "Ne zaman istersen, yakışıklı."

Brandon'ın bakışları Cynthia'ya kaydı. "Sizi ofisimde görebilir miyim?" Sert ses tonundan bunun bir rica olmadığı anlaşılıyordu.

Cynthia tereddüt etti, sonra başını salladı, o kadar mutsuz görünüyordu ki Tamia onun için gerçekten üzüldü. Cynthia'nın, müdürün odasına çağrılan yaramaz bir çocuğun isteksiz korkusuyla Brandon'ı takip ederek odadan çıkışını izledi.

Onlar gider gitmez Addison, Tamia'ya genişçe sırttı, gözleri kötü niyetli bir memnuniyetle parlıyordu. "Kendim planlamış olsaydım daha iyi sonuçlanamazdı."

Tamia sessizdi, Cynthia'nın bastığı sayfanın bir kopyasını daha çıkarıyordu.

Addison güldü. "Hadi ama Tamia! Bana bunun iyi hissettirmediğini söyle, o sahte kaltağın sonunda cezasını bulmasını izlemek."

Tamia yüzünü buruşturdu. "Brandon'ın öfkesine maruz kalmış biri olarak -ve haklı olarak- Cynthia'yı anladığımı söyleyebilirim."

Addison kabaca homurdandı. "*Sana* hiç sempati duymadığı kesin. Brandon'la ayrıldıktan sonra haftalarca bulutların üzerinde uçtuğunu hatırlıyorum. Bana bıkkın diyebilirsin ama bence sen hapse girdiğinde gizliden gizliye rahatlamıştı. Brandon'a sahip olabilmek için senin ortalıkta görünmemen hoşuna gitmişti."

Tamia alaycı bir ifadeyle gülümseyerek Addison'a başını salladı. "İşte yine başladın, bana zaten bildiğim şeyleri söylüyorsun."

Addison güldü.

Odanın çıktıklarında Addison, "Bir ara öğle yemeği yemeliyiz. Beynini kurcalamak ve sırrını öğrenmek isterim."

Tamia şaşkınlıkla kaşlarını çatı. "Neyin sırrı?"

Addison sıırıttı. "Brandon Chambers gibi bir adamı küçük parmağında oynatıyorsun."

Bölüm 33

Brandon

Brandon kapıyı Cynthia'nın arkasından kapattı, sonra pencerelere doğru yürüdü ve sandalyesine hapsolamayacak kadar sinirli bir şekilde volta atmaya başladı.

Cynthia endişeyle onu izledi. "Brandon-"

"Bu da neydi böyle?" diye patladı ve öfkeyle kızın üzerine yürüdü.

Gözle görülür bir şekilde yutkundu. "Lütfen sesinizi alçaltabilir misiniz? Birçok meslektaşımız hâlâ burada-"

"Sikimde bile değil!"

Cynthia iniltili bir ses çıkardı. "Neden bu kadar üzgün olduğunu anlamıyorum. Bu kadar korkunç ne yaptım?"

"*Benimle dalga mı geçiyorsun?*" Brandon gürledi. "Az önce kışını gösterdikten sonra bu soruyu nasıl sorabiliyorsun? *Addison* bile senin adına utandı! Bunun farkında mısın? Bayan Congeniality olarak tanınmayan bir kadın tarafından görev aldın. Bu yüzden şu anda *kendini gerçekten* küçük hissetmelisin," diye hırladı ve gözlerini yaşartan bir iğrenme bakışıyla onu süzdü.

"Anlamıyorsun," diye ısrar etti. "Sen orada değildin. *Tamia bana çarptı-*"

"Her şeyi gördüm!"

Cynthia şaşırmış görünüyordu. "Sen . . yaptın mı?"

"Aynen öyle! Seni arıyordum ve birisi bana fotokopi odasında olduğunu söyledi. Fotokopi makinesinde *Tamia* ile aranızda geçenleri görmek için tam zamanında oraya vardım. Ne yaptığını gördüm ve ne söylediğini duydum. Ve sana söylemeliyim ki, tatlım, bu biraz küçük, kindar, kötü kız saçmalığıydı. Eğer davranışlarından utanmıyorsan, o zaman *kesinlikle* tanıdığımı sandığım kadın değilsin!"

Bir an için ona bakakaldı, sonra gözyaşlarına boğuldu. "Özür dilerim! Tamam mı? Hatalıydım. Duygularımın beni yenmesine izin verdim, ama bu olmayacak.

tekrar!"

Brandon ona şüpheyle baktı. "Hepsinin bu olduğuna emin misin? Senin duygular?"

Cynthia yaşlarla dolu gözlerle ona baktı. "Ne demek istiyorsun?"

Kaşlarını çattı. "Tamia hapisten çıktığından beri senin hiç bilmediğim bir yönünü gördüm. Bir aziz olmadığını biliyorum ve öyle olmanı da hiç beklemiyordum. Ama aynı zamanda bu kadar acımasız olmanı da hiç beklemiyordum. Ve sadece bu da değil. Çıkmaya başlamadan önce, ailemin ne kadar kibirli ve zorba olduğundan şikayet ederdin. Şimdi her küçük şey için anneme koşuyorsun. Biz çıkmadan önce, kendini gururlu, güçlü, son derece bağımsız bir kız kardeş olarak tanıtıyordun ve ben tamamen Bu yönüne hayrandım. Şimdi ise yapışkan ve boğucu birisin."

Brandon başını sallayıp sanki onu daha önce hiç görmemiş gibi bakarken yüzü kızardı. "Sanki tanıdığımı sandığım kadından tamamen farklı biriymişsin gibi. Bu yüzden bunca zamandır beni kandırıp kandırmadığını merak ediyorum. Üç yıl önce tanıştığım tatlı, şımarık, şefkatli kadın mısın? Yoksa o fotokopi odasında aptalca davranan sinsi, soğukkanlı kaltak mısın?"

Cynthia sesli bir şekilde yutkundu ve bakışlarını yere indirdi, burun delikleri alevlendi, gözlerini hızla kırıştırdı. "Seni seviyorum-"

"Senden istediğim bu değildi," diye tersledi

Brandon. "Önemli olması gereken tek şey sana olan aşkım-"

"Saçmalık! Eğer oyun oynuyorsan, *bu* önemli! Eğer düşündüğüm kişi değilsen, *bu* önemli! O yüzden tekrar soruyorum. Gerçek Cynthia Yarbrough lütfen ayağa kalksın!"

Bunun üzerine başını kaldırdı ve ışıltılı gözleri onunkilere kilitlendi. "Benim kim olduğumu bilmek ister misin? Ben seni koşulsuz seven ve senin için her şeyi yapabilecek kadını! O yalancı, hain kaltak kalbini kırdığında yanında olan kadını! Sen benim duygularımı hiç düşünmeden onu kurtarmaya gittiğinde gururumu ayaklar altına alıp seni destekleyen kadını! *Sakin* orada durup neden böyle davrandığımı anlamamış gibi davranmaya cüret etme! Eğer 'sinsi, soğukkanlı bir kaltak' haline geldiysem, bunun nedeni beni öyle biri haline getirmiş olman!"

"NE?"

"Beni duydun! Kapıcı bile Tamia'nın kalifiye olmadığını bildiği halde ona lanet olası bir iş veren sensin! Tamia'yı gizlice

Ögle yemeği ve Tanrı bilir başka neler için dairesine gitti! Kendini kaybedip Dominic Archer'a mağara adamı gibi davrandığın için babanın kampanyasını bencilce tehlikeye atan sensin! Peki ne için? Tamia'yı boğdu diye mi? O iğrenç *Köle Günlükleri* videolarından birini izledin mi? Aktör arkadaşlarıyla yaptığı sapıkça şeyleri *gördün* mü? Anal seks? Çete sekslerini? O iğrenç fahişe muhtemelen Dominic tarafından boğulmaktan zevk alıyordu!"

Brandon hareketsiz kalmıştı.

Nabızı hızla atıyor, gözlerini kısarak Cynthia'ya o kadar uzun süre baktı ki, Cynthia sanki uçmaya hazırlanıyormuş gibi önce bir adım, sonra bir adım daha geriledi.

Brandon aldatıcı bir şekilde yumuşak bir sesle, "Sana bir soru soracağım. Ve bana doğruyu söylemen için sana bir fırsat vereceğim. *Tek bir fırsat*. O yüzden cevap vermeden önce uzun uzun düşün."

Cynthia sertçe yutkundu, gözleri korkuya benzer bir şeyle irileşmişti. "Dominic Archer'la hiç tanıştınız mı?"

"Ne?"

"Beni duydun. Dominic Archer'la hiç tanıştın mı?"

Cynthia kaşlarını çattı. "Bunu bana neden soruyorsun?" "Sadece şu lanet soruya cevap ver."

"Hayır, Dominic Archer'la hiç tanışmadım."

Brandon onun yüzünü inceledi, akli akla hayale gelmeyecek olasılıklarla doluydu. "Yani Tamia'ya şantaj yapmasıyla hiçbir ilgin yok mu?"

"Ne?" Cynthia hayretler içinde Brandon'a baktı. "Tabii ki Dominic'in Tamia'ya şantaj yapmasıyla hiçbir ilgim yok! Bana nasıl böyle bir şey sorabilirsin?"

Brandon çenesini sıktı. "*Biri* o orospu çocuğuna Tamia'nın Mystique olduğunu söylemiş."

"Ama ben değildim!" Cynthia'nın dudakları alaycı bir şekilde büküldü. "İnan bana, kız arkadaşının eski bir porno yıldızı olduğunu bilseydim, öğrenir öğrenmez sana söylerdim. Sadece arkadaş olduğumuz için değil, gerçek seni ondan *çok* daha çabuk kurtaracağı için."

Brandon'ın gözleri spekülatif bir şekilde kısıldı. "Mystique videolarını ne zaman izledin?"

Cynthia gözle görülür bir şekilde yutkundu. "Ne zaman?" "Ne zaman."

"Tam tarihi hatırlamıyorum," diye geçiştirdi.

"Dene."

Omuz silkmeden önce gözlerini odada gezdirdi ve umursamaz bir tavır takındı. "Sanırım yaklaşık iki ay önceydi. Tamia'nın porno kariyerini tartıştığımızı hatırlıyorum çünkü savcılık onun filmlerinin karanlık karakterinin kanıtı olarak kaydedilmesini istiyordu ve sen de Yargıç Perlman'ın videoları bastırma talebini kabul etmesine sevinmiştin. Her neyse, iddia ettiğiniz gibi onları hiç izlemeyi düşünmediyseniz neden saklamakta ısrar ettiğinizi anlayamadım. Ve itiraf etmeliyim ki ne kadar müstehcen olduklarını merak ediyordum. Bu yüzden bir gece sen dışarıdayken gizlice ofisine girdim ve videoları buldum." Cynthia tiksintiyle burnunu kırıştırdı. "İnan bana, *bir tanesini* bile midem kaldırmadı."

Brandon kaşlarını çattı. "Neden bana o filmlerden birini izlediğini hiç söylemedin?"

Cynthia'nın yüzü kızardı. "Utanmıştım. Ve açıkçası, rakibimin hayal bile edemeyeceğim kadar çok cinsel pozisyon bilen eski bir porno yıldızı olması gözümü korkuttu."

Brandon bunu duyduktan sonra Cynthia'ya seks hayatlarıyla ilgili hiçbir şikâyeti olmadığını söyleyebilirdi. Ama bunun bir anlamı yoktu. İlişkileri bitmişti.

"Her neyse," diye devam etti Cynthia, ona doğru ilerleyerek, "Tamia hakkında tartışarak daha fazla zaman kaybetmek istemiyorum. Sahip olduğumuz şey onun ya da bir başkası tarafından zehirlenemeyecek kadar özel. Daha önce olanlar için üzgünüm ama şunu unutma ki onu hiç işe almamış olsaydın, onunla uğraşmak zorunda kalmayacaktım."

Brandon sırtıttı. "Yani çocukça ve kinci bir sürtüğ gibi davranman *benim* suçum."

Cynthia irkildi ve adımlarının ortasında durakladı. "İsim takmayı bırakabilir miyiz?"

"Ben sadece gördüğümü söylerim."

Cynthia alay etti. "Tamia söz konusu olduğunda hariç, değil mi? Konu *o* olunca, *fahişe*, *dolandırıcı*, *sahtekâr* ve *getto* gibi kelimeler sınırların dışında kalıyor.

-"Onu tam olarak tarif *etmelerine* rağmen."

Brandon başını iki yana salladı, ağzını sertçe kapattı. "Bunu burada, ofiste yapmak istemedim-"

"Ne yapmak?"

Onun gözlerinin içine baktı. "Her şey bitti, Cynthia."

Sanki tokat yemiş gibi geri çekildi. "Ne bitti?"

"İlişkimiz. Artık yürümüyor."

Nefes nefese kalmış, korkuyla ona bakıyordu. "Böyle söyleme. *Lütfen* böyle söyleme."

"Özür dilerim." Ve ciddiymi. "Bunun işe yaramasını istedim. Gerçekten istedim. Ama olmuyor."

"Ne demek istiyorsun?" diye bağırdı. "Bunu neden yapıyorsun? Fotokopi odasında olanlar yüzünden mi?"

"Hayır," dedi Brandon sessizce. "Bu yüzden öğleden sonra seni arıyordum. Özel bir yere gitmemizi önerecektim, çünkü kararımı bir an önce sana bildirmek istiyordum."

"Benden ayrılmaya mı karar verdin?"

Başını salladı. "Evet."

"Buna inanamıyorum!" diye bağırdı, histeri krizinin eşiğindeydi. "Sadece on bir gündür evde, Brandon! *On bir gün!*"

Göğsü sıkıştı. "Seni asla incitmek istemedim, Cynthia. Bunu biliyorsun. Ama kendime ya da sana yalan söylemeye devam edemem." "Ne hakkında yalan söylüyorsun?"

"Tamia'ya olan hislerim. Gitmediklerini biliyorsun. Bu işe bulaşmamız bir hataydı. İkimiz için de adil değildi."

Ona kuşkuyla baktı. "Bana *adillikten* bahsetme, Brandon Chambers! Birlikte bir geleceğimiz olduğuna inanmama izin vermen hiç adil değil! O kaltağı bana tercih etmen hiç adil değil! Bu *adil* değil-" Sözünü kesti, yüzü gözyaşlarına boğuldu.

Brandon derin, hırıltılı bir nefes verdi ve elini yüzünde gezdirdi. Cynthia'nın ağlama görüntüsüne karşı bağıışıklığı yoktu. Onu bu şekilde incitmekten nefret ediyordu, bu yüzden bütün gün bu konuşmayı yapmaktan korkmuştu. Onunla konuşmak için bu geceye kadar beklemesi gerektiğini biliyordu ama fotokopi odasında tanık olduklarından sonra ona o kadar kızmış ve iğrenmişti ki bu işi bir saniye daha erteleyemezdi.

Derin bir nefes daha verdi. "Cynthia-"

Başını kaldırdı, yüzü gözyaşlarıyla harap olmuştu. "*Lütfen* bunu yapma Brandon. İlişkimizi bitirmek zorunda değilsin! Eğer istediğin boşluksa, dairenden çoktan taşındım ve seni her ayrı kaldığımızda bu kadar çok aramayacağıma söz veriyorum! Ve eğer gerçekten istiyorsan, davranışlarım için Tamia'dan özür dileyeceğim. Ne istersen yaparım-"

Brandon başını sallayarak, "Bu senin davalarından biri değil, Cynthia," diye nazikçe araya girdi. "Bu işten kurtulmak için pazarlık yapamazsın. Ben kararımı verdim ve buna saygı duyman gerekiyor."

"*Hayır!* Benden bizden vazgeçmemi istiyorsun ve ben bunu yapamam!" Brandon içini çekti. "Cynthia-"

"Lütfen bunu yapma bebeğim," diye yalvardı, ileri atıldı ve kollarını onun beline doladı. "Seni çok seviyorum! Sana *ihtiyacım var!*"

Kollarını kavradı, onu üzerinden sıyırdı ve sıkıca kol uzunluğunda tuttu. "Beni dinle tatlım. Bu işin peşini bırakmalı ve A oyununa geri dönmelisin, tamam mı? Bundan daha önce bahsetmek istememiştim ama bazı meslektaşlarımız senin düşüşte olduğunu düşünüyor."

"Ne?" Cynthia haykırdı, kırmızı çerçeveli gözleri şok olmuş bir öfkeyle açılmıştı. "Bunu sana kim söyledi? Addison mı? O kaltağın söylediği tek kelimeye bile güvenemeyeceğini biliyorsun. Her zaman benim hakkımda kötü niyetli yalanlar yayıyor!"

"Sadece Addison değil," diye nazikçe karşı çıktı Brandon. "Dün Mitch'le bir toplantı yaptım ve o da aynı endişeleri paylaştı. Her zaman senin yanında olduğunu biliyorsun ama gelecek yaz ortak olma şansına zarar verdiğinden endişeleniyor. Sen ve ben bunu ilk çıkmaya başladığımızda konuşmuştuk, hatırladın mı? İkimiz de ilişkimizin işlerimizi etkilemesine izin vermemeye karar vermiştik. Ama sanırım senin dikkatini dağıtmaya başladım, Cynthia ve belli ki başkaları da bunu fark etti."

Kadın onunla alay etti. "Bu da benden ayrılma kararını haklı çıkarmak için uydurduğun başka bir bahaneye benziyor."

Brandon hayal kırıklığıyla kaşlarını çatı. "Beni dinlemiyorsun. Bir keresinde bana, aileden sonra senin için dünyadaki en önemli şeyin bir partner edinmek olduğunu söylemiştin, hatırlıyor musun? Bunu hatırlıyor musun?"

Tereddüt etti, sonra isteksizce başını salladı.

"Enerjini bu hedefe ulaşmaya odakla, Cynthia. Bunu sana ortak olmak için ne kadar çok çalıştığını bilen biri olarak söylüyorum. Bunu sana başarılı ve mutlu olmanı isteyen bir arkadaşın olarak söylüyorum."

Cynthia uzun bir süre onun ciddi bakışlarını üzerinde tuttuktan sonra elini çekip geri çekildi. "Moral konuşması için teşekkürler," dedi acı acı, ıslak yanaklarına öfkeli bir tokat atarak, "ama senin lanet arkadaşlığına ihtiyacım yok."

Brandon ona gerçek bir pişmanlık ifadesiyle baktı. "Böyle hissettiğin için üzgünüm." "Özrünü kendine sakla," diye acımasızca tükürdü. "Eğer gerçekten üzgün olsaydın, bana bunu yapmazdın. Ama biliyor musun Brandon? Karma tam bir sürtük. Bu yüzden o entrikacı fahişe sana tekrar ihanet ettiğinde - çünkü edeceğini biliyorum - taşaklarını bacaklarının arasına sıkıştırıp sürünerek bana geri dönme. İyi ve sadık bir kadınla birlikte olma şansın vardı.

Seni gerçekten seven bir kadın ve sen bunu mahvettin. O yüzden siktir git, *onu da sik!*"

Topuklarının üzerinde dönerek kapıya doğru yürüdü ve kapıyı öyle sert bir şekilde açtı ki neredeyse kendini yana çarpacaktı. Brandon'a son bir bakış fırlattıktan sonra döndü ve hışımla dışarı çıktı.

Bölüm 34

Tamia

"Mamacita! Tekrar hoş geldin!"

Tamia o akşam eve döndüğünde Lou ve Honey'yi oturma odasında kokteyllerini yudumlarken bulduğunda zevkle gülümsedi.

"Hey, baba," diye seslendi sıcak bir sesle. "*Hola*, çalışan kız."

Çantasını yere bırakıp topuklu ayakkabılarını çıkardıktan sonra Tamia kanepeye doğru ilerledi. Lou onu belinden yakalayıp kucağına çektiğinde güldü.

Adamın benekli yanağını öptü, sonra geri çekildi ve gözlerinin içine bakarak gülümsedi. "Bugün uğrayacağınızı bilmiyordum."

Sırıttı. "Tatlım beni akşam yemeğine davet etti. Aylardır bana ne kadar iyi bir aşçı olduğunu söylüyordu, ben de kendim görmeye karar verdim."

Tamia aşk koltuğuna kıvrılmış oturan Honey'ye sıırıttı. "Kesinlikle hayal kırıklığına uğramayacaksın. Küçük kızımız atabilir." Lou'ya göz kırptı. "İşte bu yüzden onu hâlâ yanımda tutuyorum."

Honey surat asar gibi yaptı. "Ben de bunun benimle birlikte olmaktan hoşlandığın için olduğunu sanıyordum."

Tamia gülerek Lou'nun bardağını kaptı ve içkisinden bir yudum çaldı. "Mmm," diye mırıldandı takdirle. "İyi mojito bile yapıyor."

"Biliyorum." Lou'nun sesi hafifçe bulanıklaşmıştı. "Onları içmeden duramıyorum. Dördüncü bardağımdayım."

"Beşinci," diye düzeltti Honey.

"Gerçekten mi?" Ona göz kırptı. "Bilmesem, Tamia'yla benden faydalanabilmek için beni sarhoş etmeye çalıştığınızı düşünürdüm."

Honey iç çekti. "Keşke, ama Tamia üçlü seks yapmıyor. Ona çoktan teklif ettim." Lou bir kahkaha patlattı.

Tamia sadece gülümsedi ve mojitosundan biraz daha yudumladı.

"Honey, Lou'ya bakarken manikürlü parmağını dudaklarına götürerek, "Bu da bana Tamia'nın neden hiç kız kıza sahnesi olmayan tek oyuncu olduğunu hatırlatıyor," diye düşündü.

Lou, Tamia'yla eğlenen bakışlar attıktan sonra şu açıklamayı yaptı: "Şartlarından biri buydu. Kız kıza eylem yok ve kimliği her zaman izleyicilerden gizlenmeliydi. Şartlarını kabul etmediğim sürece sözleşmeyi imzalamayacaktı."

"Vay canına." Honey hayranlıkla Tamia'ya baktı. "Daha kaç yaşındaydın, yirmi mi?"

"On dokuz."

Lou anımsayarak kıkırdadı. "O zamanlar bile ne istediğini bilen, bilgili bir iş kadınıydı. Seçmelerdeki performansını izledikten sonra onunla sözleşme imzalamamak için deli olmam gerekirdi."

"Vay canına." Honey etkilenmiş görünüyor. "İşte güçlü bir amcık *diye buna* denir."

Lou ve Tamia güldüler.

"Sen eve gelmeden önce Tamia, Lou ve ben akşam yemeğinden sonra havuza çıplak girerek komşularının nasıl rezil olacağı konusunda şakalaşıyorduk."

"Ah, kahretsin, hayır! Bunu aklından bile geçirme," diye uyardı Tamia.

Honey ve Lou komplocu sırtışlarını takas ettiklerinde Tamia başını iki yana salladı. "Tamam, sanırım *ikiniz* de çok fazla mojito içtiniz. Yemekten bahsetmişken, Honey, her ne pişiriyorsan harika kokuyor."

Kızın yüzü güldü. "Büyükanneimin jambalaya'sını ve mısır ekmeğini yapıyorum."

"Mmm. Kulağa lezzetli geliyor." Tamia usulca gülümsedi. "Biliyor musun, bir ara büyükannele tanışmayı çok isterim."

Bal sırttı. "Bunu söylemen komik. Gelecek hafta Şükran Günü için seni eve davet edecektim. Tabii eğer bir planın yoksa."

Sahip olduğu tek gerçek aile üyesi olan Fiona'yı düşününce Tamia'nın yüz ifadesi bulanıklaştı. Tatilleri hep birlikte geçirirlerdi. Fiona hapisteyken bile Tamia onu ziyaret etmeye özen göstermişti, böylece ikisi de kendilerini yalnız hissetmeyecekti. Bunun ayrı geçirecekleri birçok Şükran Günü'nden ilki olacağını fark etmek hüznü vericiydi.

Onun çökmüş yüz ifadesini gören Honey nazikçe, "Bana hemen haber vermek zorunda değilsin. Acele etme."

Tamia minnettar bir gülümseme takındı. "Davetiniz için teşekkürler. Yakında size geri döneceğim."

"Ne zaman istersen. Aceleye gerek yok." Honey içkisini bıraktı ve aşk koltuğundan kalktı. "Akşam yemeğini kontrol edeceğim."

O odadan çıktıktan sonra Lou Tamia'nın başının üstünü öptü. "Burada kalmasına izin verdiğin için teşekkürler. Gerçekten minnettarım."

Tamia onun minnettarlığını elinin tersiyle itti. "Bana teşekkür etmene gerek yok. Çok tatlı biri ve onun arkadaşlığından keyif alıyorum. O buraya geldiğinden beri yemek yapmak zorunda kalmadığımdan bahsetmiyorum bile."

Lou gülümsedi ama sadece bir anlığına. "Buraya erkek arkadaşıyla kavga ettiği için geldiğini biliyorum."

Tamia sessiz kaldı, söylediklerini ne doğruladı ne de reddetti.

Yüz ifadesi karardı. "Ne olduğunu öğrenmemi istemiyor çünkü ona bir daha vurursa o orospu çocuğuna ne yapacağımı söyledim."

"Hiçbir şey yapmak zorunda değilsin," diye nazikçe güvence verdi Tamia. "İhtiyacı olduğu sürece burada kalabilir. Adamın telefonlarına çıkmadığı için nerede olduğunu bilmiyor. Bu binada yirmi dört saat resepsiyon görevlisi var. Yani burada güvende."

"Evet, ama ne kadar süre için?" Lou acımasızca karşı çıktı. "O pislik bir polis, yani kaynakları var. Kadının onu terk etme konusunda ciddi olduğunu anladığında, tek yapması gereken cep telefonunu üçgenleyerek tam yerini tespit etmek."

Tamia bu olasılığı hiç düşünmemişti. "Bu yüzden telefonundan kurtulmamız ve ona yeni bir telefon almamız gerekecek."

"Çok geç olmadığını varsayıyorum. İkimiz de biliyoruz ki buraya gelir ve rozetini gösterirse, sorgusuz sualsiz yukarı çıkmasına izin verilecek."

Tamia, Dominic'in Cumartesi gecesi onu ne kadar kolay ele geçirdiğini hatırlayarak kaşlarını çatı. Komşularından birinin ona kefil olduğunu öğrendiğinden beri Tamia tetikteydi ve herkese şüpheyle bakıyordu.

Lou homurdandı: "O orospu çocuğuna Honey'i ya da seni bulma şansı vermek istemiyorum."

Tamia onun gözlerindeki tasmalı şiddeti gördü, vücudundan yayılan gerilimi hissedebiliyordu. Boynundaki yılan dövmesi bile ölümcül bir beklentiyle titriyor gibiydi.

Yutkundu. "Çılgınca bir şey yapma Lou."

Çenesinde bir kas sertleşti. "Eğer gereken buysa-"

"Hayır." Yüzünü ellerinin arasına aldı ve onu niyetli bakışlarıyla buluşmaya zorladı. "Beni dinle, baba. Dinliyor musun?"

Tereddüt etti, sonra başını salladı.

"Mayıs ayında Dominic konusunda yardım için sana gelmiştim. Hatırladın mı? Beni rahat bırakması için ona bir uyarı göndermeni istemiştim. Korkmuştum, çaresizdim ve ipin ucunu kaçırmıştım. Ama senden böyle bir iyilik istediğim için hatalıydım. Tanrı'ya şükür Dominic o sırada şehir dışındaydı ve Tanrı'ya şükür sen de o telefon görüşmesini hiç yapmadın-"

"Çünkü o çılgın orospu çocuğunun icabına kendim bakacaktım," dedi Lou sıkılmış dişlerinin arasından.

"Tanrıya şükür yapmadın! Anlamıyor musun? Dominic'e bir şey yapmış olsaydın, şu anda hapiste olurdun ve ben de kendimi asla affetmezdim. Bu yüzden Honey'nin erkek arkadaşının peşinden gitmemeni istiyorum. Buraya gelirse güvenliği uyarması için resepsiyona haber vereceğim. Ve Brandon Dominic için polise haber verdiği göre, belki Keyshawn'ın amirini aramasını isteyebiliriz-"

"Elbette," diye alaycı bir sesle söylendi Lou. "Parmaklarını şıklatarak sorunları ortadan kaldıran güçlü gizli silahımızı nasıl unutabilirim?"

Tamia Lou'ya baktı, onun alaycı sözleri karşısında şaşkına dönmüştü. "Bu da ne demek şimdi?"

Onun sorusuna cevap vermek yerine bardağı elinden aldı ve içkisinin geri kalanını mideye indirdi.

Ama Tamia onun paçayı kurtarmasına izin verecek değildi. "Yüksek mevkilerde arkadaşlarının olmasının ne kadar harika olduğunu söyleyip böbürlenen sen değil misin? Federalleri yakandan düşürdükten sonra Brandon'a 'yağmur yağdıran' lakabını takan *sen* değil misin?"

"Evet." Lou'nun dudakları acı ve alaycı bir gülümsemeye dönüştü. "Görünüşe göre *hepimiz* oğluna minnet borçluyuz. Honey bana hukuk firmasında onun asistanı olarak çalıştığını söyledi. Bu yüzden seni tebrik etmeme izin ver. Sana her şeyin senin için yoluna gireceğini söylememiş miydin?"

"Evet. Haklıydın." Tamia durakladı. "Brandon'ın bana iş teklif edeceğini biliyor muydun?" *Tıpkı senin daireyi bildiğin gibi*, diye ekledi sessizce.

"Hayır. Hiçbir fikrim yoktu." Lou boş bardağını Tamia'nın irkilmesine neden olan keskin bir *şangırıtıyla* masaya koydu. Adamın ela gözlerinin çıplak bacaklarında ve pedikürlü ayak tırnaklarında gezinmesini giderek artan bir rahatsızlıkla izledi. Ne zaman ki

Adamın aleti kızın kışında sertleştğinde, arkadaşlıklarının tehlikeli, keşfedilmemiş bir bölgeye doğru yol aldığını anladı.

"Sana ne kadar ödediğini bilmiyorum, mamacita," dedi Lou, "ama benim için çalışmaya gelseydin *çok* daha fazla kazanacağını garanti ederim."

"Belki," diye kabul etti, adamın sesindeki kıskançlık akıntısından rahatsız olmuştu. "Ama sana eskort ajansında çalışmak istemediğimi söylemiştim."

"Doğru." Lou sırtıttı. "Ne de olsa geleceğin başsavcısının karısının bir madam olarak çalışmasına izin veremeyiz."

Tamia ona baktı, yüzünde her zaman güvendiği ve sevdiği adamdan bir iz aradı. "Bütün bunlar nereden geliyor Lou?"

Adam onun bakışlarına karşılık verdi. "Sence nerede?" Kadın zorlukla yutkundu.

Saniyeler geçti.

Kadın adamın kucağından inmek için hamle yaptığında, adamın kolu kadının beline dolanarak onu dizginledi.

Gözleri kilitlendi.

Aralarındaki gerginlik çatırdadı.

"Sanırım çok fazla içtin," dedi Tamia sessizce.

"Belki." Ağzına bir alaycılık gölgesi değdi. "Ya da belki de inanmak istediğin şey budur."

Tamia başını yavaşça salladı. "Yapma."

Gözlerinde acıya benzer bir şey parladı. "Ne yapmayayım Tamia? Sana sevdiğimi söyleme-"

Honey oturma odasına dönerken, "Pekâlâ millet," diye duyurdu. "Her şey hazır sayılır."

"Harika!" Tamia haykırarak Lou'nun kucağından öyle bir telaşla atladı ki Honey'nin gözleri kısıldı. "Ben gidip yemekten önce kendime çeki düzen vereyim."

"Tamam," dedi Honey yavaşça, Tamia ve Lou arasında spekülâtif bir bakış paylaşarak. "Akşam yemeğini balkonda yiyebileceğimizi düşündüm. Çok güzel bir gece."

"Sorun değil. Her neyse." Tamia hızla oturma odasından çıkarken antredeki masanın üzerinde duran cep telefonu çaldı. Telefonu eline aldı ve arayanın kimliğine bakmadan konuşma düğmesine bastı. "Alo?"

"Hey, benim," diye mırıldandı Brandon.

"Hey, bebeğim." Kendinden emin bir şekilde Lou'ya baktı. Lou bir an onun bakışlarına karşılık verdikten sonra koltuktan kalktı ve ellerini koyu renk kot pantolonunun ceplerine sokarak pencerelere doğru ilerledi.

"Yukarı geliyorum," dedi Brandon.

Tamia'nın nabzı küt küt atıyordu.

"*Burada mısın?*"

"Evet. Şimdi asansöre biniyorum."

"Tamam." Titrek bir nefes aldı. "Yakında görüşürüz."

Telefonunu kapattığında Honey heyecanla "Brandon geliyor mu?" diye sordu.

"Um, evet."

"Bu harika!" Honey heyecanla mutfığa geri döndü. "Bizimle yemek yiyebilir."

"Elbette," dedi Tamia zayıf bir sesle ve Lou'ya bir kez daha baktı. Az önce aralarında geçenlerden sonra, onunla Brandon'ı aynı masada oturtmanın iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyordu.

Ama bunun için endişelenecek zamanı yoktu.

Tamia ön kapıya gitti ve Brandon zile basmak için elini kaldırdığı sırada kapıyı açtı.

"Hey," diye mırıldandı. "Mükemmel zamanlama."

Tamia gülümsedi, sonra eğilip ona sarıldı. Vücudu, onun içinde olduğu ve onu birbiri ardına akıl almaz orgazmlara sürüklediği anının hatırasıyla karıncalandı.

Kadın uzaklaşırken, adam kadının saçlarını yüzünden çekti ve gözleriyle kadının saçlarını inceledi. "Veda etmeden ofisten ayrıldın."

"Biliyorum. Cynthia'yla ne kadar zamana ihtiyacınız olacağından emin değildim ve o sırada orada olmak istemedim..." Garip bir şekilde sözünü kesti.

Brandon yavaşça başını salladı. "Anlıyorum."

Tamia dikkatle onun yüzünü aradı. "Her şey yolunda mı?"

Tereddüt etti. "İçeride konuşabilir miyiz?"

"Elbette." İçeri girmesi için kenara çekildi, sonra da kapıyı arkasından kapattı. Onu uzun giriş yolunda yönlendirirken, "Misafirim var, o yüzden benim odamda konuşabiliriz-" diye açıkladı.

"Hey, Brandon!" Honey mutfaktan çıkıp Brandon'ı karşılamaya giderken seslendi, onu aşağı yukarı süzerken gözleri kadınsı bir takdirle parlıyordu. "Muhtemelen beni hatırlamıyorsun ama Tamia'nın mezuniyet partisinde kısa bir süre tanışmıştık. Adım Halima ama herkes bana Honey der."

Brandon gülümseyerek onun elini sıktı. "Seni tekrar görmek güzel, tatlım." "Ben de seni," diye mırıldandı.

Elini gereğinden uzun süre tuttuğunda Tamia ona karanlık bir bakış fırlattı.

Honey sırtıttı, isteksizce gitmesine izin verdi. "Akşam yemeği için tam zamanında geldin Brandon. Ben yaptım-"

"Dur tahmin edeyim." Derin bir nefes aldı. "Mmm. Jambalaya ve mısır ekmeği." Şaşırان Honey güldü. "Nereden biliyorsun?"

"Büyük büyükannem bunu her zaman yapardı."

Honey zevkle gülümsedi. "Gerçekten mi? New Orleans'tan mı?"

"Öyleydi. Birkaç yıl önce vefat etti."

"Bunu duyduğuma üzüldüm."

"Üzülme. Doksan altı yaşındaydı, yani uzun ve güzel bir hayatı oldu."

Honey gülümsedi, Brandon'ın kucağına kıvrılmak ister gibi görünüyordu. "Kardeşin bekâr mı?" diye ağzından kaçırdı.

Tamia'nın nefesi kesildi. "Tatlım!"

Brandon onun cüretkârlığı karşısında eğlenerek güldü. "Beau ... seçici olarak bekar."

Honey daha fazla açıklama yapmasını isteyemeden Lou antredeki tuvaletten çıktı. Gözleri Brandon'a kaymadan önce kısa bir süre Tamia'nın kilerle buluştu. "N'aber, Avukat Bey?"

Brandon gülümsedi. "Naber, Saldaña."

İki adam tokalaşıp dostça selamlaşırken Tamia, Lou'nun normal haline dönmüş olduğunu görünce rahatladı. En azından dış görünüş olarak.

Brandon'a yarım bir sırıtış fırlattı. "Akşam yemeğinde varlığınla bizi onurlandıracak mısın?"

"Evet," diye araya girdi Honey, Brandon daha ağzını açmadan. "Jambalaya'mı tatmalı ve bana büyük büyükannesininki kadar güzel olup olmadığını söylemeli. Ve 'seçici olarak bekâr' kardeşi hakkında daha fazla şey duymak istiyorum," diye ekledi göz kırparak.

Brandon kıkırdadı. "Sanırım kalıyorum o zaman." "Evet."

Tamia, Honey ve Lou'ya baktı. "Bize birkaç dakika izin verir misiniz?" diye mırıldandı ve Brandon'ı elinden tutup yatak odasına götürdü.

Kapıyı arkalarından kapattı, sonra onu özenle yapılmış, orta boy yatağına götürdü. Onun yumuşak, etli dudaklarını öpmek ve gömleğinin kalan düğmelerini çözmek, sonra onu yatağına geri itmek ve

ona sarılmak istedi. Ama Cynthia ile aralarındaki ilişkinin ne durumda olduğunu öğrenene kadar beklemenin daha iyi olacağını düşündü.

Yatağın kenarına oturdular.

Brandon bacaklarının arasında kenetlediği ellerine bakarak sessizce, "Cynthia'dan ayrıldım," dedi.

Tamia'nın kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Brandon ona bakıyor olsaydı, kendini kontrol edip nazikçe "İyi misin?" diye sormadan önce yüzünde beliren sevinç ifadesini görebilirdi.

O kadar uzun süre tereddüt etti ki Tamia onun sorusunu duyup duymadığını bile merak etti.

Endişeyle bekledi.

Sonunda onun bakışlarıyla karşılaştı. "Kolay olmadı. Yapmak istediğim son şey Cynthia'yı incitmektir. Biz her zaman iyi arkadaş olduk ve ona karşı hislerim gerçek."

"Yani ... onu gerçekten seviyor musun?"

Brandon yine tereddüt etti, sonra yavaşça başını salladı. "Kendi açımdan öyle. Bugünkü davranışlarına rağmen onun iyi bir insan olduğunu biliyorum ve beni gerçekten sevdiğine inanıyorum."

"Öyle," diye sessizce kabul etti Tamia. "Cynthia'yı sevmiyor ya da ona güvenmiyor olabilirim ama inkâr edemeyeceğim bir şey var ki o da seni gerçekten sevdiği Brandon. Babanın kampanya tanıtım partisinde onunla yüzleştüğimde bunu gözlerinde gördüm. Senin için çıldırıyor, bu yüzden şu anda oldukça yıkılmış olduğunu biliyorum."

Brandon hiçbir şey söylemedi.

Tamia derin bir iç çekti. "Belki de onunla işleri yoluna koyabilirdin," diyerek kendini şaşırttı.

"Hiç sanmıyorum." Brandon derin, düzensiz bir nefes verdi. "Dürüst olmak gerekirse Tamia, muhtemelen kafamı toparlamak ve gerçekten ne istediğimi anlamak için bir süre yalnız kalmaya ihtiyacım var."

Yüreği ağzına geldi. "Ne istediğini biliyorum," dedi ona. "Beni istiyorsun." "Bebeğim-"

"Dinle," dedi Tamia ısrarla, yataktan kayarak onun bacaklarının arasına diz çöktü. "Cynthia'yla aranızda olanlar yüzünden şu anda kafanın karışık ve suçlu hissettiğini biliyorum ve Tanrı biliyor ki sana daha fazla endişe vermek istemiyorum. Ama dün gece güçlü bir bağ kurduk Brandon. Sadece cinsel olarak değil. *Duygusal* olarak da. Bana beni sevmekten asla vazgeçmediğini söyledin ve bunu içtenlikle söylediğini biliyorum."

"Öyleydim," diye itiraf etti, saçlarının kenarını okşayarak. "Ne kadar uğraşırsam uğraşayım seni sistemimden atamıyorum. Ama sana daha önce de söylediğim gibi, hâlâ çözmemiz gereken bazı sorunlar var. Ne zaman yaptıklarını unuttuğumu düşünsem, bana unutmadığımı hatırlatan bir şey oluyor. Cumartesi gecesi Dominic'i senin evinde görmek beni gerçekten mahvetti. Onu buraya davet etmediğini biliyorum," dedi Tamia itiraz etmek için ağzını açtığı anda, "ama onu koridorda her yerinde görmek beni Mayıs ayında onunla yattığını öğrendiğim o geceye geri götürdü."

"Bunun hiçbir anlamı yoktu," diye ısrar etti Tamia, adamın elini tutup kalbine götürerek. "Seninle yaşadığımız şey benim için Dominic'le yaşadığım ucuz seksten *çok daha* önemli."

"Belki," dedi Brandon acımasızca, "ama ben bir erkeğim Tamia ve benim yerimde olan herhangi bir erkek, kadınının başka bir erkekle yattığı düşüncesine dayanmakta çok zorlanır. Neden Mystique videolarını izleyemediğimi sanıyorsun? Sadece rol yaptığını ve o filmleri biz tanışmadan *yıllar* önce çektiğini biliyorum ama seni öyle görme düşüncesi bile ..." Başını ona doğru sallayarak devam etti. "Bunu *düşünmek* bile istemiyorum."

"O zaman yapma," diye ısrar etti Tamia. "Bunu aklından çıkar." Dudakları alaycı bir şekilde kıvrıldı. "Keşke bu kadar basit olsaydı."

Ona yalvarırcasına baktı. "Geçmiş i geri alamam bebeğim. Yapabilseydim, yapacağımı biliyorsun."

"Biliyorum." Uzun bir süre onun bakışlarını tuttu, sonra yavaşça elini çekti ve derin bir nefes verdi. "Her neyse, sadece iyi olup olmadığını görmek ve olanları seninle yüz yüze konuşmak istedim."

Tamia başıyla onayladı. "Hala akşam yemeğine kalıyorsun, değil mi?"

"Evet." Alaycı bir şekilde gülümsedi. "Lou muhtemelen bunu yapmamı istemiyor olsa da."

Tamia kıpırdamadan ona baktı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Lou'nun sana karşı bir şeyler hissettiğini bilmediğimi mi sanıyorsun? Bu çok açık." "Benim için değil! Biz hiçbir zaman arkadaştan fazlası olmadık."

Brandon kıkırdayarak başını salladı. "Alınma Tamia ama sen erkeklerin sadece arkadaş olmak isteyeceği türden bir kadın değilsin. Güzelsin ve çok seksisin. Ve Lou senin yatak odasında neler yapabildiğini gördü. Yani seni istememesi için deli olması lazım."

Tamia kaşlarını çatarak yerden kalktı ve yataktaki yerini geri aldı. "Lou ya da başka bir erkekle ilgilenmiyorum. İstedğim tek kişi sensin,

Brandon, ve hiçbir şey bunu değiştirmeyecek. Ne zaman bir ilişkiye hazır olduğuna karar v e r i r s e n , ben burada olacağım."

Brandon onun yanağını hafifçe okşadı, gözleri onunkileri araştırıyordu. Birkaç saniye geçti.

"Pasaportunuz var mı?" diye sordu aniden.

Tamia gözlerini kırpıştırdı. "Pasaport mu?"

"Evet." Durakladı. "Seni bir yolculuğa çıkarmak istiyorum." Kız ona bakakaldı. "Bir ... geziye mi?"

Brandon abartılı bir hareketle yatak odasının etrafına bakındı. "Kahretsin, burada yankı mı var? Neden söylediğim her şeyi tekrar edip duruyorsun?"

Tamia güldü. "Çünkü kulaklarımın beni yanıltmadığından emin olmak istiyorum! Seninle bir yolculuğa çıkmamı mı istiyorsun?"

"Senden istediğim de tam olarak bu. Bu yıl yapamadığımız geziyi telafi etmek istiyorum. Cuma günü yola çıkacağız ve gelecek Cuma döneceğiz. Yani şükran Günü'nde gitmiş oluruz."

"Peki ya iş? Pazartesi günü başladım. Tatile çıkmam için çok erken değil mi?"

"Bunun için endişelenme. Noemi izne çıkana kadar sadece yarı zamanlı çalışacaksın ve zaten önümüzdeki hafta ofis çoğunlukla terk edilmiş olacak. Peki ne diyorsun? Geziye evet mi hayır mı?"

"şaka mı yapıyorsun? Yüzde bin *EVET!*" Tamia heyecanla ciyakladı, kollarını onun boynuna doladı ve ona sarıldı.

Brandon güldü. "En azından önce nereye gittiğimizi bilmek istemiyor musun?"

"Umurumda değil! Birlikte olduğumuz sürece bebeğim, *nereye* gittiğimiz önemli değil!"

"Güzel," dedi Brandon, birbirlerinden ayrıldıklarında onun gözlerinin içine gülümseyerek, "çünkü zaten sana söylemeyecektim. Bu bir sürpriz olacak."

Tamia'nın yüzü güldü. "Sabırsızlanıyorum."

Kapı çalındı. "Honey eğlenen bir sesle, "Siz çiftte kumrular her ne yapıyorsanız bölmek istemem ama yemek masada ve Lou ile ben yemeğe hazırız," diye seslendi. Haydi, siz ikiniz!"

Tamia ve Brandon birbirlerine sırtttılar.

Yataktan kalkıp kapıya doğru yürürlerken, Tamia bütün bir hafta boyunca sevgilisinin kendisine ait olacağını bilmenin tadını çıkarıyordu. Birlikte geçirecekleri zamanı en iyi şekilde değerlendirmek niyetindeydi. Ve eğer her şey yolunda giderse

eve döndüklerinde Bayan Brandon Chambers olma yarışına geri dönmüş olacaktı.

Bölüm 35

Tamia

İki gece sonra Tamia ve Honey, Beau Chambers tarafından kurulan ajans Pinnacle Sports Group'a ev sahipliği yapan şehir merkezindeki tesise bir geziye gittiler.

Lobiye girdiklerinde Tamia, Fiona'dan bir iz olmadığından emin olmak için berber dükkânına doğru baktı. Oraya gitmeden önce kız kardeşinin o gece çalışıp çalışmadığını öğrenmek için dükkânı isimsiz olarak aramıştı, çünkü Fiona'yı görmek ya da onunla konuşmak gibi bir arzusu yoktu. Neyse ki Fiona'nın bu akşam dersi olduğu söylenmişti.

Dükkânın cam pencerelerinden bakan Tamia, kız kardeşinin çalışma masasının gerçekten de boş olduğunu görünce rahatladı. Diğer berberler, aralarında Houston Texans'ın koçucusu Arian Foster ve Houston Rockets'tan Kevin Martin'in de bulunduğu müşterilerle ilgileniyordu. Erkekler berber dükkânlarında ne konuşturlarsa konuşsunlar, mekân yüksek sesli müzik ve şamatalı kahkahalarla çalkalanıyordu.

"Aman Tanrım!" Honey heyecanla dükkânı işaret ederek ciyaktı. "Kızım, şuradaki tüm şu erkeklere bak!"

Tamia kıkırdadı. Honey'yi lobinin karşısındaki sağlıklı yaşam merkezine doğru yönlendirerek, "Onları görüyorum," dedi. "Ama burada olma nedenimiz bu değil, unuttun mu? Beau'nun her an aşağıya inmesini bekliyor olmamız gerekiyordu, böylece 'kazara' onunla karşılaşabilirdin."

Honey berber dükkânına son bir kez bakarak, "Doğru," diye onayladı. "Ama hâlâ neden Brandon'dan beni kardeşiyle tanıştırmasını istemediğimizi anlamıyorum. Bu daha kolay olmaz mıydı?"

"Belki," diye kabul etti Tamia. "Ama Brandon bana Beau'nun çöpçatanlık planlarından kesinlikle nefret ettiğini söyledi. Anneleri onu her zaman sosyetik arkadaşlarının kızları ve yeğenleriyle tanıştırmıyormuş, bu yüzden Beau inatla

tuzaga düşürüldüğünden şüphelendiği kadınlarla çıkmayı reddediyor. Çöpçatanlık işini kardeşi yapıyor olsa bile."

"Honey parlak kırmızı dudaklarını yalayarak, "Ben kesinlikle sosyeteye takdim edilecek bir kız değilim," dedi.

Tamia güldü, Honey'nin örgülü yelesini, göğüs dekolteli bluzunu, dar deri pantolonunu ve ince topuklu botlarını inceledi. "Bunu tekrar söyleyebilirsin."

Sağlıklı yaşam merkezinin önündeki genel beslenme dükkanına girdiklerinde Tamia, Dre'nin bu gece çalışıp çalışmadığını merak etti. Bu düşünce aklından geçer geçmez Dre arka taraftan çıkageldi.

Tamia'yı gördüğünde neredeyse elindeki kutuyu düşürüyordu.

Birbirlerine bakarlarken Tamia, Dre'yi en son Brandon'ın babasının Mayıs ayındaki kampanya açılış partisinde gördüğü zamana dair tatsız bir anı yaşadı. Siyah bir maske takmak gibi bir hata yapmış, bu da Dre'nin onu yıllardır porno videolarını izlediği ve mastürbasyon yaptığı Mystique olarak tanınmasına neden olmuştu. Brandon'a Tamia'yı ifşa ettikten sonra Tamia için her şey tepetaklak olmuştu.

Ve şimdi Dre'yle yüzleşirken Tamia onun kendisine davranış şeklinden dolayı onu tamamen affetmediğini fark etti. Her ne kadar sadece Brandon'ı kolladığını iddia etse de, Tamia onun sanki hayatında hiç hata yapmamış gibi kendisine karşı yargılayıcı davrandığını hissediyordu. Leah ile ilişkisini tehlikeye atacak bir şey yapacağı günü dört gözle bekliyordu. Ne de olsa o bir erkekti. Yani mesele hata yapıp yapmayacağı değil, *ne zaman* yapacağıydı.

Tamia'nın bakışlarının yönünü takip eden Honey mırıldandı, "Oooh, çok seksi. Onu tanıyor musun?"

Tamia başını sıkıca salladı. "Bu Brandon'ın en iyi arkadaşı."

"Ah." Birdenbire Dre'nin Tamia'nın çöküşünde oynadığı rol hakkında kendisine söylenenleri hatırlayan Honey anlayışla başını salladı. "*Oh.*"

Kendini toparlayan Dre, gözlerini Tamia'dan kaçırdı ve kutuyu rafları dolduran tezgâhtarlardan birine götürdü.

"Bir dakika bekleyin." Honey spekülatif bir şekilde Tamia'ya baktı. "Bu gece çalışacağını biliyor muydun?"

"Hayır. Bunu düşünmedim bile."

Honey homurdandı. "Evet, doğru."

Tamia onu görmezden geldi.

Dre dönüp onlara doğru ilerlemeye başladığında Honey nefesinin altından, "Ben biraz vitamin arayacağım. Lütfen olay çıkarmamaya çalışın.

Ben yokken. Beau ile olan şansına zarar verebilir."

Tamia kuru bir kahkaha attı ve Honey'nin dönüp çeşitli diyet ve besin takviyeleriyle dolu bir koridorda dolaşmaya başlamadan önce hızla uzaklaşmasını izledi.

"N'aber Tamia," diye selamladı Dre onu.

Etrafına bakınarak ona soğuk, dar bir gülümseme verdi. "Merhaba Deondre." Adamın resmi hitap karşısında kaşları kalktı. "Vay be. Demek öyle?"

"Ne gibi?"

"Şimdi Deondre mi oldum?"

Tamia masumca göz kırptı. "Bu senin adın değil mi?"

Dre kaşlarını çatı. "Hadi ama Tamia. Hiçbir arkadaşımın bana Deondre demediğini çok iyi biliyorsun."

"Oh, biz arkadaş mıyız?" Tamia soğukkanlılıkla karşılık verdi. "Ben hapisteyken beni hiç ziyaret ettin mi? Brandon aracılığıyla hiç cesaretlendirici bir söz ya da basit bir merhaba gönderdin mi? Duruşmamın tek bir gününe bile geldin mi? Brandon'ın beni temsil etme kararını destekledin mi?"

Dre sessizdi, suçluluk duygusu gözlerinde titreşiyordu. Tamia ona sırtı. "O zaman arkadaş değiliz." Bununla birlikte arkasını döndü ve uzaklaştı.

Dre onu takip etti. "Bakın, en iyi arkadaşımı kolladığım için özür dilememi bekliyorsanız-"

"Senden hiçbir şey beklemiyorum Deondre," diye sözünü kesti Tamia. "Buna inanmakta zorlanabileceğini biliyorum ama benim hakkımda ne düşündüğün umurumda bile değil. Benim için önemli olan tek kişi Brandon'dır. Yaptığım korkunç hatalara rağmen beni sevmekten ve benim için en iyisini istemekten asla vazgeçmedi. Sen ve ailesinin onun zihnini zehirlemeye çalışmanıza rağmen benden asla vazgeçmedi." Durakladı. "Birlikte uzaklara gidiyoruz, bunu biliyor muydun?"

Dre şaşırmış görünüyordu. "Hayır, bunu bana söylemedi."

Tamia memnun bir gülümsemeyi bastıramadı. "Evet, bu doğru. Brandon beni bir seyahate çıkarıyor. Ailesine Şükran Günü'nde evde olmayacağını söyledi bile. Eminim bu haberi pek iyi karşılamamışlardır. Ama önemli değil. Çünkü Brandon ve benim birlikte olmamız gerekiyorsa, ailesinin ya da sizin bu konuda yapabileceğiniz hiçbir şey yok. Şimdi izin verirsiniz."

Bu sefer Tamia gittiğinde, Dre onu bıraktı.

Kuyruğunu bacaklarının arasına sıkıştırmış halde arkaya dönerken, Tamia Honey'yi aramaya koyuldu. Koridorun köşesini dönerken, gözüne

Beau'nun asansörden inip lobiye adım atışını, yanında sallanan evrak çantasını. Sağlıklı yaşam merkezinin cam cepheli girişine doğru yürürken Tamia ona bakmaktan kendini alamadı. Kravatsız, ince çizgili lacivert bir takım elbise giymiş olan kanka, eriyen bir çikolata gibi yalayabileceği kadar iyi görünüyordu.

Sağlıklı yaşam merkezine ulaştığında adımları yavaşladı ve pencerelerden bakarken gözleri büyüdü.

Onun perçinlenmiş bakışlarının yönünü takip eden Tamia, Honey'nin bir vitrinin alt rafından bir şişe vitamin almak için eğildiğini gördü. Onun siyah deriyle kaplanmış yuvarlak, kalın kıçını gören Beau'nun ağzının suyu pahalı İtalyan kumaşlarına aktı.

Tamia kendi kendine gülümsedi. *Houston, kalkışa geçiyoruz.*

Ancak Beau sağlık merkezine giremeden Joseph Yarbrough tarafından durduruldu.

Kahretsin! diye düşündü Tamia. Bakışları Honey'ye dönmeden önce iki adamın dostça el sıkışmalarını izledi. Kız vitamin vitrininden doğrulurken pencereden dışarı baktı ve Beau'nun Piskopos Yarbrough ile konuştuğunu görünce donakaldı. Saniyeler sonra başını Tamia'ya doğru çevirdi, gözleri panikle irileşmişti.

Ne yapmalıyım? diye mırıldandı.

Saklan! Tamia karşılık verdi.

Beau ve piskopos girişten geçerken, Honey bir koridordan aşağı eğildi.

Honey'nin kaçmasına yetecek kadar uzun süre iki adamın dikkatini dağıtmayı uman Tamia, parlak bir gülümsemeyle öne çıktı. "Ne güzel bir sürpriz, değil mi?"

Beau ve Piskopos Yarbrough etraflarına baktılar. Beau Tamia'nın orada durduğunu görünce yüzünde geniş bir gülümseme belirdi. Yarbrough ise hoşnutsuzlukla kaşlarını çattı.

"Hey, Tamia." Beau öne çıkıp onu sıcak bir sarılmayla selamladıktan sonra geri çekilip sırtıttı. "N'aber kızım? Bu gece seni buraya getiren nedir?"

Tamia ona gülümsedi. "Brandon bana en iyi vitamin seçeneklerinin sizde olduğunu söyledi."

"Haklı," diye onayladı Beau. "Dre atletik antrenör olarak çalıştığı için sağlık ve fitness sektöründe pek çok bağlantısı var. Bu yüzden birçok yeni

ürünler daha piyasaya çıkmadan. İhtiyacınız olanı bulmakta zorlandınız mı?"

"Buraya yeni geldim, o yüzden hâlâ göz atıyorum." Tamia Joseph Yarbrough'ya baktı. "Merhaba piskopos. Sizi tekrar görmek güzel."

"Bayan Luke." Joseph ince, küçümseyici bir gülümseme sundu. "Sizi kilisede özledik. Söylediğim bir şey yüzünden mi?"

"Hiç de değil," diye mırıldandı Tamia. "Sadece farklı türde bir ibadet deneyimine alışkınım. Alınmak yok."

Joseph yumuşak bir sesle, "Alınmadım," diye karşılık verdi. "Herkes Tanrı'nın sözünü benim ilettiğim şekilde alacak kadar ruhsal olgunluğa sahip değil."

İşte yine bu kibirli saçmalığa başladı! Tamia karanlık bir şekilde düşündü.

"Birisi günah içinde yaşıyorsa," diye devam etti piskopos dindarca, "Müjde'nin gerçeğine karşı kalbi katılaşmıştır."

Tamia hiç vakit kaybetmeden karşılık verdi: "İncil'in dediği gibi, 'İlk taşı skandalsız olan, yani *günahsız olan atsin*'. "

Yusuf'un kibirli ifadesi buharlaştı.

Yüzü kızarıırken Beau'ya gergin bir bakış fırlattı. Ama Beau tüm bu konuşmayı kaçırmış, dükkânda Honey'yi aramakla meşguldü.

Piskoposun gözleri Tamia'nın yüzünde şüpheyile kısıılırken, Tamia ona sırtıttı.

Honey başka bir koridordan çıkıp otoparka açılan arka çıkışa yöneldiğinde Tamia, Beau'ya, "Kardeşin bana Damarion Griggs'le anlaşmaya çok yakın olduğunuzu söyledi. Tebrikler."

Beau ona gülümsedi. "Teşekkürler Tamia. Tabii ki henüz NFL seçmelerine katılacağını resmen beyan etmediği için her şey bitmiş değil. Ama her şey yerli yerine oturuyor."

"Bu harika, Beau. Senin adına çok sevindim." Omzunun üzerinden Honey'nin hızla arka kapıdan çıktığını görebiliyordu. Tamia bir süre daha bekledikten sonra saatine baktı ve içini çekti. "Almak için geldiğim şeyi alsam iyi olur, böylece eve gidip eşyalarımı toplamayı bitirebilirim."

"Evet," dedi Beau, gözleri muziplikle parlayarak, "Brandon'la seyahate çıkıyorsunuz, değil mi?" diye ekledi.

"Doğru," diye onayladı Tamia, Joseph'in yüzünde beliren şaşkın öfke ifadesinin tadını çıkararak. "Yarın sabah yola çıkıyoruz. Brandon nereye gittiğimizi söylemiyor; bana sürpriz yapmak istiyor."

Beau sırtıttı. "Bana gizlilik yemini ettirdi ama çok memnun kalacağınızı söyleyebilirim."

Tamia'nın yüzü güldü. Piskopos Yarbrough'nun yüz ifadesi daha da kararırken, "Sabırsızlanıyorum," diye heyecanlandı. Brandon'ın Tamia'yı romantik bir kaçamağa sürüklediği haberini Cynthia'ya vereceğini düşünmek hoşuna gitmişti. Ah, o konuşma yapılırken duvarda bir sinek olmak.

On dakika sonra, Beau'nun önerdiği bir şişe vitamini aldıktan sonra Tamia sağlık merkezinden çıktı ve Honey ile dışarıda arabada buluştu. "Kızım, ucuz atlattık."

Honey yolcu koltuğuna tırmanıp kapıyı kapatarak, "Biliyorum," diye onayladı. "Piskopos Yarbrough arkadaş olduğumuzu bilmiyor. Beni orada seninle görseydi muhtemelen çıldırırdı. İhtiyacım olan son şey onun deli, paranoyak kışının her saat başı beni arayıp sana bir şey söyleyip söylemediğimi öğrenmesi."

Tamia park yerinden geri geri çıkarken başını salladı. "O kendini beğenmiş, ikiyüzlü orospu çocuğuna nasıl katlanıyorsun anlamıyorum."

Honey güldü. "Güven ve inan, ben ona kafa atarken ve küçük aletini sürerken hiçbir kutsal kitaptan alıntı yapmıyor."

Tamia tiksintiyle dişlerini emdi. "Tamam, bu çok fazla bilgiydi. Lanet olsun. Her neyse, onun burada ne işi vardı?"

Honey alaycı bir şekilde sırtıttı. "Muhtemelen bir dahaki sefere benim için hazır olabilmek için erkek geliştirme haplarını dolduruyordur."

Tamia bir elini kaldırdı. "Ne demek istediğini anladım."

Kız yine güldü. Birkaç dakika sonra sakinleşerek derin bir iç çekti. "Kahretsin, Beau şahsen daha da seksi."

"Sana söylemiştim." Tamia sinsice sırtıttı. "Sen eğilirken o kardeşinin dili ağzından dışarı sarkıyordu."

"Beni gördü mü?"

"Tabii ki. Piskopos Yarbrough geldiğinde size yaklaşmak üzereydi."

"Kahretsin," diye yakındı Honey. "Sik engelleyiciden bahsediyoruz."

"Biliyorum." Tamia kıza cesaretlendirici bir gülümseme verdi. "Ama endişelenme. Eğer Beau ile tanışmanız gerekiyorsa, doğru zaman geldiğinde tanışacaksınız."

Bal parladı. "Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?" Tamia başını salladı.

"Öyle düşünüyorum."

Ve bunda ciddiye.

Bölüm 36

Fiona

Fiona iki katlı büyük evin karanlık antresinde ağır ağır ilerledi. Altı inçlik ince topuklu ayakkabılarının sivri topukları cilalı parke zemine hafifçe vuruyordu. Evin sessizliğini bozan tek ses buydu ve ev sakinlerini uyaracak kadar yüksek değildi.

Varlık.

Ama çok geçmeden onun orada olduğunu anlayacaktı.

Bu düşünceye hınzırca gülümseyen Fiona, köşeyi dönerken kısa trençkotunun kemer kayışını döndürdü. Külot giymediği için am dudaklarının dolgun kıvrımlarının birbirine sürtündüğünü ve yakında olacakların beklentisiyle karıncalandığını hissedebiliyordu.

Koridorun sonuna ulaştı ve ana yatak odası süitinin açık kapısından içeri adım attı. Bir çift Fransız kapısından sızan ay ışığıyla yıkanan devasa yatağa yayılmış Dre'yi görünce heyecanı damarlarında atmaya başladı. Göğsü çıplaktı ve bir kolunu alnının üzerine atmış, yorganı beline kadar çekmişti.

Hafifçe horluyordu ve Fiona odaya girdiğinde uyanmadı.

Yatağın ayak ucuna doğru yürüdü, trençkotunun bağlarını çözdü ve çıplak omuzlarından sıyırdı. Yumuşak bir hışırtıyla yere düştüğünde Dre hafifçe kıpırdandı ama uyumaya devam etti.

Fiona ince topuklu ayakkabılarını çıkardı, sonra yatağa tırmandı ve onun vücuduna doğru sürünerek ilerledi. Bacaklarının üzerine oturarak ağır örtüleri dikkatlice aşağı çekti. Sonsuz zevkine göre, Dre zaten çıplaktı, siyah aleti uyuyan bir yılan gibi karnına yaslanmıştı. Daha kalkmamıştı bile ama *hâlâ* kocaman bir şeydi.

Amı zonklayan Fiona parmaklarını kalın tabanın etrafına sardı ve yavaşça yukarı doğru pompaladı.

Dre uykusunda usulca inledi.

Şaftı Fiona'nın elinde sertleşirken, başını eğdi ve on iki santimini ağzına soktu.

"*Ohhh, kahretsin,*" diye inledi Dre, kalçaları yataktan fırlayıp aletini boğazının arkasına doğru iterken neredeyse boğuluyordu.

Yutkundu ve çenesini gevşetti, sonra ağzının aç çekişleriyle onu derinlemesine gırtlaklamaya başladı.

Bir zevk iniltisi daha çıkardı. "Kahretsin, bebeğim... bu gece hastanede neler oldu?"

Fiona cevap vermedi, sikini yalayıp emerken bir yandan da eliyle taşaklarına masaj yapıyordu.

Onun altında inleyen ve kıvranan Dre, parmaklarını onun uzun, ipeksi saçlarına soktu ve sallanan başının arkasını kavradı.

Birkaç dakika sonra elleri hareketsiz kaldı.

Fiona sikinin şişmiş başını emerken, "Bir dakika bekle, *kahretsin!*" diye bağırdı. Adam patladığında, Fiona ağzına dolan sıcak, kremsi döl püskürmesini yuttu.

Fiona'nın sütünü sağdıktan sonra Dre hızla komodinin üzerine uzandı ve lambayı yaktı. Fiona'nın ona sarıldığını gördüğünde gözleri şokla doldu.

Kendini kızın ağzından çekerek kısık sesle, "Burada ne halt ediyorsun?" diye bağırdı.

Fiona sinsice gülümsedi ve ağzının kenarından akan bir damla spermi sildi. "Belli değil mi?"

"*Delirdin* mi sen?" Dre, şehvet dolu bakışları kızın tatlı göğüslerinde ve amının tıraşlı tümseğinde gezinirken bile talep etti. "Evime nasıl girdin sen?"

"Bilmek istemez miydin?" Fiona onun kaslı göğsünü okşayarak mırıldandı. "Ve şu anda sikinin etrafında kimin ağzının kilitli olduğunu bilmiyormuş gibi davranmaya çalışma. İkimiz de Leah'nın sana *asla* benim yaptığım gibi oral seks yapmadığını biliyoruz."

Ortada olmayan kız arkadaşından söz edilince Dre panikle komodinin üzerindeki saate baktı. Saat 11:57'ydi. "Hey, buradan çıkmalısın!"

Fiona suratını astı. "Neden?"

Adam ona kuşkuyla baktı. "*Neden* mi? Çünkü Leah her an eve gelebilir, işte bu yüzden!"

"Bundan emin misin?" Fiona, ıslak amını kışkırtıcı bir şekilde hemen sertleşen shaftına sürterek karşılık verdi. "Çünkü ben

Senin şu siyah pitonuna binmeden buradan ayrılırsam şok büyük hayal kırıklığına uğrarım."

Dre gözle görülür bir şekilde yutkundu, çikolata uçlu memelerine bakarken ereksiyonu onun seksine karşı zonkluyordu, cazibeyle boğuşuyordu. "*Kahretsin,*" diye fısıldadı nefesinin altında.

Onun bir anlık kararsızlığından yararlanan Fiona dizlerinin üzerine çöktü, sonra da kendini yavaşça borunun üzerine bıraktı. O kadar kalın ve uzundu ki onu santim santim içine almak zorunda kaldı. Tamamen gömüldüğünde, ikisi de uyarılmışlıkla inliyordu.

Dre onun kalçalarını tutarak içine girmeye başladı, penisi daha önce hiçbir erkeğin yapmadığı şekilde kadının duvarlarını okşuyordu. Cumartesi gecesinden beri düşüncelerine hükmetmesi şaşırtıcı mıydı? Leah'nın geç saate kadar çalıştığını teyit etmek için hastaneyi aradıktan sonra Dre'yle birlikte olmak için çiftin beşğine girdiği için onu suçlayabilecek biri var mıydı?

"Siktir," diye kontrolsüzce inledi Fiona, göğüsleri babasının vuruşlarının ritmiyle zıplıyordu. "Oooh, baba ... sik beni, bebeğim ... *sik beni!*"

"Manyak orospu," diye homurdandı Dre, iç organlarına acımasızca vururken tırnakları kızın çırpınan kık yanaklarına batıyordu. "Bir türlü rahat bırakamadın, değil mi?"

"Hayır." Fiona iç duvarlarını esneterek onun sertçe haykırmasına neden oldu. "Ve sen de bunu yapmamı istemedin."

Zenci inkar etmekten daha iyisini biliyordu.

Adam kızın memelerini avuçlayıp sıkarken, kız da onun aletini okşuyor, kalçaları öfkeyle onunkine çarpıyordu. İkisi de terden sıılsıklam olana ve oda onların sert nefesleri ve ıslak tenin tokat sesleriyle dolana kadar kadın da onunkine ayak uydurdu.

Fiona, karnında taşaklarının büyüdüğünü hissedince Dre'nin kalçalarına yaslanıp dizlerini yukarı çekti ve birlikte Dre'nin sikinin amını bir matkap gibi delmesini izlediler.

Birkaç dakika sonra yüksek sesli, gırtlaktan gelen çığlıklarla patladılar.

Fiona'nın içinden çıkan Dre, göğüslerini ve karnını sıcak kremiyle boyadı.

Nefes nefese bir kahkaha atarak onun yanına yığıldı, kokusunu Leah'nın yattığı tarafa yaymaktan çok mutluydu.

Dre gözlerini kapattı, nefesini tutmaya çalışırken göğsü hızla kabardı. "Bu boku yapmaya devam edemeyiz," diye nefes nefese kaldı.

"Neden olmasın?" Fiona mırıldandı, kulak memesini dişlemek için yakınına eğildi. "Kimsenin bizi bilmesine gerek yok."

Dre kaşlarını çatı. "Mesele bu değil, ufaklık. Bir ilişkim var-" "- seni nasıl tatmin edeceğini bilmeyen bir kadınla."

Fiona'ya ters ters bakmak için yastığın üzerindeki başını çevirdi. "Bunu nereden biliyorsun?"

Tembelce gülümsedi ve adamın nemli göğüs kaslarını okşadı. "Cumartesi akşamı ofisinizde Leah ile konuşurken kulak misafiri oldum. Yani bir aydan uzun süredir amını sakladığını biliyorum."

Dre ona kaşlarını çatı. "Çılgın ve meraklı. Ne boktan bir şey değil mi?"

Gülümsemesi genişledi. "Benim hakkımda ne istersen söyle Deondre, ama inkâr edemeyeceğin tek şey birlikte ne kadar iyi olduğumuz. Bu amcığı *seviyorsun*. O gece sikiştiğimizden beri tek düşündüğün şey bu."

Ona sırtı. "Bir aydan fazla bir süredir mahrum kaldığımı düşünürsek -Az önce *bana* hatırlattığın gibi, herhangi bir amcık da işimi görürdü."

Fiona dişlerini emdi. "Zenci, lütfen. Bunun lanet bir yalan olduğunu biliyorsun."

"Belki. Belki de olmaz. Mesele şu ki küçük kız, sen ve ben asla çalışamayız." "Neden olmasın?"

"Çünkü sana güvenmiyorum."

Kaşlarını çatı. "Brandon güveniyor."

Dre yüzünü buruşturdu. "Brandon her zaman olması gerekenden çok daha fazla güvenir. Sahip olduğu birkaç karakter kusurundan biri de bu."

"Yani hâlâ beni işe almaması gerektiğini düşünüyorsun." "Hayır."

Fiona suçlayıcı bir ifadeyle Dre'ye baktı. "Sana bir soru sorabilir miyim? Neden benden daha iyi olduğunu düşünüyorsun? Sen de benim gibi kenar mahallelerde büyüdün ve bekâr bir anne tarafından yetiştirildin. Kahretsin, muhtemelen sen ve o kendini beğenmiş kız arkadaşından daha çok ortak noktamız var."

Dre homurdandı. "Pek sayılmaz. Ve Leah'dan bahsetmişken" -çalar saate baktı- "o eve gelmeden önce gerçekten zıplaman gerekiyor."

Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz garaj kapısının açılma sesini duydular. Dre ayağa fırladı. "*Kahretsin!*"

Fiona sırtı. "Bu ilginç olacak."

Dre ona paniklemiş bir bakış attı. "Hey, nereye park ettin?" "Sokağın aşağısına."

"Tanrıya şükür!" Dre yataktan fırladı ve trençkotunu ve topuklu ayakkabılarını yerden almak için koşturdu. Ona doğru yürüdü, elinden tuttu ve onu odanın öbür ucuna, yatak odasının iki katı büyüklüğündeki gömme dolaba götürdü.

"Burada kal," diye emretti, askıdan kalın bir bornoz kapmadan önce ceketini ve ayakkabılarını ona itti. "Ve sakın ses çıkarma!"

Fiona sahte bir selam verdi, dudakları kahkahayla seğiriyordu. "Emredersiniz, efendim."

Dre, dolabın çift kapısını yüzüne kapatmadan önce ona uyarıcı bir bakış fırlattı.

Fiona sessizce trençkotunu ve topuklu ayakkabılarını giyerken, Dre'nin odaya oda spreyi sıkıldığını duydu.

Duyduğu bir sonraki ses, Leah'nın yatak odasının kapısından girerken parke zemine yumuşak bir şekilde vuran lastik tabanlı terlikleriydi.

"Selam bebeğim," diye selamladı Dre'yi. "Y a n a ş t ı ğ ı m d a ışığın yandığını gördüm.

Hala uyanık ne yapıyorsun?"

"Uyuyamadım, o yüzden seni beklemeye karar verdim." Dre'nin sesinin yönüne bakılırsa, Fiona onun tam zamanında yatağa döndüğünü düşündü.

Yumuşak öpüşme sesleri vardı.

"İş nasıldı?" Dre sordu.

"Yorucu." Leah durakladı. "Oda spreyi sıkıyor musun?" "Evet." Dre'nin sesi utangaçtı. "Akşam yemeğinde kuru fasulye yedim ve sen fasulyenin bana her zaman ne yaptığını biliyorum."

Leah kuru bir şekilde kıkırdadı. "Evet, biliyorum. Bu nedenle sanırım bu gece misafir odalarından birinde uyuyacağım. Erken kalkmak zorundayım, bu yüzden zehirli dumanlarınla beni uyanık tutamazsın."

Dre gülerken, Fiona onun zekâsına sessizce hayret etti. Leah bu gece başka bir odada uyursa, döl lekeli çarşafı değiştirmek için zamanı olacaktı.

Tabii ki zeki, diye düşündü Fiona. *Adamın doktorası var.*

"Bütün gün kan içindeydim," diye açıkladı Leah yorgun bir esnemenin ardından, "bu yüzden güzel, sıcak bir duş alacağım."

"Kulağa hoş geliyor," diye mırıldandı Dre. "Dışarı çıktığında sana masaj yapacağım."

"Mmm. Tam da doktorun istediği şey." "Bunu biliyorsun."

Leah banyoya girip duşu başlatır başlatmaz, Dre Fiona'yı dolaptan çıkardı, elinden tuttu ve neredeyse topuklu ayakkabılarına takılıp düşecekmiş gibi bir aceleyle onu yatak odasından çıkardı.

Ön kapıya vardıklarında nefes nefese "Tekrar ne zaman takılabiliriz?" diye sordu.

"Deli misin sen?" Dre sertçe fısıldadı. "Bu lanet olası son seferdi!"

"Bunu kastetmiyorsun." Fiona adamın elini trençkotunun altından geçirdi ve parmaklarını ıslak am dudaklarına sürttü. Adamın burun delikleri alevlenirken, kadın hınzırca bir memnuniyetle gülümsedi. "Beni hâlâ en az benim seni istediğim kadar istediğini biliyorum."

"Her ne olursa olsun-"

Onu sertçe öptü ve itirazlarını susturdu. Kız onun sulu alt dudağını emerken, adam yumuşak bir şekilde inledi ve orta parmağını onun zonklayan amının içine soktu.

Fiona inledi, adam onun etli kanalını okşarken eline karşı dönüyordu. "Beni bir kez daha becer," diye fısıldadı ağzına karşı, "ve seni yalnız bırakacağıma söz veriyorum."

Dre içten içe küfretti ve omzunun üzerinden bir bakış fırlattı. Akan suyun sesini duymaya devam ederek Fiona'ya döndü ve onu yerden kaldırdı. Bacaklarını Fiona'nın beline doladığında, Dre bornozunu açtı ve Fiona'nın içine girdi.

Birbirlerinin ağızlarında nefes nefese kaldılar, kadının kolları adamın boynuna dolanırken adamın elleri kadının kık yanaklarını kavradı. Adam onu ön kapıya doğru sikmeye başladığında, kendinden geçerek çılgılık atmamak için elinden gelen tek şey buydu. Ona doyamıyordu. Hayatında ilk kez, düpedüz sikilmişti. Dün gece dersten sonra Shane'le takılmıştı ama o da Dre'nin yerini tutamazdı. Bu yüzden bu zenciye yalnız bırakmasına imkân yoktu.

İki dakika boyunca Dre'nin amına vurmasına ancak dayanabilmişti ki, Dre kremlenmeye ve adamın şaftının her tarafına boşalmaya başladı. Saniyeler sonra onu takip etti, vücudu derin titremelerle sarsıldı ve onun içine vurdu ve vurdu.

Tepedeki ışık aniden yandığında aleti hâlâ pompalanıyordu, ardından Leah'nın öfkeli haykırışı geldi: "BURADA NE OLUYOR?"

Dre, Fiona'dan güçlükle kurtulmuş ve Leah üzerlerine gelmeden önce dönerek iki sevgiliyi hazırlıksız yakalamıştı. Üzerinde bir bornoz vardı.

Dre'ninkiyle eşleşt i ve Dre'ye uç an yumruk larla saldırırken yüzü öfkeyle çarpıldı.

"Seni sinsi, hilekâr orospu çocuğu!" diye bağırdı. "Ben koridorun *hemen* aşağısındayken o getto orospusunu evime getirmeye nasıl cüret edersin! *Delirdin mi sen?*"

"Bebeğim, dinle-" Dre yalvarmaya başladı. "Bana 'bebek' yapma, seni yalancı piç!"

Dre Leah'yı zapt etmeye çalıştıysa da Leah onun elinden kurtulup Fiona'ya doğru hamle yaptı ve dengesini kaybederek ön kapıya doğru tökezledi. Fiona kendini toparlayamadan Leah yüzüne bir yumruk attı ve saçından bir tutam kopardı.

Fiona körlemesine saldırarak Leah'nın çenesine ve göğsüne darbeler indirdikten sonra Dre sıska kadını sürükleyerek uzaklaşt ırdı.

"Seni önemsiz sürtük!" Leah çığlık attı, Dre'nin kollarında çılgınca debeleniyordu. "Ne cüretle evime adım atarsın!"

Fiona yarılan dud ağını görmezden gelerek sıırt ıtt ı. "Bundan çok daha fazlasını yaptım, numara. Erkeğine sorman yeterli."

Sonsuz memnuniyeti için Leah hemen gözyaşlarına boğuldu.

"Seni piç!" diye bağırdı Dre'ye suçlayıcı bir şekilde. "Bana nasıl böyle ihanet edersin? *Aklından ne geçiyordu?* "

Dre cevap veremed en Fiona kendini beğenmiş bir şekilde araya girdi, "Cumartesi gecesi beni siktiğinden beri ne kadar am kırbacı yediğini düşünüyordu."

Leah'nın gözleri yaralı bir inançsızlıkla açılırken, Dre öfkeyle Fiona'nın üzerine yürüdü. "DEFOL GIT!"

"Peki, tamam, madem ısrar ediyorsun." Nazlı nazlı gülümsedi, sonra döndü ve kapıyı açtı. Karşı koyamayarak arkasına baktı ve Dre'ye yavaşça, kışkırtıcı bir bakış attı. "Eğer bu tatlı amdan daha fazla istersen, baba, beni nerede bulacağını biliyorsun." Leah ona doğru hamle yaparken Dre'ye göz kırptı. "Yarın işte görüşürüz."

Kapı arkasından çarpılmadan saniyeler önce hızla dışarı çıktı. Tuğla yolda yürümeye başladığında Leah'nın Dre'ye küfrettiğini ve histerik bir şekilde bağırdığını duyabiliyordu.

Fiona kıkırdadı ama memnuniyeti kısa sürdü.

Çünkü sadece spor ajansındaki işini tehlikeye atmakla kalmadığını, aynı zamanda muhtemelen Bayan Beau Chambers olma şansını da mahvettiğini biliyordu.

Bölüm 37

Tamia

"*İtalya'da* olduğuma inanamıyorum." Gondol Venedik'in mehtaplı kanallarında süzülürken Tamia memnuniyetle içini çekti, başı Brandon'ın omzuna yaslanmıştı. "Lütfen biri beni çimdiklesin ve rüya görmediğimi söylesin."

Brandon kıkırdadı ve ona daha sıkı sarıldı. "Rüya görmüyorsun, tatlım."

"Emin misin? Çünkü bu *kesinlikle* gördüğüm en iyi rüya gibi geliyor."

"Buna itiraz edemem."

Birbirlerine sıcak bir şekilde gülümsediler.

Tamia, o öğleden sonra havaalanına vardıkları ve onları en heyecan verici karşılamalarla şehre götüren bir su taksisine bindikleri andan itibaren Venedik'in büyüüne kapılmıştı. Taksiden inmişler ve Venedik'in kalbinde yer alan beş yıldızlı lüks bir otele yerleşmişlerdi. Cam avizeler, altın süslemeli tavanlar, mermer sütunlar ve zeminler ve özel bir terastan San Giorgio adasının nefes kesen manzarasıyla zengin bir şekilde döşenmiş süitlerine girdiklerinde Tamia'nın ağzı açık kalmıştı.

İngilizce konuşan konsiyerj nerede yemek yiyebileceği, alışveriş yapabileceği ve nereleri gezebileceği konusunda yardımcı öneriler sunarken başını salladı, gülümsedi ve soğukkanlılığını korudu. Ama adam odadan çıkar çıkmaz heyecanla çığlık atarak Brandon'ın kollarına atılmış ve yüzüne öpücükler yağdırırken onu güldürmüştü. Brandon onu devasa yatağa taşıdığında, kız da Brandon'ı kendisiyle birlikte aşağı çekmiş ve birlikte soyunup birbirlerini yemeden önce görkemli ipek çarşafların üzerinde yuvarlanmışlardı.

Daha sonra duş almışlar, üstlerini değiştirmişler ve Büyük Kanal manzaralı rahat bir restoranda mum ışığında romantik bir akşam yemeğinin tadını çıkarmak için yola koyulmuşlardı. Arka planda hafif bir müzik çalarken, masada birbirlerine yakın oturdular,

Aynı kadeh şaraptan yudumlarken birbirlerine carpaccio, baharatla kaplanmış levrek ve siyah trüf mantarlı risotto yedirdiler.

Akşam yemeğinden sonra, kalabalık caddelerde el ele yürümüşler, su üzerindeki bu büyülü şehrin görüntülerinin ve seslerinin tadını çıkarmışlardı. Güzel mimarisi, dolambaçlı sokakları, doğal köprüleri ve ısıltılı su yollarıyla Tamia, Venedik'in neden dünyanın en romantik yerlerinden biri olarak kabul edildiğini anlayabiliyordu.

Brandon ona nereye gittiklerini söylediği andan itibaren, ay ışığında bir gondol gezintisi yapmayı dört gözle beklemişti. Köprülerden onları izleyen kalabalığa rağmen, bu deneyim umduğu gibi nefes kesici derecede romantik ve keyifliydi.

Gondol, geleneksel olarak çizgili bir gömlek ve siyah pantolon giymiş olan gondolcu tarafından ustalıkla yönlendirilerek kanal boyunca sürüklenirken Tamia hülyalı hülyalı iç geçirdi. Arada bir işaret etmek dışında adam sessizdi ve Tamia ile Brandon'ı geçip giden manzaranın keyfini çıkarmaları için yalnız bıraktı.

Ay suyun üzerinde gümüşten bir yol açarken Tamia karanlık gökyüzüne baktı ve işaret etti. "Bak! Şunu görüyor musun?"

Brandon onun ensesini okşuyordu. Onun sevinçle haykırması üzerine bakışlarının yönünü takip etti ve gülümsedi. "Bu bir dolunay. Etrafı yıldızlarla çevrili." Durakladı ve ona baktı. "Bana bunun ne kadar nadir olduğunu söylememiş miydin?"

Tamia hızla başını salladı, haftalar önce yaptıkları konuşmayı hatırlamasına memnun olmuştu.

"Yani bu her şeyi
doğruluyor." "Neyi
doğruluyor?"

Gülümsemesi yumuşadı. "Bu gece ne kadar özel."

Tamia'nın kalbi eridi. "Ben de tam olarak bunu düşünüyordum," diye fısıldadı.

Birbirlerine bakarlarken Brandon yaklaştı ve onu öptü. Önce nazikçe, sonra artan bir açlıkla, meme uçları sertleşene ve klitorisi zonklayana kadar dili onunkini okşadı.

Adam elini kaşmir kazak elbisesinin altından geçirmeye başladığında, kadın adamın ağzına doğru fısıldadı: "Ne yapıyorsun?"

"Neye benziyor?" Adam onun çıplak kalçasını okşayarak amına lezzetli bir ürperti gönderdi.

Dilini emmek için duraklayan kadın, "Yalnız olmadığımızı unuttun mu?" diye mırıldandı.

"Adamın umurunda olmaz. O bir İtalyan." Tamia sıırttı.

"Yani?"

"İtalyanlar PDA sanatını mükemmelleştirdi. Ama seni daha iyi hissettirecekse" - Brandon'ın eli daha yukarı kalktı - "başka tarafa bakması için ona para veririm."

"Hiç sanmıyorum." Tamia kıkırdarak geri çekildi ve elbisesini gizlice bacaklarının üzerinde yeniden düzenledi. Brandon'la birlikte gondolcuya dönüp baktıklarında adam sıırttı ve Brandon'a komplocu bir baş hareketiyle onay verdi.

Brandon Tamia'ya göz kırptı. "Sana ne demiştim? Bu *amore, bella signorina*."

Sadece güldü.

Romantik gezintilerinin sonunda Brandon gondolcuya cömertçe bahşış verdi, o da Tamia'nın elini öptü ve eve dönmeden önce onları bir tur için daha gelmeye davet etti.

Saat geç olmasına ve zaten uzun bir gün geçirmiş olmalarına rağmen Tamia ve Brandon hemen otele dönmediler. Venedik insanı keşfetmeye, sunduğu her şeyi içine çekmeye çeken türden bir şehirdi. Bu yüzden yavaşça yürümeye devam ettiler, dar sokakların ve ara caddelerin dolambaçlı kıvrımlarında kendilerini kaybettiler. Sonunda kalabalıkların azaldığı küçük bir meydana geldiler ve her fırsatta تنها köşeler onları bekliyordu.

Brandon Tamia'nın elini tutarak onu yumuşak ay ışığıyla yıkanan bir ara sokağa götürdü. Brandon onu tuğla duvara yaslayıp ellerini başının iki yanına koyarak ağzını onunkinin üzerine eğdiğinde Tamia'nın nabızı hızlandı. Zevkle inledi, adamın sert aletinin karnına bastırıldığını hissedince tahrik oldu. Dilleri birleşirken, bacağı adamın baldırına doladı ve amını adamın kalçasına sürterek titremesine ve inlemesine neden oldu. "Bütün gece tekrar içine girmek için can atıyordum," diye itiraf etti.

Ağzını.

"Hâlâ insan içine çıktığımızı biliyorsun, değil mi?" "Hiç fark etmez."

Gülümsedi. "Sen delisin," diye fısıldadı. "Senin için deli oluyorum," diye fısıldadı.

Kalbi yerinden fırlayacaktı.

Öpüşme şiddetlenirken Brandon Tamia'yı yerden kaldırdı. Kadın bacaklarını adamın beline doladı ve adam pantolonunun fermuarını hızla açarak dantelli tangasını kenara itti. Birkaç dakika sonra Tamia, Brandon onu duvara yasladığında haykırdı.

Ayaklarını yere dayayarak kadının içine girmeye başladı. Tamia gözlerini kapadı ve adamın poposunu kavrarken inledi, adam içine daldıkça kasların sıkılıp gevşediğini hissetti. Sokağın girişinde insanlar dolaşırken sesler ve kahkahalar duydu. Yakalanma tehdidi sadece zevkini ve heyecanını artırdı ve Brandon'ın derin, acımasız vuruşlarla amına girerken aynı şeyin onun için de geçerli olduğunu hissetti.

Birlikte patladılar, birbirlerinin ecstasy çığlıklarını yutarken ağızları kilitlendi.

Birkaç dakika boyunca titredikten ve nefes nefese kaldıktan sonra birbirlerine baktılar ve koro halinde, "İkinci raunt. Otel."

Rekor bir sürede geri döndüler ve sanki sokaklar aniden zorunlu tahliye emri verilmiş gibi aceleyle odalarına çıktılar.

Brandon kapıyı arkalarından tekmeleyerek kapattığında Tamia yaramazca gülümsedi, sonra odanın içinde adım adım onu takip etmeye başladı. Brandon elbisesinin uzun kollarını kasıtlı olarak kollarından aşağı doğru iterken, ardından yumuşak kumaşı göğüslerinin ve karnının üzerinden kalçalarına doğru sıyırırken gözleri şiddetli bir tahrikle parlıyordu. Elbise yere doğru kayarken sütyeninin kancasını açıp bıraktı, ardından uyluk hizasındaki çoraplarını ve tangasını yavaşça bacaklarından sıyırdı.

Brandon'ın burun delikleri, aç bakışları onun şehvetli çıplaklığını yutarken alevlendi.

Gözlerini ondan hiç ayırmadan gömleğini çekiştirerek çıkardı ve bir kenara fırlattı, ardından botlarını ve çoraplarını çıkardı. Göğsü ve ayakları açıkta, o kadar seksi ve ilkel görünüyordu ki Tamia'nın amı sulandı.

Ona ulaştığında, önünde diz çöktü ve pantolonunu ve koyu renk külotunu çekti. Adamın ereksiyonu serbest kaldığında, alev yutan bir ateş yiyiciyi andıran bir hareketle onu boğazından aşağı indirdi ve tekrar yukarı kaldırdı.

Brandon kısık sesle küfrederek ellerini kızın saçlarının arasına soktu, kız erotik hareketi tekrarlarlarken bu kez yanaklarını çukurlaştırarak onu derinlemesine emdi.

"*Siktir!*" diye tısladı, şaftı ağzının içinde kalınlaşırken kalçaları öne doğru itildi.

Onu doymak bilmez bir şekilde emdi, parmakları ağır taşaklarını yoğururken dilini uzunluğunun etrafında döndürdü.

Boğuk bir şekilde inledi. "Oh, kahretsin, ben-"

"Besle beni," diye fısıldadı cesaretle, adam ağzının içinde patlarken, başı geriye savruldu, elleri saçlarında sıkıca kenetlendi.

Onu kana kana içti, kremsi tadının ve dokusunun tadını çıkardı. Dölünün son damlasını da yuttuğunda Brandon derin bir titreme daha geçirdi ve yavaşça gözlerini açarak ona baktı.

"Kahretsin kadın," diye hırladı usulca. "Sen ve o ağzın benim ölümüm olacaksınız."

Tamia baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsedi. "Hayır bebeğim," diye mırıldandı. "Ölemezsin, seninle işim henüz bitmedi."

Gözleri parlıyordu. "Güzel. Çünkü *seninle* daha yeni başlıyorum."

Onu kucağına aldı, yatağa taşıdı ve kenarına oturttu. Bakışlarını tutarak bacaklarını ayırdı ve aralarında diz çöktü, sonra dilini klitorisinin üzerinde gezdirdi.

Tamia boğuk bir zevk çığlığıyla yataktan fırladı.

Brandon dudaklarını yalarken kalçaları Brandon'ın yüzüne doğru kıvrıldı, sonra da şişmiş eti ağzına aldı. Dilini amının içine soktuğunda, kadın boşalıyor ve Brandon'ın adını haykırıyordu.

Adam onu ters çevirip dört ayak üzerine kaldırmadan ve arkadan içine girmeden önce nefesini zor tutuyordu. Adam içini doldurup duvarlarını gererken keskin bir çığlık attı. Omzunun üzerinden baktı ve uzun, kalın vuruşlarla içine pompalamaya başladığında onun aç bakışlarıyla karşılaştı.

"Brandon," diye inledi oktavlar halinde, elleri zıplayan göğüslerini okşarken. "*Ohhh, bebeğim ... çok iyi hissediyorsun!*"

"Sen de öyle, bebeğim. *Siktir.*"

Adam onun yuvarlak kalça yanağını tokatlayıp elinin altındaki etin sallanmasına neden olduğunda inledi. Adam onu tekrar tokatladığında neredeyse boşalıyordu.

Gırtlaktan gelen çığlıklar ve inlemeler, Brandon'ın kalçasının Tamia'nın arka tarafına çarparken çıkardığı sesle karıştı. Zevk son derece yoğun ve İtalyanca bilmemesine rağmen, orgazmı onu yırtarken yabancı bir dilde çığlık attığından emindi.

Brandon dakikalar sonra onu takip etti, çekip sırtına ve kıkına sıçratırken adını haykırdı.

Gece sona ermeden önce süitin her yerinde ve dışarıdaki terasta sevişmişler, birbirlerini coşkunun tarif edilemez doruklarına çıkarmışlardı. Daha sonra, tamamen tükenmiş bir halde yatağa yığıldılar, birbirlerine şefkatli sözler fısıldadılar ve derin, doygun bir uykuya daldılar.

Sonraki yedi gün boyunca Tamia ve Brandon'ın dünya umurlarında bile olmadı.

Muhteşem gün batımının tadını çıkarırken lezzetli yemekler yediler ve kaliteli şaraplar içtiler. Yarın yokmuş gibi seviştiler. Gece ve gündüz, gündüz ve gece. Peggy Guggenheim Koleksiyonu, Bazilika ve İtalya'nın en ünlü tasarımcı ve kuyumcularının mağazalarıyla dolu San Marco Meydanı'nın tarihi ve cazibesine kendilerini kaptırarak gezmeye gittiler. Brandon, Tamia için cömertçe harcama yaparak ona Dolce & Gabbana, Prada ve Versace'den ayakkabı, çanta ve kıyafetlerin yanı sıra bir Cartier elmas bilezik aldı. Büyük Kanal kıyılarını süsleyen antik mermer kiliseleri ve sarayları keşfettiler. Kendilerini ana turist caddesinin dışındaki en iyi restoranlara ve pazarlara yönlendiren yerel halkla arkadaş oldular.

Bir akşam bir yeraltı kulübünde güneş doğana kadar dans ettiler ve orada o güne kadar içtikleri en iyi otu içtiler. Daha sonra otele döndüler ve oda servisinde tıkmadan önce birbirlerini anlamsızca becerdiler.

Venedik'in doğal kırsalını keşfetmek isteyen çift, bir geceyi rahat bir pansiyonda geçirdi ve ertesi gün Şükran Günü'nü romantik bir piknikle kutladı. Daha sonra, yemyeşil bir yamaçta birbirlerine sokulup masmavi gökyüzünü seyrederken Tamia düşünceli bir şekilde, "Rüyaların gücüne inanır mısınız?" diye sordu.

"Ne demek istiyorsun?"

Başını Brandon'ın göğsünden kaldırıp yüzüne baktı. "Soruyu yeniden ifade edeyim. Ölülerin yaşayanlarla rüyalar aracılığıyla iletişim kurabileceğine inanıyor musunuz?"

"Hmm," diye mırıldandı Brandon. "Bilemiyorum. Sanırım böyle şeyler söz konusu olduğunda her zaman sağlıklı bir şüphecilik dozuna sahip olmuşumdur."

"Doğaüstü şeyler mi?"

"Evet. Hayaletlere ve geceleri ortaya çıkan şeylere pek inanmam." Tamia'ya eğlenen bir bakış attı. "Neden? Bana söylemek istediğin bir şey mi var?"

Alt dudağını ısırarak tereddüt etti. "Büyükanneyle ilgili rüyalar görüyorum."

Yüz ifadesi yumuşadı. "On yıl önce öldürülen kişi mi?"

Tamia başını salladı. "Hapse girdiğimden beri rüyalarımda onu görüyorum."

"İyi rüyalar mı, kötü

rüyalar mı?" "Hmm.

Söylemesi zor." "Ne demek istiyorsun?"

"Bir yandan onu gördüğüm ve onunla vakit geçirdiğim için çok mutluyum. Ama öte yandan, tüm bu hayallerin altında bir hüznün yatıyor. Sanki ikimiz de birlikte geçireceğimiz zamanın çok uzun sürmeyeceğini biliyormuşuz gibi."

Brandon şefkatle onun yanağını okşadı. "Uyandığında onu daha çok özölüyorsun, değil mi?"

Brandon'ın nazık dokunuşuyla yatışan Tamia, "Biliyorum," diye mırıldandı. "Biliyorsun, son on yılımı onu kimin öldürdüğünü merak ederek ve polisin cinayeti çözmesine yardımcı olacak bir buluş umarak geçirdim. Ama rüyalarım sırasında Esther Anne'ye onu kimin öldürdüğünü sormak hiç aklıma gelmedi. Bu garip değil mi?"

"Şart değil. Onunla çok fazla zamanınız olmadığını bildiğiniz için, belki de ölümü gibi tatsız şeylerin üzerinde durmak istemiyorsunuzdur."

Tamia içini çekti. "Belki."

"Siz ikiniz ne hakkında konuşuyorsunuz?" Brandon merakla sordu.

"Her şeyi."

"Her şey mi?"

Tamia başını salladı. "Rüyalar çok gerçekçi ve güncel. Yani, sadece geçmişte değil, şu anda hayatımda olan şeyler hakkında konuşuyoruz."

Brandon'ın gözleri onunkileri inceledi. "Belki de büyükanne çok yakın olduğun için bilinçaltında ona bağlı kalmanın bir yoludur bu. Eğer hala hayatta olsaydı, hala ona güvenebilirdin. Bu yüzden kafanı kurcalayan şeyler olduğunda, ona içini dökmeyi hayal ediyorsun."

Tamia onun sözlerini düşünerek yavaşça başını salladı. "Bu çok mantıklı." Brandon çarpık bir şekilde sırttı. "Elbette. Ben *her zaman* mantıklı konuşurum."

Tamia bir kahkaha attı. "Ben olsam *öyle* demezdim."

"Gerçekten mi?" diye meydan okudu, gözleri mizahla parlıyordu. "Ne zaman mantıklı gelmiyorum?"

"Şey," diye mırıldandı Tamia, hınzırca gülümseyerek, "seks sırasında dillerde konuşmanı sağladığımda-"

Brandon bir kahkaha atarak o n u sırt üstü yatırdı ve vücudunu kendi vücuduyla örttü. "Lafı açılmışken ..."

Tamia gülümseyerek kollarını adamın boynuna doladı ve adamın sıcak ağzı onunkini yakaladı. "Mutlu Şükran Günleri," diye fısıldadı ona.

"Öyleydi," diye mırıldandı, onu öperken gözlerinin içine bakıyordu. "Şimdiye kadarkilerin en iyilerinden biri."

Tamia tüm kalbiyle aynı fikirdeydi.

Yarın ne getirirse getirsin, Brandon'la geçirdiği bu muhteşem haftayı asla unutmayacağını biliyordu.

Bölüm 38

Brandon

Brandon ve Tamia seyahatten döndükten bir gün sonra Brandon, Pazartesi sabahı iş yoğunluğu yaşamamak için bazı işleri yetiştirmek üzere ofise gitti. Tamia'nın yapması gereken işler olduğundan, birlikte akşam yemeği yiyebilmek için saat beşte onun evinde buluşmaya karar vermişlerdi. Daha sonra Dre'yle bir şeyler içmek için buluşacaklardı.

Dre o sabah Brandon'ı arayıp Leah'nın onu işten çıkardığını söylemişti. Daha fazla ayrıntı veremedi, yarınki futbol maçından önce fizik tedaviye ihtiyacı olan Texans oyuncularından birinin gelmesiyle konuşması yarıda kesilmişti. Dre, Stogie'de buluştuklarında Brandon'a işin iç yüzünü anlatacağına söz vermişti ama Brandon en iyi arkadaşının sorunlarının Fiona'yla bir ilgisi olduğunu zaten biliyordu. Dre'nin iyiliği için tek umudu, onun hile yaparken yakalanacak *kadar* dikkatsiz -hayır, *aptal*- olmamasıydı.

Brandon sesli mesajlarını kontrol etmek için masasına oturduğunda aklı hâlâ Tamia ile İtalya'da geçirdikleri romantik ve dinlendirici haftadaydı. Bu yüzden pencereden dışarı baktığında, Houston'ın şehir merkezini oluşturan çelik ve cam gökdelenler yerine ay ışığının aydınlattığı kanalları ve villalarla dolu yemyeşil bir kırsalı gördü. Tamia'yla bir hafta, hatta bir ay daha uzak kalabilmeyi diledi. Çünkü Venedik'teyken geçen yıl yaşadıkları çalkantıları ya da hâlâ aşmaları gereken engelleri hiç düşünmemişlerdi. Romantik bir gondol gezintisi yaparken ya da yıldızların ışıltısı altında sevişirken, evrendeki tek iki insan olabilirlerdi. Başka hiçbir şeyin ve hiç kimsenin önemi yoktu.

"Yüzünüzdeki gülümsemeden Tamia ile seyahatinizden keyif aldığınızı anlıyorum."

Yumuşak odaklı hayalinden sıyrılan Brandon başını pencereden yana çevirdi.

Cynthia'nın ofisinin kapısında dikildiğini görünce içinden homurdandı. Onunla bir kez daha yüzleşecek havada değildi. Gerçekler araya girmeden önce İtalya anılarının tadını çıkarmak için daha fazla zamanı olmasını umuyordu.

Bu kadarı da fazla.

"Cynthia," diye mırıldandı ve mesajların geri kalanını dinlemeden telefonun ahizesini yerine koydu. "Nasılsın?"

"*Senin* kadar iyi değil tabii ki," diye takıldı, kollarını göğsünde kavuşturmuş, ayak bileklerini kavuşturmuş bir halde kapı pervazına yaslanmıştı. Siyah tayt ve süet mokasen ayakkabılarının üzerine kuşaklı bir hırka giymişti.

"İtalya nasıldı?" diye sordu.

Brandon sakın bir sesle, "İtalya harikaydı," dedi. "Ama eminim ayrıntıları duymak istemezsiniz."

"Hayır," diye onayladı Cynthia, dudakları alaycı bir ifadeyle bükülmüştü. "Hayal gücüm bana yeterince işkence etti."

Brandon hiçbir şey söylemedi.

"Pazartesi gününe kadar seni ofiste görmeyi beklemiyordum," diye devam etti, "ama bugün gelmene sevindim çünkü seninle konuşmam gereken bir konu var. Ve burada neredeyse hiç kimse olmadığı için biraz yalnız kalabiliriz."

Brandon içgüdüsel olarak gerildi. "Ne konuşmamız gerekiyor?" Cynthia alt dudağını ısırarak tereddüt etti. "İçeri girmemin sakıncası var mı?"

Brandon başını salladı, sonra artan bir gerginlikle onun ofise girmesini, kapıyı arkasından kapatmasını ve masasına geçmesini izledi.

Deri ziyaretçi koltuklarından birine yerleşip bacak bacak üstüne atarak, "Tavsiyene kulak vermeye ve enerjimi partner edinmeye yeniden odaklamaya karar verdim," diye açıkladı. "O konuşma ne kadar acı verici olsa da haklıydın. Çıkmaya başladığımızda önceliklerimin izini kaybettim ve asla olmayacağıma yemin ettiğim türden bir kadın haline geldim. Bunu görmemi sağladığın için teşekkür ederim."

Brandon başını eğdi. "Arkadaşlar bunun içindir."

Cynthia yüzünü buruşturdu, şüphesiz *arkadaş* kelimesine tepki olarak. "Evet, dürüstlüğü için minnettarım, gerçi o zaman öyle düşünmemiştim. Gerçeklik kontrolüne ihtiyacım vardı ve şimdi yoluma geri döndüm, en önemli hedefime ulaşmaya odaklandım."

Brandon, "Bu iyi," diye mırıldandı.

Yavaşça başını salladı, gözleri onun yanından geçip pencereden dışarı baktı. "Ama bir sorun var."

"O da ne?"

Onun bakışlarıyla doğrudan karşılaştı.

"Geç kaldım." Brandon ona bakakaldı.

"Neye geç kaldın?" Kadın sadece ona baktı.

Anlama yetisi ortaya çıkınca midesinin dibi göründü.

Şoktan sersemlemiş bir halde yavaşça sandalyesine yaslandı ve kararsız elini yüzünde gezdirdi.

Cynthia sessizce onun şaşkın tepkisini gözlemleyerek onu izledi.

Birkaç dayanılmaz andan sonra sesini buldu - ya da zayıf bir taklitle fısıldamayı başardı: "Hamile misin?"

Cynthia başını salladı. "Sanırım öyle."

"Öyle mi *düşünüyorsun*? Hamilelik testi yaptırdınız mı?" "Henüz değil," dedi neredeyse savunmaya geçercesine.

"Neden olmasın?"

"İşlerim o kadar yoğundu ki doktor randevusu almaya fırsat bulamadım. Ama Pazartesi günü bunu yapmayı planlıyorum."

"Şu evde yapılan hamilelik testlerinden almaya ne dersin?"

Başını iki yana salladı. "Bunlara güvenmiyorum, çünkü yanlış sonuçlar alan çok fazla insan tanıyorum. Doktorun muayenehanesinde kan testi yaptırana kadar beklemeyi tercih ederim. Ama ben vücudumu tanıyorum Brandon. *Asla* geç kalmam, hele beş gün *hiç* geç kalmam."

Kaşlarını çattı. "Yaklaşık bir aydır hap kullanıyorsun, değil mi?" Kadın tereddüt etti. "Evet."

"Peki, *bu* döngünüzü bozuyor olamaz mı?"

Cynthia onun gözlerinin içine baktı. "Daha önce de doğum kontrol hapi kullandım Brandon ve regl dönemimi hiç etkilemedi. *Asla*."

Ona bir süre daha baktıktan sonra ayağa kalktı ve ellerini ceplerine sokarak pencerenin önünde durdu. Cynthia'nın ortaya çıkmasından önce içinde bulunduğu coşku muhtemelen sonsuza dek yok olmuştu.

"Sanırım bu haberi sevinç gözyaşlarıyla karşılayacağınızı ummak benim için çok fazlaydı," dedi acı bir şekilde.

Brandon omzunun üzerinden ona baktı. "Ne söylememi istiyorsun, Cynthia? Bana gelip hamile olabileceğini düşündüğünü söylüyorsun, üstelik evde hamilelik testi bile yapmadığın halde. Neden?"

Şüphelerinizi bana iletmeden önce emin olmak için beklemediniz mi?"

"*Ciddi misin sen?*" Cynthia ona inanmaz gözlerle bakarak sordu. "*Sen porno yıldızınla İtalya'da gezip tozarken, ben geçen haftayı artık beni istemeyen bir adamın çocuğunu taşıyor olma ihtimalim yüzünden acı çekerek geçirdim. Döndüğün an sana açılmak istediğim için beni affet. Doğmamış bebeğimin babası olabileceğin konusunda seni uyarmak istediğim için beni affet!*"

Suçluluk duygusu Brandon'ın içini kemiriyordu. "Özür dilerim. Öyle görünmek istememiştim-"

"Bencil bir piç mi? Bunun için çok geç."

Brandon çenesini sıktı, sonra derin, yorgun bir nefes verdi ve ellerini başının üzerinde gezdirdi. "Bak, eğer hamileysen-"

"*Eğer diye bir şey yok.*"

"-Senin için orada olacağımı biliyorsun."

"Umarım öyledir." Cynthia'nın eli karnına gitti, içgüdüsel olarak koruyucu bir hareketti ve Brandon'ı daha da utandırdı. "Bu bebeği tek başıma büyötmek gibi bir arzum yok, B. Bu hayatı ikimiz yarattık, dolayısıyla onu beslemek ve sürdürmek de ikimize düşecek. Senden maddi destek beklemiyorum, çünkü ikimiz de biliyoruz ki benim maaşım ve ailemin cömertliği arasında, hiçbir çocuğum hiçbir şey istemeyecek."

Brandon kaşlarını çatı. "Büyükanne ve büyükbabası olsun ya da olmasın başka birinin çocuğumun sorumluluğunu üstlenmesine asla izin vermem. Beni ne tür bir adam sanıyorsun?"

Cynthia'nın ifadesi yumuşadı, gözleri onunkileri yokladı. "Umarım hâlâ yaklaşık üç yıl önce aşık olduğum adamsındır. Bir çocuğa istikrarlı, sevgi dolu bir yuva sağlamanın önemini anlayan türden bir adam, çünkü *kendisi* böyle yetiştirildi. Çocuğunun ihtiyaçlarını kendi bencil arzularının üstünde tutacak türden bir adam."

Brandon sessizce onun sözlerini özömsedi ve sorduğu şeyin ne anlama geldiğini anladı. Ondan doğmamış bebekleri ve Tamia arasında bir seçim yapmasını istiyordu.

"Çocuğumuzun dipsiz bir banka hesabı olan birine ihtiyacı yok," diye devam etti sakın bir kararlılıkla. "Onun ihtiyacı olan şey, her zaman yanında olacağına güvenebileceği bir baba. Benim de bir ortağa ihtiyacım var Brandon. Bu dünyaya birlikte getirdiğimiz değerli yavrularımızı büyötmeme yardım edecek birine. İniş ve çıkışları, zorlukları ve zaferleri paylaşacak birine."

ebeveyn olmak." Onun bakışlarını tutarak bacaklarını açtı ve yavaşça sandalyeden **k a l k t ı** . "Umarım beni ve bebeğimizi hayal kırıklığına uğratmazsın."

Brandon uzun bir süre ona baktı, sonra pencerelere döndü. "Kan testi yaptırın," dedi huysuzca.

"Peki sonra?"

Gözlerini kapattı. "Sonra oradan devam ederiz."

Bölüm 39

Tamia

"Neredeyse zamanı geldi, şili."

Tamia, hafifçe sallanan sundurma salıncağında yanında oturan ve parmaklarıyla örgü şişlerini ustalıklı işleyen büyükannesine baktı.

"Neyin zamanı geldi, Esther Anne?"

Yaşlı kadın Tamia'nın meraklı bakışlarıyla karşılaştı. "Kız kardeşin hakkında ne yapacağına karar vermenin zamanı geldi."

Tamia derin bir iç çekti. "Şu anda bunu düşünmek istemiyorum Esther Anne. Brandon'la aramda her şey bu kadar iyi giderken olmaz."

-"

"Bunu daha fazla erteleyemezsin, Tamia. Sana izin vermez."

"Kim izin vermiyor? Brandon mı?"

Ama Esther Ana birden gözlerini endişeyle doldurarak uzaklara bakmaya başladı. "Bela geliyor, şili."

Tamia'nın içini bir ürperti kapladı. "Ne tür bir sorun?"

Büyükannesi yavaşça başını salladı. "Yıllardır gelen türden."

"Yıllar mı? Sen neden bahsediyorsun anne? Beni korkutmaya başlıyorsun."

"Seni korkutmak istemiyorum bebeğim. Ama kardeşinin sana ihtiyacı olduğunu bilmeni istiyorum. Bu yüzden ona gitme zamanın geldiğinde tereddüt etme." Yaşlı kadının gözleri Tamia'nın kılere dikilmişti. "Sana ne söylediğimi anlıyor musun?"

Tamia endişeyle yutkundu, sonra başını salladı. "Güzel."

İki kadın arasında, Esther Anne'nin örgü şişlerinin tık tık sesleriyle kesilen bir sessizlik oldu.

Bir süre sonra Tamia büyükannesinin kucağındaki bitmemiş örgüye baktı. "Sanırım o battaniyeyi kimin için yaptığını biliyorum."

Anne Esther'in parmakları hareketsiz kaldı. "Oh?"

Tamia başını salladı. "Brandon'ın asistanının bir erkek bebeği olacak. Belki de önümüzdeki hafta sonu yapılacak bebek partisinde ona bir battaniye vermem gerekiyordur."

"Belki." Örgü şişleri tekrar harekete geçti. "Ama bunu onun için yapmıyorum."

"Değil mi?"

"Hayır, şili."

Tamia kaşlarını çatarak büyükannesine baktı. "O zaman kimin için?"

Anne Esther sessiz, esrarengiz bir gülümseme takındı. "Yakında öğreneceksin."

Tamia kapı zilinin çalmasıyla sarsılarak gözlerini açtı. Brandon'ın büyük boy yatağında yuvarlanarak çalar saate baktı.

Saatin öğleni geçtiğini görünce şaşırdı. Bu kadar geç yatmak istememişti ama jet lag ve sevgilisiyle saatlerce sevişmekten bitkin düşmüştü. Bu yüzden yapmayı planladığı işler muhtemelen yarına kadar beklemek zorunda kalacaktı.

Brandon'ın beni bütün gün yatakta tutmadığını varsayarsak, diye düşündü sinsice, lüks pamuklu çarşaflara doğru gerinerek.

Kapı zili tekrar çaldı, bu sefer sesi daha ısrarcıydı.

Tamia içini çekti, sonra yataktan çıktı, gömme dolaba doğru yürüdü ve Brandon'ın bornozunu aldı. Kolları çok uzundu ve etekleri neredeyse ayaklarına ulaşıyordu. Ama mükemmeldi, diye düşündü yumuşak kumaşa sarılıp Brandon'ın temiz, harika kokusunun tadını çıkarırken.

Yatağına, evine, hayatına geri dönmek çok iyi hissettirdi.

Burası ait olduğum yer, diye düşündü memnuniyetle, ön kapıya ulaşmak için dairenin içinde ilerlerken.

Brandon misafir beklediğinden bahsetmediğine göre, kapının diğer tarafında kimin olduğunu tahmin edemiyordu.

Bela geliyor, diye fısıldadı büyükannesinin bilgece uyarısı zihnine.

Tamia kaşlarını çattı, kendine sadece rüya gördüğünü hatırlatsa da bu düşünceyle ürperdi.

Kapıdan "Kim o?" diye seslenirken sesi titriyordu. "Gwen Chambers," diye cevap geldi.

Tamia dondu kaldı, gözleri şokla irileşti. Brandon'ın annesinin orada ne işi vardı?

Bir tahminde bulun, diye alay etti vicdanı.

"Bir saniye." Tamia titreyen parmaklarıyla saçlarını taradı ve Brandon'ın burnunun yakalarını çekiştirdi, sonra derin ve sakinleştirici bir nefes alarak kapının kilidini açıp içeri girdi.

Gwen Chambers orada mağrur bir öfkeyle dikiliyordu. Aktris Diahann Carroll'a tıpatıp benzeyen, zarif ve çekici, akçaağaç tonlarında bir kadındı. Kaşmir bir trençkot giymiş, ipek Hermès eşarp takmış ve koluna siyah Birkin çanta takmıştı.

Tamia kibar bir gülümsemeyi zorladı. "Merhaba, Bayan Chambers."

Kadın onu küçümseyen bir bakışla süzdü. "İzinsiz giren bir satıcı gibi kapının eşiğinde bekletilmekten hoşlanmıyorum."

"Özür dilerim," dedi Tamia dürüstçe. "Uyuyakalmışım. İster misiniz?"

O daha davetini tamamlayamadan, Gwen sanki dairenin, binanın ve üzerine inşa edildiği arazinin sahibiymiş gibi yanından geçip kapıdan içeri girdi.

Tamam o zaman, diye mırıldandı Tamia kapıyı kapatırken.

Soğukkanlılığını korumaya çalışarak kibarca, "Size içecek bir şey ikram edebilir miyim, Bayan Chambers?" diye sordu.

Gwen ona küçümseyerek baktı. "Benimle burada misafirmişim gibi konuşma. Burası oğlumun dairesi. Eğer içecek bir şey istersem, kendim alabilirim. Her neyse, bu sosyal bir görüşme değil."

"Beni şaşırttınız," dedi Tamia nefesinin altından.

Gwen'in gözleri hoşnutsuzlukla kısıldı. "Hemen konuya gireceğim. Oğlumun hayatından çıkman için ne kadar ödemem gerekiyor?"

Tamia ona baktı. *"Affedersiniz?"*

"Kekelediğimi sanmıyorum, Bayan Luke. Brandon'ı yalnız bırakıp gitmeniz için ne kadar gerekiyor?"

Tamia ona kuşkuyla baktı. "Bana ödeme yapmaya mı çalışıyorsun?"

"Eğer senden kurtulmak için gereken buysa." Gwen Birkin'inin içine uzandı ve bir çek defteri ile bir kalem çıkardı. "Fiyatını söyle."

Tamia şoktan uyuşmuş bir halde başını yavaşça salladı. "Buna inanamıyorum."

Gwen'in dudakları küçümseyerek büküldü. "Lütfen öfkelenmiş gibi davranarak zekama hakaret etmeyin Bayan Luke. Rüşvet sizin gibi bir kadının anlayacağı tek dildir. Hatırladığım kadarıyla, bu konuda çok istekliydiniz.

Dominic Archer'ın sessizliği karşılığında seks kölesi olacaksın. Soğuk ve nakit parayı geri çevirmeyeceğini biliyorum." Çek defterini açtı. "250.000 dolar kulağa nasıl geliyor?"

"Senin lanet paranı istemiyorum," dedi Tamia, soğuk ve kısa bir şekilde.

Gwen homurdandı. "Kimi kandırıyorsun Tamia? İkimiz de senin oğlumla tanıştığın günden beri onun parasının peşinde koşan, servet avcısı bir fahişeden başka bir şey olmadığını biliyoruz. Bu yüzden orada durup bir fiyatın yokmuş gibi davranma, çünkü olduğunu çok iyi biliyorum. Ne peki? Bugün kendimi cömert hissediyorum, o yüzden bahsi 350.000 dolara çıkarıyorum."

Tamia yaralı bir inançsızlıkla başını salladı. "Bence gitsen iyi olur." "Bir anlaşılmaya varana kadar gitmiyorum."

"Böyle bir şey olmayacak," diye hırladı Tamia. "Senin lanet paranı istemiyorum. Brandon'ı seviyorum-"

"Bana bir rahat ver!" Gwen küçümseyerek araya girdi. "Oğlumu sevmiyorsun! Aşk hakkında en ufak bir şey bilmiyorsun, yoksa Brandon'ı o şekilde incitmez ve ona ihanet etmezdin! Gördüğün gibi, *onu* değiştğine inandırmış olabilirsin ama *ben* gerçeği biliyorum ve gerçek şu ki sen entrikacı, çıkarıcı, bencil ve istediğini elde etmek için her şeyi yapabilecek küçük bir sürtüksün. Ama oğlumun hayatını mahvetmene bir saniye bile seyirci kalacağımı sanıyorsan, bir kez daha düşünsen iyi edersin!"

"*Bu ne cüret!*" Tamia patladı, acı ve öfkeyle boğuluyordu. "Benim hakkımda en ufak bir şey bilmiyorsun! Ve son baktığımda Brandon kendisi için neyin en iyi olduğuna karar verebilecek yetişkin bir adamdı!"

"*Sen olmadığın kesin!*"

"Bu kararı vermek sana düşmez!" Tamia diğer kadına inanılmaz bir tiksintiyle baktı. "Hem nasıl bir anne oğlunu terk etmeleri için insanlara rüşvet vermeye çalışır ki?"

"Oğlunu hayatının en büyük hatasını yapmaktan korumak isteyen türden bir anne!" Gwen kükredi.

Tamia meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Buraya gelerek vaktini boşa harcadın, çünkü senden tek bir kuruş bile almaya niyetim yok."

"Sen bilirsin," diye tısladı Gwen, çek defterini el çantasına tıktırırken. "Brandon seni gönderdiğinde, ki eninde sonunda gönderecek, cömert teklifimi geri çevirdiğine pişman olacaksın. Neden mi? Çünkü sen onun için bir yenilikten başka bir şey değilsin Tamia. Yolların yanlış tarafından gelen kız başlangıçta her *zaman* çekicidir. Ama Brandon aptal değil. O gidiyor

Eyaletimizin bir sonraki başsavcısı olmak istiyor, sonra da ABD Senatosu'na adaylığını koyacak. Tanrı vergisi yetenekleri, aile bağlantıları ve Başkan Obama'nın desteğiyle birleşince Brandon için gökyüzünün sınırı yok. Yakın zamanda cinayetten beraat etmiş eski bir porno yıldızıyla evlenerek geleceğini tehlikeye atacağına gerçekten inanıyor musunuz? Senin eş adayı olmadığını biliyor, Tamia. Sadece bu da değil, seni sevmiyor. Cynthia'yı seviyor. Geçen yıl senin ceza davan yüzünden dikkati dağılmasaydı, Cynthia'yla şimdiye kadar evlenmiş olurlardı. Onun ait olduğu kişi o, sen değilsin!"

Tamia sıkıca yutkundu, kadının zehirli söylevi derinden kesiyordu. "Eğer söylediklerin doğruysa," diye meydan okudu, "neden burada benimle konuşuyorsun? Brandon'ın beni sevmediğinden bu kadar eminsen, neden gitmem için bana rüşvet verme zahmetine giriyorsun? Neden medyaya gidip bu konuşmayı anlatma riskini göze alıyorsun?"

Gwen'in gözleri kısıldı. "Buna cesaret edemezsin."

Tamia alay etti. "Bundan o kadar emin olmayın. Bence seçmenlerin vali yardımcısının eşinin - güçlü bir federal yargıç - rüşvete başvurabileceğini bilmeye hakkı var. Eminim bu ifşaat işvereninizin pek hoşuna gitmeyecektir, mahkeme salonunuzda adil bir şekilde yargılanmadıklarını düşünen tüm sanıklardan bahsetmiyorum bile. Rüşvet *teklif etmekten* çekinmediğinizi öğrendiklerinde, daha önce rüşvet *alıp almadığınızı* sorgulamaları son derece doğaldır. Ve bu tohum bir kez ekildiğinde, şey ...

"Tamia kasıtlı olarak sözünü keserek Gwen'e sırtıttı. "Gerisini sen çıkarabilirsin." Burun delikleri öfkeyle alevlenen Gwen, yüzleri sadece birkaç santim ayrılana kadar Tamia'ya doğru ilerledi. "Seni işbirlikçi küçük orospu,"

diye hırladı. "Eğer bu konuşmanın tek kelimesini Brandon da dahil olmak üzere *herhangi birine* anlattıysan, senin en kötü kâbusun olurum. Hapiste geçirdiğin beş ayın kötü olduğunu düşünüyorsan, daha *hiçbir şey* görmedin demektir. Beni geçersen

kendi tehliken, küçük kız."

Tehdidi savuran ve alan Gwen arkasını döndü ve kapıyı arkasından çarparak daireden çıktı.

Bölüm 40

Fiona

Fiona o öğleden sonra eve dönerken ter içinde kalmıştı.

Bölge savcısının ofisinden bir adam, berber dükkânında bir müşterinin saçlarını düzeltirken onu aramıştı. Kendisini Cal Hartwig olarak tanıtmış ve Dominic Archer'a karşı cinayet suçlamasında bulunmaya hazırlandığını, ama önce ona ayrı yaşadığı babası hakkında bazı sorular sormak istediğini söylemişti.

Fiona paniklemişti.

Eğer savcı Sonny Powell ile Isabel Archer arasında bağlantı kurduysa, izlerin Fiona'ya ulaşması an meselesiydi.

Bunun olmasına izin veremezdi.

İşten çıktığında adamın aramasına geri döneceğine söz verdikten sonra, randevularının geri kalanını bitirdi ve sonra zıpladı.

Yirmi dakika sonra, araba yoluna girdi ve hâlâ sallanmakta olan SUV'sinden atladı. Dışarısı altmış derece olmasına rağmen, ter alnını ıslatmış ve koltuk altları kazağının altından sırlıklam olmuştu.

Kalbi küt küt atarak ön kapıdan girdi ve yatak odasına koştu. Dolaptan büyük bir bavul aldı ve yatağın üzerine attı, ardından aceleyle içine kıyafetlerini atmaya başladı.

Tamia onu polise ihbar etmekle tehdit ettiğinden beri Fiona kendini şehri terk etmek zorunda kalacağı güne hazırlıyordu. Kazancını ve müşterilerinden aldığı cömert bahşişleri stokluyordu, bu yüzden nereye giderse gitsin kendini iyi bir şekilde ayarlamak için fazlasıyla parası vardı.

Hapishaneye geri dönmeye hiç niyeti yoktu. Bu yüzden kaçmaktan başka çaresi yoktu.

Kendisine en az üç hafta yetecek kadar giysi aldığından emin olan Fiona bavulu kapatıp yataktan kaldırdı ve odanın diğer ucuna doğru yürümeye başladı.

Ama tam kapıya ulaştığında bir ses duydu. Bir botun parke zemine yumuşak sürtünmesi.

Dondu kaldı, ensesindeki ince tüyler diken diken oldu.

Evin içinde biri vardı.

Sertçe yutkunan Fiona geri çekildi, davetsiz misafirin ayak sesleri yaklaşırken bile kapıdan uzaklaştı.

Sonra aniden uzun boylu, karanlık bir figür kapı aralığını doldurdu.

Ve Fiona kendini bir daha asla göremeyeceğini düşündüğü adamın yüzüne bakarken buldu.

"Bir yere mi gidiyorsun?" Sonny Powell bir kolunu arkasına atmış, çekiştiriyordu. Korku ve dehşetle titreyen Fiona, "Baba?" diye fısıldadı.

Hatırladığı kadar yakışıklı olan yüzünde yavaş, uğursuz bir sırıtma belirdi. Kalın kaşlar, yüksek elmacık kemikleri, uzak bir Kızılderili soyundan geldiğini fısıldayan güçlü bir burun.

"Sana bir gün senin için geri döneceğimi söylemedim mi?"

Fiona yavaşça başını salladı, o gece mezarlıkta hissettiği kötü niyetli varlığı ve ardından aldığı ürkütücü telefon çağrısını hatırladı. *Suçlu*, diye fısıldamıştı ses.

Aramayı bir şaka olarak görmezden gelmişti ama içten içe hesaplaşma gününün yaklaştığını biliyordu.

Sonny odaya girdi, koyu renk gözleri kızın yüzünü arıyordu. "Neden burada olduğumu biliyor musun, bebeğim?"

Titrek bir nefes aldı ama yanıt vermedi. "Onu sevdim."

Fiona isyan edercesine sessiz kaldı.

Babası yaklaştı. "Ne dediğimi duydun mu? Onu *seviyordum* ve sen onu benden aldın."

Fiona onun sözlerine aldırmadan ona gülümsedi. "Arkanda ne saklıyorsun baba? Bana hediye mi getirdin?"

Yüzü sertleşti.

"Hediye yok," dedi çok yumuşak bir sesle. "Bu sefer olmaz."

Fiona izlerken, kolunu arkasından çıkardı ve ona bir silah doğrulttu.

Başındaki kan çekildi. "Baba . . . ?"

"Kız kardeşini ara."

Fiona ona korkuyla baktı. "Neden?"

Sonny'nin ağzını soğuk, dar bir gülümseme kapladı. "Bir aile toplantısı yapacağız."

Bölüm 41

Tamia

Tamia o öğleden sonra Shanell'e "Her şeyi bırakıp benimle öğle yemeği yediğin için teşekkürler," dedi.

İki arkadaş, Shanell'in tek katlı alçı evinin önündeki kaldırıma park etmiş olan Tamia'nın arabasının sıcacık koltuğuna oturdular.

Shanell küçümseyici bir el salladı. "Kızım, lütfen. Beni birkaç saatliğine evden çıkardığın için *sana* teşekkür etmeliyim. Mark'ın ailesini seviyorum ama Şükran Günü için burada olmaları beni çok strese soktu. Kardeşlerinin kaç çocuğu olduğunu unuttum."

Tamia kıkırdadı. "Mark'la seni aile kurma konusunda hâlâ taciz ediyorlar mı?"

Shanell homurdandı. "Öyle olduklarını biliyorsun. Ama ben onları görmezden gelmeyi öğrendim. Tanrı benim ve kocamın ebeveyn olma zamanının geldiğini söylediğinde hamile kalacağım. Ayrıca, Mark'ın yeğenlerinin etrafında ne kadar çok olursam, temiz ve huzurlu evimi o kadar çok takdir ediyorum."

İki kadın gülüştü.

"Her neyse," diye devam etti Shanell, "seninle sohbet etmekten ve İtalya hakkında her şeyi dinlemekten büyük keyif aldım. Brandon'la birlikte harika vakit geçirmişsiniz. Kulağa balayı gibi geliyor."

Tamia iç çekti. "Keşke."

Gwen Chambers'ın ziyaretinden önce Brandon'la olan geleceği konusunda iyimserdi. Ama şimdi ailesinin onu asla kabul etmeyeceğini anladığından, artık o kadar da umutlu hissetmiyordu. Ve Gwen'in ona söylediklerinde bir gerçeklik payı olup olmadığını merak etmekten kendini alamıyordu. Brandon için sadece bir yenilik miydi? Tamia'nın davasıyla meşgul olmasaydı Cynthia'yla çoktan evlenmiş olurlar mıydı?

Onun sıkıntılı ifadesini gözlemleyen Shanell, "Bana söylemek istediğin başka bir şey olmadığına emin misin?" diye nazikçe sordu.

Tamia arkadaşının spekülâtif bakışlarıyla karşılaştı. Brandon'ın annesiyle yüzleştikten sonra o kadar üzölmüştü ki içini dökmek için Shanell'i aramıştı. Ama Shanell misafirleriyle meşguldü. Tamia'nın telefonuna geri döndüğünde, Tamia Gwen'in rüşvet girişimi hakkında tek kelime etmemeye karar vermişti. Başlangıç olarak çok aşğıılanmıştı. Ve Gwen'in telefonunu dinlettiğine inanacak kadar paranoyaktı.

Shanell'e belli belirsiz gülümsedi. "Başka bir şey yok. Brandon'la her şeyi teker teker ele almaya çalışıyorum. İtalya bir rüyaydı ama şimdi gerçeğe döndük ve gerçek şu ki hâlâ üstesinden gelmemiz gereken pek çok sorun var."

"Doğru. Ama birbirinizi severseniz her şeyin üstesinden gelebilirsiniz." Tamia sustuğunda Shanell eğildi ve ona sarıldı. "Her şey yoluna girecek."

Tamia arkadaşının iyimserliğini paylaşmayı dileyerek sadece gülümsedi.

Shanell'i bıraktıktan sonra Brandon'ın dairesine dönmek üzereydi ki cep telefonu çaldı. Arayanın kimliğini kontrol etmeden önce bile kimin aradığını biliyordu. Rüyadan uyandığından beri kız kardeşinden haber almayı bekliyordu.

Telefona isteksizce cevap verirken, Esther Ana'nın öğütleri zihninde fısıldanıyordu. *Kız kardeşinin sana ihtiyacı var. Bu yüzden ona gitme zamanın geldiğinde tereddüt etme.*

"Ne oldu, Fiona?" diye sordu önsöze gerek duymadan.

"Seni bir daha aramamamı söylediğini biliyorum," dedi kız kardeşi titreyerek. "Ama seninle konuşmam gerek Tam-Tam. Bu çok önemli."

Bela geliyor. Yıllardır gelmekte olan türden.

Tamia endişeyle yutkundu. "Her şey yolunda mı, Fee?"

Kız kardeşi uzun bir süre durakladı. "Seninle yüz yüze konuşmayı tercih ederim." "Yola çıkıyorum."

On beş dakika sonra Tamia, Fiona'nın cipini garaj yoluna çekti ve kontağı kapattı.

Beyaz av tüfeğı evi incelerken, hiçbir şey yerinde görünmüyordu. Yine de cep telefonunu eline alıp Brandon'ı aramasına neden olan bir önsezi hissetti.

"Selam, benim," dedi telesekretere. "Eski evimizde Fiona ile buluşacağım, bu yüzden akşam yemeğine geç kalacağım." Durakladı. "Eğer bir saatten fazla gecikirsem ve bana ulaşamazsanız polisi arayın."

Telefonunu arka cebine soktukdan sonra Tamia arabadan çıktı ve yavaşça eve doğru yürüdü. Ön kapıya ulaştığında döndü ve sessiz, gölgeli sokağa bir aşağı bir yukarı baktı. Çok da uzun olmayan bir zaman önce, komşuların her gece verandalarında toplanıp dedikodu yaptıkları, kâğıt oynadıkları ve diğerlerinin geliş gidişlerini izledikleri zamanları hatırlayabiliyordu. Şimdi çoğu insan evlerinde kalmayı, birbirlerinden izole olmayı tercih ediyor gibiydi.

Derin bir nefes alan Tamia arkasını döndü ve kapı kolunu çevirdi, kilidin açık olduğunu fark edince sinirleri gerildi.

Tereddüt etti, sonra temkinli bir şekilde eve girdi. Birkaç dakika sonra şok olmuş bir nefes verdi.

Fiona oturma odasında bir sandalyeye bağlanmış, kolları ve bacakları telle bağlanmış, ağız koli bandıyla kapatılmıştı. Gözleri dehşetten kocaman olmuştu.

"Aman Tanrım!" Tamia kız kardeşinin yanına koşarak haykırdı. "Bunu kim yaptı?"

"Merhaba Tamia. Bize katılabildiğine çok sevindim." Tamia başını sese doğru çevirdi.

Sonny Powell'ın rahat adımlarla oturma odasına girdiğini görünce kanı dondu.

Silahını ona doğrultmuştu.

Korku Tamia'nın damarlarında dolaştı. "Burada ne arıyorsun?" diye fısıldadı belli belirsiz.

Sonny'nin ağzında acımasız bir gülümseme parodisi belirdi. "Kız kardeşine de söylediğim gibi, bir aile buluşması için çok geç kaldığımızı düşündüm."

Anılar Tamia'ya saldırdı. Annesine küfürler yağdırırken sesinin korkunç gürültüsü. Lorraine'i yumruklarken etin ete çarpma sesi, öfkesi Lorraine'in tiz çığlıkları ve yalvarışlarıyla yatışmıyordu. Evden hışım ile çıkıp günlerce ortadan kaybolurken botlarının yere vurduğu ağır gümbürtü.

Tamia ya da Fiona'ya nadiren vurmuş olsa da, annelerine uyguladığı şiddet iki kız kardeşte kalıcı yaralar bırakacak kadar zarar vericiydi.

Tamia'yı bir aşağı bir yukarı süzdü, gözleri takdirle parlıyordu. "Lorraine iyi bir aşçı ya da temizlikçi değildi ama çok güzel bebekler yapmayı biliyordu."

Mide bulantısı boğazının arkasına doğru ilerlerken Tamia sıkıca yutkundu. "Neden buradasın, Sonny? Ne istiyorsun?"

"Adalet istiyorum."

"Kim için?"

Adam gözünü kırpmadan onun bakışlarını karşıladı. "Isabel Archer."

Tamia'nın kalbi boğazına doğru çarpıyordu. "Isabel'i ben öldürmedim."

"Biliyorum." Sonny onun yanından Fiona'ya baktı. "Kız kardeşin yaptı."

Ve sen de bunu yanına bıraktın, bu yüzden sen de en az onun kadar suçlusun."

Fiona'yla sıkıntılı bakışlar atan Tamia, kuru dudaklarını endişeyle yaladı.

"Anlamıyorum. Isabel'in ölümünün seninle ne ilgisi var?"

Sonny'nin bakışları onunkilere döndü. "Ona aşıktım."

Tamia'nın söylemesini beklediği son şey buydu.

Sersemlemiş bir halde birkaç dakika ona bakakaldıktan sonra fısıldadı: "Ama . . . Isabel evliydi."

"Onun ne kadar iyi bir kadın olduğunu takdir etmeyen değersiz bir orospu çocuğuna." Sonny sıırttı. "Ama bunu sana söylememe gerek yok. Isabel'in Dominic'i terk etmesinin nedenlerinden biri *de sensin*. Bu çok utanç verici. Büyükanne'nin seni yuva yıkan biri olarak yetiştirmediğini biliyorum."

Tamia cevap vermedi. Adamın söylediklerini anlamaya çalışırken zihni allak bullak olmuştu. "Yani sen ve *Isabel* bir ilişki mi yaşıyordunuz?"

"Bu şekilde başlamadı. İnanın bana, yeminine sadık kalmak ve sahte evliliğini yürütmek için elinden geleni yaptı." Sonny durakladı, kaşlarını çatarak Tamia'ya şüpheyle baktı. "Kız kardeşine çok yakın duruyorsun."

Tamia Fiona'dan uzaklaşırken, silahının namlusuyla kanepeyi işaret etti. "Otur şu lanet olası yere."

Hiç tereddüt etmeden itaat etti.

"Houston'a döneli bir yıldan fazla oldu," diye devam etti, kadın koltuğun kenarına gergin bir şekilde tüneyerek oturduğunda. "Ondan önce nerede olduğumu ya da ne yaptığımı bilmene gerek yok. Bilmen gereken tek şey, kendimi beladan uzak tutmaya çalıştığım." Dudakları alaycı bir şekilde kıvrıldı. "Annen her zaman nereye gidersem gideyim belanın beni takip ettiğini söylerdi. Bu yüzden onun yanıldığını kanıtlamaya kararlıydım. Ama zor zamanlar geçirdim. Geçen yıl Houston'a döndüğümde, bir iş bulup kendi ayaklarımın üzerinde durana kadar bir sığınma evinde kalmak zorunda kaldım. Isabel orada gönüllülük yapıyordu ve bu şekilde tanıştık. Bana bir inşaat işi bulmamda yardımcı oldu ve sadece kendilerini iyi hissetmek için hayır işi yapan çoğu zengin orospu çocuğunun aksine, Isabel beni bir insan olarak gerçekten önemsedti."

Fiona'ya suçlayıcı bir ifadeyle baktı. "O iyi bir kadındı. Ona yaptıklarını hak etmedi."

Fiona ağzına yapıştırılmış koli bandının arkasından iniltili bir ses çıkardı.

"Bekle bir dakika." Tamia kız kardeşine baktı, dehşet verici bir farkındalıkla sarsılmıştı. "Ben sana ondan bahsetmeden önce Isabel'in kim olduğunu biliyor muydun?"

Fiona'nın gözlerinden yaşlar süzüldü.

"Elbette biliyordun," diye alay etti Sonny, Fiona'ya doğru yaklaşp ağzındaki bandı acımasızca yırtarak. "O gece Isabel'in evine onu öldürmek için gitti!"

"Aman Tanrım." Tamia'nın kafasındaki kan çekildi, inkâr edercesine kafasını sallarken bile. "Bu doğru olamaz. Bana bunun bir kaza olduğunu söylemiştin, Fiona!"

Fiona hiçbir şey söylemeyince Sonny silahın namlusunu Fiona'nın şakağına dayadı. "Kardeşine lanet gerçeği söyle. *Söyle ona!*"

"TAMAM!" Fiona ağzından tükürükler saçarak patladı. "Bu doğru! O kaltağı bilerek öldürdüm!"

Tamia keskin bir nefes aldı, şaşkınlık ve dehşetle kız kardeşine baktı. "Neden, Fiona? Bunu neden yaptın?"

"Çünkü ondan nefret ediyordum!" Fiona çığlık attı, yüzü öfkeden kasılmış bir halde babasına bakıyordu. "Ben hapisteyken bir gün beni ziyaret etmeye cüret etti. Bunu biliyor muydun? Senin yakın bir arkadaşın olduğunu ve iyi bir baba olamadığın için kendini affetmediğin için senin hakkında endişelendiğini söyledi. Seninle barışmak isteyip istemediğimi öğrenmek istedi. Ona bunun kendisini ne kadar ilgilendirdiğini sorduğumda, seni sevdiğini ve mutlu olmanı istediğini söyledi." Fiona'nın sesi acı bir suçlamayla sertleşti. "Tamamen yabancı birine benden bahsettin baba, ama gelip beni kendin görecekt kadar bile umursamadın! Beni *hiç* istemedin ya da sevmedin ama *onu* sevdin!"

"Yani Isabel'i ona sahip olamayayım diye mi öldürdün?" Sonny öfkeyle sordu. "*Evet!*" Fiona şakağına dayadığı tabancayı umursamadan ona baktı.

"Aptal sürtük buraya senin hakkında konuşmaya geldiğimi sandı. Silahımı çektiğimde korktu ve kaçmaya çalıştı. Ama hiç dayanamadı lanet olası bir şans."

Tamia Fiona'ya baktı, onun sözlerinden ve gözlerindeki soğuk, hesapçı parıltıdan ürpermişti. Kız kardeşinin akıl hastalığının boyutlarını nasıl bilemezdi? Ahlaksızlığını? Tüm uyarı işaretlerini nasıl gözden kaçırabilmişti? *Nasıl?*

"Buna inanamıyorum," diye fısıldadı Tamia, başını Fiona'ya doğru sallayarak. "Bu bir kaza değildi. Isabel polisi aramakla tehdit ettiği için paniğe kapılmadın. Aynı gece onunla buluşacağımı bile bile onu öldürmek için oraya gittin. Onu öldürdün ve bile bile suçu benim üstlenmeme izin verdin. Bunu nasıl yaparsın, Fiona? *Nasıl yapabildin?*"

Kız kardeşinin bakışları rahatsız edici derecede sakindi. "Suçlu bulunmayacağını biliyordum-"

"*Saçmalık!*" Tamia öfkeleni. "Böyle bir şey bilmiyordunuz! Duruşmanın nasıl sonuçlanacağını *kimse* bilmiyordu! Suçlu bulunabilir ve hayatımın geri kalanını hapiste geçirebilirdim. *Ölüm cezasına* çarptırılabilirdim, Fiona! Ama senin umurunda bile değildi! Tek umursadığın sana hiçbir şey yapmamış masum bir kadından kurtulmaktı. Umarım Isabel'e yaptıkların için *cehennemde* çürürsün!"

"Çünkü ait olduğum yer orası, değil mi?" Fiona tükürdü, gözleri acı bir kızgınlıkla parlıyordu. "Ben her zaman beceriksiz, kara koyunlarla dolu bir ailenin kara koyunu oldum. Annem benden hiçbir şey beklemiyordu, bu yüzden hayallerimi teşvik etme zahmetine hiç girmedim. Üniversiteye gittiğin için her zaman benden daha zeki olduğunu düşündün, lanet olası okul harcını ödemek için fahişelik yapmana rağmen. Benden daha iyi olduğunu düşündün çünkü ben hala züğürt mahallelilerle takılırken sen kendine zengin bir erkek arkadaş bulmuştun. Marquis ile başım derde girdiğinde, ona güvenerek ne kadar aptalca bir hata yaptığımı unutmadan *asla* izin vermedin. Her fırsatta bu saçmalığı yüzüme vurdun-"

"Ben yapmadım!"

"Öyle de oldu! Hatırladığım kadarıyla, bu yılın başlarında bu konuda kıcını kontrol etmek zorunda kalmıştım. Bu yüzden dönüp dolaşıp Dominic'in pisliğine *bulaştığında* bunu şiirsel bir adalet olarak değerlendirdim."

"Aman Tanrım," diye nefes aldı Tamia, kız kardeşine kuşkuyla bakarak. "Yani *Bu* yüzden *mi* bana tuzak kurdun? Seni *eleştirdiğim* için benden intikam almak için mi?"

Fiona ona sırıttı. "Ne derler bilirsin. Ne ekersen onu biçersin."

Tamia midesinin bulandığını hissetti. "Yardıma ihtiyacın var."

"Daha yarısını bile bilmiyorsun," diye araya girdi Sonny karanlık bir sesle.

Tamia ona baktı. "Anlamadığım bir şey var. Madem Isabel'i öldürdüğünü biliyordun, neden daha önce ortaya çıkmadın?"

"Emin değildim," diye itiraf etti acımasızca. "İlk başta Dominic'in Isabel'i bizi bir şekilde öğrendiği için öldürmüş olabileceğini düşündüm. O da

Beni her zaman ne kadar kindar olabileceği konusunda uyarırdı, bu yüzden ona hiçbir şey yapamayacağımı biliyordum. Ama içgüdülerim bana bunu Fiona'nın yaptığını söyledi. Tutuklanıp mahkemeye çıktığında onu koruduğunu biliyordum, tıpkı ikiniz çocukken yaptığın gibi. Ama bu sefer risk çok daha yüksekti. Bu yüzden baskı altında çatlamayı ve gerçeği söylemeni bekledim. Ama hiç söylemedin. Beraat ettikten sonra, doğru şeyi yapıp yapmayacağını ve kız kardeşini polise teslim edip etmeyeceğini görmek için biraz daha bekledim. Gördüğünüz gibi" -silahın namlusunu Fiona'nın boğazına dayadı- "sabırım tükendi. Bu yüzden meseleyi kendi ellerimle halletmeye karar verdim."

Tamia'nın içini bir ürperti kapladı. "Bu da ne demek oluyor? Ne yapmayı planlıyorsun?"

Sonny onun şaşkın bakışlarıyla karşılaştı. "Sana ve kız kardeşine çok kötü bir babalık yaptım. Anneni incitmeme neden olan kötü bir öfkem vardı ve sürekli kavgalarımızın seni ve Fiona'yı travmatize ettiğini biliyorum. Davranışlarımla gurur duymuyorum, özellikle de bir canavar yarattığımı bildiğim için. Geçmişini değiştiremem, bu yüzden yapabileceğim tek bir şey kaldı." Tetiği çektiğinde, Fiona korkuyla inledi ve gözlerini sıkarak kapattı.

"Lütfen beni öldürme baba," diye yalvardı.

Sonny alay etti. "Belki de uzun zaman önce yapmalıydım. O zamanlar senden kurtulmuş olsaydım, zavallı büyükannen hâlâ hayatta olacaktı."

Tamia tamamen hareketsiz kaldı, gözlerini Sonny'ye dikti. "Sen neden bahsediyorsun?"

Ona baktı. Konuşmak için ağzını açmadan önce bile, buz gibi bir önsezi kalbinin üzerine yerleşti.

"Kız kardeşin onu görmeye geleceğime dair verdiğim bir sözü daha tutmadığım için bana kızgındı. Benden öç almak istedi ve büyükannene onu yıllardır taciz ettiğimi söyledi." Sonny'nin ifadesi sertleşti. "Esther ona inandı. Annene gitti ve ondan polisi ve Çocuk Koruma Servisi'ni aramasını istedi, yoksa bunu kendisi yapacaktı. Annen Fiona'nın suçlamaları hakkında benimle yüzleştiğinde, Fiona'ya gittim ve polis beni hapse atmadan önce ona lanet olası gerçeği söylemesini söyledim."

"Bunun olmasını hiç istemedim!" Fiona umutsuzca haykırdı. "Sadece dikkatini çekmek istedim baba. Tek istediğim buydu!"

"Peki ne oldu?" Tamia fısıldadı, vücudu korku ve dehşetle titriyordu. "Bana ne olduğunu anlat!"

Fiona ona baktı, gözleri utanç ve pişmanlık gözyaşlarıyla parlıyordu. "Anne Esther'e babamla ilgili tüm hikayeyi uydurduğumu söyledim ama bana inanmadı. Sadece onu korumaya çalıştığımı düşündü. Sabah ilk iş olarak yetkilileri arayacağı konusunda ısrar etti." Fiona başını yavaşça salladı. "Bunu yapmasına izin veremezdim. Babamı elimden almalarına izin veremezdim."

Tamia artan bir dehşetle kız kardeşine baktı. "Hayır," diye fısıldadı. "Lütfen bana yapmadığınızı söyle-"

"O gece geç saatlerde, sen ve annem uyurken, annemin arabasının anahtarlarını aldım ve gizlice evden çıktım. On beş yaşındaydım ve ehliyetimi yeni almıştım. Annem Esther'in evine gittim ve birkaç blok öteye park ettim, tıpkı o gece Isabel'in evinde yaptığım gibi." Sessiz, kederli gözyaşları Fiona'nın yüzünden aşağı aktı. "Elimde bir beyzbol sopası vardı. Anne Esther yatağında derin uykudaydı. Geldiğimi hiç görmedi."

"*HAYIR!*" Tamia çığlık attı.

Fiona şiddetle titriyordu. "Ona vurduktan sonra, soygun gibi görünsün diye tüm parasını ve bazı mücevherlerini aldım." Yüzü buruştu ve kontrolsüzce ağlamaya başladı. "Çok üzgünüm, Esther Anne.

ÇOK ÜZGÜNÜM!"

Tamia ruhundan kopup gelen acı dolu bir feryatla kendini kız kardeşinin üzerine attı; Sonny onu belinden yakalayıp geri çekmeden önce Fiona'yı pençeliyor, tokatlıyor ve yumrukluyordu.

Tamia histerik bir şekilde hıçkırarak ona doğru tekme attı ve çırpındı. "Büyükkannemizi öldürdü! *Tanrım, Esther Anne'yi öldürdü!*"

"Biliyorum," dedi Sonny yatıştırıcı bir sesle. "Ve bunun bedelini ödeyecek." Birden ön kapı çarparak açıldı.

"*POLİS!*" diye gürledi otoriter bir ses. "Kimse kımıldamasın!"

Tamia birkaç silahlı polis memurunun eve girmesini izledi. Birkaç dakika sonra her şey karardı.

Bölüm 42

Tamia

Bir hafta sonra Tamia ve Brandon oturma odasındaki koltukta yan yana oturuyorlardı. Honey New Orleans'taki ailesini ziyaretten henüz dönmediği için dairede yalnızdılar.

Tamia'nın elleri Brandon'ın ona getirdiği dumanı tüten bir fincan sıcak çikolataya sarılmıştı. İliklerine kadar işleyen ve bir türlü gitmeyen soğuğu kovmak umuduyla küçük yudumlar alıyordu.

O üzücü gecenin üzerinden koca bir hafta geçmesine rağmen, hâlâ olanları sindirmekte zorlanıyordu. O akşam polis eve geldiğinde şok ve dehşetin etkisiyle bayılmıştı. Kendine geldiğinde, Tamia'nın şifreli sesli mesajını dinledikten sonra 911'i arayıp koşarak gelen Sonny ve Brandon'ın endişeli yüzlerine bakarken bulmuştu kendini.

Anlaşıldığı kadarıyla polis, Bölge Savcı Yardımcısı Cal Hartwig'le birlikte çoktan evin önünde kamp kurmuştu. Tamia kendine geldikten sonra Sonny ona savcılıkla bir anlaşma yaptığını açıkladı. Sonny'nin iki cinayetin çözülmesine yardım etmesi karşılığında savcı, Isabel'in katilinin kimliğini gizlediği için Tamia'ya dokunulmazlık vermeyi kabul etmişti.

Sonny Cumartesi gecesi eve geldiğinde üzerinde dinleme cihazı vardı. Fiona'nın suçlarını ona asla isteyerek itiraf etmeyeceğini biliyordu, bu yüzden ona Tamia'yı aramasını emretmişti. Her şey plana göre gitmişti.

Sonny, Tamia'ya son on yıldır uzak durduğunu çünkü Fiona'nın kötü niyetle kendisini Esther Anne'nin cinayetine bulaştırmaya çalışacağından korktuğunu açıkladı. Tamia kız kardeşi hakkında öğrendikleri ışığında, Sonny'nin mesafesini korumakla akıllıca davrandığını fark etti.

Bunca yıldan sonra nihayet büyükannesini kimin öldürdüğünü bildiğine inanamıyordu. Ve bu kişi hayal edebileceği *en son* kişiydi.

Fiona iki cinayeti itiraf ettikten sonra jürili duruşma hakkından feragat etmiş, bir yargıç tarafından yargılanmayı ve cezalandırılmayı tercih etmişti. Ziyaretçi kabul etmiyordu ve Tamia onu görmeye gitmek için hiçbir girişimde bulunmamıştı. Fiona'yı affetmeyi *düşünmesinin* bile çok uzun zaman alacağını biliyordu.

Brandon onun yüzündeki donuk ifadeye bakarak yumuşak bir sesle, "Büyükannen için gerçekten çok üzgünüm," dedi.

Tamia sıcak çikolatasının köpüklü yüzeyine bakarak başını salladı. "Onu ilk seferinde kaybetmek yeterince yıkıcıydı. Kendi kız kardeşimin onu öldürdüğünü bilmek ... Esther Anne'yi yeniden kaybetmek gibi bir şey."

Brandon başını salladı ve onun ensesini hafifçe okşadı. "Onunla ilgili başka rüyalar gördün mü?"

Başını iki yana salladı. "Henüz değil. Bütün hafta onu görmeyi ve onunla konuşmayı umarak bekledim. Ama geri gelmedi. Belki de cinayeti çözüldüğüne göre artık buna ihtiyacı yoktur."

"Belki."

Bunu izleyen sessizlikte Tamia gördüğü son rüyayı düşündü. Anne Esther onu yaklaşan belaya karşı uyarmak için gelmişti. Ama Tamia şimdi hiçbir zaman tehlikede olmadığını fark etmişti. Büyükannesi, Sonny'nin ona zarar vermek gibi bir niyeti olmadığını bildiği için onu eve çağırmıştı.

"Keşke bana Fiona hakkındaki gerçeği söyleseydin," dedi Brandon sessizce, sesi Tamia'nın düşüncelerini bölerek.

Zorlukla yutkunarak onun bakışlarıyla karşılaşma riskini göze aldı. Adam kızgın olmaktan çok hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

"Sana karşı dürüst olmam gerektiğini biliyorum," diye itiraf etti. "Gerçekten Fiona'yı korumaya çalışıyordum ama seni karanlıkta bırakmakla hata ettim. Gerçekten çok üzgünüm."

Brandon sessizdi.

Dominic'in dairesine geldiği gece ona ne söylediğini hatırladı. *Eğer bana herhangi bir konuda, kesinlikle herhangi bir konuda yalan söylediğini öğrenirsem, sana söz veriyorum ikinci bir şansın olmayacak.*

Midesinde bir korku düğümü sıkıştı. Onu kaybedecekti. Yine kaybedecekti.

Endişeyle onun yüzünü aradı. "Özrümü kabul ediyor musun?"

Uzun bir süre tereddüt etti, sonra derin bir nefes aldı ve kısa bir süre başını salladı. "Anlıyorum."

"Öyle mi?" Tamia umutla yankıladı.

"Evet." Ağzına küçük, mizahsız bir gülümseme dokundu. "Sanırım sır saklamaya o kadar alışmışsın ki başka türlüünü bilmiyorsun."

Tamia bunu inkâr edemezdi, her ne kadar umutsuzca bunu yapmak istese de. Brandon'ın hayal kırıklığına uğramış yüz ifadesine bakılırsa o da muhtemelen aynı şeyi diliyordu.

Uzun süren bir sessizliğin ardından, "Dominic'ten haber aldın mı?" diye sordu.

Soru karşısında hazırlıksız yakalanan Tamia başını salladı. "Hayır.

Neden?" Brandon omuz silkti. "Sadece merak ettim."

Fiona'nın itirafının ardından Dominic, karısının cinayetinde şüpheli olarak aklanmıştı. Tamia ona karşı suçlamaları düşürdükten sonra, yasaklama emrini ihlal ettiği için yargılanmayı beklediği hapishaneden serbest bırakılmıştı. Mal varlığı dondurulmamıştı ve Isabel'in milyonlarca dolarlık hayat sigortası poliçesini tahsil ettiğinde her zamankinden daha zengin olacaktı.

Tamia sıcak çikolatasını yudumladı. "Karısının katili yakalandığına göre, Dominic'in artık beni rahatsız etmesi için bir neden yok."

Brandon ona uzun ve karanlık bir bakış attı. "Bundan o kadar emin olma."

Tamia sessizdi. Birden bir şey hatırladı, geçen haftanın tüm çılgınlığı içinde unutulmuş olan rüyanın bir parçasını.

Brandon'a baktı. "Cynthia hamile mi?"

Brandon irkilerek ona baktı. "Ne?"

"Sana anlattığım rüyada, büyükannem bir bebek battaniyesi örüyordu. Kimin için olduğunu söylemedi. Sadece yakında öğreneceğimi söyledi." Tamia durakladı, nabızı hızla atıyordu. "Cynthia hamile mi?"

Brandon uzun bir süre onun bakışlarını tuttu, sonra yavaşça başını salladı. "Evet." Tamia'nın midesi alt üst oldu. "Ne zaman öğrendin?" fısıldadı.

Tereddüt etti. "Geçen Cumartesi, İtalya'dan döndükten sonra. Ofise gittiğimde bana hamile olduğundan şüphelendiğini söyledi. Doktoru sonuçları Çarşamba günü doğruladı."

"Anlıyorum." Tamia acı içinde yutkundu. Cynthia'nın bu hafta ofiste gülücükler saçmasına şaşmamalı. "Bana ne zaman söyleyecektin?"

Brandon acımasız görünüyordu. "Doğru zamanı bekliyordum. Geçtiğimiz hafta çok şeyle uğraştın."

"Haklısın," dedi Tamia titreyerek. "Bugünden önce bu haberi duymayı kaldırabileceğimi sanmıyorum. Şu anda da pek iyi idare edemiyorum."

"Özür dilerim," diye mırıldandı Brandon.

"Cynthia'yı hamile bıraktığın için mi? Yoksa onunla birlikte olmaya karar verdiğin için mi?"

Brandon onun suçlayıcı bakışlarıyla karşılaştı. "Çocuğumun tek bir ebeveyn tarafından büyütülmesini istemiyorum, özellikle de yoğun bir hukuk kariyeriyle anneliğin gereklerini dengelemeye çalışacak bir ebeveyn tarafından."

Tamia ona kadınların annelik ve kariyer arasında her zaman hokkabazlık yaptıklarını söylemek istedi. Ama bunun korkunç derecede bencil ve duyarsız görüneceğini biliyordu. Ve eğer onun çocuğunu taşıyor olsaydı Brandon'ın *kendisiyle* evlenmesini isteyeceğini ve bekleyeceğini de biliyordu.

Her şey söylenip bittiğinde, acı gerçek şu ki, hâlâ hain davranışının meyvelerini topluyordu. Brandon'ı hiç aldatmamış olsaydı, Cynthia'nın devreye girmesi için kapıyı açmamış olacaktı. Nihayetinde Tamia, Brandon'ı başka bir kadının kollarına ittiği için kendinden başka kimseyi suçlayamazdı.

Yine de Cynthia'nın gerçekten hamile olup olmadığını merak etmekten kendini alamıyordu. Bir erkeği evliliğe ikna etmek için hamilelik numarası yapan ilk kadın olmayacağı kesindi. Anne Esther, Tamia'ya bebek battaniyesinin kimin için olduğunu yakında öğreneceğini söylediğinde gülümsüyordu. Cynthia'nın hamileliğinin Tamia'yı mahvedeceğini bilse gülümser miydi acaba?

"Doğruyu söylediğinden emin misin?" Tamia ağzından kaçırıldı. Brandon derin bir iç çekti. "Evet. Doktoruyla bizzat ben konuştum."

"Oh. Anlıyorum." Gözyaşlarını geri püskürten Tamia titrek bir gülümsemeye zorladı. "O zaman sanırım tebrikler sırayla. Yani ... tebrikler."

Brandon uzandı ve onun yanağını hafifçe okşadı. "İtalya'yı asla unutmayacağım."

"Ben de öyle," diye fısıldadı Tamia acıyla.

Birkaç dakika boyunca birbirlerine baktılar.

Brandon elini yavaşça çekerken Tamia gözlerinin kenarındaki yaşları sildi ve boğazını temizledi. "Sonny bana çalıştığı inşaat şirketinde reklam asistanı için bir iş açıldığını söyledi. Eğer ilgilenirsem benim için iyi şeyler

söyleyeceğini söyledi. Sanırım ilgileniyorum."

Brandon'ın gözlerinde pişmanlık gibi bir şey parladı. Ama o sadece başını salladı. "Görüyorum ki babanızın siyasi muhalifleri bu olaydan faydalanmak için hiç vakit kaybetmemişler.

Fiona'nın tutuklanması üzerine," dedi Tamia alaycı bir şekilde. "Bu sabah televizyonda benimle olan ilişkinize atıfta bulunan bir reklam yayınladılar - eski bir porno yıldızı ve kız kardeşi kendi büyükannesi de dahil olmak üzere iki kişiyi öldürdüğünü itiraf eden bir cinayet sanığı. Reklam beni ve Fiona'yı Manson Ailesi'nden daha ahlaksız gösterdi."

Brandon yüzünü buruşturarak kızgın bir tiksintiyle başını salladı. "O pisliği görmek zorunda kaldığın için gerçekten üzgünüm. Her yerinde Russ Sutcliffe'in adi parmak izleri vardı."

Tamia umursamaz bir el salladı. "Üzgün olmana gerek yok. Politikanın kirli bir iş olduğunun farkındayım ve peşime düşmelerinin an meselesi olduğunu biliyordum. Bununla yüzleşelim. Ben bir skandal madeniyim." Derin bir iç çekti. "İyi tarafından bakarsak, ikimizin artık bu işin içinde olmadığımızı öğrendiklerinde, çamurlarını başka bir yere atmak zorunda kalacaklar."

Joseph Yarbrough'nun Honey ile olan gizli ilişkisini düşündü. Honey'nin iyiliği için Bernard Chambers'ın siyasi rakiplerinin onun piskoposla yaşadığı skandal ilişkinin kokusunu almamalarını umuyordu.

"Brandon?"

"Ne,
bebeğim?"

"Eğer başka bir hayatta karşılaşırsak," dedi Tamia yumuşak bir sesle, "umarım birlikte olmak için aşmamız gereken daha az engel olur."

Brandon hüzünle gülümsedi. "Ben de öyle."

Aralarına ağır bir sessizlik girdi.

Bir karara varan Tamia fincanını masaya bıraktı, koltuktan kalktı ve elini Brandon'a uzattı. "Benimle gel," diye fısıldadı.

Uzun bir süre onun eline baktı, sonra yavaşça gözlerini onunkilere dikti. Adamın içindeki mücadeleyi, ona duyduğu arzuyla Cynthia'ya ve henüz doğmamış çocuklarına karşı hissettiği sorumluluk duygusunun savaşını gördü.

Yavaşça ayağa kalktı ve başını ona doğru salladı. "Yapmamalıyım."

"Bir gece daha." Tamia'nın boğazı ham duygularla sıkıştı. "Bunu uzun bir veda haline getireceğiz."

Brandon'ın ifadesi yumuşadı.

Acı dolu bir sonsuzluktan sonra onun elini tuttu ve kendisini yatak odasına götürmelerine izin verdi.

Bölüm 43

Cynthia

Cynthia beyaz ipek elbisesinin pilili eteğini dikkatle düzeltti. Bu, düğünü için seçtiği Vera Wang gelinlik değildi çünkü teknik olarak bugün "büyük gün" değildi. Ya da en azından Brandon'la evlenme hayalleri kurduğu her zaman hayalini kurduğu büyük gün değildi.

İstediği ve yapmayı planladığı türden gösterişli bir sosyete düğünü için aylarca planlama ve hazırlık yapması gerekecekti. Ne yazık ki Brandon'ı nikâh masasına oturtmak için o kadar bekleyemezdi. Onu küçük, samimi bir törenle evlenmeye ikna etmekte yeterince zorlanmıştı. Brandon av tüfeğiyle evlenmek istemediğini iddia etmişti ama Cynthia daha iyi biliyordu. Uzun bir nişanı tercih etmesinin tek nedeni, fikrini değiştirmek için kendine daha fazla zaman tanımaktı. Çünkü Tamia yanında olduğu sürece, doğru olanı yapmakla günaha boyun eğmek arasında hep ikilemde kalacaktı.

Karısı olarak Cynthia'nın görevi, onun sisteminden ayartmayı temizlemek olacaktı.

Ve tam da bunu yapmaya niyetliydi.

Joseph ve Coretta Yarbrough küçük masada Cynthia'nın karşısında oturuyorlardı. Aralarında yakın akrabaları, arkadaşları ve Brandon'ın aile üyelerinin de bulunduğu düğün konukları, evlilik törenlerinin yapıldığı odanın içinde onları bekliyordu. Daha sonra, daha fazla konuk lüks bir sahil restoranında şık bir resepsiyon için onlara katılacaktı.

Coretta iç çekerek odaya sinmiş olan ağır sessizliği bozdu. "Bunu birkaç ay sonra kilisemizde *doğru* şekilde yapmak için sabırsızlanıyorum. Biliyorsun, mabet tıklım tıklım dolacak ve ziyafet salonu mükemmel bir şekilde dekore edilecek."

Kocası homurdandı. "Neden düzgün bir düğün töreni için beklemediğimizi hâlâ anlamıyorum. Benim hiçbir kızım lanet olası bir sulh yargıcında evlenmemeli." Gözleri Cynthia'nın yüzünde kısıldı. "Hamile değilsen bu acele niye?"

Cynthia ve annesi bakıştılar.

İkisi de Joseph'e ya da dört oğluna Cynthia'nın hamileliğinden söz etmeme konusunda anlaşmışlardı. Yarbrough erkekleri Brandon'ı zaten ailenin bir parçası olarak görmelerine rağmen, Cynthia'ya karşı her zaman aşırı korumacı olmuşlardı. Bu yüzden Brandon'ın onu hamile bıraktığı haberine nasıl tepki vereceklerini kestirmek mümkün değildi... özellikle de Brandon onu bugün mihrapta terk ederse.

Cynthia babasına zorla gülümsedi. "Düşünecek olursan baba, Brandon ve ben mahkemede o kadar çok zaman geçiriyoruz ki, bir adliye binasında evlenmemiz çok uygun görünüyor."

Babası hiç eğlenmemiştir. "Formalite olsun ya da olmasın, bir av tüfeği düğünüyle yetinmek zorunda kalmamalısın. Eğer bu Brandon'ın fikriyse-"

"Değildi, baba. O benimdi."

"Bu daha da kötü." Yusuf saatine baktı ve kaşlarını çatı. "Nerede bu Brandon neyse?"

İyi soru, diye düşündü Cynthia karanlık bir sesle. "Eminim yoldadır." Joseph ve Coretta ihtiyatlı bakışlar attılar.

"Lütfen şunu yapmayı kes," diye tersledi Cynthia. "O burada olacak. Sadece geç kalacak."

Ailesi ikna olmuş görünmüyordu.

Ve bunun iyi bir nedeni vardı.

Brandon yirmi dakika gecikti. Eğer hemen gelmezse, töreni yeniden planlamak zorunda kalacaklardı.

Tabii korkmadığını varsayarsak.

Cynthia masanın üzerindeki ipek el çantasına baktı. Cep telefonunu kapıp Brandon'ı aramak ve ona nerede olduğunu sormaktan başka bir şey istemiyordu. Ama ailesinin de en az onlar kadar endişeli olduğunu görmesine izin veremezdi.

Brandon'ın annesinin nişan hediyesi olan pırlanta işlemeli kol saatine ihtiyatlı bir bakış daha gönderdi. *Oğlumu iki yıldan fazla bir süre sabırla bekledin*, demişti Gwen ona, hediyein sembolizmini açıklarken. *Zamanlamanın her şey demek olduğunu kanıtladın, sevgilim.*

Ve zamanlamadan bahsetmişken.

Cynthia kapalı kapıya doğru baktı, sessizce Brandon'ın kapıdan içeri girmesini ve ona gülümserken o seksi gamzelerini göstermesini diledi.

Her an olabilir.

Ama yapmadı.

Cynthia histeriye kapılmamak için mücadele ederek ailesine gülümsedi.

"Tanrıya şükür bu sadece bir kostümlü prova. Size söz veriyorum, *gerçek* düğün törenimize geç kalmayacak."

Anne ve babası bir kez daha kuşkulu bir bakış attılar ama sessiz kaldılar. Cynthia gözlerini kapıdan ayırmıyor, umutla bekliyordu.

Bölüm 44

Tamia

Tamia, Brandon'ın ilk buluşmalarında onu götürdüğü İtalyan restoranı Da Marco'nun bir köşesine sıkışmış rahat bir masada tek başına oturuyordu. Sırtını girişe dönerek oturdu çünkü çok endişeli görünmek, her iki dakikada bir kapıyı kontrol etmek, her yeni biri geldiğinde umutlu görünmek istemiyordu. Ve eğer saat dört olur da Brandon gelmezse, diğer müşterilerin onun yıkımına tanık olmasını istemiyordu.

Brandon Cynthia ile evlenirse öyle olacaktı.

Geçtiğimiz haftayı Brandon'ın doğmamış çocuğunun annesiyle birlikte olma kararını kabullenmek için mücadele ederek geçirmişti. Ama Brandon'ın doğru olanı, onurlu olanı yaptığına kendini ne kadar ikna etmeye çalışırsa çalışsın, onun gitmesine izin vermeyi bir türlü kendine yediremiyordu.

Savaşmadan olmaz.

Dün telefonu eline almış ve onu aramıştı.

Cevap verdiğinde, kalbini ortaya koymuştu. "Seni seviyorum, Brandon Chambers. Seni o kadar çok seviyorum ki. İniş çıkışlar yaşadığımızı biliyorum ama yaşadığımız onca şeyden sonra birbirimize olan hislerimiz değişmedi. Aksine, sana olan hislerim daha da güçlendi. Ve bir şey söylemeyeceğime söz vermeme rağmen, daireyi benim için kiraladığını biliyorum. Beni sevmeseydin, bana ne olacağını umursamasaydın bunu yapmazdın. Seni tekrar kaybetmek istemiyorum Brandon. Eğer birbirimize ait olduğumuzu kabul ediyorsan, yarın saat dörtte Da Marco'da buluşalım."

Sessizlik onun hararetli beyanını karşılamıştı.

Tamia, Brandon'ın yanıtını beklemeden aramayı sessizce sonlandırdı.

Ve şimdi iştahı olmamasına rağmen restoranın akşam yemeği menüsünü inceliyordu. Geleceği pamuk ipliğine bağlıyken nasıl olur da yemek hakkında düşünebilirdi?

Cep telefonu masanın üzerinde çaldığında neredeyse yerinden sıçrayacaktı. Titrek bir nefes alarak telefonu açtı ve arayanın kimliğine baktı, Honey'nin numarasını görünce rahatladı. Hatunun New Orleans'ta kalmaya karar verip vermediğini merak ediyordu.

"Selam kızım," diye yanıtladı Tamia sıcak bir sesle.

"Hey, Tamia." Honey'nin sesi telaşlı geliyordu. "Az önce beni kimin aradığına inanamayacaksın."

Tamia kaşlarını çatı. "Sakın bana söyleme-"

"Keyshawn'dı! Tanrım, Tamia, beni ve Piskopos Yarbrough'u biliyor!"

"Ne? Nasıl öğrendi?"

"Bilmiyorum! Piskoposla randevularımdan birinde beni takip etmiş olmalı! Bana yarına kadar eve dönmezsem doğruca medyaya gideceğini söyledi. Piskopos Yarbrough'un bana verdiği elmas bileziği bile almış, üzerinde baş harfleri olan bileziği!"

"Kahretsin!" Tamia nefesinin altında küfretti.

"Biliyorum." Honey yüksek sesle inledi. "Her şey o kadar berbat ki. Bu yüzden yarın sabah Houston'a gidiyorum."

"Hayır! Yapma bunu!" Nerede olduğunu hatırlayan Tamia sesini alçaltarak acil bir fısıltıya dönüştürdü. "Keyshawn'a geri dönersen ne olacağını biliyorsun. Seni eşek sudan gelinceye kadar döver ya da daha kötüsünü yapar!"

"Başka ne seçeneğim var ki?" Honey feryat etti. "Gazetecilere benim ve Piskopos Yarbrough hakkında konuşması riskini göze alamam!"

Tamia manikürlü tırnaklarını masaya vurarak, "Biliyorum," diye onayladı, "ama kendini tehlikeye atmanı istemiyorum. Bu yüzden Lou'yu arayacağım-"

"Hayır, yapma. Ben onu ararım. Seninle konuşmak istemiyor." Tamia'nın parmakları hareketsiz kaldı.

"Ne?"

"Özür dilerim." Honey'nin sesi utangaçtı. "Bunu ağzımdan kaçırmak istememiştim."

"Lou sana benimle konuşmak istemediğini mi söyledi?"

"O kadar çok kelimeyle değil," diye çekindi Honey. "Ama bana o gece Brandon gelmeden önce apartmanda neler olduğunu anlattı. Bence incinmiş ve utanmış çünkü kendini ortaya koymuş ve sen ondan yeterince hızlı uzaklaşamamışsın."

"Ah, baba." Tamia içini çekti, suçluluk duygusu içini kemiriyordu. "Telefonlarıma bu yüzden cevap vermediğini düşündüm."

"O ve Şükran Günü'nden beri Porto Riko'da. Bu gece dönmesi gerekiyor, onu arayıp Keyshawn'a neler olduğunu anlatacağım. İçimden bir ses alabileceğim her türlü yardıma ihtiyacım olacağını söylüyor."

"Bu muhtemelen güvenli bir varsayım," dedi Tamia acımasızca.

"Yarın yola çıktığımda seni arayacağım," diye söz verdi Honey.

"Evet, lütfen bunu yap. Ve güvende ol."

Tamia aramayı sonlandırdı ve telefonunu masaya bıraktı, zihni aynı anda birkaç yöne birden koşturuyordu.

Onu görmeden önce hissetti.

Birden derisi ısındı, farkındalıkla karıncalandı.

Sonra masada onun yanında belirdi, elleri Armani takım pantolonunun ceplerindeydi, gömme ışıkların altında platin Rolex'i parlıyordu.

Kalbi dörtlü kaburgalarını aşır boğazına doğru fırladı.

Yavaşça, kasıtlı olarak, gözlerini masadan kaldırıp onun yüzüne baktı.

Gülümsemesi dondu.

Çünkü ona bakan yüz, görmeyi beklediği yüz değildi.

"Dominic . . ."

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.